

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

18 april 1997

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1155
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1161
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1186
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1196
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	1199
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	1221
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1231
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1244
Anne Van Asbroeck, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid	1274
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1275
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	1293
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1296
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1328
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1332
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1333

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling 1335

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN (Reglement artikel 77, 4)

Nihil

REGISTER 1337

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 77, 1, 2, 3, 5 en 7)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 114
van 24 februari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken

In het Sint-Michielsakkoord van 29 september 1992 werd overeengekomen de "organieke gemeentewetgeving" toe te wijzen aan de deelstaten. Met het oog daarop werd de oprichting van een werkgroep aangekondigd.

In de verklaring tot herziening van de Grondwet van 12 april 1995 werd terzake artikel 162 ter herziening gesteld. Van de aangekondigde (federale) werkgroep is evenwel nog geen sprake.

Tenzij deze werkgroep vervat zou zitten in de senaatscommissie die "zich zal buigen over de evaluatie van de bevoegdheidsverdeling en de coherentie van de bevoegdheidsdomeinen met het oog op een grotere homogeniteit" (regeringsverklaring Dehaene II, Kamer, BZ 1995, 23/1, blz. 51).

In de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement werden inmiddels de krachtlijnen vastgelegd voor de bevoegdheidsoverheveling, en ook kondigde de minister aan een interministeriële werkgroep te zullen oprichten.

Onlangs waarschuwde de voorzitter van die commissie er nog voor dat uitstel van de bevoegdheidsoverdracht nodeloos kan leiden tot bijkomende Vlaamse toegevingen aan het Franstalige (institutionele) boodschappenlijstje.

1. Hoever staat het met de werkzaamheden van de aangekondigde interministeriële werkgroep ?
2. Tegen wanneer is het einde van deze werkzaamheden gepland ?

3. Welke standpunten nemen de betrokken ministers in over de aard, de reikwijdte, het tijdschema, ... van de bevoegdheidsoverdracht ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Gecoördineerd antwoord

In het Sint-Michielsakkoord van 29 september 1992 ("Voorstellen tot vervollediging van de federale staatsstructuur") werd met betrekking tot de organieke wetgeving inzake de plaatselijke besturen overeengekomen wat volgt :

"1.3.2.2. Organieke wetgeving inzake de plaatselijke besturen. Bij de volgende verklaring tot herziening van de Grondwet wordt artikel 108 van de Grondwet in herziening gesteld. Daartoe wordt een werkgroep opgericht met het oog op een regionalisering van de organieke wetgeving inzake de provincies en gemeenten ...".

Op de interministeriële conferentie Binnenlandse Zaken-gewesten van 18 februari 1993 stelde de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken voor om, na de stemming van de wetten ter uitvoering van het Sint-Michielsakkoord, een werkgroep op te richten om de regionalisering van de Gemeentewet en Provinciewet voor te bereiden. Alle deelnemers gingen akkoord met dat voorstel.

De toenmalige Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden herinnerde de federale minister van Binnenlandse Zaken bij brieven van 8 oktober 1993 en 13 januari 1995 aan de voormelde afspraken en drong bij hem aan om spoedig die werkgroep op te richten. Er kwam geen reactie.

De discussienota voor een verdere staatshervorming, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 februari 1996, bepleit de regionalisering van de Gemeentewet om te komen tot een samenhangend beleid inzake de organisatie van het binnenlands bestuur. Na uitvoerige besprekingen heeft de Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement op 12 juni 1996 als principieel uitgangspunt de regionalisering van de organieke wetgeving op gemeenten en provincies zoals afgesproken in het Sint-Michielsakkoord goedgekeurd (zie de krachtlijnen van voorlopige conclusies in verband met de regionalisering van de Provincie- en Gemeentewet).

Naar aanleiding van haar standpuntbepaling over het wetsvoorstel van wijziging van de Provinciewet, heeft de Vlaamse regering de federale regering nogmaals verzocht onverwijld de nodige stappen te zetten tot uitvoering van het Sint-Michielsakkoord met het oog op de regionalisering van de Gemeente- en Provinciewet (brieven van 7 oktober 1996 en 24 januari 1997).

Hoe dan ook is het de federale regering die het initiatief moet nemen om de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelde werkgroep op te richten.

Een en ander neemt niet weg dat de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden nu reeds actief bezig is met voorbereidend studiewerk in dit domein.

Vraag nr. 117
van 4 maart 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Raad van Europa – Coördinatie Belgische vertegenwoordiging

Bij de Raad van Europa in Straatsburg is er een Belgische permanente vertegenwoordiging die afhangt van het federale ministerie van Buitenlandse Zaken. De meeste materies die daar worden behandeld, behoren tot de gewest- en vooral gemeenschapsbevoegdheden.

De coördinatie voor de permanente vertegenwoordiging is dan ook bijzonder moeilijk. Een direct contact tussen de ambtenaren die in voorbereidende vergaderingen standpunten vertolken namens de Vlaamse Gemeenschap en de permanente vertegenwoordiging zou veel vergemakkelijken. Het antwoord op de vraag of het federale ministerie van Buitenlandse Zaken de ideale coördinator is, is ontkennend. Een direct contact tussen de Vlaamse Gemeenschap en de permanente vertegenwoordiging is mogelijk voorwerp van een samenwerkingsakkoord.

Heeft de minister-president deze problematiek reeds laten onderzoeken ?

Zo ja, zijn er reeds stappen gezet die tot een dergelijk akkoord moeten leiden ?

Antwoord

De Raad van Europa behandelt een groot aantal materies waarbij de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest betrokken is.

De samenwerking tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten in het raam van de Raad van Europa wordt formeel geregeld door het kaderakkoord van 30 juni 1994 (Belgisch Staatsblad 19 november 1994) met betrekking tot de vertegenwoordiging van België in internationale organisaties.

In dit akkoord wordt de basis gelegd voor een maximaal overleg, afhankelijk van de behandelde materie, tussen de gemeenschappen of gewesten onderling en met het federale ministerie van Buitenlandse Zaken. Uiteraard is elke overlegformule, die een dynamisch proces vormt, altijd voor verbetering vatbaar. Het starten van onderhandelingen omtrent een specifiek samenwerkingsakkoord is op dit ogenblik echter niet aan de orde.

Wel gaf ik reeds de opdracht aan de administratie voor Buitenlands Beleid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om ervoor te zorgen dat, wanneer Vlaamse ambtenaren aan vergaderingen deelnemen van de Raad van Europa of zelfs België vertegenwoordigen zoals opgenomen in het bovenvermeld samenwerkingsakkoord, de door hen ingenomen standpunten, wanneer nodig, aan de permanente vertegenwoordiging worden meegedeeld.

Vraag nr. 118
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 13 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister-president. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister-president de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?

2. Deed de minister-president nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 119 van 4 maart 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse producten – Herkomstlabel

Een aantal landen beschikt over een duidelijk herkenbaar label waarmee wordt aangegeven dat bepaalde producten van lokale makelij zijn. De herkomst van sommige producten wordt ook op buitenlandse markten soms in de verf gezet als een bewijs van degelijkheid en kwaliteit. De "Buy British"-slogan wordt in Groot-Brittannië bijvoorbeeld geregeld gehanteerd ; ook in Frankrijk worden Franse producten extra aangeprezen.

Beschikt de minister-president over gegevens of deze campagnes uitgaan van de overheid of van stichtingen die door de overheid in het leven werden geroepen ?

Heeft de Vlaamse regering de mogelijkheid al onderzocht van campagnes om de aankoop van Vlaamse producten ook in eigen land te bevorderen ?

Werden er al initiatieven genomen om ook naar de buitenlandse markten toe een Vlaams kwaliteitslabel aan te brengen op producten die hier werden vervaardigd ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Antwoord

De campagnes in het buitenland worden meestal door een stichting of een VZW uitgevoerd. In

Groot-Brittannië kunnen bijvoorbeeld de campagnes "Buy British" en "Buy Scottish" worden vermeld. De overheid of de regio geeft meestal de opdracht aan een VZW om, al dan niet met overheidsgelden, deze campagnes op te zetten.

De Vlaamse regering heeft reeds twee dergelijke initiatieven genomen :

- de productambassadeurs : een brochure in het Nederlands en het Engels die zowel een aantal Vlaamse producten aanprijst, als producten uit de andere culturen in Europa ;
- het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg werkt momenteel aan een catalogoog "Het Beste van Vlaanderen – The Best of Flanders", die kwaliteitsproducten met een Vlaamse referentie groepeert. Deze catalogoog (in het Nederlands en het Engels) zal ook op Internet beschikbaar zijn.

Ook de Vlaamse Dienst voor Agro-Marketing (VLAM) heeft een herkomstlabel "Van Vlaanderen" en een kwaliteitslabel zoals "Flandria" voor witloof, tomaten en andere voedingsproducten.

Het is niet aan te raden om kwaliteitslabels aan te brengen zonder dat er enige garantie van kwaliteit voor de consument bestaat. Over deze problematiek wordt overleg gepleegd met het Vlaams Centrum voor Kwaliteitszorg (VCK). Het VCK heeft reeds het kwaliteitslogo gelanceerd, maar dan vooral in de bedrijfswereld (business to business). Dit logo hanteert zeer strenge criteria die door de Europese Federatie voor Kwaliteit werden opgesteld.

Daarnaast heeft het VCK ook een stimulerende rol in het verwerven van het ISO-kwaliteitscertificaat bij het bedrijfsleven. Meer dan 1.500 bedrijven in Vlaanderen bezitten reeds dit label.

Het is een doelbewuste strategie van de Vlaamse regering om de herkenbaarheid en zichtbaarheid van Vlaanderen te koppelen aan specifieke kwaliteitstoeven. Deze globale strategie steunt niet enkel op economische dragers, maar ook op ons cultureel, wetenschappelijk, sportief en menselijk potentieel.

Vraag nr. 120 van 4 maart 1997 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Advertentiesteun dag- en weekbladen – Besteding – Criteria

In het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers heeft de Vlaamse regering beslist voor 1997 een bedrag van 140 miljoen te besteden aan advertenties in de Vlaamse dag- en weekbladen.

1. Op welke wijze wordt dit bedrag verdeeld over de verschillende dag- en weekbladen ?

Welke bladen komen ervoor in aanmerking ?

Hoeveel wordt per blad besteed ?

Op welke wijze gebeurt de selectie ?

Worden hiervoor bepaalde criteria gehanteerd en zo ja, welke ?

2. Op welke wijze wordt dit totale bedrag verdeeld over de verschillende ministeries ?

Kan de minister mij hiervan een overzicht geven ?

Antwoord

1.

a) Het in 1993 tussen de Vlaamse regering en de geschrevenperssector afgesloten Protocol Steun aan de Geschreven Pers voorziet in een verschillende behandeling van enerzijds de dagbladen en anderzijds de weekbladen.

Wanneer binnen het in het kader van dit protocol vastgelegde budget beslist wordt tot publicatie van een advertentie in de dagbladen, wordt de advertentie in alle dagbladen gepubliceerd. Alle dagbladen worden met andere woorden gelijk behandeld. Bij publicatie in de weekbladen daarentegen is wel een selectie mogelijk. Hier kan de Vlaamse overheid kiezen in welke van de bij de Nationale Federatie van Informatieweekbladen aangesloten weekbladen geadverteerd zal worden. Deze selectie gebeurt naargelang het doelpubliek dat de adverterende instantie voor ogen staat en van het budget. De selectie wordt gemaakt door de adverterende instantie (kabinet of administratie) in samenspraak met de informatieambtenaar. In het protocol is ten slotte bepaald dat minimaal 50 % van het totaalbudget wordt besteed aan advertenties in de dagbladen.

b) Alle Vlaamse dagbladen zijn aangesloten bij de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers (BVDU) en komen dus in aanmerking. Bij de

weekbladen zijn het enkel de informatieweekbladen die lid zijn van de Nationale Federatie van Informatieweekbladen, die in aanmerking komen.

c) Hierover kunnen, wat de dagbladen betreft, geen gedetailleerde cijfers worden gegeven. Er wordt door de BVDU immers globaal gefactureerd voor alle dagbladen samen. De BVDU staat zelf in voor de repartitie van het gefactureerde bedrag over alle Vlaamse uitgevers en titels, volgens een verdeelsleutel die de Vlaamse overheid onbekend is.

Wat de weekbladen betreft, is het wellicht zinvoller de ter beschikking staande gegevens met betrekking tot bestedingen in 1996 te geven, aangezien de cijfers voor 1997 nog te partieel zijn :

Dag Allemaal/Zondagnieuws	9.230.170 fr.
Flair	6.436.136 fr.
Humo	10.787.520 fr.
Joepie	111.320 fr.
Knack	5.553.845 fr.
Libelle/Het Rijk der Vrouw	2.448.847 fr.
Panorama/De Post	2.833.764 fr.
Teve-Blad	495.713 fr.
Trends	1.576.202 fr.
TV-Ekspres	648.428 fr.
TV-Story	2.079.651 fr.
TV-Gids	193.600 fr.
TV-Familie	542.080 fr.
Zondagsblad	350.900 fr.
Voetbalmagazine	511.811 fr.
Regionale weekbladen	2.664.186 fr.

d) Bij de selectie van de weekbladen wordt op de eerste plaats rekening gehouden met het doelpubliek van de advertentie. Daarnaast wordt uiteraard rekening gehouden met de oplagecijfers van de bladen.

2.

a) De selectie en planning van de advertentiecampaagnes en dag- en weekbladen gebeurt overeenkomstig een door de Vlaamse regering goedgekeurd reglement van inwendige orde. Jaarlijks organiseert de informatieambtenaar minstens één (en in de praktijk drie of vier) bevragingen bij alle kabinetten en administraties naar voorstellen inzake advertentieonderwerpen. Voorstellen die worden ingediend, moeten vooraf het voorwerp hebben uitgemaakt van overleg tussen de betrokken administratie en het betrokken kabinet. Dit overleg moet ook betrekking hebben op de prioriteiten die zullen worden

gelegd. De stuurgroep Advertenties, die bestaat uit de secretarissen-generaal van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voorgezeten wordt door de informatieambtenaar, staat in voor de opmaak van het advertentiejaarplan. De minister bevoegd voor de coördinatie van het voorlichtingsbeleid keurt dit voorstel goed of past het aan, en doet hiervan mededeling aan de Vlaamse regering.

Er wordt geen vaste verdeelsleutel over de verschillende departementen of ministers gehanteerd.

- b) Ook hier wordt verwezen naar de reeds gefactuurde of bestelde advertenties voor het begrotingsjaar 1996. Een verdeling per departement is onmogelijk. Daarom wordt hieronder de verdeling per "spoor" aangegeven :

spoor Democratisch Vlaanderen	22.236.483 fr.
spoor Leefbaar Vlaanderen	17.001.798 fr.
spoor Lerend Vlaanderen	24.432.303 fr.
spoor Zorgzaam Vlaanderen	13.396.568 fr.
spoor Werkend Vlaanderen	21.642.788 fr.
spoor Toegankelijk Vlaanderen	7.664.625 fr.
spoor Creatief Vlaanderen	6.739.006 fr.

Vraag nr. 121
van 6 maart 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Verkoop militair domein Brustem – Saneringssubsidies

In het kader van de reorganisatie van het leger wenst het ministerie van Landsverdediging het militair domein van Brustem (360 hectare) te vervreemden. Door de geschiedenis en de functionaliteit van het domein gaat het in casu over zeer vervuilde grond die gesaneerd zal moeten worden.

1. Welke subsidiekanalen zijn voorhanden voor de sanering van vervuilde militaire domeinen ? Hoeveel tijd neemt dit in beslag ?
2. In welke fase van het dossier kan een federale overheid voor de sanering van militaire domeinen subsidieaanvraag doen ?

Antwoord

1. Voor sanering van vervuilde militaire domeinen is er een subsidie van de Europese Unie (EU)

in het operationeel programma Konver. De projecten moeten worden vastgelegd vóór einde 1999 ; de uitvoeringsperiode loopt tot einde 2001.

Het Konver-programma heeft in Vlaanderen betrekking op 5 arrondissementen (Brugge, Leuven, Hasselt, Turnhout en Tongeren), waarvoor een subsidiebedrag van 232 miljoen frank door de EU wordt toegekend op een totaal investeringsbedrag van 574 miljoen frank. De Europese steun bedraagt maximaal 40 % van de kostprijs van een project.

In het kader van het doelstelling 2-programma Limburg en het Rechar-programma kunnen eveneens subsidieaanvragen gebeuren voor de sanering van vervuilde terreinen.

2. In het kader van het Konver-programma worden de beslissingen genomen door het comité van toezicht, op basis van een volledig dossier. Dit betekent dat het financieringsschema van de totale kostprijs en de cofinanciering moeten geregeld zijn.

De promotor kan te allen tijde een voorstel van project indienen, waarbij aan het comité van toezicht een principieel advies kan worden gevraagd. Tevens is de fasering van een project mogelijk. De eerste fase kan bijvoorbeeld gaan over de kosten voor het oriënterend bodemonderzoek, de volgende fase kan de eigenlijke sanering betreffen.

Vraag nr. 122
van 6 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VEV's in Belgische diplomatieke posten – Huurkosten

De meeste Vlaamse economische vertegenwoordigers (VEV) in het buitenland zijn nog steeds gehuisvest in Belgische diplomatieke posten (zie antwoord van de minister-president op mijn schriftelijke vraag nr. 25 van 3 oktober 1996) (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 83 – red.*)

Voor hoeveel van de 53 standplaatsen in een ambassade of consulaat komt de Vlaamse overheid tegemoet in de huurkosten ?

Over welke bedragen gaat het hier ?

Antwoord

1. In de standplaatsen waar de Belgische overheid eigenaar is van de ambassade of consulaire gebouw wordt aan de Vlaamse overheid een symbolische bijdrage van 1 frank gevraagd.
2. In een aantal gevallen huurt de Vlaamse economische vertegenwoordiger een kantoor los van de ambassade of het consulaire gebouw.
3. In de posten waar de Belgische overheid geen eigenaar is, betaalt de Vlaamse overheid haar proportioneel deel van de kosten volgens gebruikte oppervlakte. Ik verwijs hiervoor naar de bijlage.

**Kantoorhuur Export Vlaanderen
in ambassades en consulaten**

Land	Stad	Totaal per jaar (fr.)
Argentinië	Buenos Aires	1
Australië	Sydney	1
Brazilië	Sao Paulo	942.676
Canada	Montreal	527.776
Chili	Santiago de Chile	1
China	Beijing	73.859
	Shanghai	1.192.488
Duitsland	Berlijn	831.620
	Hamburg	1
	Keulen	1
	München	693.611
Egypte	Cairo	1
Filipijnen	Manilla	1.057.574
Frankrijk	Lyon	312.701
	Parijs	1
	Rijsel	1
	Straatsburg	1
Griekenland	Athene	1
Hong Kong	Hong Kong	964.457
Ierland	Dublin	305.430
Indië	Bombay	24.001
	New Delhi	1
Indonesië	Jakarta	567.701
Iran	Teheran	–
Israël	Tel Aviv	641.004
Italië	Milaan	410.824
Japan	Osaka	–

	Tokyo	1
Korea	Seoul	2.016.904
Mexico	Mexico City	1
Noorwegen	Oslo	565.230
Polen	Warschau	1
Portugal	Lissabon	264.618
Russische Federatie	Moskou	nog te bepalen
Saoedi-Arabië	Riyadh	1
Singapore	Singapore	969.882
Spanje	Madrid	1
Thailand	Bangkok	1
Tsjechië	Praag	757.200
Tunesië	Tunis	1
Turkije	Istanbul	1
Venezuela	Caracas	1
Verenigd Koninkrijk	Londen	279.827
Verenigde Staten	Los Angeles	746.474
	New York	1.362.343
	Washington	1
Viëtnam	Hanoi	266.653
Zuid-Afrika	Johannesburg	300.693
Zweden	Stockholm	385.301
Zwitserland	Bern	461.782

**Vraag nr. 125
van 18 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse promotieweek Wenen – I Fiamminghi

Naar verluidt zou destijds voor een concert van I Fiamminghi in het kader van de Vlaamse promotieweek "Flandern Grusst" in Wenen, de belangstelling zo gering zijn geweest dat in laatste instantie volk moest worden opgetrommeld om het zaaltje waar het evenement plaatsvond alsnog gevuld te krijgen.

Kan de minister-president dit bevestigen ?

Waarom lag dit gebrek aan belangstelling ?

Antwoord

In het kader van de Vlaamse promotieweek "Flandern Grusst" werd op 5 november door de attaché van de Vlaamse Gemeenschap in Wenen een concert georganiseerd met I Fiamminghi.

Het "zaaltje", zoals de vraagsteller de plaats noemt waar dit concert plaatshad, betreft de Grote Zaal van het Palais Ferstel, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger misschien weet de grootste paleiszaal in Wenen na de balzaal in het voormalig Keizerlijk Paleis Hofburg.

Met het optreden van I Fiamminghi waren de ruimtes voor het concert maximaal gevuld met onder andere verschillende ambassadeurs en andere officiële vertegenwoordigers (470 bezette stoelen en circa 20 rechtstaande personen).

De uitnodiging van de gasten op dit concert was zorgvuldig voorbereid, en op geen enkele wijze werd "in laatste instantie volk opgetrommeld".

Misschien baseerde de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich op zekere verkeerde en wellicht gewild tendentieuze persinformatie, zoals blijkt volledig ten onrechte.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 128
van 20 februari 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Vorstverlet – Inhaallessen

Tijdens de voorbije kerstvakantie zijn door het aanhoudende vriesweer heel wat problemen ontstaan aan de verwarmingsinstallatie van verschillende scholen in Vlaanderen. In een aantal scholen kon daardoor gedurende enkele dagen geen onderwijs worden verstrekt.

1. Worden deze scholen verplicht de niet-gepresteerde lesdagen te recupereren ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
2. Welke criteria voor recuperatie van lestijden worden algemeen in acht genomen wanneer de school een tijd gesloten is door overmacht ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 17

april 1991 regelt voor onder meer het basis- en secundair onderwijs de spreiding van de lessen op dag-, week- en jaarbasis.

Onder bepaalde voorwaarden zijn afwijkingen op het traditionele spreidingspatroon mogelijk.

De kern van deze regelgeving is het vrijwaren van de onderwijsbelangen van de leerlingen ; onder geen beding mag aan de beschikbare onderwijstijd waarop leerlingen aanspraak maken, worden getornd.

Derhalve bepaalt het besluit dat het vooropgestelde aantal lessen op schooljaarbasis niet kan worden verminderd, aangezien daardoor de afwerking van het door de overheid goedgekeurd leerprogramma in het gedrang komt.

2. In hetzelfde besluit zijn ook de vakantiedagen en de dagen waarop de lessen kunnen worden geschorst, vastgelegd.

Een schorsing wegens overmacht, zonder dat er in een recuperatie van de verloren gegane lessen wordt voorzien, is evenwel niet toegelaten.

In voorkomend geval zal de inrichtende macht van de betrokken school bij de administratie een voorstel ter goedkeuring voorleggen, indien blijkt dat de recuperatie een afwijking van de gebruikelijke lestijden en/of lesdagen inhoudt (bv. uitzonderlijk lessen op de vrije woensdagnamiddag of 's namiddags na 17 u.). De administratie behandelt deze aanvragen alleszins op flexibele wijze.

- 3 Het is in het licht van deze gegevens dat de scholen die na laatste kerstvakantie de lessen tijdelijk staakten wegens problemen met de verwarmingsinstallatie, door het onderwijsdepartement werden geïnformeerd.

Inzake "criteria" die bij de recuperatie worden in acht genomen, kan ik stellen dat uitsluitend het lesvolume relevant is.

Vraag nr. 129
van 20 februari 1997
van de heer JORIS VAN HAUTHEM

Koloniale ambtenaren – Anciënniteitsberekening

Voorwerp van deze vraag is de problematiek van de anciënniteitsberekening van de personen die tijdens de koloniale periode door de overheid tewerkgesteld waren in Afrika. Op 21 mei 1964 werd het wettelijk statuut van deze mensen gecoördineerd in een bijzonder koninklijk besluit (KB).

Minister Daniël Coens heeft in 1990 (onder meer in een schrijven van 16 februari) uitdrukkelijk gesteld dat dit KB een algemene draagwijdte heeft en dat het derhalve onder meer het KB van 15 april 1958 inzake de weddeschalen buiten werking stelt. Deze interpretatie lijkt bijzonder logisch, aangezien de wetten betreffende het personeel in Afrika bedoeld waren om de betrokkenen enigszins schadeloos te stellen voor de onverwachte breuk in hun loopbaan, en bijgevolg in zekere mate een gunstmaatregel inhielden.

Niettemin werd voor sommige dossiers door de administratie Onderwijs in 1995 besloten tot intrekking van reeds toegekende anciënniteit, omdat deze mensen in 1960 nog niet de minimale leeftijd bepaald in het KB van 1958 hadden bereikt. Deze houding komt bijzonder willekeurig over.

1. In hoeveel gevallen werd de anciënniteit herberekend ?
2. Waarom wordt nu gesteld dat minister Daniël Coens zich destijds vergiste ?
3. Hoe komt het dat het coördinatie-KB van 1964 geen algemene draagwijdte heeft, terwijl uit de hele strekking van dit KB toch duidelijk blijkt dat het om een serie gunst- en compensatiemaatregelen gaat voor de loopbaanschade die in Afrika werd opgelopen ?

Antwoord

1. Voorzover bekend bij de afdeling HOBU (hoger onderwijs buiten de universiteit) werd slechts in één geval de geldelijke anciënniteit herberekend.
2. De wet van 27 juli 1961 houdende sommige maatregelen ten gunste van het beroepspersoneel van de kaders van Afrika werd niet in zijn geheel bekeken. Naast een opsomming van categorieën van personeelsleden waarvoor overgangsmatregelen gelden, bevat de wet in artikel 1, 6, 2de lid ook twee uitzonderingen.

Daar wordt immers gesteld :

"Worden *niet* beschouwd als leden van het beroepspersoneel der kaders in Afrika, de personen benoemd in hoedanigheid van *aanvullingsambtenaar*, overeenkomstig het koninklijk besluit van 24 december 1959 en de erin aangebrachte wijzigingen, of de personen aangeworven in hoedanigheid van tijdelijk beambte."

Deze personeelsleden kunnen zich derhalve verder ook niet beroepen op voormelde wet. Op hen is het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend, wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld personeel van het ministerie van Openbaar Onderwijs van toepassing, en dus uiteraard ook de erin vermelde bepalingen met betrekking tot de geldelijke anciënniteit.

3. De wetgever heeft klaarblijkelijk geoordeeld dat de aanvullingsambtenaren en tijdelijk beambten niet als leden van het beroepspersoneel van de kaders van Afrika beschouwd mogen worden in de zin van de wet van 27 juli 1961, en dat ze bijgevolg ook geen aanspraak kunnen maken op de erin vermelde overgangsmatregelen.

Vraag nr. 131 van 24 februari 1997 van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Tweedetaalonderricht MO – Normen – Stand van zaken

Er wordt door velen opgemerkt dat de kennis van het Frans als tweede taal zienderogen achteruitgaat bij de Vlaamse jeugd.

1. Wat zijn de huidige normen voor het vormen van een klas Engels-tweede taal in het Vlaams middelbaar onderwijs ?
2. Welk percentage van de leerlingen in het laatste jaar van het Vlaams middelbaar onderwijs volgt respectievelijk Frans of Engels als tweede taal ?
3. Zijn de Vlaamse normen voor het vormen van een klas Engels-tweede taal soepeler of strenger dan, of gelijk aan die welke worden gehanteerd in het middelbaar onderwijs van de Franse Gemeenschap ? Welk percentage van de leerlingen in het laatste jaar van het middelbaar onderwijs

van de Franse Gemeenschap volgt respectievelijk Nederlands of Engels als tweede taal ?

Gelieve bij het verstrekken van deze gegevens de Nederlandstalige en Franstalige scholen binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest buiten beschouwing te laten.

Antwoord

1. Binnen de eenheidsstructuur van het Vlaams voltijds secundair onderwijs bestaat er geen specifieke reglementering inzake keuze van vreemde talen. Evenmin zijn er minimale leerlingennormen vastgelegd per studierichting of per klas.

Daarentegen heeft de decreetgever wel een basisvorming opgelegd. Deze basisvorming omvat een verplichte reeks vakken, variërend naargelang graad en onderwijsvorm, die door alle leerlingen dient te worden gevolgd.

In de basisvorming van de derde graad (= het vijfde en zesde leerjaar) van het algemeen secundair onderwijs (ASO) komen onder meer voor : Frans en Engels of Duits ; voor de onderwijsvormen technisch secundair onderwijs (TSO) en kunstsecundair onderwijs (KSO) is dat : Frans of Engels, terwijl de basisvorming in het beroepssecundair onderwijs (BSO) geen vreemde taal bevat.

Deze basisvorming legt geen bepaald aantal wekelijkse lessen op. Anderzijds kunnen de vakken Engels en Frans versterkt aan bod komen in het studierichtingsgedeelte.

Deze gegevens, gekoppeld aan de ruime pedagogische vrijheid van de onderwijsverstrekkers, leiden ertoe dat het concreet vreemdetalenonderwijs een gediversifieerd karakter vertoont.

2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volgende gegevens, opgesplitst per onderwijsnet en onderwijsvorm, voor het schooljaar 1995-1996 (zijnde het meest recente schooljaar waarvoor geverifieerde cijfers beschikbaar zijn) :

- de schoolbevolking van de derde graad ;
- het aantal leerlingen van de derde graad die Frans volgen ;
- het aantal leerlingen van de derde graad die Engels volgen.

De bron hiervan is het "Statistisch jaarboek van het Vlaams onderwijs" dat wordt uitgegeven door het onderwijsdepartement.

3. Inzake de vigerende reglementering in het Franstalig voltijds secundair onderwijs in België en het vergelijkbaar statistisch materiaal verwijs ik naar het bevoegde Franstalig onderwijsdepartement.

Schoolbevolking derde graad 1995-1996

	ASO			TSO			KSO			BSO			Totaal 3de graad		
	J	M	T	J	M	T	J	M	T	J	M	T	J	M	T
Antwerpen															
ARGO	1.099	1.172	2.271	577	422	999	100	108	208	882	732	1.614	2.658	2.434	5.092
Privaatrechtelijk	4.978	6.338	11.316	5.083	4.424	9.507	173	261	434	3.390	3.784	7.174	13.624	14.807	28.431
Provincie	36	62	98	487	182	669	4	9	13	576	265	841	1.103	518	1.621
Gemeente	180	197	377	1.092	602	1.694	74	85	159	1.008	910	1.918	2.354	1.794	4.148
Totaal	6.293	7.769	14.062	7.239	5.630	12.869	351	463	814	5.856	5.691	11.547	19.739	19.553	39.292
Vlaams-Brabant															
ARGO	871	937	1.808	506	394	900	56	73	129	768	698	1.466	2.201	2.102	4.303
Privaatrechtelijk	3.630	4.349	7.979	2.316	1.899	4.215	196	223	419	1.155	1.584	2.739	7.297	8.055	15.352
Provincie	54	61	115	96	28	124	12	20	32	124	50	174	286	159	445
Gemeente	58	57	115	341	189	530	-	-	-	508	194	702	907	440	1.347
Vl. Gemeenschapscomm.	-	-	-	67	31	98	-	-	-	103	38	141	170	69	239
Totaal	4.613	5.404	10.017	3.326	2.541	5.867	264	316	580	2.658	2.564	5.222	10.861	10.825	21.686
West-Vlaanderen															
ARGO	607	634	1.241	536	463	999	17	31	48	818	836	1.654	1.978	1.964	3.942
Privaatrechtelijk	3.829	4.562	8.391	4.525	3.967	8.492	90	119	209	3.395	3.240	6.635	11.839	11.888	23.727
Provincie	-	-	-	183	16	199	-	-	-	-	-	-	183	16	199
Gemeente	-	-	-	39	5	44	61	55	116	59	18	77	159	78	237
Totaal	4.436	5.196	9.632	5.283	4.451	9.734	168	205	373	4.272	4.094	8.366	14.159	13.946	28.105
Oost-Vlaanderen															
ARGO	920	1.154	2.074	741	569	1.310	24	38	62	1.111	1.039	2.150	2.796	2.800	5.596
Privaatrechtelijk	4.822	5.787	10.700	4.025	3.432	7.457	160	193	353	2.531	2.973	5.504	11.538	12.476	24.014
Provincie	-	-	-	495	193	688	-	-	-	327	176	513	822	379	1.201
Gemeente	56	72	128	330	107	437	84	119	203	501	253	754	971	551	1.522
Totaal	5.798	7.104	12.902	5.591	4.301	9.892	268	350	618	4.470	4.451	8.921	16.127	16.206	32.333
Limburg															
ARGO	420	521	941	412	443	855	-	-	-	817	909	1.726	1.649	1.873	3.522
Privaatrechtelijk	2.611	3.302	5.913	3.089	2.299	5.388	86	131	217	2.281	2.171	4.452	8.067	7.903	15.970
Provincie	141	179	320	414	268	682	124	110	234	268	143	429	965	700	1.665
Gemeente	72	86	158	60	51	111	-	-	-	64	30	94	196	167	363
Totaal	3.244	4.088	7.332	3.975	3.061	7.036	210	241	451	3.448	3.253	6.701	10.877	10.643	21.520
Duitsland															
ARGO	10	12	22	8	1	9	-	-	-	6	11	17	24	24	48
Totaal	10	12	22	8	1	9	-	-	-	6	11	17	24	24	48
Algemeen totaal															
ARGO	3.927	4.430	8.357	2.780	2.292	5.072	197	250	447	4.402	4.225	8.627	11.306	11.197	22.503
Privaatrechtelijk	19.870	24.429	44.299	19.038	16.021	35.059	705	927	1.632	12.752	13.752	26.504	52.365	55.129	107.494
Provincie	231	302	533	1.675	687	2.362	140	139	279	1.313	644	1.957	3.359	1.772	5.131
Gemeente	366	412	778	1.862	954	2.816	219	259	478	2.140	1.405	3.545	4.587	3.030	7.617
Vl. Gemeenschapscomm.	-	-	-	67	31	98	-	-	-	103	38	141	170	69	239
Totaal	24.394	29.573	53.967	25.422	19.985	45.407	1.261	1.575	2.836	20.710	20.064	40.774	71.787	71.197	142.984

(J = jongens - M = Meisjes - T = Totaal)

Aantal leerlingen in het secundair onderwijs 1995-1996 die Frans volgen in de 3de graad

	1ste leerjaar			2de leerjaar			3de leerjaar			Algemeen totaal		
	J	M	T	J	M	T	J	M	T	J	M	T
ASO												
ARGO	2.154	2.314	4.468	1.766	2.114	3.880	–	–	–	3.920	4.428	8.348
Privaatrechtelijk	10.299	12.554	22.853	9.524	11.847	21.381	31	7	38	19.854	24.418	44.272
Provincie	136	150	286	95	152	247	–	–	–	231	302	533
Gemeente	190	223	413	176	189	365	–	–	–	366	412	778
Totaal	12.779	15.241	28.020	11.561	14.312	25.873	31	7	38	24.371	29.560	53.931
TSO												
ARGO	1.399	1.211	2.610	1.025	998	2.023	76	114	190	2.500	2.323	4.823
Privaatrechtelijk	8.905	7.725	16.630	6.901	6.455	13.356	699	608	1.307	16.505	14.788	31.293
Provincie	811	335	1.146	536	10	546	31	29	60	1.378	374	1.752
Gemeente	888	436	1.324	654	346	1.000	68	77	145	1.610	859	2.469
Vl. Gemeenschapscomm.	27	20	47	40	11	51	–	–	–	67	31	98
Totaal	12.030	9.272	21.757	9.156	7.820	16.976	874	828	1.702	22.à60	18.375	40.435
KSO												
ARGO	122	129	251	59	104	163	16	17	33	197	250	447
Privaatrechtelijk	377	478	855	294	389	683	17	20	37	688	887	1.575
Provincie	80	8à	160	53	49	102	7	10	17	140	139	279
Gemeente	113	139	252	91	102	193	12	15	27	216	256	472
Totaal	692	826	1.518	497	644	1.141	52	62	114	1.241	1.532	2.773
BSO												
ARGO	878	1.289	2.167	638	1.032	1.670	685	684	1.369	2.201	3.005	5.206
Privaatrechtelijk	3.276	4.875	8.151	2.899	4.354	7.253	2.455	2.751	5.206	8.630	11.980	20.610
Provincie	71	175	246	121	175	296	231	194	425	423	544	967
Gemeente	247	341	588	192	298	490	226	146	372	665	785	1.450
Vl. Gemeenschapscomm.	37	14	51	35	15	50	19	7	26	91	36	127
Totaal	4.509	6.694	11.203	3.885	5.874	9759	3.616	3.782	7.398	12.010	16.350	28.360
Totaal												
ARGO	4.553	4.943	9.496	3.488	4.248	7.736	777	815	1.592	8.818	10.006	18.824
Privaatrechtelijk	22.857	25.632	48.489	19.618	23.055	42.673	3.202	3.386	6.588	45.677	52.073	97.750
Provincie	1.098	740	1.838	805	386	1.191	269	233	502	2.172	1.359	3.531
Gemeente	1.438	1.139	2.577	1.113	935	2.048	306	238	544	2.857	2.312	5.169
Vl. Gemeenschapscomm.	64	34	98	75	26	101	19	7	26	158	67	225
Totaal	30.010	32.488	62.498	25.099	28.650	53.749	4.573	4.679	9.252	59.682	65.817	125.499

Aantal leerlingen in het secundair onderwijs 1995-1996 die Engels volgen in de 3de graad

	1ste leerjaar			2de leerjaar			3de leerjaar			Algemeen totaal		
	J	M	T	J	M	T	J	M	T	J	M	T
ASO												
ARGO	2.054	2.345	4.399	1.783	1.988	3.771	7	2	9	3.844	4.335	8.179
Privaatrechtelijk	8.906	11.175	20.081	7.929	10.054	17.983	47	18	65	16.882	21.247	38.129
Provincie	125	164	289	113	135	248	–	–	–	238	299	537
Gemeente	182	168	350	125	146	271	–	–	–	307	314	621
Totaal	11.267	13.852	25.119	9.950	12.323	22.273	54	20	74	21.271	26.195	47.466
TSO												
ARGO	1.395	1.251	2.646	1.056	1.003	2.059	88	100	188	2.539	2.354	4.893
Privaatrechtelijk	8.25-49	7.425	15.674	6.377	6.412	12.789	736	501	1.237	15.362	14.338	29.700
Provincie	678	325	1.003	376	265	641	38	29	67	1.092	619	1.711
Gemeente	799	411	1.210	649	315	964	60	41	101	1.508	767	2.275
Vl. Gemeenschapscomm.	27	20	47	40	11	51	–	–	–	67	31	98
Totaal	11.148	9.432	20.580	8.498	8.006	16.504	922	671	1.593	20.568	18.109	38.677
KSO												
ARGO	122	129	251	59	104	163	16	17	33	197	250	447
Privaatrechtelijk	353	432	785	277	356	633	5	10	15	635	798	1.433
Provincie	80	80	160	111	112	223	–	–	–	191	192	383
Gemeente	111	142	253	87	126	213	12	15	27	210	283	493
Totaal	666	783	1.449	534	698	1.232	33	42	75	1.233	1.523	2.756
BSO												
ARGO	585	765	1.350	454	681	1.135	230	348	578	1.269	1.794	3.063
Privaatrechtelijk	1.283	2.401	3.684	1.236	2.245	3.481	1.196	1.622	2.818	3.715	6.268	9.983
Provincie	81	54	135	54	56	110	98	108	206	233	218	451
Gemeente	211	168	379	176	128	304	143	33	176	530	329	859
Vl. Gemeenschapscomm.	19	11	30	15	14	29	19	7	26	53	32	85
Totaal	2.179	3.399	5.578	1.935	3.124	5.059	1.686	2.118	3.804	5.800	8.641	14.441
Totaal												
ARGO	4.156	4.490	8.646	3.352	3.776	7.128	341	467	808	7.849	8.733	16.582
Privaatrechtelijk	18.791	21.433	40.224	15.819	19.067	34.886	1.984	2.151	4.135	36.594	42.651	79.245
Provincie	964	623	1.587	654	568	1.222	136	137	273	1.754	1.328	3.082
Gemeente	1.303	889	2.192	1.037	715	1.752	215	89	304	2.555	1.693	4.248
Vl. Gemeenschapscomm.	46	31	77	55	25	80	19	7	26	120	63	183
Totaal	25.260	27.466	52.726	20.917	24.151	45.068	2.695	2.851	5.546	48.872	54.468	103.340

Vraag nr. 134
van 27 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

*Langdurig zieke kinderen in psychiatrie/pediatrie –
 Aangepast onderwijs*

Uit de praktijk blijkt dat kinderen met ernstige psychische problemen gedurende een zeer lange termijn gehospitaliseerd worden op de kinder- en jeugdpsychiatrische diensten in psychiatrische ziekenhuizen of in algemene ziekenhuizen (pediatrie). Naast de psychische moeilijkheden worden de kinderen daardoor ook ernstig benadeeld door een totaal gebrek aan aangepast officieel onderwijs (type 5).

1. Is het inderdaad zo dat er vandaag geen aangepast onderwijs is voor langdurig zieke en gehospitaliseerde kinderen en jongeren? Zo neen, wat is de wettelijke basis daarvoor?
2. Welke criteria worden gehanteerd om aangepast onderwijs in psychiatrische ziekenhuizen of in pediatrie diensten toe te laten? Welke belang wordt er gehecht aan de opnamegegevens van kinderen en jongeren in pediatrie en kinder- en jeugdpsychiatrische diensten bij de toewijzing van een dienst aangepast onderwijs?

Wordt er een onderscheid gemaakt bij de toelating voor aangepast onderwijs tussen psychiatrische ziekenhuizen of pediatrie diensten?

3. Op welke wijze wordt het aangepast onderwijs in psychiatrische ziekenhuizen of pediatrie diensten georganiseerd? Welke subsidiëring bestaat hiervoor en welke verhouding wordt aangenomen per provincie?
4. Waarom blijkt er vandaag geen aangepast onderwijs mogelijk te zijn in de psychiatrische ziekenhuizen van Limburg?

Antwoord

1. Aangepast onderwijs voor langdurig zieke en gehospitaliseerde kinderen en jongeren maakt deel uit van het buitengewoon onderwijs type 5. Dit onderwijs wordt in een aantal academische ziekenhuizen en in een aantal andere gespecialiseerde medische voorzieningen aangeboden.

De wettelijke basis voor de oprichting en het in stand houden van deze scholen is het koninklijk besluit (KB) nr. 439 van 11 augustus 1986 houdende rationalisatie en programmatie van het buitengewoon onderwijs.

De normen inzake de personeelsformatie zijn bepaald in het koninklijk besluit nr. 65 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het bestuurs- en onderwijzend personeel worden bepaald in de instellingen voor buitengewoon onderwijs.

2. Met het koninklijk besluit nr. 439 van 11 augustus 1986 werd bepaald dat slechts "aan een universiteit waar een volledige faculteit voor geneeskunde wordt georganiseerd of in de toelageregeling is opgenomen, eenmaal een school voor buitengewoon basisonderwijs van het type 5 kan worden opgericht of in de toelageregeling kan worden opgenomen". Gedurende drie jaar moet de schoolbevolking bovendien aan programmatiënormen voldoen (artikel 18 § 2 van het KB nr. 439).

Artikel 34 van hetzelfde besluit bepaalt bovendien dat buitengewoon secundair onderwijs van het type 5 in opleidingsvorm 4 slechts kan in een ziekenhuis waar er een school voor buitengewoon basisonderwijs van het type 5 georganiseerd is. Ook hier moet worden voldaan aan programmatiënormen.

De opnamegegevens zijn dus tot hier toe geen rechtstreeks criterium geweest om te bepalen of in een ziekenhuis al of niet buitengewoon onderwijs van het type 5 kan worden georganiseerd. De bepalingen van artikel 18 en 34 leggen vast waar kan worden geprogrammeerd. De opnamegegevens zijn wel bepalend voor het bereiken van de bijkomende oprichtingsnormen.

Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen psychiatrische ziekenhuizen of diensten pediatrie.

3. De normen inzake personeelsformatie zijn bepaald in het KB nr. 65 van 20 juli 1982. De organisatie van het onderwijs verschilt naargelang de aard van de medische voorzieningen.

In de academische ziekenhuizen is er een groter verloop in de opnames en dus ook van de potentiële doelgroep. Het aanbod is dan vaak beperkt tot één of enkele lestijden onderwijs per opnamedag.

Andere voorzieningen werken met een specifieke doelgroep (bv. postcoma patiënten, kinderen met luchtwegenaandoeningen) die vaak langduriger opgenomen is en waarbij een meer uitgebouwd onderwijsaanbod kan worden gerealiseerd.

Ik voeg als **bijlage** ook een overzicht toe van het aantal scholen voor buitengewoon onderwijs van type 5, het gemiddeld aantal aanwezige leerlingen per dag en de respectieve lestijdenpakketten.

Hieruit blijkt dat de scholen als volgt per provincie verdeeld zijn :

	Basis- onderwijs	Secundair onderwijs
Antwerpen	3	1
Brabant	2	1
Limburg	–	–
Oost-Vlaanderen	1	1
West-Vlaanderen	2	1

4. De reden waarom er vandaag geen aangepast onderwijs mogelijk is in de psychiatrische ziekenhuizen van Limburg heeft te maken met de voorwaarden bepaald in artikel 18 § 2 van het KB nr. 439, zoals werd toegelicht bij de tweede vraag.

**Buitengewoon basisonderwijs type 5
Toestand 01/02/1996 – schooljaar 1996-1997**

Gemiddeld aantal aanwezige leerlingen per dag				Lestijdenpakket	
UZ Leuven	5B	kl.	16,99	203	
		la.	30,88		
UZ Antwerpen	5B	kl.	51,60	399	
		la.	48,01		
UZ Gent	5B	kl.	23,60	191	
		la.	21,28		
AZ Wilrijk	5B	kl.	9,55	75	
		la.	7,08		
Pulderbos	5B	kl.	21,36	206	
		la.	26,97		
Vlezenbeek	5A	kl.	17,17	145	
		la.	12,80		
	5B	kl.	8,36		
		la.	3,96		
	Fr. afdeling	5A	kl.		0,33
		la.	2,46		66
5B	kl.	3,74			
	la.	9,03			
De Haan	5A	kl.	34,51	514	
		la.	68,33		
	5B	kl.	25,95		
		la.	26,01		
De Haan	5A	kl.	–	138	
		la.	7,63		
	5B	kl.	7,29		
		la.	17,85		

(kl. = kleuteronderwijs – la. = lager onderwijs)

**Type 5 – onderwijs op secundair niveau
Schooljaar 1995-1996**

1. Afdelingen van ziekenhuisscholen

UZ Gasthuisberg (Leuven)

gemiddelde aanwezigheid 38,40 leerlingen
lesurenpakket 275 uur

UZ Gent

gemiddelde aanwezigheid 18,45 leerlingen
lesurenpakket 138 uur

UZ Antwerpen

gemiddelde aanwezigheid 34,79 leerlingen
lesurenpakket 253 uur

2. Preventoriumschool De Haan

gemiddelde aanwezigheid 71,53 ll. (Neder-
landstalig)
18,77 ll. (Frans-
talig)

lesurenpakket 693 uur (Neder-
landstalig)
266 uur (Frans-
talig)

**Vraag nr. 135
van 27 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

*Nederlandstalig onderwijs Brussel – Extra midde-
len*

Op vrijdag 24 mei '96 bracht een aantal leden van de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid en van het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant van het Vlaams Parlement een werkbezoek aan drie Nederlandstalige basisschooltjes in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Vanuit de drie schooltjes kwam een vraag naar meer middelen om hun problemen, die onderling verschillen maar toch hoofdzakelijk verband houden met taalachterstand, de baas te kunnen.

Bij opmerkingen hierover in het verleden stelde de minister dat per leerling naar het Nederlandstalig

onderwijs in Brussel al meer middelen gaan dan naar de rest van Vlaanderen.

1. Over welke extra subsidies beschikken de Brusselse scholen ?

Wat is het doel of de doelgroep van die subsidies ?

Welk percentage van de totale middelen vertegenwoordigen ze ?

2. In welke mate zijn er voor de PMS-centra (psycho-medisch-sociaal centrum) in Brussel aangepaste voorzieningen en/of subsidies ?

3. In welke mate investeert het departement Onderwijs in organisatie en/of subsidiëring van "huiswerkklasjes" ?

Antwoord

1. De Nederlandstalige basisscholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben in vergelijking met de basisscholen in Vlaanderen gunstigere normen voor de vaststelling van de personeelsformatie.

Onderwijzend personeel

– Kleuteronderwijs : voor scholen tot 112 kleuters zijn de normen voor de vaststelling van het lestijdenpakket voor de Brusselse scholen gunstiger. Deze maatregel is vooral voordelig voor de kleine scholen.

– Lager onderwijs : voor scholen tot 115 leerlingen zijn de normen gunstiger voor de vaststelling van het lestijdenpakket.

Zo de lestijdenschaal voor de Brusselse scholen dezelfde zou zijn als die in Vlaanderen, dan zou dit voor de scholen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een daling van 59 fulltime ambten in het kleuteronderwijs en 72 fulltime ambten in het lager onderwijs betekenen. Dit zou 154,5 miljoen frank bedragen voor het onderwijzend personeel (schooljaar 1996-1997).

Telling van de leerlingen

In de scholen gelegen in Vlaanderen worden de leerlingen van scholen die meer dan één vestigingsplaats hebben voor de vaststelling van de personeelsformatie per onderwijsniveau en per

school samengeteld, behalve voor vestigingsplaatsen die op meer dan 2 km van een andere vestigingsplaats gelegen zijn.

In Brussel worden de leerlingen altijd afzonderlijk per vestigingsplaats geteld.

Onderwijsopdracht van de directeurs

De directeur van een basisschool kan worden belast met een gedeeltelijke onderwijsopdracht in kleinere scholen. Deze onderwijsopdracht bedraagt :

	In Vlaanderen	In Brussel
18 lestijden in scholen met - 20 lln.	- 20 lln.	- 20 lln.
14 lestijden in scholen met 20 tot 129 lln.	20 tot 69 lln.	20 tot 69 lln.
8 lestijden in scholen met 130 tot 179 lln.	70 tot 99 lln.	70 tot 99 lln.
0 lestijden in scholen met 180 of meer lln.	100 of meer lln.	100 of meer lln.

Dit resulteert in 700 lestijden of 29 fulltime ambten minder, zo in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dezelfde normen zouden gelden als in Vlaanderen. Dit komt neer op een vermindering van 43,5 miljoen frank loonkosten aan de directies.

Ook zijn er bijzondere maatregelen inzake rationalisatie en programmatie voor de Brusselse scholen.

a) Nederlandstalige scholen in Brussel worden steeds als geïsoleerde scholen beschouwd. Dit betekent dat zij minder leerlingen moeten tellen om in de definancierings- of subsidieregeling opgenomen te blijven.

b) Vestigingsplaatsen van Nederlandstalige scholen in Brussel worden steeds als geïsoleerde vestigingsplaatsen beschouwd. Dit betekent dat zij minder leerlingen moeten tellen om in de financierings- of subsidieregeling opgenomen te blijven.

c) Nederlandstalige scholen in Brussel en vestigingsplaatsen van deze scholen worden steeds beschouwd als gelegen in een gemeente met minder dan 75 inwoners per km².

2. Op het niveau van het secundair onderwijs wordt in een ruimere formatie van het onderwijzend personeel voorzien voor de scholen met voltijds gewoon secundair onderwijs die gelegen zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Bedoelde formatie is gebaseerd op leerlingencoëfficiënten ; elke regelmatige leerling per 1 februari genereert, naargelang het gevolgde structuuronderdeel, een bepaald aantal wekelijkse uren-leraar.

Uren-leraar kunnen worden aangewend als lessen en als uren bestemd voor onderwijsactiviteiten zoals inhaallessen, klasseraden, bijzondere pedagogische taken en nascholing.

Deze reglementering is opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1990 tot vastlegging van het pakket uren-leraar in het voltijds secundair onderwijs, zoals gewijzigd.

Overeenkomstig artikel 4, § 2, 8 van dit besluit worden de leerlingencoëfficiënten die slaan op de tweede, de derde respectievelijk de vierde graad van het voltijds gewoon secundair onderwijs, voor de Brusselse scholen verhoogd met 0,10 uren-leraar.

Concreet levert dit voor het schooljaar 1996-1997 (op grond van de tellingsdatum 1 februari 1996) het volgende beeld op.

Gemeenschapsonderwijs Brussel

aantal leerlingen	3.115
effectief aantal toegekende uren-leraar	8.343
waarvan aantal uren-leraar ingevolgd de 0,10-maatregel	165
wat in % uitgedrukt neerkomt op	2,02 %

Gesubsidieerd officieel onderwijs Brussel

aantal leerlingen	1.520
effectief aantal toegekende uren-leraar	4.277
waarvan aantal uren-leraar ingevolgd de 0,10-maatregel	99
wat in % uitgedrukt neerkomt op	2,37 %

Gesubsidieerd vrij onderwijs Brussel

aantal leerlingen	7.507
effectief aantal toegekende uren-leraar	16.149
waarvan aantal uren-leraar ingevolgd de 0,10-maatregel	482
wat in % uitgedrukt neerkomt op	3,08 %

Naar *extra financiering of subsidiëring voor Brussel* kunnen de bijkomende uren-leraar als volgt worden vertaald, ermee rekening houdend dat gemiddeld

- een voltijdse betrekking van een leraar secundair onderwijs overeenstemt met 22,5 wekelijkse uren ;
- de bruto jaarkosten van een leraar secundair onderwijs vastgesteld zijn op 1.400.000 frank :

gemeenschapsonderwijs :	10.270.000 fr.
gesubsidieerd officieel onderwijs :	6.160.000 fr.
gesubsidieerd vrij onderwijs :	<u>30.000.000 fr.</u>
Totaal :	46.430.000 fr.

3. De PMS-centra (psycho-medisch-sociaal centrum) in Brussel hebben dezelfde normen voor de personeelsformatie en werkingstoelagen als de andere PMS-centra. Er zijn geen bijkomende middelen specifiek voor de Brusselse PMS-centra.

Vraag nr. 137
van 4 maart 1997
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Hogere Zeevaartschool – Franstalige klassen

De Hogere Zeevaartschool organiseert, met de zegen van de Vlaamse overheid, Franstalige klassen.

1. Hoeveel Franstaligen studeren momenteel aan de Hogere Zeevaartschool ?
2. Wat is de nationaliteit van deze Franstalige studenten ?
3. Wat is de kostprijs van dit Franstalig onderwijs ?
4. Wordt dit Franstalig onderwijs door de Vlaamse Gemeenschap bekostigd ?

Antwoord

De Hogere Zeevaartschool organiseert in het studiegebied Industriële Wetenschappen en Technologie de basisopleiding Nautische Wetenschappen van twee cycli en de optie Scheepswerktuigkunde van de basisopleiding Elektromechanica van één cyclus.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op het zeevaartonderwijs van 20 september 1960 wordt het zeevaartonderwijs in het Nederlands en in het Frans gegeven.

1. De Franstalige opleidingen van de Hogere Zeevaartschool Antwerpen telden in het academiejaar 1995-1996 145 studenten.

2. Hierna volgt het overzicht van de nationaliteit van de studenten ingeschreven in de Franstalige opleidingen.

Algerije	1
België	78
Frankrijk	18
Italië	1
Kameroen	1
Libanon	2
Luxemburg	1
Marokko	35
Algerije	2
Roemenië	1
Zaire	5

3. De totale salariskosten van het onderwijzend personeel voor de Franstalige opleidingen van de Hogere Zeevaartschool bedragen 38.177.676 frank op jaarbasis.

4. De kosten van deze opleidingen worden aangerekend op de begroting van het departement Onderwijs van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 138
van 4 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Studieopdrachten voor universiteiten – Wijze van betaling

In verschillende kranten verscheen op 21 februari een bericht over de toewijzing van studieopdrachten door de federale en Vlaamse regeringen.

De Vlaamse universiteiten nemen een niet onaanzienlijk deel van deze studieopdrachten voor hun rekening. Uiteraard worden deze opdrachten uitgevoerd tegen betaling.

Soms blijkt echter dat de overheid specifiek van de diensten van een bepaalde hoogleraar gebruik wenst te maken.

Hoe geschiedt de betaling in dergelijke gevallen ? Krijgt de hoogleraar een deel van de vergoeding (hoewel hij gebruik maakt van de faciliteiten van de universiteit), of gaat de vergoeding integraal naar de universiteit of de betrokken faculteit ?

Bestaat er in dit verband een gedragscode die door alle universiteiten wordt gevolgd ?

Antwoord

Studieopdrachten worden beschouwd als prestaties ten behoeve van derden geleverd door personeelsleden die voortbouwen op de aan de universiteit aanwezige kennis, en vallen dus onder de toepassing van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de dienstverlening door universiteiten of hogescholen. Er is dus een regeling die alle universiteiten moeten naleven.

Elke overeenkomst van wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening vereist een voorafgaande toestemming van het universiteitsbestuur. De opdrachtgever moet alle rechtstreekse kosten vergoeden die voortvloeien uit het gebruik van de lokalen, infrastructuur, diensten en personeel, in de mate dat zij eenduidig meetbaar zijn. Bij onderzoeksovereenkomsten moeten afspraken worden gemaakt over de publicatie- en gebruiksrechten.

Elke universiteit stelt een intern reglement op over het afsluiten, het beheer en de uitvoering van deze dienstverleningscontracten. Hierin wordt de bestemming van de opbrengsten geregeld. In de overeenkomst moet, onder de noemer "centrale beheerskosten en algemene exploitatiekosten", in een voorafname van tenminste 10 % op de middelen die de contractant besteedt, exclusief de voorafname zelf, worden voorzien, met uitzondering van overheidsopdrachten waarvoor dit is uitgesloten. Deze voorafname vormt een minimumvergoeding voor het ter beschikking stellen van alle middelen die niet op eenduidige manier kunnen worden gemeten.

In dat interne reglement kan in een individuele vergoeding worden voorzien voor onderzoekers die de dienstverlening hebben uitgevoerd. Het totaal bedrag van deze vergoeding bedraagt maximaal de helft van de inkomsten verminderd met de kosten. Deze vergoedingen kunnen uitbetaald worden voor wetenschappelijke dienstverlening vanaf 1 oktober 1993.

Besluitend kan dus het volgende worden gesteld.

Er bestaat een gedragscode voor de toewijzing van studieopdrachten door de Vlaamse regering. Zelfs wanneer een beroep wordt gedaan op een bepaalde persoon wordt de opdracht, evenals de vergoeding, toegekend aan een universiteit. Binnen elke universiteit moet een intern reglement worden opgesteld waarin de toewijzing van de opbrengsten wordt geregeld. Eventueel wordt daarin in een verdeling van de winst naar individuele betrokkenen voorzien.

Vraag nr. 140 van 4 maart 1997 van de heer JOS DE MEYER

Tijdelijke benoemingsbeperking onderwijs – Stand van zaken

Het decreet houdende de tijdelijke beperking inzake programmatie en benoeming in sommige onderwijssectoren is bijna een jaar geleden goedgekeurd in het Vlaams Parlement.

Het is belangrijk dat wij een overzicht hebben van de realiteit in het onderwijsveld.

1. Kan de minister mij meedelen, wat het secundair onderwijs betreft, hoeveel instellingen er zijn per net, hoeveel scholen er zijn (per net) met minder dan 85 %, 85 à 100 %, en meer dan 100 % vastbenoemden, en het aantal scholen (per net) dat het voorbije jaar wel nog heeft vastbenoemd ?
2. Heeft de minister intussen initiatieven genomen om het statuut van de tijdelijke personeelsleden in het secundair onderwijs te verbeteren ? Zo ja, welke ?
3. Heeft hij intussen ook bijkomende initiatieven genomen om de vervroegde uittredingsmogelijkheden in het secundair onderwijs te bevorderen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. Het aantal instellingen per net, schooljaar 1996-1997

Hoofd-structuur	Net						Eind-totaal
	ARGO	Vrij	Provin- ciaal	Gemeen- telijk	Intercom- munale	VGC	
Gewoon secundair	266	605	28	66	0	1	966
Buitengewoon secundair	17	78	3	17	1	2	118
Eindtotaal	283	683	32	83	1	2	1.084

ARGO : Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
VGC : Vlaamse Gemeenschapscommissie

Het aantal scholen per net met minder dan 85 %, 85 à 100 % en meer dan 100 % vastbenoemde personeelsleden kan ik niet meedelen. Mijn administratie heeft de exacte berekening voor elke school niet gemaakt, aangezien dit deels manueel moest gebeuren en bijgevolg te tijdrovend zou zijn.

Op basis van de betalingsgegevens (de effectieve opdrachten van alle vastbenoemde perso-

neelsleden) kan ik wel een raming geven van het aantal scholen dat minder dan 85 %, 85 à 100 % en meer dan 100 % benoemde personeelsleden heeft (schooljaar 1995-1996). Deze cijfers geven enkel een ruwe aanduiding, aangezien de betalingsgegevens uiteraard verlopen, afwezigheden, loopbaanonderbreking, enz. (uren waarvan benoemde personeelsleden titularis zijn maar waarvoor zij niet uitbetaald worden) niet bevatten.

Hoofd-structuur	Net						Eind-totaal
	ARGO	Vrij	Provin- ciaal	Gemeen- telijk	Intercom- munale	VGC	
- 85 %	112	269	10	28	–	–	419
85-100 %	64	295	13	29	–	–	401
+ 100 %	85	52	5	10	–	1	153

De scholen die van oordeel waren dat zij minder dan 85 % vastbenoemde personeelsleden hadden, konden de exacte berekening aan het werkstation vragen. Voor deze scholen heeft de administratie de berekening uiteraard wel uitge-

voerd. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het aantal scholen per net dat de berekening vroeg en dat beneden de 85 % bleef.

Hoofd-structuur	Net						Eind-totaal
	ARGO	Vrij	Provin- ciaal	Gemeen- telijk	Intercom- munale	VGC	
Gewoon secundair	32	67	3	6	–	–	108
Buitengewoon secundair	–	6	–	1	–	–	7
Eindtotaal	32	73	3	7	–	–	115

De tijdelijke beperking van vaste benoeming is een eerste keer merkbaar op 1 januari 1997. De scholen kunnen hun aanvragen tot benoeming nog tot 31 maart 1997 aan mijn administratie bezorgen. Het is mij bijgevolg op dit ogenblik onmogelijk daarover reeds cijfers te bezorgen. Van het ogenblik dat ik deze cijfers ter beschikking heb, zal ik ze bezorgen.

2. en 3. Ik heb steeds geponeerd dat beide voorstellen samen zullen worden onderzocht met de hervormingen in het secundair onderwijs.

In de CAO-III zijn wel reeds enkele maatregelen getroffen, zoals de loopbaanonderbreking voor tijdelijke personeelsleden. Tijdelijke personeelsleden die reffectatievrij zijn en voor een volledig schooljaar zijn aangesteld, kunnen vanaf 1 januari 1997 onder dezelfde voorwaarden als benoemde personeelsleden hun loopbaan onderbreken. Door deze maatregelen kunnen tijdelijken nu ook deeltijds werken vooraleer zij vastbenoemd zijn, met de garantie van werkgelegenheid wanneer ze wensen hun opdracht opnieuw op te nemen.

Eveneens in de CAO-III is opgenomen dat vanaf 1 januari 1997 personeelsleden ouder dan 50 hun loopbaan gedeeltelijk kunnen onderbreken. Tijdens deze gedeeltelijke loopbaanonderbreking ontvangen zij de onderbrekingsuitkering verbonden aan een volledige loopbaanonderbreking.

Alhoewel is bepaald dat deze personeelsleden éénmaal hun keuze kunnen herzien, laat alles vermoeden dat zij niet meer zullen terugkeren.

Door deze twee maatregelen wordt het mogelijk dat jonge leerkrachten intreden in het onderwijs en zorgen voor de nodige instroom van frisse, nieuwe ideeën.

Vraag nr. 141
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling (2)

Met haar besluit van 28 januari 1997 heeft de Vlaamse regering een regelgeving uitgewerkt voor de wetenschappelijke instellingen en de rechtspositie van hun personeel. Dit gebeurde in navolging van het twee jaar eerder goedgekeurde personeels-

statuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Het personeelsstatuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voorzagt in een uitstapregeling voor het wegwerken van het overtal aan personeel. De werknemers van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen kwamen niet in aanmerking voor deze maatregel omdat ze geen personeelslid zijn van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Nochtans is in sommige wetenschappelijke instellingen ook sprake van overtallig personeel.

Is er in het statuut voor de personeelsleden van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen een uitstapregeling opgenomen voor werknemers in overtal, naar analogie van de uitstapregeling voor de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

Zo ja, komen de overtallige werknemers van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen in aanmerking voor deze uitstapregeling ? Hoe verloopt de aanvraag- en toekenningsprocedure voor deze uitstapregeling ?

Zo neen, waarom werd voor de werknemers van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen een statuut uitgewerkt dat qua uitstapregeling sterk afwijkt van het personeelsstatuut van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ? Heeft de minister vice-president stappen gezet om het statuut voor de personeelsleden van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen zodanig aan te passen dat ook zij in aanmerking komen voor de uitstapregeling die geldt voor de personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

De invoering van de uitstapregeling bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap was een organisatorische en budgettaire maatregel. Deze maatregel was een gevolg van de herstructurering (de afplating van de hiërarchie) die bij het ministerie plaatsvond en was bedoeld om het overtallig personeel te verminderen.

Voor de ambtenaren van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen werd er tot op heden geen uitstapregeling ingevoerd omdat er geen overbezetting is.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter wel meedelen dat er, naar aanleiding van de vaststelling van de nieuwe personeelsformaties van de

Vlaamse wetenschappelijke instellingen, een actualisering van de personeelsbehoeften zal plaatsvinden.

Afhankelijk van de resultaten van deze actualisering is het mogelijk dat in een latere fase ook voor de ambtenaren van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen een uitstapregeling wordt ingesteld.

Vraag nr. 142
van 6 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voeren – Schuldvorderingen DIGO

Op mijn schriftelijke vraag nummer 88 die ik vorig jaar rond deze tijd stelde, antwoordde de minister dat tot op dan door het gemeentebestuur van Voeren nog geen gevolg was gegeven aan het verzoek van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs tot terugbetaling van subsidies (*vraag nr. 88 van 28 februari 1996, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 4 maart 1996, blz. 425 – red.*).

De gemeente Voeren diende bij de Raad van State een verzoekschrift in tot nietigverklaring van de vraag tot gedeeltelijke terugvordering ingevolge de overheveling van de Franstalige gemeentelijke school van Voeren naar Action Fouronnaise.

Kan de minister mij de stand van zaken in dit dossier meedelen ?

Antwoord

Het gemeentebestuur van Voeren heeft tot op heden nog steeds geen gevolg gegeven aan het verzoek van de DIGO tot terugbetaling van subsidies.

Aan de raadsman van de DIGO werd bij schrijven van 4 februari 1997 gevraagd deze zaak te reactiveren bij de Raad van State, om zo spoedig mogelijk een uitspraak te verkrijgen.

Vraag nr. 143
van 6 maart 1997
van de heer CHRISTIAN VEROUGSTRAETE

KTA Stio Oostende – Taal nieuwjaarswensen

Tijdens de kerst- en nieuwjaarsperiode werd de voorgevel van het Koninklijk Technisch Atheneum (KTA) Stio, Leopold III-laan 1 in Oostende, ver-

sierd (sic) met een groot elektrisch bord waarop “Happy New Year”.

Dat deze school iedereen een gelukkig nieuwjaar wenst, is een lovenswaardig initiatief. Hetzelfde kan niet worden gezegd van de taalkeuze. Het plaatsen van een Engelstalig bord in een Vlaamse gemeenschapsschool is in strijd met de taalwetgeving.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om deze overtreding en het misprijzen van de eigen taal in de toekomst tegen te gaan?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 4 van de wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs, is de onderwijstaal het Nederlands in het Nederlands taalgebied.

Onder het begrip “onderwijstaal” dienen te worden verstaan enerzijds alle aspecten die direct of indirect met de afwerking van de leerprogramma's verband houden, en anderzijds alle interne en externe betrekkingen van de school.

Ongeacht dit laatste is het verspreiden van een Engelstalige nieuwjaarsboodschap (bestaande uit drie woorden) naar een ruim publiek, op een mischien weinig gebruikelijke manier, naar mijn oordeel niet in strijd met de taalwetgeving.

Zonder de principes van de taalwetgeving op te geven, valt het niet uit te sluiten dat in een klimaat van internationalisering in onze omgangstaal bepaalde vreemde woorden of uitdrukkingen worden geïntegreerd.

Ik laat evenwel niet na de betrokken inrichtende macht op de hoogte te brengen van de taalbekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Vraag nr. 144
van 13 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Cumulregeling onderwijs – Navorming

Een wettelijk toegelaten cumul in het onderwijs is beperkt tot maximaal een fulltimeopdracht, vermeerderd met een derde van de opdracht.

Volgens mijn informatie mogen leerkrachten hier nog wel navorming geven. Daarenboven zou de

vergoeding voor deze navorming dan afzonderlijk betaald kunnen worden, gedeeltelijk in de vorm van een onkostenvergoeding.

Klopt deze informatie ?

Zo ja, waarom wordt deze betalingsregeling in stand gehouden ?

Is het in het kader van arbeidsherverdeling niet zinvol deze regeling af te bouwen ?

Antwoord

Artikel 11, § 2 c van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de organisatie, de coördinatie en de financiering van de navormingsactiviteiten voor de personeelsleden van het onderwijs en van de psycho-medisch-sociale centra, bepaalt dat op de dotaties en de toelagen voor de navorming de loonkosten in aanmerking kunnen worden genomen van voordrachthouders .

Dit zijn deskundigen waarop de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) en de VZW's-nascholing een beroep kunnen doen voor de organisatie van navormingsactiviteiten voor een bepaalde duur. In praktijk zijn dit dikwijls leerkrachten die vastbenoemd zijn in het onderwijs.

De vergoeding van de voordrachthouders wordt vastgesteld ongeacht het niveau of het diploma van de voordrachthouder. Het honorarium per persoon bedraagt maximaal 1.500 frank per uur. De voordrachthouders hebben eveneens recht op betaling van reis- en verblijfkosten.

Ingevolge het decreet van 16 april 1996 betreffende de lerarenopleiding en de nascholing wordt de aanbodgestuurde navorming geleidelijk afgebouwd. Op 1 september 1999 wordt genoemd besluit opgeheven, zodat aan deze betalingsregeling een einde komt.

**Vraag nr. 145
van 13 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Cumulregeling onderwijs – Combinatie dag- en avondonderwijs

Blijkbaar zijn de maatregelen in verband met cumul in het onderwijs niet altijd even consequent.

Zo zou een leerkracht die een fulltimeopdracht (FT) heeft door een combinatie van dag- en avondonderwijs, niet worden vergoed voor de gepresteerde uren boven een FT. Is men echter FT bezig door een opdracht uitsluitend overdag of 's avonds, dan zou men de uren gepresteerd boven de FT wel vergoed kunnen krijgen.

Klopt deze informatie ?

Zo ja, waarom wordt dit verschil inzake betaling in stand gehouden ?

Is een gelijkschakeling voor alle leerkrachten hier niet rechtvaardiger ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse Volksvertegenwoordiger mededelen dat de informatie waarover zij beschikt in de huidige stand van de reglementering juist is.

De huidige toestand is het gevolg van de opeenvolgende reglementaire bepalingen waarmee getracht werd de cumulatie van onderwijsambten te beperken. Het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, bevatte daartoe de eerste maatregelen. Dit besluit werd getroffen in uitvoering van de wet van 2 februari 1982 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning. Het had vooral tot doel de beschikbare arbeid in het onderwijs te herverdelen.

Sedert voormeld koninklijk besluit kan ik enkel vaststellen dat de toestand inzake beschikbare arbeid in het onderwijs geen gunstige evolutie heeft gekend. De vraag rijst dan ook of het thans, rekening gehouden met de huidige omstandigheden, zinvol is opnieuw meer mogelijkheden te creëren om onderwijsambten te cumuleren. Ik meen dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger ermee akkoord zal gaan dat dit niet het geval is.

**Vraag nr.146
van 13 maart 1997
van de heer WILFRIED AERS**

Leegstaande klaslokalen en nieuwbouw – Beleid

Een gemeenschapsschool voert nieuwbouwwerken uit in een wijkafdeling, terwijl in de hoofdschool,

gelegen op ongeveer 2 km afstand en binnen dezelfde gemeente, een aantal klaslokalen vrijstaat.

1. Kan dit volgens de huidige regelgeving ?
2. Acht de minister dit verantwoord als wij bijvoorbeeld in de pers vernemen dat volgens de Dienst Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) voor 1996 slechts voor 4 miljard dossiers werden goedgekeurd, terwijl de behoeften meer dan 10 miljard bedragen ?

Antwoord

1. Artikel 13, §1 van de wet van 29 mei 1959 bepaalt dat slechts een beroep kunnen doen op de door de Vlaamse Gemeenschap aan de Autonome raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) of aan DIGO toegekende investeringsmiddelen :

- de onderwijsinstellingen, internaten en psychosociaal-medisch-sociale centra (PMS) :
 - a) die beantwoorden aan de criteria van het rationalisatie- en programmatieplan ;
 - b) waarvan de behoeften aan nieuwbouw of uitbreiding is aangetoond door het niet beschikbaar zijn binnen een bepaalde gebiedsomschrijving van bestaande gebouwen of voorzieningen die geheel of gedeeltelijk op kosten van de Vlaamse gemeenschap zijn opgericht ;
- de werken die beantwoorden aan de vastgestelde fysische en financiële normen.

Tot slot wordt in artikel 13, §1 vermeld dat de voorwaarden waaronder de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding kan worden aangetoond evenals de normen, worden vastgelegd door de Vlaamse regering.

Aan het artikel 13 van de schoolpactwet werd uitvoering gegeven door het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysische en financiële normen voor de schoolgebouwen, internaten en PMS-centra.

Wat het al dan niet beschikbaar zijn binnen een bepaalde gebiedsomschrijving van bestaande

gebouwen of voorzieningen betreft, vermeldt het normenbesluit het volgende.

- De normen zijn van toepassing op de vestigingsplaatsen van de instellingen, centra of internaten waar de werken worden uitgevoerd.
- Volgend gebouw of gebouwencomplex wordt geacht beschikbaar te zijn in de zin van bovenvermeld artikel van de schoolpactwet :
 - a) elk gebouw of gebouwencomplex dat volledig onbezet is of door de inrichtende macht binnen een termijn van een schooljaar kan worden vrijgemaakt ;
 - b) elk gebouw of gebouwencomplex waarvan de lokalen voldoen aan de eisen van woonbaarheid en hygiëne, of althans mits tussenkomst van het bevoegd bestuursorgaan van ARGO of DIGO in de vereiste staat kunnen worden gebracht.
- De geografische omschrijving die dient in acht te worden genomen voor het basisonderwijs wordt begrensd door een afstand van 1 km.
- 2. De verdeling van de middelen voor onroerende investeringen over het gesubsidieerd vrij onderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gemeenschapsonderwijs gebeurt naar rato van de vervangingswaarde van de schoolgebouwen in elk net. Deze verdelingswijze is vastgelegd in artikel 17 van het onderwijsdecreet II van 31 juli 1990.

Met uitsluiting van ieder ander orgaan is de ARGO de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs en bezit als dusdanig al de bevoegdheden die rechtstreeks of onrechtstreeks noodzakelijk of nuttig zijn voor de uitoefening ervan. Zo is de Centrale Raad van de ARGO onder meer bevoegd voor het beheer van de gebouwen en de algemene bouwplanning en legt de Raad in die hoedanigheid autonoom de prioriteiten vast.

Het toezicht van de Vlaamse regering op de ARGO, zoals dit wordt uitgeoefend door de commissaris van de Vlaamse regering, is beperkt tot het domein van de wettelijkheid en de financiële orthodoxie.

Vraag nr. 147
van 13 maart 1997
van de heer WILFRIED AERS

Herstructurering basisonderwijs – Oprichting van kleuterafdelingen

Uit de pers vernemen we geregeld dat op het niveau van het basisonderwijs heel wat scholen herstructureerden. Opvallend hierbij is onder meer de oprichting van kleuterafdelingen.

Kan de minister mij meedelen hoeveel scholen respectievelijk in het gesubsidieerd vrij onderwijs, het gemeentelijk onderwijs en het gemeenschaps-onderwijs, sinds 1991 kleuterafdelingen hebben opgericht ?

Antwoord

Lagere scholen die sinds 1 september 1991 kleuter-onderwijs hebben opgericht en aldus basisschool geworden zijn :

gemeenschapsonderwijs : 8
 gesubsidieerd officieel onderwijs : 27
 gesubsidieerd vrij onderwijs : 19.

Basisscholen (kleuter + lager onderwijs) die sinds 1 september 1991 in één van de vestigingsplaatsen, waar alleen lager onderwijs was, kleuteronderwijs hebben opgericht :

gemeenschapsonderwijs : 132
 gesubsidieerd officieel onderwijs : 34
 gesubsidieerd vrij onderwijs : 39.

Vraag nr. 148
van 13 maart 1997
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Eindtermen Nederlands – Overleg met Nederland

Kan de minister mij meedelen a) of en b) eventueel met welk resultaat er bij de totstandkoming van de eindtermen, respectievelijk ontwikkelingsdoelen, voor het leervak Nederlands in het basisonderwijs en in de eerste graad van het secundair onderwijs overleg werd gepleegd met de ontwerpers van de kerndoelen voor hetzelfde leervak in Nederland, teneinde tot een zekere gelijkvormigheid te komen ?

Antwoord

1. Er is herhaaldelijk overleg geweest tussen de Stichting Leerplanontwikkeling (SLO) in Nederland en de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DVO) in Vlaanderen, en wel op de volgende wijze en met de volgende resultaten.

- Alvorens met het ontwerpen van de eindtermen te beginnen, hebben de medewerkers van de DVO stage gelopen bij de SLO.
- Naar aanleiding van het CEB-rapport (Commissie Evaluatie Basisonderwijs) in Nederland werden medewerkers van de DVO door minister Ritzen gevraagd om een review-rapport te maken.
- Er is een vergelijkende studie gemaakt door Jos Letschert van de SLO en Adhy Janssens van de DVO over kerndoelen en ontwikkelingsdoelen/eindtermen in het algemeen en voor Nederland in het bijzonder. Deze studie is gepubliceerd in 1996 in het boek "Ontwikkelingsdoelen, eindtermen, kerndoelen-vergelijkingen".
- Bij de herziening van de kerndoelen basis- en voortgezet onderwijs in Nederland, dus ook die voor Nederlands, hebben medewerkers van SLO en DVO op 20 juni 1996 een studiebijeenkomst georganiseerd met het oog op een afstemming van kerndoelen en eindtermen.

Uit het "Concept herziene kerndoelen basisonderwijs – verantwoordingsrapport" van oktober 1996, bladzijde 13, citeer ik :

"Leergebiedspecifieke en leergebiedoverstijgende consultaties werden gehouden met :

...

Dienst voor Onderwijsontwikkeling

Door middel van een werk- en studiedag is gebruik gemaakt van de bereidheid en deskundigheid van de Vlaamse Dienst voor Onderwijsontwikkeling in Brussel. Tussen SLO en DVO bestaat een collegiaal-professionele werkrelatie die het mogelijk maakt om wederzijdse expertise te benutten."

2. Resultaten

De intenties rond de doelen vertonen in beide situaties veel raakvlakken. Zowel in Vlaanderen als in Nederland is het op centraal niveau specifieke van communale doelen een instrument gericht op uiteindelijke kwaliteitsverbetering van het jeugdonderwijs.

- a) Hoewel er geen sprake is van essentiële verschillen van inzicht omtrent de gewenste inhoud van het onderwijs Nederlands en de richting waarin het zich zou kunnen of moeten ontwikkelen, is er een verschil in de aanpak van de specificatie.

In Vlaanderen heeft men ervoor gekozen om de kerninhouden op centraal niveau tamelijk gedetailleerd uit te werken opdat er zo weinig mogelijk kans zou zijn op een verkeerde interpretatie van wat wordt verondersteld te behoren tot de kerninhouden van kleuter- en basisonderwijs.

- b) Bij de herziening van de kerndoelen is een beweging merkbaar in de richting van de eindtermen van Vlaanderen. Ik citeer uit het eerder vermelde verantwoordingsrapport:

“Onder invloed van de Commissie Herziening Kerndoelen Basisonderwijs zijn de kerndoelen scherper gesteld en waar nodig zijn kerndoelen gespecificeerd. Voor het vak Nederlands geef ik enkele voorbeelden:

... Op suggestie van het CITO (Instituut voor Toetsontwikkeling) is een aantal tekstsoorten verduidelijkt. In het bestaande kerndoel 8 wordt aangegeven dat de leerlingen verschillende soorten teksten kunnen, waarna een specificatie wordt gegeven. In het herzieningsvoorstel worden de tekstsoorten duidelijker aangegeven.

... In de bestaande versie van de kerndoelen staat dat er aandacht moet worden besteed aan "manieren van lezen", in vaktermen leesstrategieën genoemd. In de herzieningsvoorstellen worden alle leesstrategieën genoemd."

Tot daar enkele voorbeelden van de resultaten van de wederzijdse samenwerking.

- c) Zowel in Vlaanderen als bij de huidige herziening in Nederland zijn de kerndoelen en eindtermen voor het basis- en het secundair

onderwijs in een beweging en vanuit hetzelfde denkkader ontwikkeld. Wat gezegd is voor het basisonderwijs geldt ook voor de eerste graad van het secundair onderwijs.

Vraag nr. 150
van 13 maart 1997
van de heer PETER DESMET

Gemeentelijk deeltijds kunstonderwijs – Subsidiering nieuwbouw

1. Bestaan er mogelijkheden van subsidiering voor nieuwbouwprojecten van gemeentelijke academies voor muziek, woord en dans in het kader van het deeltijds kunstonderwijs ?

Zo ja, hoeveel is daarvoor in de Vlaamse begroting ingeschreven ? Wat zijn de essentiële voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiering ?

Zo neen, wat is de reden waarom dergelijke projecten niet (meer) gesubsidieerd worden ?

2. Zijn er in de laatste drie jaar (sinds 1995) nieuwbouwprojecten (gemeentelijk deeltijds kunstonderwijs) gesubsidieerd ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de gesubsidieerde nieuwbouwprojecten in gemeentelijk deeltijds kunstonderwijs, samen met het bedrag van subsidie voor elk project ?

Antwoord

1. Volgens de wet van 29 mei 1995 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving gewijzigd door de wet van 11 juli 1973 en de decreten van 5 juli 1989 en 31 juli 1990, kunnen nieuwbouwprojecten van gemeentelijke academies voor muziek, woord en dans in het kader van het deeltijds kunstonderwijs gesubsidieerd worden.

Uiteraard is de subsidiering enkel mogelijk voor instellingen die :

- a) beantwoorden aan de criteria van een rationalisatie- en programmatieplan dat de voorwaarden vastlegt enerzijds voor het voortbestaan of de subsidiëring van bestaande instellingen of afdelingen en anderzijds de oprichting of opname in de toelageregeling van nieuwe instellingen of afdelingen ;

- b) waarvan de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding is aangetoond door het niet beschikbaar zijn binnen een bepaald gebied van bestaande gebouwen of voorzieningen die geheel of gedeeltelijk op kosten van de Vlaamse Gemeenschap zijn opgericht;
- c) beantwoorden aan de vastgestelde fysische en financiële normen volgens het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysische en financiële normen voor de schoolgebouwen, internaten en psycho-medisch-sociale centra.

Aangezien in het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 echter niet is voorzien in *welbepaalde fysische normen* voor het deeltijds kunstonderwijs, dient voorafgaand aan de beslissing het advies te worden ingewonnen van de commissie van deskundigen.

Voor voormelde instellingen werden geen afzonderlijke middelen in de begroting ingeschreven. Derhalve dienen zij afgenomen te worden van het totaal aan machtigingen voor het officieel onderwijs (provinciaal en gemeentelijk), waarvoor in 1997 volgende bedragen werden uitgetrokken :

– hoger onderwijs	108.114.177 fr.
– niet-hoger onderwijs	560.133.491 fr.

2. Sinds 1995 werd slechts één nieuwbouwproject voor het gemeentelijk deeltijds kunstonderwijs gesubsidieerd, namelijk de Gemeentelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans in 2640 Mortsel met een oppervlakte van 688 m² en een subsidie van 25.855.795 frank. Deze principiële belofte werd goedgekeurd door de raad van bestuur op 8 september 1995.

Na deze datum werden geen nieuwbouwprojecten meer in aanmerking genomen. De middelen van de DIGO (Dienst voor Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs) zijn reeds ruim onvoldoende om tegemoet te komen aan de grote noden van het basis- en secundair onderwijs. Dus opteert de raad van bestuur ervoor om de schaarse middelen in eerste instantie aan te wenden voor de leerlingen uit deze niveaus.

De leerlingen en studenten uit het deeltijds kunstonderwijs werden door de decreetgever daarenboven nooit meegerekend bij de bepa-

ling van het totale subsidiërbudget van DIGO voor het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Het globale budget dat jaarlijks aangewend kan worden voor de subsidiëring van gemeentelijke schoolinfrastructuur wordt uitsluitend gegeneereerd door de leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs.

Dit betekent dat elke subsidiëring van het deeltijds kunstonderwijs vanuit DIGO ten koste gaat van de middelen die verworven werden vanuit andere onderwijsniveaus.

Vandaar dat er momenteel door de raad van bestuur niet wordt ingegaan op de vraag naar subsidiëring van infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs.

Vraag nr. 151
van 13 maart 1997
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Kinesitherapie – Opleidingen

Naar aanleiding van de actualiteit dienaangaande zou ik van de minister willen vernemen welke Vlaamse hogescholen en welke Vlaamse universiteiten thans de opleiding Kinesitherapie aanbieden en hoeveel studenten er, samengeteld over de verschillende studiejaar, in elk van die instituten voor deze opleiding zijn ingeschreven ?

Antwoord

In het academiejaar 1996-1997 organiseren 9 hogescholen in het studiegebied gezondheidszorg die optie Kinesitherapie van de basisopleiding Fysische Behandelingen van één cyclus.

Hierna volgt het overzicht van het totaal aantal regelmatig ingeschreven studenten in het academiejaar 1996-1997 in de optie Kinesitherapie per hogeschool :

– Hogeschool Antwerpen	268
– Katholieke Hogeschool Mechelen	263
– Katholieke Hogeschool Brussel	106
– Katholieke Vlaamse Sociale Hogeschool Brussel en Parnas Dilbeek	121
– Hogeschool Gent	222
– Katholieke Hogeschool voor Gezondheidszorg Oost-Vlaanderen	426
– Provinciale Hogeschool Limburg	319
– Hogeschool West-Vlaanderen – VAH	194

– Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende 148

Het betreft hier de niet-geverifieerde studentenaantallen op 1 februari 1997.

Aantal hoofdinschrijvingen aan de vlaamse universiteiten op 1 februari 1996 in de opleiding Kinesitherapie :

	KUL	RUG	VUB
1e cyclus	396	228	103
2e cyclus	212	122	71
Totaal	608	350	174

Vraag nr. 152
van 18 maart 1997
van mevrouw NELLY MAES

Kleuterklassen – Jaarklassensysteem

In kleuterscholen bestaat tussen de opeenvolgende klasjes een doorschuifstelsel voor de oudste kleuters van de klas. Zij mogen na de kerstvakantie overgaan naar de volgende kleuterklas

Is dit doorschuifstelsel wettelijk geregeld ?

Kan een directeur(-trice), zonder rekening te houden met de rangorde van de kleuters, naar eigen goeddunken de kleuters verdelen zonder inspraak van ouders of leerkrachten ?

Zo ja, in welke mate kan dan voorkeursbehandeling worden vermeden ?

Antwoord

Op grond van de reglementering beschikt elke school jaarlijks over een lestijdenpakket vastgesteld op basis van het aantal regelmatig ingeschreven leerlingen op 1 februari van het voorgaande schooljaar. Wat het kleuteronderwijs betreft, kan het lestijdenpakket herberekend worden op elk van de vijf instapdata.

Op basis van dit lestijdenpakket wordt dan de personeelsformatie vastgesteld. Over de aanwending van het lestijdenpakket beslist de inrichtende macht, in samenspraak met de bevoegde overlegorganen.

De regelgeving legt geen jaarklassensysteem op. De school beslist autonoom (eventueel in samen-

spraak met de bevoegde overlegorganen) hoe ze haar kleuteronderwijs inricht.

Rekening houdend met de noden van elke leerlingengroep kan zij beslissen een of meerdere klassen geheel of gedeeltelijk te splitsen als het toegekende lestijdenpakket dat mogelijk maakt.

Dit impliceert dat de directie de groepsindeling van de kleuters kan wijzigen om de gemiddelde groeps grootte aan te passen aan de lokale en actuele noden.

Vraag nr. 153
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Deze legislatuur werden er reeds bij herhaling vragen gesteld rond de werking van de ministeriële kabinetten. Van een aantal personen is algemeen bekend welke taken zij op een kabinet uitvoeren; hun benoeming verschijnt in het Belgisch Staatsblad (kabinetschef en adjunct-kabinetschef) en hun functieomschrijving wordt geregeld gepubliceerd.

Voor een aantal andere personen werkzaam op het kabinet is dat echter niet zo duidelijk. Daarbij bestaat het vermoeden dat er op een ministerieel kabinet een aantal mensen werken die zich bezighouden met wat men "sociaal dienstbetoon", "sociale dienstverlening", "adviesdiensten", "informatieverstrekking", ... zou kunnen noemen. In het licht van de recente discussies rond de nieuwe politieke cultuur en de druk die er vanuit diverse kringen wordt uitgeoefend om het sociaal dienstbetoon aan banden te leggen, roept dit de nodige bedenkingen op.

1. Hoeveel personen houden zich op het kabinet van de minister vice-president bezig met aangelegenheden die geen rechtstreeks verband houden met zijn bevoegdheden in het kader van de Vlaamse regering (o.a. sociaal dienstbetoon, sociale dienstverlening, adviesdiensten, informatieverstrekking, ...) ?

Op welk niveau zijn deze mensen tewerkgesteld ? Beschikken ze over kantoorruimte en kantoor materiaal op het kabinet ?

Zijn er daarvan mensen die op een andere plaats dan het kabinet van de minister vice-president hun werkzaamheden uitoefenen ?

2. Zijn er kabinetsmedewerkers die in het kader van het sociaal dienstbetoon, sociale dienstverlening, adviesdiensten, informatieverstrekking, ... van de minister activiteiten (o.a. zitdagen, ontmoetingen met inwoners van het arrondissement van de minister, ...) organiseren ? Waar vinden deze activiteiten plaats ? Gebeuren ze binnen de normale kantooruren of daarbuiten ?

Over hoeveel personen gaat het en op welk niveau en welke plaats zijn ze tewerkgesteld ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 155 van 19 maart 1997 van de heer JOS DE MEYER

Federale weddeachterstallen onderwijspersoneel – Maatregelen

Een aantal personeelsleden van het onderwijs heeft nog recht op achterstallen die betrekking hebben op de periode dat de bevoegdheid voor het onderwijs nog niet aan de gemeenschappen was toevertrouwd. Deze personeelsleden ontvingen dienaangaande een brief van het departement Onderwijs waarin hun werd meegedeeld wanneer deze achterstallen zouden worden uitgekeerd.

Nu blijkt dat deze uitbetaling evenwel niet gebeurde. Zo is er, bij wijze van voorbeeld, een personeelslid dat in 1995 een brief ontving waarin werd meegedeeld dat de achterstallen die betrekking hadden op het jaar 1986, zouden uitbetaald worden in 1996. In 1996 werden deze achterstallen echter niet uitbetaald. Navraag leert dat de oorzaak hiervan zou liggen bij de federale overheid. Dit geld dient blijkbaar te komen van de dienst Onderwijs van de Federale Diensten voor Wetenschappelijke, Technische en Culturele Aangelegenheden (DWTC).

1. Is het inderdaad zo dat de betrokken personeelsleden deze achterstallen maar krijgen nadat het departement Onderwijs ze heeft gekregen van bovenvermelde federale dienst ?

Zo ja, waarom betaalt het departement Onderwijs de achterstallen niet reeds uit aan de betrokken personeelsleden en recupereert ze die sommen dan niet achteraf bij de federale overheid ? Het is toch wraakroepend dat een personeelslid meer dan 10 jaar moet wachten op de wedde die werkelijk verschuldigd was.

2. Krijgt een personeelslid dat zich in zulke situatie bevindt ook interesten uitgekeerd ?

Zo neen, is dit niet abnormaal indien het betrokken personeelslid geen schuld heeft aan de foutieve weddeberekening ?

3. Schort het ontvangen van dergelijke brief de tienjarige verjaringstermijn op ?

4. Hoeveel personeelsleden wachten nog op achterstallen die betrekking hebben op prestaties geleverd vóór 1989 ?

5. Welke initiatieven heeft de minister genomen om deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

1. Tot oktober 1990 werden de loonachterstallen die betrekking hadden op de periode vóór 1 december 1988 – dit zijn de zogenaamde "lasten van het verleden" die budgettair ten laste vallen van de federale begroting – door het onderwijsdepartement rechtstreeks en direct aan de betrokken leerkrachten uitbetaald. Deze uitgaven gebeurden bij wijze van prefinanciering lastens de Vlaamse begroting en werden nadien gerecupereerd bij de federale overheid.

Op 18 oktober 1990 heeft de heer Willy Claes, toenmalig vice-premier belast met de herstructurering van het ministerie van Onderwijs, evenwel beslist dat voor de toekomst dergelijke prefinancieringen niet meer zouden worden aanvaard en dat voortaan alle betalingen *rechtstreeks* dienden te gebeuren lastens de nationale begroting.

Na een tussenfase met een "technische werkgroep," die evenwel praktisch geen resultaten opleverde, werd in ministerraad van 19 april 1991 beslist om de afhandeling van de lasten van het verleden voortaan te laten verlopen volgens onderstaande, *thans nog* gebruikte procedure :

- administratief beheer van de personeelsdossiers, voorbereiding en indiening (bij de federale overheid) van de betalingsaanvragen door de gemeenschapsadministraties ;
- controle door de Nationale Cel Onderwijs en de (federale) Inspectie van Financiën ;
- effectieve betaling (ordonnancering, boekhouding, controleur der vastleggingen, ...) *door federale ministers en diensten.*

Het onderwijsdepartement ontvangt dus geen middelen en is slechts belast met het administratief beheer en het verlenen van logistieke steun bij de afhandeling van de dossiers.

2. Neen.

3. Gelet op enerzijds de opgelegde timing bij het afsluiten van eindejaarsverrichtingen en anderzijds de administratieve verwerking van de betalingsaanvragen – tussen het indienen van de dossiers door het onderwijsdepartement en de effectieve betaling verlopen gemiddeld drie maanden – kunnen praktisch niet alle in de loop van een jaar berekende achterstallen effectief ook in datzelfde jaar worden betaald.

Teneinde te voorkomen dat achterstallen met betrekking tot het laatste nog regulariseerbare jaar ingevolge de wet van 6 februari 1990 zouden verjaren, en dus definitief zouden verloren zijn voor de betrokkenen, werd voor deze gevallen steeds de verjaring gestuit door middel van een schulderkenning vanwege de overheid. Deze schulderkenning is steeds gebeurd door een ambtenaar van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het administratief beheer van de dossiers.

Tot 1994 werd deze werkwijze steeds aanvaard (alle achterstallen werden steeds betaald).

Vanaf 1995 erkent de federale minister van Begroting dergelijke schuldvorderingen evenwel niet meer als rechtsgeldig op basis van het principe dat de gemeenschappen de federale staat juridisch niet kunnen verbinden en dat werd opgenomen in het samenwerkingsprotocol gesloten tussen federale staat en de gemeenschappen, en weigert dientengevolge ook de betaling van de achterstallen met betrekking tot het jaar 1986 bedoeld in de schulderkenningen van 22 december 1995.

4. De nog niet betaalde achterstallen voor 1986 (uit 1995) hebben betrekking op 134 personeelsleden en 7 gemeente- en/of provinciebesturen.
5. Volgende initiatieven terzake werden reeds genomen :
 - contactname tussen de respectieve kabinetten onderling (november – december 1996) ;
 - vergadering met kabinetsmedewerkers van de respectieve kabinetten met betrekking tot het voorbereiden van mogelijke oplossingen voor de onderwijslasten van het verleden (januari 1997) ;
 - voorbereidingen voor een bilateraal overleg (februari 1997).

**Vraag nr. 156
van 19 maart 1997
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS**

Nederlandstalig onderwijs Brussel – Uitvoering regeerakkoord

In het Vlaams regeerakkoord wordt gesteld dat "het Nederlandstalig onderwijs in Brussel bijzondere aandacht verdient".

1. Welke initiatieven werden terzake reeds genomen ?
2. In welke mate heeft er terzake overleg plaats met het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie ?

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft op 11 maart 1997 beslist haar goedkeuring te hechten aan het "Beleidsplan Brussel" ; tevens worden de regeringsleden gelast de in dit plan aangegeven maatregelen en initiatieven concreet uit te werken en uit te voeren.

De strategie die het beleidsplan voorstelt, raakt talrijke en diverse sectoren, waaronder het onderwijs.

Het beleidsplan is gebaseerd op een aantal wetenschappelijke studies over Brussel, Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap, en op een rapport van de Gemengde Ambtelijke Commis-

sie Brussel, aangevuld voor het onderwijs met de resultaten van een gemengde werkgroep op mijn kabinet.

In concreto wordt de nadruk gelegd op onderstaande niet-exhaustieve lijst van actiepunten :

- een meer strategische aanwezigheid van basisonderwijs in gemengde wijken en migrantenwijken ;
 - een betere afstemming van het aanbod van studierichtingen van het secundair onderwijs aan de regionale behoeften, zonder te veronachtzamen dat dit thema niet los kan worden gekoppeld van de globale hervorming van het secundair onderwijs, die eveneens in het regeerakkoord is opgenomen ;
 - organisatie van netoverschrijdende informatiedagen voor de laatstejaarsleerlingen van het secundair onderwijs ;
 - meer aandacht voor Nederlands-tweede taal en intercultureel onderwijs in de lerarenopleiding ;
 - uitbreiding van het cursusaanbod Nederlands voor volwassenen.
2. In de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel hebben zowel vertegenwoordigers van de Vlaamse administratie als van de Vlaamse Gemeenschapscommissie zitting. Het beleidsplan werd besproken met de leden van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Vraag nr. 164
van 27 maart 1997
van mevrouw NELLY MAES

Administratieve Gezondheidsdienst – Terugbetaling reiskosten

Een discussie tussen Onderwijs en de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) leidt ertoe dat leraars zelf moeten betalen voor de kosten die zij maken om naar de dokter te gaan.

Hetzelfde geldt voor de verplaatsingskosten naar aanleiding van alle arbeidsongevallen in het onderwijs.

Intussen wachten meer dan driehonderd Vlaamse leerkrachten op terugbetaling (merkwaardig is dat

hun Franstalige collega's dat niet hoeven te doen). De zaak heeft opnieuw te maken met een kwestie van interpretatie (het gaat hier over een federale materie). De AGD, die werkt met geld van de federale minister van Volksgezondheid, betaalde vroeger de kosten terug.

1. Zijn er reeds maatregelen getroffen in deze zaak ?
2. Hoe worden de kosten momenteel terugbetaald ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse Volksvertegenwoordiger mededelen dat het door haar opgeworpen probleem inderdaad het gevolg is van de interpretatie van een federale regelgeving.

De problematiek werd ook door volksvertegenwoordiger Tavernier opgeworpen in zijn vraag nr. 147 van 24 januari 1997 aan de federale minister van Ambtenarenzaken. De vraag en het antwoord zijn bekendgemaakt in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Kamer van Volksvertegenwoordigers (GZ 1996-1997), blz. 9861/9862.

Uit het verstrekte antwoord blijkt dat de terugbetaling van de reiskosten gebeurt door het ministerie waaronder de dienst ressorteert waarbij het ongeval moet worden aangegeven:

- wanneer een geneeskundige expertise is vereist door het optreden van de Administratieve Gezondheidsdienst wanneer deze handelt als dokter-expert;
- wanneer de kosten werden gemaakt ter gelegenheid van een door de rechter bevolen expertise.

In alle andere gevallen gebeurt de betaling door de zorg van de Administratieve Gezondheidsdienst (bijvoorbeeld de kosten veroorzaakt door het overbrengen van de getroffene van de plaats van het ongeval naar zijn woonplaats of naar een ziekenhuis, de kosten veroorzaakt door de terugkeer van de gewonde van het ziekenhuis naar zijn woonplaats, ...).

Het behoort tot de bevoegdheid van de Administratieve Gezondheidsdienst de vereiste maatregelen te treffen voor de betaling van deze kosten.

Vraag nr. 165
van 27 maart 1997
van de heer JOS DE MEYER

Uren-leraar – Berekening op basis van minimumpakketten

Een meer rationele aanwending van de middelen in het secundair onderwijs is belangrijk.

Het dure systeem "minimumpakketten" waardoor extra middelen aan de scholen worden toegekend, is sterk bevestigd.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de minimumpakketten per maand en per onderwijsvorm, onderverdeeld per net, voor het schooljaar 1996-1997 ?
2. Welk urenpakket ontvingen in het schooljaar 1996-1997 de totaliteit van de scholen in het vrij onderwijs, het provinciaal onderwijs en het gemeentelijk onderwijs uit de coëfficiëntreglementering enerzijds en uit de minimumpakketten anderzijds ?

Zelfde vraag voor het gemeenschapsonderwijs, aangevuld met het herstructureringsfonds.

3. Hoeveel leerlingen volgden in het schooljaar 1996-1997 secundair onderwijs in het vrij onderwijs, het provinciaal onderwijs, het gemeentelijk onderwijs en het gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

1. De personeelsformatie-leraren in het voltijds gewoon secundair onderwijs wordt uitgedrukt in een schoolgebonden jaarlijks pakket urenleraar. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de vakken godsdienst, niet-confessionele zedenleer, cultuurbeschouwing en eigen cultuur en religie enerzijds en alle andere vakken anderzijds.

Voor de eerste reeks vakken gebeurt de berekening op basis van splitsingsnormen ; in het kader van onderhavige vraag wordt hierop niet verder ingegaan.

Voor de tweede reeks vakken gebeurt de berekening op basis van leerlingcoëfficiënten of – indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan – forfaitaire minimumpakketten. Deze pakketten zijn voordeliger dan wat een berekening op grond van coëfficiënten zou opleveren.

Om het nettoaantal uren-leraar vast te stellen, dient daarenboven een aanwendingspercentage te worden toegepast (momenteel 98 %), uitgezonderd op de uren-leraar die voortvloeien uit de minimumpakketten.

Ten slotte geldt dit antwoord, gelet op de andere berekeningswijze van de formatie, ook onder abstractie van de twee scholen voor zeevisserijonderwijs en de twee scholen gelegen in de Duitse Bondsrepubliek.

2. Wat het schooljaar 1996-1997 betreft, kan het volgend nettocijfermateriaal worden verstrekt ; noteer dat de tellingsdatum voor de berekening van de formatie steeds 1 februari van het voorafgaande schooljaar is.

Uren-leraar op basis van minimumpakketten per net, graad en onderwijsvorm (2.1)

gemeenschapsonderwijs :

eerste graad	496
tweede graad ASO	1.682
tweede graad TSO	6.200
tweede graad KSO	68
tweede graad BSO	4.828
derde graad ASO	884
derde graad TSO	5.036
derde graad KSO	–
derde graad BSO	3.436

gesubsidieerd provinciaal onderwijs :

eerste graad	–
tweede graad ASO	–
tweede graad TSO	224
tweede graad KSO	–
tweede graad BSO	–
derde graad ASO	–
derde graad TSO	224
derde graad KSO	–
derde graad BSO	–

gesubsidieerd gemeentelijk onderwijs :

eerste graad	123
tweede graad ASO	120
tweede graad TSO	676
tweede graad KSO	–
tweede graad BSO	360
derde graad ASO	60
derde graad TSO	560
derde graad KSO	–
derde graad BSO	120

gesubsidieerd vrij onderwijs :

eerste graad	248
tweede graad ASO	300
tweede graad TSO	1.236
tweede graad KSO	–
tweede graad BSO	1.728
derde graad ASO	506
derde graad TSO	1.572
derde graad KSO	68
derde graad BSO	1.852

(ASO : algemeen secundair onderwijs ; TSO : technisch secundair onderwijs ; KSO : kunstsecundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs)

Uren-leraar op basis van enerzijds de coëfficiëntenmethode en anderzijds de minimumpakketten per net (2.2)

gemeenschapsonderwijs :

coëfficiënten	140.275
minimumpakketten	22.630

gesubsidieerd provinciaal onderwijs :

coëfficiënten	34.013
minimumpakketten	448

gesubsidieerd gemeentelijk onderwijs :

coëfficiënten	55.159
minimumpakketten	2.019

gesubsidieerd vrij onderwijs :

coëfficiënten	676.978
minimumpakketten	7.510

De *minimumpakketten* vermeld onder 2.2 impliceren (ten opzichte van een berekening met de coëfficiëntenmethode voor dezelfde leerlingen en structuuronderdelen) een *voordeel* (waarop hierboven gealludeerd) van (in uren-leraar) :

gemeenschapsonderwijs	6.699
gesubsidieerd provinciaal onderwijs	94
gesubsidieerd gemeentelijk onderwijs	658
gesubsidieerd vrij onderwijs	1.756

Het *herstructureringsfonds* toegekend aan de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) bij ministerieel besluit van 2 september 1996 omvat 8.252 uren-leraar.

Het *aantal regelmatige leerlingen* in het voltijds gewoon secundair onderwijs per 1 februari 1996

(voor de toestand van 1 februari 1997 zijn nog geen volledige gegevens beschikbaar) bedraagt :

gemeenschapsonderwijs	71.620
gesubsidieerd provinciaal onderwijs	13.752
gesubsidieerd gemeentelijk onderwijs	22.426
gesubsidieerd vrij onderwijs	327.041

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 188
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Onderzoeksprogramma waterbodempkwaliteit – Stand van zaken

Door de Vlaamse regering werd in 1993 een groot-schalig onderzoeksprogramma over de bodempkwaliteit van de Vlaamse waterlopen goedgekeurd.

1. Wat is de kostprijs van zo'n programma, welke universiteiten zijn hierbij betrokken en wat is de timing voor de totale afwerking van de studie ?
2. Zijn er reeds resultaten beschikbaar inzake de bodempkwaliteit van de waterlopen in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?

Antwoord

Het grootschalig onderzoeksprogramma over de waterbodempkwaliteit zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 22 september 1993 is gefaseerd in een korte-, middellange- en langetermijn-onderzoek. Enkel het kortetermijnonderzoek is thans bepaald.

1. Het kortetermijnonderzoek kan op zijn beurt worden opgesplitst in een eerste deel "Methodologische studie naar de inventarisatie, de ecologische effecten en de sanering van de bodems van de Vlaamse waterlopen", en in een tweede deel "Karakterisatie van de bodems van de Vlaamse waterlopen".

De methodologische studie startte op 1 december 1993 en eindigde in september 1995. Tijdens de studie werd na een literatuurstudie een monsterneming- en analysemethode voorgesteld die getoetst werd in een viertal onderzoeksgebie-

den. Hieruit werd een methodologie gedestilleerd die in de volgende fase gebruikt wordt.

Deze studie was een samenwerking van 9 verschillende partners, met als coördinator van het project de Universitaire Instelling Antwerpen (UIA). De overige 8 partners waren het Vlaams Instituut voor Technologisch Onderzoek (VITO), het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen (PIH), het Instituut voor Scheikundig Onderzoek (ISO), de Vrije Universiteit Brussel (VUB), de Universiteit Gent (UG) (prof. Persoone), de Universiteit Gent (prof. De Pauw), de Universiteit Gent (prof. Verstraete) en de Katholieke Universiteit Leuven (KULeuven). De studie kostte 56.284.322 frank.

De studie "Karakterisatie van de bodems van de onbevaarbare waterlopen" kan worden beschouwd als een tweede luik binnen het kortetermijnonderzoek. Dit onderzoek startte op 1 januari 1996 en bepaalt dat 360 staalnemingsplaatsen worden onderzocht volgens de Triademethode (driedelige benadering), geselecteerd op basis van een aantal vastgelegde criteria. De staalnemingscampagne werd opgedeeld in 4 loten die elk 6 maanden in beslag nemen. De eerste campagne begon in oktober 1996 en is volledig beëindigd. Momenteel loopt de tweede campagne en de afronding van de staalnemingen is gepland voor mei 1998. Daarna volgt een volledige rapportering met kwaliteitskaarten en een risico-evaluatie aan de hand van een objectieve wetenschappelijke besluitvorming, rekening houdende met het verdwijnen van de vervuilingbronnen. De vooropgestelde methodologie kan geëvalueerd worden met behulp van een ruimere dataset, zodanig dat een gestandaardiseerde methodologie voor waterbodemonderzoek kan worden verkregen.

De coördinatie van de karakterisatiestudie staat onder begeleiding van de Universitaire Instelling Antwerpen. Andere partners zijn het Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen, de Universiteit Gent (prof. Persoone) en de Universiteit Gent (prof. De Pauw). Deze studie zal 47.986.600 frank kosten.

2. Tot de afgewerkte campagne 1 behoort geen enkel monsternemingspunt in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt. Deze regio is in hoofdzaak opgenomen in de derde en vierde campagne. De resultaten hiervan mogen respectievelijk in januari 1998 en juni 1998 verwacht worden.

**Vraag nr. 193
van 27 februari 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VDAB-vacaturebericht – "Turkse nationaliteit"

In WIS, het Werkinformatiesysteem van de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding), verscheen op 3 februari jongstleden een werkaanbieding voor een bediende belast met de algemene behandeling en verwerking van werkloosheidsdossiers, in het bijzonder de verwerking van dossiers van migranten.

In de jobbeschrijving werd als voorwaarde voor aanwerving gesteld dat betrokkene over de Turkse nationaliteit moest beschikken.

Een Vlaamse werkloze stelde mij in dat verband de vraag of het aanvaardbaar zou zijn als daar bijvoorbeeld had gestaan dat betrokkene "niet" over de Turkse nationaliteit mocht beschikken.

Ik leg die vraag graag voor aan de minister, met andere woorden : acht hij deze vorm van discriminatie aanvaardbaar, in de wetenschap bovendien dat de vraag uitgaat van de VDAB-Consult Gent ?

Wordt deze instelling niet verondersteld de nationaliteitsvereiste in acht te nemen ?

Antwoord

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde vacature voor een bediende-administratie werkloosheid in Gent behandelt het aanbod en de vereisten voor een bediende waarvan een groot gedeelte van de activiteiten zal bestaan uit een loketfunctie waarbij de meerderheid van de klanten van Turkse origine is.

De verwoording van de voorwaarden waaraan de kandidaten moeten voldoen, is ongelukkig geformuleerd, in die zin dat voor het uitoefenen van de functie van loketbediende niet de nationaliteit maar wel de kennis van de Turkse taal belangrijk is. De doelgroep waarmee de loketbediende in aanraking zal komen, bestaat immers voor een groot gedeelte uit personen die de Turkse nationaliteit hebben. In dit geval is het niet alleen belangrijk de Turkse taal machtig te zijn, maar ook de problematiek van deze mensen binnen onze westerse samenleving te kunnen onderkennen.

De manier waarop deze voorwaarde in de vacature werd geformuleerd, is inderdaad strijdig met zowel

de wettelijke bepalingen in verband met racisme of xenofobie, als met artikel 5 van het Charter van de Werkzoekende. De wet van 12 april 1994 tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden verbiedt immers in artikel 2bis discriminatie bij de arbeidsbemiddeling jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit. Het Charter van de Werkzoekende herneemt in artikel 5 diezelfde bepaling.

Het formuleren van de voorwaarde van Turkse nationaliteit is niet alleen strijdig met de vernoemde wettelijke bepalingen, maar zou ook betekenen dat genaturaliseerde migranten uitgesloten zijn voor deze betrekking. Gezien de aard en de inhoud van de aangeboden functie zou die voorwaarde dus contradictorisch zijn.

De VDAB organiseert regelmatig opleidingsnamiddagen voor coördinatoren-vacaturebemiddeling en consultants, waarbij in een theoretisch luik uitleg wordt gegeven over de wetten waarvan sprake en waarbij in een praktisch luik de aanpak naar werkgevers die discriminerende vacatures aanbieden, wordt ingeoefend.

Bovendien beschikken de consultants over de volgende richtlijnen :

- vacatures waarin direct of indirect discriminerende functie-eisen zijn opgenomen, mogen niet worden geregistreerd ;
- bij het doorgeven van een vacature met discriminatoire vermeldingen moet de betrokken werkgever worden gewezen op het onwettige karakter van deze werkaanbieding, met verwijzing naar de wet en de daarin opgenomen strafbepalingen.

Ondertussen zijn door de dienst de nodige maatregelen genomen om te vermijden dat de bedoelde vacature nog verder onder deze formulering wordt verspreid.

Vraag nr. 195
van 27 februari 1997
van de heer WILLY KUIJPERS

HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen

De aanleg van de hogesnelheidslijn (HSL) door Vlaams-Brabant zal tientallen verplaatsingen van

allerlei nutsleidingen op het grondgebied van de getroffen gemeenten noodzakelijk maken.

"De NMBS zal in principe niet tussenkomen in de kosten, zelfs niet voor de verplaatsingen buiten het oorspronkelijk NMBS-domein, tenzij conventioneel anders bepaald of in toepassing van punt 5 van het HST-fonds (herstel van gemeentelijke leidingen en verlichting)." Zo deelt men de betrokken bestuurscolleges mee. Sibelgas, Belgacom, VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening) en IWVB (Intercommunale voor Waterbedeling in Vlaams-Brabant) hebben reeds een aanmaning gekregen om in het kader van de HST-werken (hogesnelheidstrein) installaties te verplaatsen, en dit zonder enige vergoeding.

Deze houding van de NMBS (+ Tuc Rail?) heeft tot gevolg dat de kosten voor verplaatsing van de nutsleidingen deels of volledig moeten worden doorgerekend aan de getroffen gemeenten, of aan de intercommunales waarbij de betrokken gemeenten zijn aangesloten.

Een dergelijke handelwijze is vanzelfsprekend ongehoord.

Heeft de minister dienaangaande reeds stappen ondernomen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 197
van 26 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Thermische isolatie en CO₂-uitstoot – Hoogrendementsdubbelglas

Het behoud van een gezond leefmilieu is ongetwijfeld ons aller bekommernis. In die zin is het zorgwekkend te horen dat België zijn verbintenis om de CO₂-uitstoot (kooldioxide) tegen het jaar 2000 met 5 % te verminderen niet zal halen. Integendeel, als we bepaalde berichten mogen geloven zal het CO₂-gehalte in ons land tegen dat jaar zelfs met 3 % toegenomen zijn.

Dergelijke alarmerende berichten moeten er ons toe aanzetten de inspanningen om de CO₂-uitstoot te verminderen nog op te voeren. Een belangrijke bijdrage daartoe kan geleverd worden in de bouwsector door het gebruik van hoogwaardige isolerende materialen. Een betere isolatie betekent immers ook minder verwarming en bijgevolg een vermindering van de CO₂-uitstoot.

In dit kader kan gewezen worden op de mogelijkheden van hoogrendementsdubbelglas. Een veralgemeend gebruik van deze glassoort zou de CO₂-uitstoot sterk kunnen reduceren. Een aantal Europese landen heeft hierop reeds ingespeeld en het gebruik van dit glas verplicht (Duitsland en de Scandinavische landen) of sterk gesubsidieerd (Nederland).

1. Wordt er onderzoek verricht naar de mogelijke bijdrage die het gebruik van isolerende materialen in de woningbouw kan leveren bij de vermindering van de CO₂-uitstoot ?
2. Is daarbij specifiek onderzoek verricht naar het gebruik van hoogrendementsdubbelglas ?

Antwoord

Het respecteren van de internationale verbintenissen rond de CO₂-uitstoot is een van de doelstellingen van het MINA-plan 2 (Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur), zoals dat door de Vlaamse regering principieel is goedgekeurd. De actualisatie en de uitvoering van het Vlaamse CO₂-REG-beleidsplan (rationeel energiegebruik) is dan ook een belangrijke actie in dit plan. Het initiatief van deze actie zal gezamenlijk moeten worden genomen door mijn administratie en door de administratie Economie (actie 6).

De reden hiervoor is dat de CO₂-reductie een leefmilieudoelstelling is, maar dat de te nemen maatregelen grotendeels passen in het energiebeleid ; de maatregelen voor energiebesparing werden dan ook tot op heden enkel genomen in het kader van het energiebeleid. Dit geldt ook voor het gebruik van isolerende materialen in het algemeen en van

hoogrendementsisolatiematerialen in het bijzonder. Voor concrete informatie over het onderzoek hier rond dien ik dan ook te verwijzen naar de Vlaamse minister bevoegd voor Economie, KMO, Landbouw en Media.

Vraag nr. 201 van 4 maart 1997 van de heer JOHAN SAUWENS

Decreet landschapsbescherming – Uitvoeringsbesluiten

Iedereen erkent de waarde van landschapsbescherming en -beheer. Het mag dan ook niet verwonderen dat het Vlaams Parlement op 31 mei 1996 zijn goedkeuring hechtte aan het ontwerp van decreet op de bescherming van landschappen. Dit decreet vervangt de oude landschapswet van 7 augustus 1931, die het behoud van de landschappelijke verscheidenheid niet langer afdoende waarborgde.

Het decreet op de bescherming van landschappen reikt een beheerscontract aan om de natuurwetenschappelijke, historische, esthetische of sociaal-culturele waarden van een landschap in hun rijke verscheidenheid te bewaren. Met dit contract worden alle gebruikers van het landschap betrokken bij het beheer ervan.

Voor de effectieve uitvoering van het decreet is dringend een uitvoeringsbesluit nodig, met inbegrip van een degelijk beheersluik. Het beheersluik vormt immers het sluitstuk van het decreet op de bescherming van landschappen. Op 13 november 1996 verklaarde de minister van Leefmilieu en Tewerkstelling in het Vlaams Parlement dat "het besluit normaliter zal ingaan begin volgend jaar". Het kabinet legde er volgens de minister de laatste hand aan (*Handelingen nr. 10 van 13 november 1996, blz. 9 – red.*).

1. Heeft het kabinet van de minister intussen de laatste hand gelegd aan het uitvoeringsbesluit voor het decreet op de bescherming van landschappen, zoals vooropgesteld in het Vlaams Parlement op 13 november 1996 ?
 - a) Zo ja, wanneer werd het advies gevraagd van de Raad van State ? Wanneer werd het uitvoeringsbesluit voorgelegd aan de Vlaamse regering ?
 - b) Zo nee, welke termijn stelt het kabinet van de minister voorop om klaar te zijn met het uitvoeringsbesluit ? Wanneer wordt het

advies gevraagd van de Raad van State ?
Wanneer wordt het uitvoeringsbesluit voor-
gelegd aan de Vlaamse regering ?

2. Heeft het kabinet van de minister voldoende aandacht besteed aan het beheersluik bij de opstelling van het uitvoeringsbesluit ?
 - a) Zo ja, kan de minister de krachtlijnen van het beheersluik uit het uitvoeringsbesluit verduidelijken ?
 - b) Zo neen, waarom ontbreken richtlijnen voor het beheersluik ?

Antwoord

1. Een eerste uitvoeringsbesluit werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 17 december 1996 en voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Aan de Raad van State werd gevraagd om het advies binnen de maand uit te brengen. Dit advies werd tot op heden niet ontvangen.
2. In de vergadering van 17 december 1996 werd door de Vlaamse regering beslist, gezien de complexiteit, het beheersluik verder uit te werken. Aan de administratie werd gevraagd een nieuw ontwerp van besluit voor te bereiden. Dit ontwerp wordt eerstdaags opnieuw voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Vraag nr. 206 van 13 maart 1997 van de heer PETER DESMET

Zwerfvuil – Verwerking – Heffingen

1. Hoeveel (eventueel geschat) zwerfvuil komt jaarlijks terecht in het "restafval" en wordt aldus ofwel verwerkt in een verbrandingsoven ofwel gestort ?

Hoeveel (eventueel geschat) van dat zwerfvuil wordt verbrand en hoeveel ervan wordt gestort ?
2. Wat is het totale bedrag aan heffingen (storten en verbranden van zwerfvuil) dat aldus ten laste van de gemeenten komt ?

Antwoord

1. De hoeveelheid zwerfvuil die jaarlijks, via het restafval van het huishoudelijk afval, wordt geregistreerd en verwijderd, wordt geschat op 10.000 ton. Hiervan wordt ongeveer 20 % verbrand en ongeveer 80 % gestort.
2. Het bedrag aan heffingen voor 1996 wordt geraamd op:

 $10.000 \text{ ton} \times 0,2 \times 388 \text{ fr./ton} = 0,78 \text{ miljoen frank voor het verbranden;}$

 $10.000 \text{ ton} \times 0,8 \times 1.593 \text{ fr./ton} = 12,74 \text{ miljoen frank voor het storten.}$

Vraag nr. 207 van 13 maart 1997 van de heer PETER DESMET

Wegwerpluiers – Verwerking – Heffingen

1. Hoeveel kilogram wegwerpluiers komt jaarlijks in de huisvuilzak terecht en daarna in de verbrandingsoven of op een stortplaats ?
2. Wat is het totale bedrag aan heffingen (storten en verbranden van wegwerpluiers) dat aldus ten laste van de gemeenten komt ?

Antwoord

1. Ongeveer 80.000 ton wegwerpluiers wordt jaarlijks via de huisvuilzak verwijderd naar een verbrandingsoven of een stortplaats.
2. Aangezien geen exacte verdeling tussen storten en verbranden van wegwerpluiers bekend is, is het bedrag aan milieuheffingen voor 1996 op basis van hypothesen berekend als volgt :
 - indien alle wegwerpluiers worden verbrand :
 $80.000 \text{ ton} \times 388 \text{ fr./ton} = 31 \text{ miljoen frank ;}$
 - indien de verdeelsleutel 50/50 (verbranden/storten huisvuil) wordt toegepast op de wegwerpluiers :
 $40.000 \text{ ton} \times 388 \text{ fr./ton} = 15,5 \text{ miljoen frank voor het verbranden,}$
 $40.000 \text{ ton} \times 1.593 \text{ fr./ton} = 63,7 \text{ miljoen frank voor het storten.}$

Vraag nr. 208
van 13 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Aanplantingen rond hoogspanningspylonen – Stand van zaken

In 1995 werd de beslissing genomen om rond hoogspanningspylonen struikgewas aan te planten om zo tot kleine landschapselementen te komen.

1. Hoe werden mogelijke aanplantingsplaatsen geselecteerd? Welke zijn geselecteerd?
2. Welke contracten moeten er worden afgesloten om tot een dergelijke aanplanting over te gaan?
3. Waar werd de aanplanting reeds gerealiseerd? Waar is er reeds een concrete timing voor deze realisatie afgesproken?
4. Welk budget werd hiervoor besteed in 1996 en in 1997?

Antwoord

1. Eind 1995 werd het Instituut voor Natuurbehoud door de NV Electrabel geconsulteerd om de mogelijkheden voor de aanleg van kleine landschapselementen onder hoogspanningsmasten te onderzoeken. Dit resulteerde in een eerste adviesnota (Van Landuyt & Decler 1996). In navolging hiervan werd door de NV Electrabel gevraagd beplantingsvoorstellen te doen voor een proefproject bij twee 380 kV-hoogspanningslijnen (kilovolt) in de provincie Limburg.

Er werden terreinbezoeken afgelegd in de tweede week van februari 1996 om een selectie te maken van locaties waar beplanting mogelijk is.

Voor het aanplanten van struikgewas onder 380 kV-hoogspanningslijnen werden twee testlijnen uitgekozen in een omgeving waar weinig kleine landschapselementen en bosgebieden voorkomen. De twee testlijnen zijn: lijn 380.23/380.11 van Peer tot Maaseik en lijn 380.11 in de omgeving van Tongeren.

De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer is niet bij dit project betrokken.

2. Voorzover de NV Electrabel beplantingen van struikgewas doet op gronden die zij in eigendom heeft, moeten er uiteraard geen contracten worden afgesloten; in het andere geval zal zij

overeenkomsten met de eigenaars moeten afsluiten.

3. Nihil.

4. Nihil.

Vraag nr. 210
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie:

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 210

van 18 maart 1997

van de heer John Taylor

Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 213
van 19 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg

Sinds het arrest dat het verbod op nachtvluchten in beroep vernietigde, zijn alle ogen gericht op de gewesten die volgens de rechtbank bevoegd zijn voor het lawaaiprobleem.

Op 5 februari 1997 ontving een medewerker van het kabinet van de minister een delegatie uit een aantal Vlaams-Brabantse gemeenten rond Zaventem betreffende de problematiek van het vlieglawaaï.

Tijdens deze bijeenkomst beloofde die medewerker dat er beleidsmaatregelen worden voorbereid, in samenwerking met zowel de Vlaamse kabinetten Economie en Vervoer, als met de andere gewesten Brussel en Wallonië.

1. Werd er reeds overleg gepleegd met de Vlaamse kabinetten bevoegd voor Economie en Vervoer en de andere gewesten Brussel en Wallonië ?

Zo ja, wat zijn de concrete beleidsmaatregelen terzake ?

Zo neen, wanneer zal dit overleg plaatsvinden ?

2. Bestaan er plannen om een cel op te richten die alle overheidsinspanningen inzake nachtlawaai coördineert ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening en aan de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media.

Gecoördineerd antwoord

In verband met de bevoegdheid van de gewesten inzake de lawaaiproblematiek van de luchthaven Brussel-Nationaal dient men voor alle duidelijkheid met volgende bepalingen uit de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (en latere wijzigende wetten) tot hervorming van de instellingen rekening te houden :

1. de uitrusting en de uitbating van de luchthavens en openbare vliegvelden, met uitzondering van de luchthaven Brussel-Nationaal, ressorteert onder de bevoegdheid van de gewesten (art. 6, § 1, X, 7°) ;
2. voor het luchtverkeer op de regionale luchthavens en openbare vliegvelden (en dus niet Brussel-Nationaal), en voor de rechten die er betrekking op hebben, wordt overleg gepleegd tussen de betrokken regeringen en de bevoegde federale overheid (art. 6, § 3, 6°) ;
3. bij het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, alsook de technische voorschriften inzake verkeers- en vervoermiddelen dienen de regeringen te worden betrokken (art. 6, § 4, 3°) ;
4. de milieuaspecten, andere dan de productnormering, behoren tot de bevoegdheid van de gewesten.

Bovendien is de basisreglementering op de organisatie van het luchtverkeer, namelijk de wet van 27 juni 1937 en het koninklijk besluit van 15 juni 1954,

gebaseerd op de "Overeenkomst betreffende de Internationale Luchtvaart van Chicago" van 7 december 1944. België heeft die overeenkomst bekrachtigd op 5 mei 1947. De luchtvaartreglementering vloeit dan ook hoofdzakelijk voort uit de internationale standaarden en aanbevolen praktijken die door de Organisatie van de Internationale Burgerlijke Luchtvaart (ICAO) werden opgemaakt en de bijlagen tot die overeenkomst vormen. Hierbij werden specifieke normen met betrekking tot geluidsemissies van luchtvaarttuigen opgesteld (Volume I : Aircraft Noise). Op basis van deze reglementering werden normen vastgelegd waaraan vliegtuigen dienen te voldoen om een bewijs van luchtwaardigheid te verkrijgen. Het gaat hier uitsluitend om productnormen, waarover de federale overheid, op basis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (art. 6, § 1, II), uitsluitende bevoegdheid heeft.

Bedoelde federale normering voorziet ook in specifieke besluiten, geluidsnormen. Dit is onder meer zo in het koninklijk besluit van 5 juni 1980 tot vaststelling, wat het voortgebrachte geluid betreft, van de voorwaarden tot uitreiking en hernieuwing van het bewijs van luchtwaardigheid en van de voorwaarden tot het uitvoeren van verrichtingen van subsonische vliegtuigen.

De bevoegdheid van het Vlaams Gewest op het vlak van de strijd tegen de geluidshinder (art. 6, § 1, II, 1° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), specifiek met betrekking tot luchthavens, en zeker in het geval van de luchthaven van Brussel-Nationaal, kan dan ook bezwaarlijk los worden gezien van de federale bevoegdheid.

Zo zijn in titel II van het Vlareem (Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning) milieukwaliteitsnormen voor geluid vastgesteld en dit zowel voor geluid in open lucht als voor binnenshuis waargenomen geluid.

Verder is de aanleg en/of ingrijpende wijziging van vliegvelden met een start- en landingsbaan van ten minste 2.100 m overeenkomstig de EU-regels onderworpen aan een milieueffectrapport.

Met betrekking tot het georganiseerde overleg kunnen volgende initiatieven worden aangestipt.

- a) Op initiatief van de federale minister bevoegd voor Verkeer werd vanaf 1995 een rondetafel georganiseerd met betrekking tot de geluidsproblematiek veroorzaakt door de luchthavenactiviteiten van Brussel-Nationaal.

Dit platform heeft als doel de initiatieven toe te lichten die op federaal niveau worden genomen

in het kader van de bestrijding van de geluidshinder rond de luchthaven van Brussel-Nationaal. Deze conferentie werd in de afgelopen periode een zestal malen samengeroepen. Niet alleen worden de betrokken gewesten hierbij uitgenodigd, maar ook de burgemeesters van de betrokken gemeenten, vertegenwoordigers van de maatschappijen die gebruik maken van de luchthaven en de Regie der Luchtwezen.

Aan de orde zijn hier volgende initiatieven :

- een herziening van de reglementering tot vaststelling van de indeling van de luchtvaarttuigen in geluidscategorieën ;
 - een uitbreiding van de lijst met types van toestellen die 's nachts niet mogen landen of opstijgen ;
 - een herziening van de vergoedingen voor het gebruik van de luchthaven, rekening houdende met de geluidscategorieën van de vliegtuigen en de nachtvluchten ;
 - een wijziging van de wet van 27 juni 1937 met betrekking tot de verstrengde sanctivering van overtredingen ;
 - een quotasysteem dat aan de maatschappijen bepaalde geluidsquota toekent, waarbij luidruchtige toestellen en nachtvluchten worden ontmoedigd.
- b) Op gemeenschappelijk initiatief van de ministers van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, bevoegd voor Verkeer en voor Leefmilieu, werden sedert eind 1996 een drietal overlegvergaderingen georganiseerd met vertegenwoordigers van de drie gewesten. Bedoeling is om tot een gemeenschappelijk standpunt te komen met betrekking tot toekomstig overleg met de bevoegde federale overheid.

Dit overleg moet bepaalde mogelijke conflicten door de uitoefening van federale bevoegdheden en de gevolgen ervan op sommige ermee samenhangende geregionaliseerde gebreken vermijden.

Er bestaan geen plannen om een cel op te richten die alle overheidsinspanningen inzake nachtlawaai coördineert.

Een dergelijke cel wordt niet opportuun geacht. Niet alleen zijn de bronnen van nachtlawaai zeer

verscheiden, maar elke situatie dient ook specifiek te worden benaderd.

**Vraag nr. 214
van 19 maart 1997
van de heer JOS GEYSELS**

Herentals – Vergunningen VDAB-lokalen

Op 30 januari 1997 weigerde de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen de nodige vergunningen te verstrekken aan de VDAB-beroepsopleiding in de gemeente Herentals, omdat de betrokken lokalen in een parkgebied liggen.

De VDAB heeft ondertussen daadwerkelijk beroep aangetekend tegen die beslissing, waarbij de minister over een termijn van 5 maanden beschikt om te antwoorden.

Wat is het standpunt van de minister in dit dossier, rekening houdend met het feit dat hij zowel verantwoordelijk is voor het departement Leefmilieu als voor het departement Werkgelegenheid, die beide in dit dossier zijn betrokken ?

Antwoord

De VDAB-beroepsopleiding Herentals heeft inderdaad op 12 maart 1997 beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

Aangezien ik nog niet in het bezit ben van de wettelijk verplichte adviezen van de verschillende adviesverlenende organen, zoals onder meer de Gewestelijke Milieuvergunningingscommissie, en aangezien de termijn waarover ik beschik om uitspraak te doen over dit beroep inderdaad vijf maanden belooft, is het mij niet mogelijk op dit ogenblik reeds een standpunt terzake in te nemen.

**Vraag nr. 215
van 19 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Onderzoeksprogramma waterbodempkwaliteit – Stand van zaken

In 1993 heeft de Vlaamse regering beslist een grootschalig onderzoeksprogramma over de bodempkwaliteit van de Vlaamse waterlopen te laten uitvoeren. Dit programma loopt nog steeds.

1. Kan de minister mij meedelen welke deelopdrachten reeds zijn toegekend ?

Wat is de inhoud van deze deelopdrachten ?

Aan wie zijn deze deelopdrachten toegekend ?

2. Wat is het totale budget voor het ganse programma ?

Hoe is dit per begrotingsjaar opgesplitst ?

3. Zijn er reeds resultaten bekend ? Zo ja, welke ?

4. Welke totale termijn is vooropgesteld voor de volledige uitvoering van het onderzoeksprogramma ?

Antwoord

- 1, 2 en 4. Ik verwijs naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 188 van 26 februari 1997 van de heer Carl Decaluwé (*zie : blz. 1186 – red.*)

Voor de opsplitsing per begrotingsjaar gelden volgende bijkomende gegevens :

- a) voor de methodologische studie werd het bedrag van 56.284.322 fr. gedragen op de begrotingsjaren 1994 en 1995 ;
 - b) voor de "Karakterisatie van de bodems van de onbevaarbare waterlopen" :
 - de opdracht aan de UIA (Universitaire Instelling Antwerpen) : 5.159.000 fr. per jaar in 1996, 1997 en 1998 ;
 - de opdracht aan het PIH (Provinciaal Instituut voor Hygiëne van Antwerpen) : 4.256.000 fr. per jaar in 1996 en 1997 ;
 - de opdracht aan de UG (Universiteit Gent) – prof. Persoone : 5.999.400 fr. per jaar in 1996 en 1997 ;
 - de opdracht aan de UG – prof. De Pauw : 5.999.400 fr. per jaar in 1996 en 1997.
3. Aangezien alleen de eerste van de vier campagnes beëindigd is, zijn de gegevens nog zeer voorlopig en nog niet voor verwerking, vergelijking en publicatie vatbaar. Alle gegevens zullen, degelijk verwerkt, tegen het einde van 1998 worden gepubliceerd in een uitgebreid rapport.

Vraag nr. 218 van 19 maart 1997 van de heer STEVE STEVAERT

Vestiging buitendiensten VMM – Limburg

De vestiging van de buitendiensten en labo's van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werd oorspronkelijk niet bepaald door hydrografische of functionele, maar door politieke overwegingen.

De verschillende taken die op Limburg betrekking hebben, worden nu uitgevoerd door de buitendiensten Leuven, Mechelen en Herentals.

De vestiging van de buitendiensten blijkt evenmin de hydrografische bekkens te volgen. Gevolg hiervan is dat er bekkencomités moesten worden opgericht om de milieuproblematiek per hydrografisch bekken overkoepelend op te volgen. Het is duidelijk dat de huidige vestiging van de buitendiensten uitblinkt door ondoorzichtigheid en voor de nodige verwarring zorgt.

Naar de toekomst toe zal de milieuzorg een steeds belangrijkere plaats innemen in de activiteiten van de overheid. Zo zal er, onder meer door de Vlaamse overheid, werk moeten worden gemaakt van advies en ondersteuning inzake milieubeleid, en dit niet alleen naar de gemeentebesturen, maar ook naar de bedrijven en naar de bevolking.

Daarenboven speelt het argument werkgelegenheid hierin een niet onbelangrijke rol. Een buitendienst voor Limburg levert niet enkel werkgelegenheid op, het zorgt ook voor een vermindering van het woon-werkverkeer naar verder gelegen gebieden.

Heeft de minister reeds stappen ondernomen om een VMM-buitendienst in Limburg op te richten ?

Antwoord

Door de firma Arthur Anderson werd een audit gedaan van de Vlaamse Milieumaatschappij. Een van de aanbevelingen van deze audit betreft het oprichten van een buitendienst van de Vlaamse Milieumaatschappij in de provincie Limburg.

De administratie van de Vlaamse Milieumaatschappij voert terzake momenteel een haalbaarheidsstudie door.

Eind 1997, na afloop van de haalbaarheidsstudie, zal daarover een voorstel worden gedaan aan de directieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij.

Vraag nr. 219
van 19 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Milieuvergunning zonevreemde bedrijven – Herlokalisatievoorwaarde

Voor een aantal zonevreemde hinderlijke inrichtingen klasse 1 werd in het verleden een milieuvergunning voor beperkte duur (bv. 5 of 10 jaar) afgeleverd, dit "met het oog op herlokalisatie van het bedrijf" na het verstrijken van de vergunningstermijn. Op die manier werd aan deze bedrijven een haalbare termijn voor het zoeken naar een nieuwe lokalisatie aangeboden.

Nu blijkt echter dat voor verschillende van deze bedrijven een nieuwe milieuvergunning wordt aangevraagd en toegekend, echter zonder dat aan de herlokalisatievoorwaarde is voldaan. Strikt juridisch gezien kan dergelijke verlenging zelfs onbeperkt worden herhaald. De Vlarem-wetgeving (Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning) bevat hierover immers geen bepalingen.

Voor het slachthuis van Kalmthout, een hinderlijke inrichting van categorie 1, werd een milieuvergunning van beperkte duur afgeleverd met het oog op herlokalisatie. Deze vergunning loopt af in 2002. Ondertussen blijkt echter dat dit slachthuis heel wat nieuwe investeringen uitvoert. Deze investeringen lijken in te gaan tegen de beoogde herlokalisatie.

Voor het slachthuis van Bavegem werd in 1994 de milieuvergunning definitief geweigerd. De vergunning werd eerst door de bestendige deputatie, nadien door de minister en ten slotte door de Raad van State afgewezen. Bovendien kreeg dit bedrijf in november 1993 van de Milieu-inspectie reeds een bevel tot stopzetting van de activiteiten. Dit slachthuis werkt echter onverstoord verder, hoewel het over de hele lijn in overtreding is, zowel met de wetgeving op de ruimtelijke ordening als met de milieuwetgeving.

1. Met betrekking tot de eerste alinea : wat is terzake het beleid van de minister ?

Weet de minister hoeveel bedrijven vergund zijn door een dergelijke vergunning van beperkte duur ?

Kan de minister optreden tegen vergunningen die toch worden afgeleverd, ondanks het feit dat niet voldaan is aan de vroeger vereiste herlokalisering ?

2. Met betrekking tot de tweede alinea : heeft de minister reeds stappen ondernomen om deze herlokalisatie te realiseren ?

Kan dit bedrijf een nieuwe milieuvergunning krijgen na het verstrijken van de huidige vergunning in 2002 ?

3. Met betrekking tot de derde alinea : beschikt de minister over de mogelijkheid om dit bedrijf ook effectief te laten sluiten door zijn diensten ? Zo ja, waarom gebeurde dit nog niet ?

Kan een burgemeester die de stopzetting niet uitvoert tot de orde worden geroepen ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de eerste vraag dient enerzijds de problematiek van de milieuvergunningen van zonevreemde bedrijven en anderzijds de problematiek van bedrijven die exploiteren op grond van een vergunning voor beperkte duur "met het oog op de herlokalisatie van het bedrijf" na het verstrijken van de vergunningsstermijn te worden behandeld.

Onder "zonevreemde bedrijven" worden begrepen de bedrijven die zijn gevestigd in een gebied dat volgens de gebiedsbestemming van gewestplan, algemene plannen van aanleg en bijzondere plannen van aanleg geen bedrijfsbestemming heeft. Dit aspect is duidelijk de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening.

Met betrekking tot de exploitatie van een bedrijf op grond van een vergunning van beperkte duur "met het oog op de herlokalisatie van het bedrijf" voor het verstrijken van de vergunningstermijn, is het van belang om een onderscheid te maken tussen de gevallen waarin de herlokalisatie is opgelegd als bijzondere vergunningsvoorwaarde in de zin van artikel 30 van titel I van het Vlarem en de gevallen waarin de herlokalisatie is gesuggereerd in de aanhef of als motivatie is opgenomen in de overwegingen.

In het eerste geval bepaalt de rechtspraak van de Raad van State (RVS) dat in een vergunning niet kan worden bepaald dat de vergunning op

een bepaalde locatie niet meer kan worden verlengd (RVS NV De Bruyn, 50.366 van 24.11.1994, RVS NV Sterckx, 52.620, van 30.3.1995).

In het tweede geval bepaalt de rechtspraak van de Raad van State dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen het beschikkende gedeelte van de vergunning, dat bindend is, en het motiverende gedeelte van een vergunning, dat indicatief en niet-normerend is. Een herlokalisatie kan in het laatste geval enkel als motivering worden aangewend om het besluit te schragen. Hieruit vloeit automatisch voort dat een herverningsaanvraag mogelijk is evenals het verkrijgen van een herverning, afhankelijk van de inhoud en de motivering in de vergunningsaanvraag.

Er zijn geen statistische gegevens voorhanden met betrekking tot het aantal bedrijven dat een vergunning voor beperkte duur heeft gekregen met het oog op de herlokalisatie.

2 en 3. De gevraagde gegevens zullen later worden verstrekt in een aanvullend antwoord.

Aanvullend antwoord

Aan de NV Fonck-Dehennin te Sint-Lievens-Houtem (Bavegem) werd op 4 juli 1991 in eerste aanleg door de bestendige deputatie van Oost-Vlaanderen de vergunning geweigerd om een slachthuis voor varkens te exploiteren. Dit werd bevestigd in beroep bij ministerieel besluit van 16 juni 1993. Op 16 november 1993 werd door de toezichhoudende ambtenaren van de Milieu-inspectie de stopzetting bevolen van de productieactiviteiten tegen 1 december 1993 en van de opslagactiviteiten tegen 31 december 1993.

Overeenkomstig artikel 68, § 1 van het Vlarem I werd door de NV Fonck-Dehennin op 23 november 1993 beroep aangetekend tegen deze dwangmaatregel. Op dezelfde datum werden bij de Raad van State verzoekschriften ingediend tot schorsing en tot nietigverklaring van het ministeriële weigeringsbesluit van 16 juni 1993.

Op 1 december 1993 en op 11 januari 1994 werd door de toezichhoudende ambtenaren proces-verbaal opgemaakt tegen de NV Fonck-Dehennin, omdat werd vastgesteld dat zij geen gevolg had gegeven aan de hierboven geformuleerde dwangmaatregelen.

Bij arrest nr. 46.259 van 24 februari 1994 werd door de Raad van State de vordering tot schorsing van het ministeriële weigeringsbesluit verworpen.

Bij besluit van 23 maart 1994 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting werd het beroep van 23 november 1993 tegen de dwangmaatregelen ongegrond verklaard en werden deze dwangmaatregelen bevestigd.

Aangezien de uitvoering van dwangmaatregelen ten aanzien van een slachthuis van dergelijke omvang, bij onwilligheid van de exploitant en zonder de medewerking van de lokale overheid, in de praktijk niet te realiseren is, werden door de Milieu-inspectie twee pistes bewandeld :

- bij het parket-generaal en het parket te Dendermonde werd aangedrongen op een vervolging van de exploitant gelet op de manifeste overtredingen. Tot op heden is er nog geen gevolg bekend ;
- de mogelijkheid werd onderzocht tot het afdwingen van de door de Milieu-inspectie opgelegde dwangmaatregelen via de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu. Er is evenwel gebleken dat de stakingsvordering slechts kan worden ingesteld door de bevoegde minister ; de administratie onderzoekt op dit ogenblik de haalbaarheid van deze mogelijkheid.

Eventuele maatregelen in verband met de wijze waarop een burgemeester zijn ambt uitvoert, behoren niet tot mijn bevoegdheid.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 64
van 27 februari 1997
van de heer JAAK GABRIELS

Duivenringen – Belasting

In België betaalt men 32 frank voor een duivenring en men spreekt van een taksverhoging naar 40 frank. In Nederland, Duitsland en Frankrijk zijn die bedragen respectievelijk 10,65 frank, 8,25 frank en 15,85 frank.

Volgens de federale minister van Financiën bedraagt de eigenlijke belastingverhoging maar 31 % van dit bedrag en is de rest als volgt verdeeld : administratiekosten 41 % ; fabricatiekosten + BTW 10 % ; kosten wettelijk voorgeschreven drukwerk 1 % ; radio-uitzendingen 2 % ; repatriëring 3 % ; nazien hoklijsten 1 % ; verdeling 8 % ; dopingcontrole 3 %.

Heeft de minister reeds initiatieven genomen om deze belasting te verminderen ?

Antwoord

Ingevolge artikel 4, § 1 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten (Belgisch Staatsblad 17 januari 1989) zijn de gewesten bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de spelen en weddenschappen te wijzigen.

De belasting op de duivenringen behoort dus sinds 1989 tot de bevoegdheid van het Vlaams Gewest. Tot op heden maakte het Vlaams Gewest nog geen gebruik van deze bevoegdheid om de taks, die sinds 1981 per ring 10 frank is, te wijzigen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger uit de bijgevoegde tabel zal kunnen afleiden, stijgt de kostprijs van de ring jaar per jaar. Dit is onder andere het gevolg van de stijging van de grondstoffen fabrikagekosten en van een verhoging van de uitreiking en de uitvoerbewijzen van de duiven.

Voor de volledigheid moet worden gemeld dat de kostprijs elk jaar door het federale ministerie van Financiën wordt vastgesteld.

Het relatief belang van de taks in verhouding tot de totale kostprijs is gezakt van 41 % in 1990 naar 31 % in 1997. Daarnaast is de taks niet gestegen sinds 1981, alhoewel de inflatie sindsdien met 67 % steeg. Er werden geen initiatieven genomen om deze belasting te wijzigen.

Uit de vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger leid ik af dat hij naar een mogelijke kostprijsverhoging in plaats van een taksverhoging verwijst. Zoals reeds hierboven vermeld, wordt deze totale kostprijs via aanbesteding ieder jaar vastgelegd en heeft het Vlaams Gewest geen invloed op de kostprijselementen, op de taks na die reeds 16 jaar ongewijzigd bleef.

Prijs van de duivenring

Jaar	Prijs per ring	Belasting
1990	24	10
1991	29	10
1992	28	10
1993	27	10
1994	28	10
1995	29	10
1996	31	10
1997	32	10

Vraag nr. 65

van 4 maart 1997

van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 33 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de haar toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 67

van 13 maart 1997

van de heer MARK VAN DER POORTEN

Afdeling Wegen Vlaams-Brabant – Huisvesting

De problemen die rijzen rond de huisvesting van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant, departement Leefmilieu en Infrastructuur, blijven pertinent. Deze afdeling, tot op heden nog altijd gehuisvest in het WTC-gebouw, zou verhuizen naar het Vlaams Administratief Centrum (VAC) in Leuven. Vlaams volksvertegenwoordiger Georges Cardoen wees in zijn schriftelijke vraag nr. 95 van 6 februari 1996 aan minister Eddy Baldewijns reeds op de grote ongerustheid die deze verhuis bij het personeel teweegbrengt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 19 februari 1996, blz. 383 – red.*).

Het Vlaams Administratief Centrum in Leuven zal evenwel niet tijdig klaar zijn, zodat er naar een voorlopige oplossing voor de huisvesting van het personeel van deze afdeling moet worden uitgekeken.

1. Is er reeds een voorlopige oplossing gevonden voor de huisvesting van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant ?

Zo ja, om welke oplossing gaat het ?

2. In welke mate wordt daarbij rekening gehouden met de wensen van het personeel zelf ?

In welke mate wordt er rekening gehouden met de woonplaats van de overgrote meerderheid van het personeel ?

3. Is de beslissing om de diensten van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant in Leuven onder te brengen onherroepelijk ?

In welke mate kan de tijdelijke oplossing die wordt gezocht een definitieve oplossing worden ?

Wordt met deze mogelijkheid effectief rekening gehouden bij het zoeken naar een tijdelijke oplossing ?

4. Vreest de minister niet dat er bij een definitieve verhuis naar Leuven een groot personeelsverloop zou kunnen ontstaan gezien de weinig centrale ligging van Leuven voor de meerderheid van het personeel van deze dienst, met alle gevolgen van dien op de werking ervan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord

1. De afdeling Gebouwen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft een marktonderzoek verricht waarvan de resultaten mij werden bezorgd. Mijn principiële beslissing sluit aan bij het voorstel van de afdeling Gebouwen, en betreft het gebouw "D", gelegen aan de Luchthavenlaan in Vilvoorde. Het gaat om een nieuw kantoorgebouw met drie verdiepingen, dat zal worden gehuurd tegen september dit jaar, na de nodige inrichtingswerken. Ik heb de afdeling Gebouwen wel gevraagd na te gaan of de totale te huren oppervlakte kan worden gereduceerd.
2. Deze beslissing houdt rekening met de wensen van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant, die omtrent deze aangelegenheid een intern onderzoek bij het personeel had verricht. Het voorstel van de afdeling Gebouwen kreeg trouwens het akkoord van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant. In mijn principesakkoord ga ik hier trouwens verder op in door te stellen dat de lagere huurprijs van bepaalde andere voorstellen niet opweegt tegen het voordeel van de goede bereikbaarheid van het voorgestelde gebouw, op 100 meter van het station gelegen. Met een verbinding om de tien minuten vanuit station Brussel-Noord is de bereikbaarheid via het openbaar vervoer dan ook als zeer goed te bestempelen.
3. Het college van secretarissen-generaal heeft op 7 juli 1994 in het kader van het behoeftenprogramma van de toekomstige Vlaamse administratieve centra beslist dat de huisvesting van de afdeling Wegen Vlaams-Brabant voorzien wordt in Leuven. In mijn beleidsbrief hou ik deze lijn aan. Met als leidraad "herkenbaar aanwezig", worden de diensten van de Vlaamse Gemeenschap in de provincies gecentraliseerd in een Vlaams Huis (Vlaams Administratief Centrum) in de provinciehoofdplaats. Het is de bedoeling om iedere twee jaar de studie voor een VAC op te starten, zodat er over acht tot tien jaar in alle Vlaamse provincies een VAC is.
4. De realisatie van een VAC in Leuven zal pas over enige jaren afgerond zijn. De personeelsleden beschikken hoe dan ook over een ruime overgangperiode om uit te kijken naar de verplaatsings- en/of vestigingsmogelijkheden die het best aansluiten bij hun persoonlijke situatie.

Intussen zullen personeelsleden met pensioen gaan en worden vervangen door nieuwe krachten. Van deze gelegenheid zal worden gebruik gemaakt om aan de gegadigden mee te delen dat zij rekening moeten houden met de nieuwe vestiging.

Mutaties worden geregeld door het Vlaams Personeelsstatuut (VPS). Elke aanvraag zal worden getoetst aan de gestelde voorwaarden. Aangezien er op dit ogenblik hieromtrent geen uitsluitel kan worden gegeven, is het niet mogelijk om de impact van een verhuis op het personeelsverloop in te schatten. Een verhuis naar Leuven kan bovendien ook aanleiding geven tot mutatieaanvragen vanwege andere personeelsleden, die de vestiging Leuven interessanter vinden.

Vraag nr. 69
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoen

Zie :
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 153
 van 18 maart 1997
 van de heer John Taylor
 Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
 VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER EN
 RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 193
van 31 januari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Inzage, HST-tracé, Scheldeslib, bebossingsprogramma, E17-Liefkenshoektunnel, luchthaven Deurne, metro Antwerpen

Op 10 juli 1996 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende de ruimtelijke planning goed. Dit decreet schiep de gewenste wettelijke basis voor zowel een structuurplan voor Vlaanderen als de provinciale en gemeentelijke structuurplannen. In juli 1996 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een Vlaams structuurplan, namelijk het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Op dit ogenblik loopt er op gemeentelijk vlak een openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. In het kader van dit onderzoek zou ik de minister een aantal vragen willen stellen.

1. Klopt het dat het openbaar onderzoek naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in diverse gemeenten niet op tijd kon starten omdat het document voor dit openbaar onderzoek niet op tijd ter inzage lag van de burgers ? Indien dit klopt, heeft de minister dan de termijn voor dit onderzoek verlengd in die gemeenten ?
2. In het document van het openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ligt het omstreden tracé van de HST in de provincie Antwerpen vanaf Luchtbal parallel aan de E19.

Zal deze nieuw aan te leggen spoorlijn door het natuurgebied Peerdsbos gaan? Indien het Peerdsbos wordt betreden, zal de spoorlijn dan boven- of ondergronds liggen?

Kent de minister reeds de totale kostprijs van de nieuwe HST-lijn vanaf het Centraal Station van Antwerpen tot aan de Nederlandse grens (onteigeningen, aanleg nieuwe lijn, ondertunneling van het Centraal Station Antwerpen en de stad Antwerpen, eventuele tunnel onder het Peerdsbos enz.)?

3. Hoe valt het bovendien te rijmen dat het nieuwe HST-tracé in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, deel 3 : Ruimtelijke Kernbeslissingen – bindend gedeelte, eindversie van 28 februari 1995, bladzijde 24, werd gepland "langsheen de A12 (Antwerpen – Bergen-op-Zoom)" en dat de HST-lijn nu plotseling in het document voor het openbaar onderzoek loopt langs de E19?

Duidt dit erop dat de Plangroep een andere ruimtelijke-ordeningsvisie heeft dan de Vlaamse regering?

Houdt dit niet in dat het E19-tracé niet de beste oplossing is uit oogpunt van milieu en ruimtelijke ordening?

4. Is er reeds enige duidelijkheid over de bergingsplaats en/of de verwerking van Scheldeslib in het kader van de overeenkomst van 17 juli 1996 over de integrale benadering van de werken in het Scheldebekken?
5. In het document van het openbaar onderzoek in verband met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen stelt men dat er 10.000 ha nieuw bos moet worden aangeplant.

Wat zijn de juiste locaties voor deze nieuwe bebossing?

Hoe valt het te verklaren dat zowel in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, deel 3 : Ruimtelijke Kernbeslissingen – bindend gedeelte, eindversie van 28 februari 1995, bladzijde 15, als in een door Vlaams minister Theo Kelchtermans uitgegeven brochure over de gewenste ruimtelijke structuur van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, pagina 37, valt te lezen "dat er een uitbreiding met 50.000 ha nieuw bos voorzien" wordt? Waarom wordt er vijfmaal minder nieuw bos vermeld in het document van het openbaar onderzoek?

6. Is er al een datum bepaald voor de uitvoering van de verbinding tussen de autoweg E17 en de Liefkenshoektunnel?

7. In het openbaar onderzoeksdocument van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt de luchthaven van Deurne gedegradeerd tot een regionale luchthaven.

Is de economische weerslag van deze degradatie wel voldoende onderzocht en zijn de diverse economische actoren (zoals de diamanthandel) wel over deze degradatie geconsulteerd? Klopt het dat de Vlaamse regering vanaf 1998 de subsidiëring van de luchthaven van Deurne zal stopzetten? Is de mogelijke stopzetting van deze subsidie wel economisch verantwoord?

Is de in het openbaar onderzoeksdocument opgenomen niet-uitbreiding van de luchthaven definitief? Of bestaat er toch nog een toekomstige mogelijkheid om de startbaan te verlengen met 250 meter?

8. Is het bovengronds rijden van bepaalde tramlijnen in Antwerpen ondanks het bestaan van een ondergronds net – louter te wijten aan gebrek aan kapitaal? Hoeveel financiële middelen zijn er nodig om het bestaande ondergrondse net operationeel te maken?

Aanvullend antwoord

(Voorlopig antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 958 – red.)

1. Het document voor het openbaar onderzoek – met name het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – is met het schrijven van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) van 7 oktober 1996 aan alle gemeenten overgezonden met de uitdrukkelijk vraag dit document, conform de decretale bepalingen, ter inzage te leggen van de bevolking.
2. Bij de laatste herziening van het gewestplan Antwerpen is door de Vlaamse regering beslist een reservatiestrook in te stellen voor de aan te leggen HST-spoorlijn parallel aan de E19 door het Peerdsbos. De uitvoeringsmodaliteiten (bovengronds/ondergronds) liggen bij de bouwheer (NMBS) en zullen worden beoordeeld bij het indienen van de bouwaanvraag. Het is mij dan ook niet mogelijk op dit ogenblik de gevraagde details te geven.

Het is trouwens nodig dat eerst een milieueffectrapport (MER) wordt gemaakt om de milieueffecten van verschillende uitvoeringsvarianten te evalueren en na te gaan hoe de negatieve effecten kunnen worden voorkomen, gemilderd of gecompenseerd. Om al deze redenen kan dus ook de kostprijs nog niet exact worden bepaald.

3. De Vlaamse regering heeft een beleidsmatige afweging gemaakt voor de tracering van de HST-spoorlijn langs de E19 en deze afweging vastgelegd in het beleidsdocument "ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen" van 24 juli 1996. Het rapport van de plangroep van 28 februari 1995 vormde slechts één van de elementen bij de afweging.

Bij de beleidsmatige afweging voor het HST-tracé tussen Antwerpen en Nederland zijn buiten de elementen uit de wetenschappelijke rapporten van de plangroep, onder meer de volgende elementen aan bod gekomen :

- de resultaten van het openbaar onderzoek bij de herziening van het gewestplan met twee tracévoorstellen voor HST-lijn, waarbij onder andere de bestendige deputatie en de gemeenten Antwerpen, Hove en Kapellen adviseerden ten voordele van het E19-tracé ;
- de resultaten van de voorbereidende grensoverschrijdende milieu-impact- en verkeers-technische studies ;
- de resultaten van het overleg met Nederland.

In de beleidsmatige afweging als grensoverschrijdend project scoort het E19-tracé beter inzake ruimtelijke ordening en milieu, en inzake vervoersaspecten.

4. Een ambtelijke werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van de administratie Milieu, Natuur, Land- en Waterbeheer (Aminal), van de administratie Waterwegen en Zeeuwen (AWZ) en van de verscheidene Vlaamse openbare instellingen, zoals de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en het Instituut voor Natuurbehoud, heeft in februari 1995 een ontwerp van beleidsplan afgewerkt, getiteld "Sanering Waterbodembeneden-Zeeschelde".

Dit beleidsplan bevat een integrale aanpak voor een ecologisch herstel en een daaropvolgende duurzame ontwikkeling van de Beneden-Zeeschelde.

Naast oplossingen om de huidige sliboverlast van de Scheldebodem te verwijderen door middel van een sanering op korte termijn, werden er ook voorstellen geformuleerd voor een instandhouding van de verbeterde bodemkwaliteit door vermindering van de slibaanvoer op langere termijn.

Op 19 december 1996 heeft de Vlaamse regering kennis genomen van het ontwerp van beleidsplan en heeft beslist :

- om als tussentijdse oplossing over te gaan tot de verlenging van de looptijd van het cellenproject in de Waaslandhaven, tot alle cellen zullen opgevuld zijn ;
- haar goedkeuring te hechten aan het procédé van versnelde ontwatering van slib uit de Beneden-Zeeschelde in laguneringsvelden op de linker Scheldeoever ;
- opdracht te geven aan de bevoegde ministers om een projectteam samen te stellen dat een ontwerp van meerjarenprogramma zal opstellen ter realisatie van het beleidsplan en waarin eveneens de berging van het ontwaterde slib begrepen is ;
- de Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken ermee te gelasten om :

overleg te organiseren met de stad Antwerpen met het oog op het afsluiten van een samenwerkingsakkoord met betrekking tot de slibverwerking ;

gemotiveerde voorstellen te formuleren met betrekking tot een tijdelijke en gepaste vestiging van laguneringsvelden op de rechter Scheldeoever.

Op dit ogenblik is er nog geen consensus over een definitieve bergplaats voor het ontwaterde en geconsolideerde slib.

5. De locaties voor nieuwe bossen zullen worden vastgelegd in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Conform de decretale bepalingen van het planningsdecreet kan dit gebeuren in de gewestplannen die in herziening worden gesteld.

De Vlaamse regering heeft een beleidsmatige afweging gemaakt inzake de bosuitbreiding en deze afweging vastgelegd in het beleidsdocument "ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen" van 24 juli 1996. Het rapport van de plangroep van 28 februari 1995 en het document van minister Theo Kelchtermans (als toetsingskader goedgekeurd door de vorige Vlaamse regering) zijn elementen bij de afweging geweest om tot haalbare opties te komen tegen 2007.

Ook is er in het ontwerp sprake van de optie om binnen de agrarische structuur 10.000 ha bosuitbreiding te realiseren in het kader van EG-verordening 2080/92.

6. Er is nog geen datum bepaald voor de realisatie van de autosnelweg tussen de E17 en de A11 (Liefkenshoektunnel). Ik wijs erop dat in deze verbinding niet voorzien is in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.
7. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen spreekt zich niet uit voor een degradatie van de luchthaven Antwerpen. De bestaande installaties kunnen, binnen de bestaande omschrijving van de luchthaven, verder worden gemoderniseerd. Dit houdt in dat het beleid dat de Vlaamse regering de jongste jaren ten aanzien van deze luchthaven heeft gevoerd, kan worden voortgezet. De belangrijke economische actoren zullen bijgevolg kunnen rekenen op een steeds verbeterde dienstverlening.

Het ligt niet in de bedoeling de exploitatiedotatie aan de luchthaven vanaf 1998 stop te zetten. Deze dotatie bedraagt voor 1997 20,4 miljoen frank en is vooral bestemd om de kosten van beveiliging te dekken. Er wordt gestreefd naar een verdere afbouw van deze dotatie, gekoppeld aan een toename van de eigen inkomsten door een verhoging van de commerciële activiteiten. Het ligt echter niet in de bedoeling de dotatie zodanig af te bouwen dat de normale exploitatie in gevaar komt.

Een verlenging van de startbaan heeft slechts zin voorzover ze minimum 350 m tot 500 m bedraagt. Het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen spreekt zich uit voor het behoud van de huidige startbaanlengte gedurende de planperiode.

8. De ruwbouw van het ondergronds premetronet in Antwerpen werd verwezenlijkt vóór 1989, dit is vóór de overdracht van de bevoegdheid inzake stads- en streekvervoer naar het Vlaams

Gewest. Onder druk van de begrotingsbeperkingen en rekening houdend met de nieuwe inzichten werd sindsdien alleen het premetrovak van de lijn 3 afgewerkt en in exploitatie genomen en werd voor het overige meer de nadruk gelegd op de aanleg van gelijkgrondse eigen beddingen, zowel voor tram- als busexploitatie.

Om het bestaande ondergrondse net volledig operationeel te maken zijn nog 10 à 12 miljard investeringsmiddelen nodig, alsmede een substantieel bedrag aan jaarlijkse bijkomende exploitatiekredieten voor het afdekken van de extra verliezen verbonden aan de exploitatie van ondergrondse lijnen en stations.

Deze beschikbare middelen kunnen efficiënter worden ingezet indien bovengronds in de nodige doorstromingsmaatregelen wordt voorzien. Derhalve is de verdere uitbouw en afwerking van de ongebruikte tunnels geen prioriteit.

**Vraag nr. 235
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE**

Geluidsschermen vs. fluisterasfalt – Kostprijs

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 127 van 5 maart 1996 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 18 maart 1996, blz. 474 – red.*) stelde de minister dat de voorkeur wordt gegeven aan fluisterasfalt (bestrijding van het geluid aan de bron) boven geluidsschermen.

Voor het plaatsen van geluidsschermen werd (of wordt) een nota van de administratie voorbereid waarin objectieve plaatsingsmodaliteiten zijn opgenomen.

Door diverse technici wordt gesteld dat fluisterasfalt minder duurzaam is. Het wordt in een mum van tijd toegereden, waardoor het na vijf à zes jaar moet worden vernieuwd.

1. Wat is de kostprijs per strekkende kilometer van geluidsschermen (met onderscheid tussen de verschillende soorten) ?
2. Wat is de kostprijs per strekkende kilometer van fluisterasfalt op een tweebaansweg en op een driebaansweg ?
3. Beschikt de minister over vergelijkende kostprijsstudies (rekening houdend met duurzaam-

heid, herstel) tussen geluidsschermen en fluisterasfalt ?

4. Welke criteria worden aangewend voor het plaatsen van geluidsschermen ?

Antwoord

De verlaging van het geluidsniveau kan totaal verschillend zijn bij fluisterasfalt (bestrijding van het geluid aan de bron) en bij geluidsschermen (bestrijding van het geluid in de overdrachtsweg).

Zoals bekend, levert het fluisterasfalt een constante verlaging op bij toename van de afstand tot de autosnelweg. Deze verlaging is echter afhankelijk van de bestaande verharding vóór de overlaging met open asfalt en van de samenstelling van het verkeer. De Leq-verlaging (equivalent geluidsniveau) bij overlaging met fluisterasfalt schommelt tussen 3 à 8 dBA (A-gewogen decibel).

De Leq-verlaging bij geluidsschermen is echter afhankelijk van de afstand van de waarnemer tot de weg en kan 12 dBA bedragen kort achter het scherm, maar de geluidsverlaging neemt af bij toenemende afstand.

Het is dus niet correct om geluidsschermen en fluisterasfalt louter op de kostprijs te vergelijken.

1. Kostprijs per strekkende kilometer geluidsscherm. Afhankelijk van de vereiste hoogte van het scherm 25 à 30 miljoen frank. Er is geen noemenswaardig onderscheid tussen de verschillende soorten schermen. Naargelang er bebouwing voorkomt aan één of twee zijden van de weg, moet er een scherm worden geplaatst aan één of aan beide zijden van de weg.
2. Fluisterasfalt moet steeds op beide rijrichtingen worden aangelegd. Kostprijs : afhankelijk van de dikte en de aard van het bindmiddel 150 à 250 fr/m².
3. Hier kan de opmerking worden herhaald dat er in feite geen pure kostprijsvergelijking kan worden gemaakt.
4. Criteria voor het plaatsen van geluidsschermen : hierbij kan worden verwezen naar bijakte nr. 5 van het mobiliteitsconvenant.

Vraag nr. 236
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Geplande geluidsschermen E17 Marke – Problemen

Het plaatsen van geluidsschermen langs de E17 in Marke (O.-L.-V.-ter-Spiegele) werd reeds een aantal keren ingeschreven op het investeringsprogramma, maar de uitvoering is nog steeds niet in zicht. Volgens de informatie waarover ik beschik, beantwoordt Marke perfect aan de voorwaarden om effectief geluidsschermen te plaatsen. De plaatsing ervan wordt echter uitgesteld wegens de discussies met de exploitant van een benzinestation langs de E17. Die vreest blijkbaar dat door het plaatsen van geluidsschermen het benzinestation minder zichtbaar zal zijn.

1. Kan de minister mij bevestigen dat er momenteel discussies aan de gang zijn met de exploitant van een benzinestation in verband met het plaatsen van geluidsschermen ?
2. Over welke middelen beschikt de exploitant om het plaatsen van geluidsschermen te vertragen of tegen te houden ?
3. Wat is de vooropgestelde timing voor het plaatsen van de betrokken geluidsschermen en wat is de geraamde kostprijs hiervan ?

Antwoord

Het geluidsscherm in kwestie is in het verleden inderdaad reeds opgenomen geweest in het investeringsprogramma, maar telkens terug afgevoerd om budgettaire redenen ter gelegenheid van programmaherzieningen.

In het indicatief driejarenprogramma '97-'98-'99 zijn er, althans voor West-Vlaanderen, geen geluidsschermen opgenomen.

Het antwoord op de concrete vragen is als volgt.

1. Momenteel zijn er geen discussies aan de gang met de exploitant van het benzinestation.

Vroeger zijn er contacten geweest, die evenwel niet werden gefinaliseerd vermits het project van het programma werd geschrapt en er geen

vooruitzichten zijn om het scherm binnen de eerstkomende jaren te plaatsen. De exploitant had geen bezwaren tegen het plaatsen van een geluidsscherm op de grens van het openbaar domein, dit wil zeggen tussen het benzinstation en de aangelanden. Hij had wél bezwaren tegen een geluidsscherm in de zijberm van de autosnelweg, namelijk tussen de rijweg en het benzinstation, omdat zulks het uitzicht belemmert op het benzinstation vanaf de autosnelweg.

Ondertussen is de toestand ter plaatse onlangs gewijzigd omdat het benzinstation is uitgebreid. De laatste afspraak was dat na het beëindigen van de uitbreidingswerken de toestand opnieuw zou worden geëvalueerd, dit wil zeggen dat er nieuwe geluidsmetingen zouden worden uitgevoerd bij de aangelanden. De oprichting van nieuwe gebouwen kan immers een invloed hebben op het geluidsniveau dat daar wordt waargenomen.

De geluidsmetingen zijn bepalend voor het concept van de geluidswering. Alhoewel de uitbreidingswerken voltooid zijn, werden nog geen nieuwe geluidsmetingen uitgevoerd.

2. De exploitant kan zich in principe niet verzetten tegen werken van openbaar nut. Anderzijds is het zo dat de exploitant binnen de concessiezone bepaalde rechten verworven heeft die contractueel vastliggen.

De concessiehouder zou kunnen aanvoeren dat door het plaatsen van een geluidsscherm (in het bijzonder een geluidsscherm tussen rijweg en pompstation) de exploitatieomstandigheden gewijzigd zijn en zou schadevergoeding kunnen eisen. Daarom is het aangewezen eventuele geluidwerende maatregelen in gemeen overleg te nemen en te opteren, indien technisch te verantwoorden, voor een scherm op de grens van het openbaar domein.

3. Het plaatsen van het geluidswerend scherm is niet opgenomen in het indicatief driejarenprogramma '97-'98-'99. De kostprijs kan slechts bij benadering worden geraamd omdat het concept nog niet vastligt en zal waarschijnlijk 20 à 25 miljoen frank bedragen.

Bovendien zal op basis van de geluidsmetingen moeten blijken dat de criteria voor het plaatsen van geluidsschermen (bijakte nr. 5) worden gehaald.

Vraag nr. 237
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Afwerking N36 Harelbeke – Fietsers

De afwerking van de N36 tussen de N43 en de N50 is volop bezig en de openstelling van deze weg zal enige gevolgen hebben voor de omwonenden, vooral voor de fietsers die deze weg willen dwarsen.

1. Welke (al dan niet landelijke) wegen worden doorsneden door de N36 op het grondgebied van Harelbeke ?
2. Aan welke (al dan niet landelijke) wegen die door de N36 worden doorsneden, zullen fietsers nog kunnen oversteken ? Waar zullen auto's dit nog kunnen ? Is er sprake van overbruggingen voor bepaalde doorkruiste wegen ?
3. Indien bepaalde oversteekmogelijkheden verdwijnen, wat zijn dan de alternatieven voor kruisende fietsers ?
4. Wanneer werd (of wordt) de nodige informatie hieromtrent verstrekt aan de betrokken gemeentebesturen en aan de omwonenden ?

Antwoord

1. Volgende wegen worden doorsneden door de N36 op het grondgebied van Harelbeke (zie bijlage) : Beverestraat, Afspanningsstraat, Bavikhoofsestraat, Vierkeerstraat, Kuurnsestraat, Waterstraat, Darmstraat.
2. De fietsers zullen nog kunnen oversteken aan de : Beverestraat (na voltooiing tweede baanvak), Bavikhoofsestraat, Vierkeerstraat, Kuurnsestraat, Darmstraat.

De auto's zullen dit kunnen aan de : Bavikhoofsestraat, Kuurnsestraat.

Er is geen sprake van overbruggingen voor bepaalde doorkruiste wegen.

3. De oversteekmogelijkheid verdwijnt enkel aan de Waterstraat, waar men via de Asselstraat over een korte afstand de Kuurnsestraat bereikt. De kruising kan dan gebeuren via de Kuurnsestraat. De Afspanningsstraat is een doodlopende straat, waar alle bebouwing zich kant Bavikhoofsestraat bevindt.

Aan de gemeentebesturen werd reeds informatie verstrekt. De plaatsen waar driekleurige lichten worden geplaatst werden besproken in de PCV (Provinciale Commissie Verkeer), waarop beide gemeentebesturen werden uitgenodigd. Het onteigeningsplan werd samen met het Aankoopcomité en de betrokken gemeentebesturen besproken. De verantwoordelijken van de betrokken gemeentebesturen, hun technische diensten, hun politiediensten en de afdeling Wegen West-Vlaanderen kennen elkaar persoonlijk. Indien nodig wordt er telefonisch contact opgenomen, worden plannen of andere documenten uitgewisseld, wordt er advies gevraagd of wordt er samengekomen. De informatie aan de omwonenden gebeurt via de gemeentebesturen, die ze indien nodig doorverwijzen naar de afdeling Wegen West-Vlaanderen.

Vraag nr. 238
van 27 februari 1997
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

BPA-voorschriften – Afwijking voor openbare gebouwen

Uit de stedenbouwkundige voorschriften bij een BPA (bijzonder plan van aanleg) vinden we bij "Bijzondere bepalingen" onder 5.01 "Afwijking voor bijzondere gebouwen", volgende bepaling: "Van de bepalingen van de voorgaande artikelen en van de aanduidingen op de kaart, kunnen afwijkingen worden toegestaan voor openbare gebouwen en voor gebouwen met publieke bestemming."

Momenteel plant het OCMW van de gemeente Zandhoven de bouw van bejaardenwoningen. De stedenbouwkundige voorschriften bij de BPA waar men de woningen wil optrekken, stellen dat er in die bouwstrook niet kan worden gebouwd, tenzij art. 5.01 van toepassing is.

Worden bejaardenwoningen gebouwd door het OCMW beschouwd als openbare gebouwen of gebouwen met een publieke bestemming?

Wat zijn de criteria terzake?

Antwoord

De bejaardenwoningen zijn inderdaad strijdig met de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg. Ze zijn immers gedeeltelijk gelegen in een strook

voor wegen en gedeeltelijk in een zone bestemd voor de oprichting van een pastorie.

Artikel 5.01 van de voorschriften van het bijzonder plan van aanleg bepaalt inderdaad: "Van de bepalingen van de voorgaande artikelen en van de aanduidingen op de kaart, kunnen afwijkingen worden toegestaan voor openbare gebouwen en voor gebouwen met publieke bestemming."

Het bijzonder plan van aanleg geeft geen verdere uitleg over deze begrippen.

Bejaardenwoningen (zelfs indien gebouwd door het OCMW) kunnen volgens mijn administratie niet worden beschouwd als zijnde openbare gebouwen of gebouwen met publieke bestemming.

Vraag nr. 240
van 27 februari 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Verkeerstellingen – Gent-Eeklo

1. Op welke wegen in de provincie Oost-Vlaanderen, meer bepaald in het arrondissement Gent-Eeklo, werden er recentelijk verkeerstellingen georganiseerd?
2. Wat is de samenstelling van de verkeersstroom, opgedeeld naar de verschillende vervoerscategorieën?
3. Wat is de evolutie van de procentuele uurverdeling in de provincie Oost-Vlaanderen?

Antwoord

1. Als **bijlage 1** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst en de telresultaten van de tellingen die gebeurd zijn in 1996 in het arrondissement Gent-Eeklo van de provincie Oost-Vlaanderen.
2. Als **bijlage 2** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijst en de telresultaten van de tellingen die werden uitgevoerd met de speciale GK-toestellen waarmee snelheidsmetingen werden uitgevoerd, ingedeeld in drie categorieën.

Voor de samenstelling van de verkeersstromen kan men zich eveneens baseren op de algemene verkeerstellingen van 1995.

3. Wij beschikken niet over de gegevens in verband met de evolutie van de procentuele uurverdeling, daar de speciale GK-toestellen slechts in gebruik werden genomen in de provincie Oost-Vlaanderen vanaf mei 1996.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 241
van 27 februari 1997
van de heer EDDY SCHUERMANS

N71 Neerpelt – Afwerking

Al jaren ligt de omleidingsweg rond Neerpelt er onafgewerkt bij. Deze niet voltooide N71 is een schoolvoorbeeld van een veelbelovende investering die letterlijk stopt in het midden van een weiland.

Het aanleggen van twee kilometer weg volstaat om een en ander af te ronden. Met het oog op deze werken werd het gewestplan gewijzigd om een alternatief traject mogelijk te maken. In de Vlaamse begroting werd daartoe zelfs een budget van 130 miljoen frank ingeschreven. In 1996 hadden de werken voltooid moeten zijn.

1996 is inmiddels voorbij, de werken zijn niet uitgevoerd en voor 1997 is zelfs geen budget beschikbaar. Sterker nog, in het jongste driejarenplan van de minister van Openbare Werken is geen frank ingeschreven voor dit werk.

Intussen slibt het verkeer in Neerpelt dicht. Ongevallen met dodelijke afloop zijn het gevolg.

Wordt de omleidingsweg wel of niet afgewerkt ?

Zo ja, wanneer ?

Zo neen, welke alternatieve oplossingen stelt de minister voor ?

Antwoord

De omleidingsweg van de N71 in Neerpelt maakte het voorwerp uit van een MER-studie (milieueffectrapport).

De conclusies van deze studie waren ongunstig voor het vooropgestelde tracé, onder meer wegens het doorsnijden van het natuurgebied "De Holen".

Intussen zijn er geen concrete plannen voor de realisatie en bijgevolg zijn er geen kredieten opgenomen in het driejarenprogramma 1997-1999.

Het aanleggen van wegeninfrastructuur (bv. omleidingswegen) of herinrichten van wegeninfrastructuur (bv. doortocht) is gekoppeld aan het afsluiten van een mobiliteitsconvenant. Het mobiliteitsconvenant impliceert het opstellen van een mobiliteitsplan. In dit kader kunnen alternatieve oplossingen worden onderzocht. Hierbij zal worden nagegaan of de problemen niet opgelost kunnen worden door het herinrichten van de doortocht, waardoor de aanleg van een omleidingsweg kan vervallen.

Vraag nr. 243
van 27 februari 1997
van de heer DIDIER RAMOUDT

Zeedijk Oostende – Werken

Onlangs werd de wegbedekking van de afrit van de zeedijk naar het strand aan het Klein Strand in Oostende volledig vernieuwd. De oude "keikoppen" van de glooiing werden vervangen door een voor zand en zeewater aangepaste bevloering.

Tal van Oostendenaars stelden mij de vraag wat het nut was van een dergelijk werk dat waarschijnlijk ettelijke honderdduizenden frank heeft gekost, temeer daar betrokken helling niet echt van levensbelang is voor de verdediging tegen de zee, niet echt veel gebruikt wordt en bovendien een groot gedeelte van het jaar onder het zand bedolven ligt.

1. Wat is de exacte kostprijs van bovenvermelde werken ?
2. In welke doelstelling past de uitgevoerde vernieuwing van de bevloering van deze helling ?
3. Zijn er in Oostende in de nabije toekomst nog dergelijke werken aan de zeedijk gepland ? Zo ja, welke, wat is de timing en in welke doelstelling passen ze ?
4. Wat zijn de prioriteiten en wat is de planning van verdere werken aan de zeedijk op lange en middellange termijn ?

Antwoord

1. De kostprijs bedraagt 2.634.407 fr. (incl. BTW).
2. Discontinuïteiten in de zeewering, zoals toegangshellingen naar het strand, vormen zwakke plaatsen in de zeewering die bij zware stormvloed gemakkelijk worden beschadigd. De toestand van deze toegangshellingen wordt dan ook goed opgevolgd en zo nodig gebeurt er preventief onderhoud.

Men moet rekening houden met het feit dat stormvloed ook aan het Klein Strand zware schade kunnen aanbrengen : de cafetaria op dit strand werd tijdens de winterstormen van 1993/1994 volledig verwoest. De toegangshellingen naar de stranden moeten verder altijd bruikbaar zijn voor de hulpdiensten, onder andere om, wanneer nodig, reddingsoperaties te kunnen uitvoeren. De oostelijke toegangshellingen naar het strand van het Klein Strand in het bijzonder verkeerden in slechte staat, waardoor potentieel een onveilige toestand aanwezig was :

- na de oorlog gebeurde een voorlopige herstelling van deze helling. De bekleding werd plaatselijk verwezenlijkt door kasseien los in het zand te leggen ; een definitieve herstelling is nadien niet meer gebeurd ;
- in deze helling bevonden zich ook nog bepaalde oorlogsconstructies zoals een bunkertje. De laatste tijd deden er zich verzakkingen voor ter hoogte van dit bunkertje doordat zand van onder de bekleding in deze constructie begon weg te lopen. De kans was reëel dat bij een volgende stormvloed gepaard met strandverlaging hier dus een onveilige toestand zou ontstaan (bv. instorten van de helling, kantelen van een voertuig van de hulpdiensten, ...).

Preventief onderhoud was dus zeker nodig ; tijdig onderhouden valt bovendien steeds goedkoper uit dan wachten tot zware schade optreedt.

3. In 1997 is 50.000.000 frank op mijn budget voorbehouden voor het structureel herstel eerste fase van de kustverdediging vóór Oostende-centrum. Deze werken hebben tot doel de zwakke plaatsen in de bestaande zeedijk te verstevigen.

Tijdens een gedetailleerde inspectie van de zeedijk werd vastgesteld dat er holten onder de glooiingsbekleding aanwezig zijn. Deze werken zullen dan ook zo snel mogelijk worden uitgevoerd.

Andere dergelijke werken aan de zeedijk zullen enkel worden uitgevoerd in geval van stormschade.

4. Op relatief korte termijn zal de uitvoering van het structureel herstel tweede fase van de kustverdediging vóór Oostende-centrum door mijn administratie worden aangepakt.

Hiervoor bestaan twee opties :

- het bouwen van een nieuwe zeedijkglooiing bovenop de huidige bestaande, waarbij de zeedijk ook 1,20 m zal moeten worden verhoogd ;
- het uitvoeren van een zandsuppletie vóór de bestaande zeedijk, waardoor een nieuw droog en nat strand (een zgn. hangend strand) zal worden geschapen.

Belangrijk is hier te benadrukken dat de werken eerste fase aan de zeedijk vermeld onder punt 3 uitgevoerd dienen te worden, welke optie ook wordt gekozen voor het definitieve structurele herstel van de tweede fase.

- In het geval voor een "hangend strand" wordt gekozen, zal de strandsuppletie rusten op de bestaande bekleding. Deze onderlaag dient dus stabiel te zijn.
- In het geval voor de bouw van een nieuwe zeedijk bovenop de bestaande, zal de bestaande zeedijk als fundering fungeren.

Deze fundering moet uiteraard stabiel zijn.

Vermeldenswaard is hier nog dat het stadsbestuur tegen het jaar 2000 de volledige vernieuwing van de bevoering van de zeedijk op grondgebied Oostende zou wensen uit te voeren.

Behalve voor de vernieuwing van het gedeelte van de zeedijkbevoering tussen de Parijsstraat en de IJzerstraat, werden hiervoor tussen het stadsbestuur en mijn administratie evenwel nog geen concrete afspraken gemaakt.

Vraag nr. 244
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Schadevergoeding bij loodsfouten – Situatie

Van 1850 tot 1983 werd een loods beschouwd als een werknemer die (tijdelijk) was tewerkgesteld door de scheepseigenaar. Bijgevolg was de organisator van de loodsdienst (in casu de overheid) niet aansprakelijk voor mogelijke loodsfouten. De rederijen en/of scheepseigenaars konden dus geen schadeclaims indienen bij de loodsdienst.

Met het arrest van het Hof van Cassatie van 15 december 1983 kwam een einde aan het niet aansprakelijk zijn van de loodsdienst. Elke loodsdienst kon voortaan worden aangesproken voor schadevergoedingen. Hierdoor werd de overheid (na de staatsherforming van 1988 : het Vlaams Gewest) blootgesteld aan talrijke schadeclaims van rederijen en/of scheepseigenaars.

Naar aanleiding van dit arrest keurde het federale parlement een nieuwe wet op het loodswezen goed. De wet bepaalde dat de loodsen enkel aansprakelijk waren indien ze opzettelijke of grove fouten hadden gemaakt. De maximale schadeclaim bedroeg een half miljoen frank. Op 20 november 1995 oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat deze Belgische wet in strijd was met het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

In reactie op het Europese arrest kwam de federale ministerraad van 10 mei 1996 op de proppen met een nieuw voorontwerp van wet "over de vergoeding van schade veroorzaakt door loodsfouten van zeevaartuigen". Het voorontwerp zorgt voor een gedeeltelijke en maximale schadevergoeding die vergelijkbaar is met de beperkte vergoeding die rederijen en/of scheepseigenaars kunnen genieten bij schade veroorzaakt door zeeschepen.

1. Hoeveel schadeclaims werden sinds 15 december 1983 door rederijen en/of scheepseigenaars ingediend bij het Vlaams Gewest (als organisator van loodsdiensten) wegens schade als gevolg van loodsfouten ? Kan de minister een lijst bezorgen met de ingediende schadeclaims en de betrokken rederijen ? Welk bedrag is verbonden aan deze schadeclaims ?
2. Zullen de schadeclaims ingediend tussen 15 december 1983 en de inwerkingtreding van de

nieuwe wet "over de vergoeding van schade veroorzaakt door loodsfouten", al dan niet worden vergoed ? Welke bedragen worden daarbij vooropgesteld ?

3. Wie staat in voor de vergoeding van de ingediende schadeclaims ? Is er – met de staatsherforming van 1988 – sprake van een gedeelde verantwoordelijkheid tussen het Vlaams Gewest en de federale overheid ?
4. Werd er overleg gepleegd met het Vlaams Gewest over het voorontwerp van wet dat voorziet in een gedeeltelijke en maximale vergoeding van schade bij loodsfouten ?
 - a) Zo ja, welke financiële weerslag zal deze wet hebben op de Vlaamse begroting ?
 - b) Zo niet, heeft de minister protest aangetekend bij de federale regering ? Zal hij alsnog aandringen op overleg, teneinde de opmerkingen van het Vlaams Gewest te verwerken in het voorontwerp van wet ?

Antwoord

1. Er zijn 50 schadeclaims die verband houden met de problematiek van de procedure voor het Europees Hof van Straatsbrug. De betrokken rederijen en het bedrag verbonden aan deze schadeclaims zijn vermeld op de lijst als **bijlage**.
2. De vraag of die schadeclaims zullen worden vergoed, is enerzijds afhankelijk van de uitspraak die het Europees Hof van Straatsburg zal verlenen op basis van artikel 50 EVRM en anderzijds van de uitspraak door de interne rechtscollleges. Derhalve kan geen bedrag worden vooropgesteld.
3. Het Vlaams Gewest werd hier geconfronteerd met de gevolgen van een federale wetgeving die deels met succes werd aangevochten voor het Europees Hof van Straatsburg en waarvoor het Vlaams Gewest de federale overheid verantwoordelijk acht.
4. Er werd over het nieuwe ontwerp van wet overleg gepleegd met de Vlaamse overheid. De financiële weerslag op de Vlaamse begroting is net als voor vraag 2 en vraag 3 moeilijk voorop te stellen.

Rederij	Naam schip	Datum aanvaring	Gevorderd bedrag
Partenreederei Unithai Bangkok	Erato-Jumpa	26.12.1982	1,8 miljard
United Arab Shipping	Al Fujairah	07.12.1983	61 miljoen
Initial Maritime Corp.	Acritas	21.03.1984	± 10 miljoen
Nueva Fortuba Corp.	Nea Tyhi	15.05.1984	± 10 miljoen
Seishin Kaiun Kaisha	Canadian Highway	04.08.1984	± 10 miljoen
CMB	Mercator	29.09.1984	± 10 miljoen
CMB	Permeke	16.12.1984	desk. verslag
Shipping Corp.	Donnington	08.10.1984	± 33 miljoen
Koctug Gemisuetmeciligi Ve Ticaret	Fethiye	27.10.1984	33 miljoen
Heiya Kaiun	Ariaka Reefer	11.02.1985	± 2 miljoen
Sandaliotis Shipping Corp.	Federal Elbe	05.04.1985	desk. onderzoek
Ocean Car. Carriers Kansai Steamship Co.	Cygnus Ace	23.11.1984	± 4 miljoen + desk. onderzoek
Anchor Line	Calabria	19.08.1979	± 43 miljoen
Grand Castor Latvian Shipping	Sun Castor Inzoner	16.01.1984	± 47 miljoen
The Cuncard Steam Ship Company	Servia-Almeria Star	14.06.1984	± 160 miljoen
Naviera Uralar SA	Uralar Quarto	11.12.1983	± 10 miljoen
Comp. Generale Maritime SA	Caraibe	23.11.1985	± 82 miljoen
Waterchart. Shipping Ltd.	Seabulk	15.03.1985	± 1 miljoen
Federal Pacific Ltd.	Federal Laurent Bonny	29.09.1985	360 miljoen
Kukje Shipping Co.	Superstar	27.10.1985	534 miljoen
Merit Holding Corp.	Leandros	26.07.1985	± 42 miljoen
Navigation Maritime Bulcarc	Botevgrad	17.11.1985	2 miljoen
– James Fisher Comp.	Edgar Dorman	26.09.1981	± 1 miljoen
– Christiaan Kornet	Christiaan		
Dearne Shipping Ltd.	Catherine Venture	18.11.1985	desk. onderzoek
Equatorial Navigation Ltd.	Singa Pacific	11.02.1986	± 16 miljoen
North River Overseas SA	Federal Huron	26.04.1986	± 132 miljoen
Cobel-Fret	Clervaux	05.10.1981	5,8 miljoen
Cobel-Fret	Belvaux	28.06.1979	5 miljoen
Orient Overseas Cont.	Orental Chief	14.07.1986	± 20 miljoen
New Ocean Shipping	Gaignerot		
Wallenius Redernierna	Tosca	11.07.1986	desk. onderzoek
Islamic Republic of Iran Shipping Lines	Iran Vahdat	11.07.1986	desk. onderzoek
Malaysian Intern. Shipping Corp.	Bunga Kantan	23.11.1986	± 400.000
Mitsui O. SK. Lines	Elbe Maru	24.11.1986	± 400.000
The United Kingdom Mutual Steam Ship Ass.	Quitanuna	30.11.1986	± 13 miljoen
Esso Intern. Shipping	Esso Bombay	03.03.1987	± 8,7 miljoen
Moreno (Liberia)	Olympic Dream	25/26.01.1987	± 85 miljoen
Bora Corporation Ltd.	Alt. Univeral	27.07.1987	verzaking
Pressos Compania Naviera	– Flying Scott	01.08.1982	± 10 miljoen
	– Angeartic		
BZI Lines PNC	Santa Rita	12.01.1985	± 70 miljoen

Rederij	Naam schip	Datum aanvaring	Gevorderd bedrag
Bremer Redery Merkur	Merkur Sea	09.04.1986	± 19 miljoen
Dannenbrog Rederi A/S	Wedellsborg	19.03.1987	± 10 miljoen
AB Shipinvest	Otaru	14.01.1986	± 1,5 miljoen
Kappa Maritime Ltd.	Aigianis	16.01.1988	desk. onderzoek
Mosvold Shipping Co.	Sir Alexander Glen	24.03.1988	desk. onderzoek
Esso-Petroleum	Esso Humber	07.05.1984	desk. onderzoek
DDR Ved. Deutfracht Seereederei	Berlin Hauptstadt	21.02.1988	desk. onderzoek
Polish Shipping Ass.	Ocioszynski	12.09.1986	± 3,6 miljoen
Interocean Shipping Co.	Oswego	13.12.1970	± 49,5 miljoen
BP Tanker Co.	Britisch Dragon	24.01.1977	± 2 miljoen
Conbulkships LTH	Cast Otter	06.02.1987	± 5 miljoen
Afgerond totaal in hoofdsom			3.619.200.000 fr.

**Vraag nr. 245
van 4 maart 1997
van de heer MARK VAN DER POORTEN**

Wijziging aantal woongelegenheden – Vergunningplicht

Luidens het ministerieel besluit houdende verwerping van het beroep van een particulier van 16 januari jongstleden, is de omschakeling van één naar zes woongelegenheden een niet-vergunningplichtige gebruikswijziging.

Wat de toepasselijke wetgeving betreft, is er enerzijds het besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar. Dit is dus een wijziging van het zogeheten besluit op de kleine werken.

Uit artikel 2 van het besluit op de kleine werken van 16 juli 1996 blijkt duidelijk dat het advies van de gemachtigde ambtenaar vereist is als het gaat om werken die een wijziging van het aantal woongelegenheden met zich meebrengen.

Anderzijds is er het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen. Dit besluit bepaalt welke gebruikswijzigingen vergunningplichtig zijn.

De omvorming van één naar meerdere woongelegenheden is daar niet bij.

De uitspraak in beroep stemt hiermee overeen : de omschakeling van één naar zes woongelegenheden is geen vergunningplichtige gebruikswijziging.

Afgaande op het besluit op de kleine werken is ze echter wel vergunningplichtig. Het besluit van 16 juni 1996 stelt immers dat er geen vrijstelling is van het advies van de gemachtigde ambtenaar als er sprake is van een wijziging van het aantal woongelegenheden. Er is dus ook een vergunning nodig.

Uit het samenlezen van de vigerende wetgeving blijkt dat de wijziging van het aantal woongelegenheden stedenbouwkundig onduidelijk is.

Is de minister zich ervan bewust dat de wijziging van het aantal woongelegenheden geen vergunningplichtige gebruikswijziging is, doch wel vergunningplichtig ?

Zo ja, vindt de minister dit een logische situatie ? Moet er hierover geen duidelijkheid worden gecreëerd, temeer omdat nieuwe woonvormen met meerdere woongelegenheden in de toekomst allicht opgang zullen maken ?

Antwoord

Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds de vergunningplicht en anderzijds de procedureregels voor de afhandeling van aanvragen.

De vergunningplicht is geregeld in artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996. Het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 houdende vergunningplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen is er een uitvoeringsbesluit van.

De loutere omvorming van één naar meerdere woongelegenheden is in toepassing van dit besluit niet vergunningplichtig.

Toch dienen we op te merken dat een wijziging van het aantal woongelegenheden in de praktijk vaak gepaard gaat met binnenverbouwingen.

Ik denk hier aan het plaatsen van bijkomend sanitair, het uitbreken of bijplaatsen van wanden en deuren, het plaatsen van een keuken, enzovoort.

Deze binnenverbouwingen zijn vergunningplichtig wanneer ze een wijziging van het aantal woongelegenheden met zich meebrengen. Bovendien dienen dergelijke aanvragen ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 1996 aan het advies van de gemachtigde ambtenaar te worden onderworpen.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt dat er geen strijdigheid tussen beide regels bestaat.

Om evenwel alle verwarring uit te sluiten, laat ik momenteel, onder meer ingevolge een suggestie van de heer Lachaert, onderzoeken of het niet aangewezen is het besluit van 17 juli 1984 uit te breiden. Zo zouden alle wijzigingen van het aantal woongelegenheden (ook die welke niet met binnenverbouwingen gepaard gaan) vergunningplichtig worden.

Vraag nr. 246
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 108 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister.

Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 247
van 4 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Ring Gent – Voltooiing – Afscherming De Bourgoyen

De Gentse grote ring voor autoverkeer (R4) is bijna afgewerkt. Enkel het traject Drongen-Merelbeke (buitenoeverrijbaan) en de oeververbinding aan het zeekanaal zijn nog niet voltooid.

Deze grote ring loopt langs het hoogwaardige natuurgebied Bourgoyen-Ossemeersen. De lawaaihinder en lichtvervuiling zijn daar aanzienlijk.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 85 van 21 april 1992 stelde de toenmalige minister van Openbare Werken Theo Kelchtermans dat mogelijkerwijs een grondnam zou worden aangelegd om geluidshinder te vermijden (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 25 mei 1992, blz. 208-209 – red.*).

1. Wat is de planning van de werken voor de voltooiing van de grote ring rond Gent (wegenwerken en kunstwerken) ?
2. Welke budgetten werden reeds vastgelegd ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de lawaaihinder ter hoogte van De Bourgoyen-Ossemeersen weg te werken ? Voor wanneer zijn die werken gepland en wat is de kostprijs ?

4. Hoe wordt de lichtvervuiling daar bestreden ?

Antwoord

1. De planning van de werken voor de voltooiing van de grote ring rond Gent ziet er als volgt uit (afwerking buitenring).

Voltooiing van het vak Deinzesteenweg (N466) – Beukenlaan, met inbegrip van de aansluiting op de Flanders Expo-terreinen : tegen bouwvakantie 1997. Hierbij wordt de buitenring voor het verkeer opengesteld tot aan de Heerweg-Noord in Zwijnaarde, en dit als éénrichting naar Merelbeke toe.

Blijft nog het sluitstuk tussen de Heerweg-Noord en de Hundelgemsesteenweg in Zwijnaarde met drie kunstwerken (overbrugging Scheldekanaal, overbrugging Getijdearm en onderboring Hundelgemsesteenweg). De realisatie van dit wegvak is niet opgenomen in het driejarenprogramma 1997-1998-1999.

2. Tussen 1980 en 1990 werd voor de realisatie van de R4 - binnenring langs de Ringvaart 585 miljoen frank uitgetrokken.

Vanaf 1990 ging de buitenring - R4 in uitvoering, meer bepaald :

1990 : brug over de Ringvaart in Lovendegem	80 mln. fr.
1993 : brug over de omgelegde Leie	55 mln. fr.
wegvak N9 – Beekstraat	110 mln. fr.
1994 : vak Beekstraat – N466	124 mln. fr.
1995 : vak N466 – Beukenlaan	120 mln. fr.
Onteigeningen buitenoever Ringvaart	7 mln. fr.
Totaal buitenring :	496 mln. fr.

3. Inzake maatregelen om lawaaihinder ter hoogte van De Bourgoyen-Ossemeersen weg te werken, kan het volgende worden meegedeeld.

Bij vroegere besprekingen met de stad Gent werd afgesproken dat de mogelijkheid zou worden onderzocht om overtollige gronden binnen het natuurgebied te verplaatsen naar de R4 toe, zodat hier een gronddam kan worden aangelegd. Verder kan er ook worden gedacht aan de aanvoer van overtollige zware grond (klei-leem) afkomstig van het Kluizendok. Na het bouwverlof 1997 zal de afdeling Wegen Oost-Vlaanderen contact opnemen met de afdeling Boven-schelde om deze denkpiste te onderzoeken.

In elk geval is een oplossing waarbij een geluidsscherm of geluidsbarm in de tussenbarm op de R4, tussen het fietspad en de rijweg,

wordt aangelegd niet haalbaar voor het beheer van de wegen, vooral omdat er hier een zware collector is die dan onbereikbaar zou worden en waardoor verder de uitbouw van het wegprofiel zou worden gehypothekeerd.

Teneinde op deze plaats een lager geluidsniveau te realiseren, kunnen door het Vlaams Gewest nog twee maatregelen worden genomen :

- het overlagen van het uitgewassen cement-beton met een drainerende asfaltlaag (fluis-terasfalt) kant binnenring ;
- het instellen van een snelheidsbeperking tot 90 km/u, en dit zowel op de binnen- als op de buitenring.

De overlaging zou bij prioriteit kunnen worden aangelegd op het vak N466 – Beekstraat (raming 5 mln. fr.). Voor de buitenring is deze overlaging in uitvoering.

Het instellen van een snelheidsbeperking dient in overleg te gebeuren met de politie van de stad Gent en kan in toepassing worden gebracht op het ogenblik dat de buitenring – R4 rond het bouwverlof 1997 wordt opengesteld (zie boven).

4. De lichtpollutie op deze plaats kan inderdaad een probleem stellen.

Om de lichtpollutie te beperken, zullen alleen de aansluitingscomplexen worden verlicht.

Vraag nr. 249 van 4 maart 1997 van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

E19-middenbermbos – Geluiddemping

Inzake het aanplanten van een "bos" op de middenbarm van de E19 tussen Brussel en Antwerpen, kreeg ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Heeft men geopteerd voor het aanplanten van struiken en heesters of eveneens van bomen ? Welke boomsoorten ?

Is eraan gedacht bepaalde boomsoorten die in de herfst veel bladeren verliezen te weren omdat ze een glad wegdek kunnen veroorzaken ?

2. Zullen de aanplantingen volstaan om minstens de helft van het snelweglawaai weg te nemen ? Volstaat, met andere woorden, de dichtheid van

de beplanting om het lawaai van de verst verwijderde rijrichting voor de omwonenden te beperken ?

3. Ter hoogte van Machelen, Vilvoorde en Zemst is er het nachtelijke lawaai van opwarmende vliegtuigen uit Zaventem en Melsbroek.

Werd eraan gedacht het bosproject daar eventueel te integreren met andere specifieke geluidswerende maatregelen, zoals bijvoorbeeld de aanleg van een geluidswal op de middenberm ?

Antwoord

1. Bij het ontwerpen van de beplanting op de middenberm van de autosnelweg werd ook rekening gehouden met de bladval en eventuele stabiliteitsproblemen van de bomen. Een strook van 6 m langs de snelweg wordt niet aangeplant. Deze strook wordt op de normale manier in overeenstemming met het bermbesluit beheerd : één- of tweemaal maaien na 15 juni en na 15 september. Deze maaidata kunnen worden bijgestuurd na opmaak van een bermbeheersplan. Naast deze strook worden twee rijen struik- en struweelvormende soorten aangeplant (breedte 3 m). Deze soorten omvatten *Acer campestre* (veldesdoorn), *Prunus spinosa* (sterdoorn), *Rosa camina* (hondsroos), *Rosa rubiginosa* (egelantier) en andere soorten.

Verder van de autoweg gelegen wordt een breedte van 12 m inheemse en standplaatsgeschikte boomsoorten aangeplant gemengd met struikvormende soorten. In deze strook wordt een gedeelte van de soorten in hakhoutbeheer genomen, zodat de hoogte beperkt blijft. Naar het midden van de snelweg worden uit de bosgoedbeplanting ook bomen opgekweekt. Deze zullen bestaan uit duurzame soorten zoals *Quercus robur* (zomereik), *Fraxinus excelsior* (es), aangevuld met *Alnus incana* (grauwe els), *Corylus avellana* (hazelaar) en andere. Deze bomen hebben kleine of snelverterende bladeren.

De bladval van de bomen wordt vastgehouden door het hakhout, de struiken, het randstruweel en de open stroken van de berm.

Soorten met een overvloedige bladval of slechtverterende of grote bladeren worden niet gebruikt. Soorten zoals Amerikaanse eik, paardekastanje, canadapopulier, plataan, enz. ... werden vermeden.

2. Een halvering van het geluidsniveau komt overeen met een geluidsvermindering van 3dbA (A-gewogen decibel). Het is duidelijk dat de beplanting van de middenberm alleen enig effect kan hebben voor het geluid afkomstig van de verst gelegen rijbaan. Voor dat gedeelte van het autosnelweggeluid kan door de beplanting een geluidsreductie worden gerealiseerd van 1,5 à 2 dBA. Aangezien echter ook rekening moet worden gehouden met de dichterbij gelegen rijbaan, zal in totaal slechts een reductie van $\pm 0,5$ dBA kunnen worden verwacht.

Bovendien moet worden opgemerkt dat deze reductie zich alleen zal voordoen in de zomerperiode en pas zodra de beplanting een voldoende volume heeft bereikt.

3. De zone van de luchthaven waar de vliegtuigen opwarmen en manœuvreren, ligt op 1 à 5 km afstand van de E19. Het geluid dat wordt geproduceerd, ligt in het laagfrequentiegebied en buigt daarom gemakkelijk af rond hindernissen. Een eventuele geluidswal, zelfs 5 m of meer hoog, naast of in het midden van de autosnelweg zou dus door de afstand en de aard van het geluid geen enkel geluidsverlagend effect hebben.

Vraag nr. 250

van 4 maart 1997

van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Afrit A17 Torhout – Afwerking

Het dossier van de Torhoutse A17 op- en afrit zorgt opnieuw voor verontruste reacties.

Zo stellen de burgemeesters van de regio Torhout de effectieve realisatie van de R34 in vraag, daar het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen suggereert het aantal opritten te reduceren (deel 2, blz. 168). De effectieve toepassing van de reductie zou voor de Torhoutse regio niet realistisch en totaal onlogisch zijn. De belangrijkste bouwconstructies (toegangscomplex voor de oprit en de bouw van de spoorwegbrug over de spoorlijn Brugge-Kortrijk) van de R34 zijn ondertussen uitgevoerd en hebben in het verleden zowat 150 miljoen gekost.

De op- en afrit zal een belangrijke positieve weerslag hebben op de verkeersveiligheid in het centrum van Torhout, aan het Torhoutse bedrijventerrein, op de diverse invalswegen en in de omliggende regio.

1. Worden de werkzaamheden aan de Torhoutse A17 op- en afrit voltooid ?
2. Werde het onteigeningsbesluit reeds goedgekeurd ?
3. Voor wanneer is het einde van de werkzaamheden aan de afrit gepland ?

Antwoord

1. De werkzaamheden aan de Torhoutse op- en afrit van de autosnelweg A17 staan nog altijd ingeschreven in het indicatief rollend driejarenprogramma voor 1997.
2. Het onteigeningsbesluit van het ontbrekende gedeelte dateert van 29 januari 1997. De vereiste onteigeningen zullen binnenkort worden doorgevoerd.
3. De uitvoering van de werken is opgenomen in het indicatief rollend driejarenprogramma voor 1997, zodat de werken normaal zullen worden uitgevoerd in 1998 en 1999. Het einde van de werken wordt gepland voor eind 1999.

Vraag nr. 253 van 4 maart 1997 van de heer MARC OLIVIER

Kruispunt President Kennedylaan-Beneluxlaan Kortrijk – Heraanleg

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 157 van 4 april 1996 kon de minister mij melden dat het kruispunt President Kennedylaan-Beneluxlaan in Kortrijk als rotonde zou worden heraangelegd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, blz. 537 – red.*).

De uitvoering werd afhankelijk gesteld van de beschikbare kredieten en de ontwikkelingen in het gebied Hoog Kortrijk.

Voorzover de budgettaire middelen dit toelieten, zou de heraanleg worden opgenomen in het voorstel van ontwerpprogramma 1997.

1. Werden de nodige kredieten uitgetrokken voor de realisatie van deze werken ?
2. Wanneer zullen de werken worden aangevat ?
3. Hoelang zullen de werken duren en wat is de kostprijs ervan ?

Antwoord

1. Op het investeringsprogramma 1997 is voor dit kruispunt 15 miljoen frank uitgetrokken.
2. De werken zullen waarschijnlijk in het najaar 1997 kunnen worden aangevat.
3. Voor de duur van de werken zijn er 90 werkdagen uitgetrokken.
De werken zullen ongeveer 15 miljoen frank kosten.

Vraag nr. 254 van 4 maart 1997 van de heer JAN PENRIS

Kalmthoutse Heide – Geplande brandweertoren

In de Noord-Kempische gemeente Kalmthout werd via het gemeentebestuur vernomen dat er een nieuwe brandweertoren in de (buurt van de) Kalmthoutse Heide wordt gepland. Deze uitkijktoren zou worden opgericht middenin het BPA (bijzonder plan van aanleg) De Markgraaf. De nieuwe toren zou passen in een beter brandpreventiebeleid voor het waardevolle natuurgebied.

1. Kan de minister bevestigen dat deze toren wordt opgericht in het BPA De Markgraaf ?

Zo ja, is dit dan niet volledig in tegenspraak met de in het BPA gestelde voorwaarden (er is een bouwverbod van kracht in De Markgraaf) ?

Zo neen, waar komt hij dan wel te staan ?

2. Wanneer wordt deze toren opgericht ?
3. Worden de gemeenteraad en het gemeentebestuur van Kalmthout, de hulpdiensten en de omwonenden nog geraadpleegd met betrekking tot de beslissing voor deze inplanting ?
4. Werden inzake het brandpreventiebeleid nog andere maatregelen getroffen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en aan de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 257
van 13 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

A12 Boomssteenweg Aartselaar – Ruimtelijke ordening en verkeer

Het kruispunt Pierstraat/Boomssteenweg (Aartselaar) was een van de meest dodelijke kruispunten van België. Door het doortrekken van de sleuf van de Boomssteenweg wordt dit voor de Pierstraat verholpen. Maar het gevaar is reëel dat dit dodenpunt nu voor de komende jaren wordt verlegd naar het volgende kruispunt, de eerste uitrit na de sleuf, namelijk het kruispunt Boomssteenweg – Langlaarsteenweg.

Dit gevaar wordt des te groter als door de invulling van nieuwe KMO-zones (kleine en middelgrote ondernemingen) nog eens wordt gezorgd voor bijkomende verkeersoverlast op de Boomssteenweg. Zo is men begonnen met de inrichting van de nieuwe KMO-zone Oeyvaarsberg in Aartselaar achter de Boomssteenweg (met wellicht ook interesse van bepaalde grootwinkelbedrijven, zoals de Woonboulevard, voor deze zone of voor het aanpalend woonuitbreidingsgebied). Dit zal allicht extra verkeer van vrachtwagens van en naar de KMO-zone meebrengen, en dit via de Langlaarsteenweg naar de Boomssteenweg. Er is echter vooraf geen enkele studie gebeurd naar de effecten op de mobiliteit, noch een onderzoek naar de economische behoefte (er zijn tal van alternatieven voor KMO-vestigingen in de onmiddellijke omgeving).

Ter hoogte van dit kruispunt was vroeger een brug over de Boomssteenweg gepland die zou uitkomen in de betrokken KMO-zone, maar deze brug is blijkbaar niet langer gepland.

Ook dit zal de verkeersdruk verder opdrijven.

Het aansnijden van deze KMO-zone druist overigens in tegen de geest van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarin onder meer wordt gepleit voor een stop op de verdere uitbreiding van grootwinkellinten. De Boomssteenweg wordt hierbij uitdrukkelijk vernoemd.

1. Hoe valt het feit dat nu nog ingrijpende vestigingen van nieuwe KMO-zones worden gerealiseerd die indruisen tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, te verzoenen met het beleid van de minister ?

Had hierop geen stop moeten worden geplaatst, al was het maar ten voorlopigen titel om deze projecten in te passen in de structuurplanningsprocedure ?

2. Is het in dergelijke gevallen niet noodzakelijk een beroep te doen op een mobiliteitseffectrapport, eventueel in het verlengde van gegevens die worden opgeleverd door het multimodaal verkeersmodel ?

Welke maatregelen zijn er genomen om de verkeersoverlast voor de omwonenden en de verkeersveiligheid op het kruispunt Boomssteenweg-Langlaarsteenweg te verzekeren ?

Welke maatregelen zijn in overleg met de gemeente Aartselaar uitgewerkt op de Langlaarsteenweg zelf, en ter vrijwaring van bijkomende verkeersdruk richting centrum Aartselaar ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk binnen de gestelde termijn een antwoord te verstrekken.

Zodra de gegevens beschikbaar zijn, zal ik ze via de diensten van het Vlaams Parlement overmaken.

Vraag nr. 258
van 13 maart 1997
van de heer MARK VAN DER POORTEN

Afdeling Wegen Vlaams-Brabant – Huisvesting

Zie :

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Vraag nr. 67

van 13 maart 1997

van de heer Mark Van der Poorten

Blz. 1197

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Vraag nr. 259
van 13 maart 1997
van de heer PETER DESMET

Ring Waregem – Afwerking vak Oude Vijvestraat-Zultseweg

In de planning van Openbare Werken is er op het indicatief rollend driejarenprogramma 1997-1999 een bedrag van 50 miljoen ingeschreven voor 1997 voor de afwerking van de ring rond Waregem (vak Oude Vijvestraat-Zultseweg).

1. Blijft het voornemen om dit vak dit jaar af te werken nog steeds gehandhaafd ?
2. Zijn alle onteigeningen reeds afgerond ?
3. Is er reeds een aanbesteding gebeurd ?
4. Kan de minister mij een timing inzake begin en einde van de werken meedelen ?

Antwoord

1. Door de administratie Wegen en Verkeer werd in maart laatstleden een voorstel van investeringsprogramma 1997 bezorgd. Hierbij werd het vroegere programma aangepast rekening houdende met :
 - de projecten die in 1996 werden aanbesteed maar op het programma 1996 niet konden worden vastgelegd ;
 - de projecten waarvoor een mobiliteitsconvenant dient te worden afgesloten ;
 - de huidige categorisering van de wegen in het ontwerp-Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

In dit voorstel is 50 miljoen uitgetrokken voor de R35, omleiding Waregem, vak Oude Vijvestraat in de Zultseweg, onder artikel 73.10 – secundaire wegen, in de kolom "reserve".

Dit betekent dat, indien aan alle voorwaarden om aan te besteden voldaan is, de werken in het

vierde kwartaal van 1997 kunnen worden aanbesteed. Bovendien wordt de uitvoering van deze werken afhankelijk gesteld van het afsluiten van een mobiliteitsconvenant met de gemeente.

2. De onteigeningen zijn nog niet afgerond. De procedure tot onteigening is lopende. De onteigeningsplannen zijn overgezonden aan het Aankoopcomité.

De nodige bodemattesten werden nagestuurd. Door het Aankoopcomité werd recentelijk de raming aan de afdeling Wegen West-Vlaanderen bezorgd.

Momenteel wordt de procedure voortgezet voor het verkrijgen van het ministerieel besluit om te kunnen onteigenen voor openbaar nut en wegens dringende noodzakelijkheid.

3. Er is nog geen aanbesteding gebeurd. Om te kunnen aanbesteden, moeten alle onteigeningen verwezenlijkt zijn.
4. Gelet op wat voorafgaat, is een timing inzake het begin en a fortiori het einde der werken moeilijk te geven.

Indien de werken in het vierde kwartaal 1997 kunnen worden aanbesteed en eind 1997 of begin 1998 kunnen worden goedgekeurd, kunnen zij op z'n vroegst in april-mei 1998 (na de winterstop) worden aangevat.

Vraag nr. 260
van 13 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Heraanleg onveilige kruispunten – Halle-Vilvoorde

1. Worden kruispunten die bekend staan als "zwarte punten" systematisch aangepakt en eventueel heraangelegd ?

Welke zijn die kruispunten in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

2. Zijn er gegevens bekend over de leeftijd van de slachtoffers ?
3. Welke plannen zijn er inzake veiligheidsingrepen aan zwarte punten in het arrondissement Halle -Vilvoorde ?

Antwoord

1. De afdeling Wegen Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer wordt door de rijkswacht regelmatig in het bezit gesteld van een ongevalstatistieklijst van de provincie Vlaams-Brabant door de rijkswacht.

Op basis van deze lijst wordt het rollend investeringsprogramma opgesteld.

2. Wat de leeftijd van de slachtoffers betreft, beschikt de afdeling Wegen Vlaams-Brabant niet over de gevraagde gegevens. De inhoud van de gegevensverzameling behoort tot de taken van de politie- en rijkswachtdiensten.
3. Het investeringsprogramma wordt opgesteld op basis van objectieve criteria, opdat de meest dringende noden het eerst worden ingevuld. Deze werkwijze is niet compatibel met een investeringsprogramma opgesteld op basis van een arrondissementele verdeling van de kredieten.

Het indicatief rollend driejarenprogramma werd door mij voorgesteld aan het Vlaams Parlement. Op basis van deze lijst kan elkeen een arrondissementeel investeringsprogramma afleiden, alhoewel niet relevant.

Vraag nr. 264
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 153

van 18 maart 1997

van de heer John Taylor

Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 265
van 19 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

Vraag nr. 213

van 19 maart 1997

van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Blz. 1191

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 266
van 19 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Tramlijn Antwerpen-regio Kontich/Boechout – Stand van zaken

Er is dringend nood aan een versteviging van het voorstedelijk vervoer tussen Antwerpen en de regio Edegem-Mortsel-Kontich met onder meer sneltramverbindingen. Hierover bestaan verschillende ideeën.

Vanuit De Lijn wordt voorgesteld op de noord-zuidas de tramlijnen 7 en 15 door te trekken, in eerste instantie tot aan het station Mortsel-Oude God en nadien richting Lier, tot in Broechem (cf. hoorzitting verkeersproblematiek regio Antwerpen). Ook de gemeente Mortsel is terzake vragende partij. In het gemeentelijk verkeersleefbaarheidsplan Edegem wordt gepleit voor een sneltramverbinding (doortrekken tramlijnen 7 en 15) via de Mechelsesteenweg richting Kontich. Nog een andere mogelijkheid is een verbinding via de Prins Boudewijnlaan richting Kontich. Hierdoor zou echter de middenberm van deze laan (een brede groenstrook met prachtige bomen) verloren gaan.

1. Welke concrete plannen liggen in dit verband op tafel ? Zijn er al definitieve keuzes gemaakt ? Of zijn er opties die definitief verlaten zijn ?
2. Is er een prijsraming en meerjarenplanning gemaakt voor de realisatie van een van deze verbindingen ? Wordt in dit verband naar extra

middelen gezocht om op kortere termijn tot resultaten te komen ?

3. Op welke wijze worden de gemeentebesturen of bewoners betrokken bij de plannen ?

Antwoord

1. De verlenging van de tramlijn 7 of 15 vanaf Mortsel werd in de uitgevoerde Dimarsostudie bij de eerste prioriteiten vermeld. Voor het gedeelte over de Statielei tot in de omgeving van het gemeentehuis zijn er meerdere volledig uitgewerkte tracéstudies beschikbaar, doch tot op heden werd nog geen consensus bereikt over het definitieve dwarsprofiel van de nieuw aan te leggen wegen. Deze beperkte verlenging werd aangevuld met principeplannen tot Boechout (niet Brochem).

Deze laatste plannen zijn binnen de huidige context de enige zinvolle ; een doortrekking enkel tot het Gemeenteplein biedt te weinig potentieel aan de reizigers.

De verlenging naar Kontich geniet in de bovenvermelde studie eveneens een vrij hoge prioriteit. De studie verkeert momenteel in fase voorontwerp, waarbij drie mogelijke trajecten worden bestudeerd, namelijk :

- vanaf de Grote Steenweg te Berchem via de Elisabethlaan-Prins Boudewijnlaan ;
- vanaf Gemeenteplein Mortsel over Mechelsesteenweg-Boniverlei ;
- idem over Mechelsesteenweg-Antwerpsesteenweg tot Kontich-centrum.

Vanzelfsprekend dient, vooraleer een beslissing kan worden genomen over een definitief tracé, een studie naar haalbaarheid en kosten te worden uitgevoerd. Een dergelijke studie wordt op korte termijn gestart.

2. Op dit ogenblik wordt voorrang verleend aan de uitbouw van de tramverlenging van de Antwerpse Linkeroever tot Zwijndrecht, wat een zeer belangrijk aandeel van de aan De Lijn ter beschikking gestelde subsidies vertegenwoordigt.

Naast een aantal belangrijke spoorvernieuingswerken – in het kader van de instandhouding van het bestaande net – wordt in de eerstvolgende jaren daarnaast eveneens voorzien in de verlenging van de tramlijn 3 over de Bredabaan tot aan de geplande Grote Ring.

Als een eerste fase in onderhavige tramverlengingen werd in het investeringsprogramma voor 1999 voorzien in de verlenging van de tramlijn 7 of 15 tot aan het gemeentehuis van Mortsel.

3. Door De Lijn wordt geen enkele trajectwijziging doorgevoerd zonder voorafgaandelijk overleg met en akkoord van de betrokken gemeentebesturen. Hiertoe worden de nodige afspraken gemaakt in het kader van het convenantenbeleid.

Vraag nr. 267 van 19 maart 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

NV Streep – Constructie – Controle

De reclameactiviteiten van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn zijn in concessie gegeven aan een filiaal van De Lijn, de NV Streep, waarin De Lijn zelf voor 50 % participeert. Het Rekenhof heeft over deze constructie reeds verschillende malen vragen gesteld, maar nooit antwoord gekregen.

Is deze formule voordeliger dan een eventueel eigen beheer van de reclameactiviteiten of de uitbesteding ervan middels een beroep op de mededinging ?

Hoe worden de overeengekomen vergoedingen berekend en hoe worden ze getoetst aan de marktprijzen ?

Hoe wordt de partner in deze constructie geselecteerd ? Welke activiteiten in het kader van de reclameactiviteiten gebeuren nog door werknemers van De Lijn zelf ?

Voor 1995 noteerde men voor de NV Streep een te bestemmen winst van 9.415.066 frank en een over te dragen resultaat van 4.914.566 frank. Er werd een dividend van 2.667 frank per aandeel betaalbaar gesteld. Het zou dan om een winst gaan voor de privé-partner van een goede 2 miljoen frank.

Staat dit in verhouding tot de geleverde prestaties door de privé-partner ?

Het Rekenhof blijft vragende partij om na te gaan of de aan de NV Streep gegunde opdrachten wettelijk verantwoord waren en of op deze wijze de belangen van de overheid (De Lijn en het Vlaams Gewest) het best gediend werden en worden. Ter-

zake werd overigens ook een onderzoek ingesteld door het Hoog Comité van Toezicht.

Meer in het algemeen past dit in de vraag in welke mate het Rekenhof de boekhouding en verrichtingen van de publiek- en privaatrechtelijke instellingen, waarin openbare instellingen participeren, moet kunnen inkijken. In de subcommissie Financiën is hierrond inmiddels een consensus gegroeid.

Heeft de minister reeds maatregelen uitgewerkt opdat het Rekenhof in de toekomst haar controlerende taak met betrekking tot de NV Streep en andere filialen van De Lijn ten volle zal kunnen vervullen ?

Antwoord

De NV Streep werd opgericht conform de bepalingen van artikel 3 van het decreet van 31 juli 1990 tot oprichting van de Vlaamse Vervoermaatschappij. De Vlaamse Vervoermaatschappij kan immers alle activiteiten opzetten waartoe haar personeel, haar installaties en haar uitrusting kunnen worden aangewend, in zoverre ze verband houden met gemeenschappelijke stads- en streekvervoer.

De NV Streep is voor 50 % eigendom van De Lijn en de overige 50 % is eigendom van de privé-sector. De oprichting ervan werd langdurig voorbereid met de privé-partner, die de bestaande contracten met de vroegere Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen (NMVB), Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Antwerpen (MIVA) en Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Gent (MIVG) inbracht.

De idee achter de oprichting van de NV Streep was dat de toenmalige reclameopbrengst te beperkt was. De Lijn had een breder draagvlak om een hoger rendement qua inkomsten te realiseren.

De inbreng van De Lijn bestaat uit een park van 2.500 autobussen, trams en trolleybussen, een steeds toenemende naambekendheid en het aantrekkelijk imago, en de publicitaire ruimtes op de voertuigen, met een permanente aanwezigheid in het straatbeeld.

De deskundigheid van de privé-partner ligt op het vlak van publiciteit. De reclame op het grootste gedeelte van het autobussen-, tram- en metropark in België wordt door de privé-partner verzorgd.

De oprichting van de NV Streep was alleen maar zinvol als de financiële omzet verhoogd kon wor-

den en de inbreng van beide partners een meeropbrengst opleverde.

De Lijn kreeg de garantie dat de bestaande opbrengst gewaarborgd werd en blijft.

Met betrekking tot het optreden van het Hoog Comité van Toezicht kan enkel worden bevestigd dat in het kader van een onderzoek in 1993 bepaalde onderzoeksdaeden zijn uitgevoerd. Het gaat evenwel te ver te stellen dat dit onderzoek werd uitgevoerd ten laste van de NV Streep.

Als privaatrechtelijk rechtspersoon ressorteert de NV Streep niet onder de controlebevoegdheid van het Rekenhof.

De vertegenwoordigers van De Lijn in de NV Streep zijn gemandateerd namens de raad van bestuur, aan wie zij verantwoording moeten afleggen en aan wie zij al de stukken moeten meedelen om de raad toe te laten te oordelen over de wijze waarop zij hun mandaat vervullen. Deze stukken worden eveneens aan het Rekenhof ter kennis gegeven.

Vraag nr. 268 van 25 maart 1997 van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Kanaaldijken – Toegankelijkheid

De toegang tot de dijken langs kanalen en gekanaliseerde waterlopen werd oorspronkelijk slechts verleend aan personen werkzaam in de scheepvaart en de riviervisserij. Nog in 1973 antwoordde de toenmalige minister van Openbare Werken Jean Defraigne aan volksvertegenwoordiger Karel Poma dat "enig gebruik van deze dijken dat met de dienstbaarheid van jaag- en voetpad niet verenigbaar is, verboden is zonder de toelating van de Minister van Openbare Werken".

Hij voegde eraan toe dat de "particuliere dijk- of oevereigenaars alleen de wettelijk opgelegde dienstbaarheden moeten dulden.

Zij mogen zich verzetten tegen het gebruik van hun met erfdienstbaarheid bezwaarde eigendom door andere personen, voor zover dit gebruik vreemd staat tegenover de scheepvaart en de riviervisserij."

"Vreemd staan" gaat wel een stap verder dan "niet verenigbaar zijn". Wandelen bijvoorbeeld staat vreemd tegenover scheepvaart en riviervisserij,

maar is er geenszins onverenigbaar mee. De wetteksten waarop deze regeling steunt zijn : de ordonnantie van 13 augustus 1669, aangevuld bij decreet van 22 januari 1808. Dit is duidelijk een tijd waarin nog geen behoefte bestond aan het open houden van ons landschap, als bron van passieve recreatie en natuurbeleving voor vele stadsmensen. Zelfs de enge ministeriële interpretatie uit 1973 schijnt deze moderne behoefte nog niet te kennen.

Geregeld zijn er dan ook klachten van wandelaars langs waterwegen.

Wordt er gewerkt aan de uitbreiding van het toepassingsgebied van het oude decreet tot het eenvoudige bewandelen van jaag- en voetpaden ?

Antwoord

De mogelijkheid tot het bewandelen van het jaagpad gelegen langs een waterweg is rechtstreeks gerelateerd aan het eigendomsrecht. Zo zijn inzake de eigendom van het jaagpad twee situaties mogelijk :

1. jaagpad behorende tot het openbaar domein (en dus eigendom van het Vlaams Gewest) ;
2. jaagpad niet behorende tot het openbaar domein (en dus eigendom van de aangelanden).

In het eerste geval stelt het bewandelen van het jaagpad geen enkel probleem, ook omdat deze jaagpaden doorgaans goed onderhouden zijn en in de loop van de laatste jaren meestal zelfs werden verhard.

In het tweede geval daarentegen blijft het gebruik van het jaagpad beperkt tot het jagen van de schepen (trekken door paarden of mankracht, wat sinds jaren niet meer gebeurt). De rechtspraak heeft dit wel zo geïnterpreteerd dat ook alle gebruik inzake het beheer, het onderhoud en de exploitatie van de scheepvaartweg toegestaan is. Zo zullen de schippers die in een noodsituatie om veiligheidsredenen moeten aanleggen hiervan gebruik mogen maken, alsmede de hulpdiensten oproepen om bijstand aan de schepen te verlenen. Ook de instanties die instaan voor de controle van de scheepvaart of het toezicht op en het onderhoud van de aanhorigheden der waterweg (de oeververdeling), of wie door de bevoegde dienst met dit onderhoud belast werd (de onderhoudsaannemer en zijn personeel), mogen van dit jaagpad gebruik maken.

Verder is de rechtspraak niet kunnen gaan, want dit is de ruimste interpretatie die men aan de verplichting tot het toestaan van het jagen heeft kunnen geven. Het gaat immers om het beperken van het eigendomsrecht, een recht dat grondwettelijk gewaarborgd is. Ook een eventuele actualisering van de wetgeving zou met dezelfde grondwettelijke beperkingen dienen rekening te houden.

Slechts indien het gewest eigenaar wordt van het jaagpad en dit de bestemming geeft van openbaar domein, kan het dan ook de regelgeving toepasselijk op de eerste situatie (gewestelijk jaagpad), op deze tweede categorie jaagpaden van toepassing maken.

Vraag nr. 280 van 27 maart 1997 van de heer FRANS WYMEERSCH

Streekbord "Land van Waas" – Plaats

Op de snelwegen zijn grote borden aangebracht die de streek aangeven waar men op dat ogenblik binnenrijdt. Zij geven, naast een plaatsomschrijving, ook visueel enkele typische eigenschappen weer van de betrokken streek.

Hoewel de afbakening van een streek niet altijd evident is, is het mij toch opgevallen dat deze borden niet altijd bij de grens van de gebieden in kwestie staan. Meer bepaald staat, wanneer men uit Antwerpen komt, de aanduiding "Land van Waas" bijna in Melsele, terwijl het Waasland geografisch (en dus ook algemeen aangenomen) grenst aan de Schelde.

1. Waarom werden de borden "Land van Waas" niet aan de geografische grens geplaatst ?
2. Welke criteria werden hiervoor gehanteerd ?
3. Welke criteria worden gehanteerd als er geen erkende "grens" bekend is ?
4. Zijn er maatregelen getroffen om deze borden te verplaatsen, zodat het voor iedereen duidelijk is dat men zich, eens voorbij de Schelde, in het Waasland bevindt ?

Antwoord

Dat de afbakening van een streek niet altijd evident is, bleek overduidelijk toen een tiental jaar

geleden de opstelling van toeristische borden plaatsvond.

De begrenzing van een streek is zelden of nooit nauwkeurig vastgelegd. De toenmalige, nog nationale, Verkeerstechnische Dienst raadpleegde zoveel mogelijk bronnen (aardrijkskundige boeken, streekverenigingen, toeristische diensten, ...) om zo goed mogelijk de grenzen van de te signaleren streken te kennen.

Het was bovendien niet de bedoeling om deze "informatieve" borden juist op de grens van een streek te plaatsen. De toeristische borden mogen niet vergeleken worden met het verkeersteken F43.

De betrachting was : de weggebruiker informeren omtrent de streek waar hij doorrijdt.

1. Het toeristisch bord "Land van Waas" werd niet geplaatst bij de Waaslandtunnel omdat het betrokken weggedeelte niet behoort tot de eigenlijke A11. Het werd ook niet geplaatst in de eerste kilometers na de aansluiting van de R1 omdat het gebied er het uitzicht had van een industriële omgeving, wat niet overeenstemde met het uitgebeelde landschap, namelijk een landelijk gebied met bolle akkers.
2. Bij de inplanting van de toeristische borden werd steeds vermeden ze op te stellen in zones waar alle aandacht van de weggebruikerbestuurder dient te gaan naar de verkeerssignalisatie. Ook niet juist voor en juist na een verkeerswisselaar, waar oplettendheid vereist is voor de verkeersbewegingen van voertuigen die de autosnelweg verlaten of oprijden. Er werd steeds gezocht naar een geschikte plaats waar het toeristisch bord tot zijn volle recht kon komen, dit wil zeggen goed opvallend vanop afstand en vrij van andere aanduidingen.
3. Als er minder eenduidigheid bestond omtrent de streekomschrijving dan werden ofwel geen borden geplaatst, ofwel werden de borden dichter bij het "centrum" van de streek opgesteld.
4. De toeristische borden komen niet voor in het hoofdstuk Verkeerstekens van het Algemeen Reglement op de Politie van het Wegverkeer. Er is derhalve geen verplichting aanwezig om deze borden te plaatsen.

De opstelling van deze borden geschiedde ingevolge een beslissing van de toenmalige nationale ministers van Openbare Werken. De te signa-

leren steden, plaatsen en streken werden door hen gekozen uit een lijst van ingediende aanvragen.

Als er een uitgesproken en unanieme vraag zou bestaan om het bewuste bord "Land van Waas" te verplaatsen naar het begin van de A11, dan kan deze mogelijkheid worden onderzocht. De vermelde principes voor het kiezen van een opstellingsplaats blijven van toepassing.

Een opstelling langs de N49a is niet aangewezen, omdat dit op wegvak niet het statuut van een autosnelweg van toepassing is.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
MEDIA

Vraag nr. 81
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

BRTN – Europese subsidies

In de schoot van de Europese Unie bestaan verschillende ondersteuningsmogelijkheden voor de aanmaak van TV-producties en film.

Kan de minister mij een overzicht geven van de steun die BRTN heeft ontvangen onder de verschillende Europese financieringsprogramma's voor film- en televisieproducties in de loop van 1994-1995-1996 ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger medelen dat de BRTN volgende financiële steun van de Europese Unie heeft ontvangen voor film- en tv-producties :

1994 : laatste schijf van de sponsoring van het programma "Op de koop toe", jaargang 1992 : 3.040.402 frank ;

1995 : sponsoring van een Panoramaproductie van dat jaar over "Humanitaire hulp aan Bosnië" : 11.328 ECU ;

1996 : subsidie 16:9

- investeringen : 27.320.938 fr.
- programma's : 18.050.016 fr.

Vraag nr. 82
van 26 februari 1997
van de heer PETER DESMET

BRTN TV2 – Kabeldistributie in Wallonië

In Wallonië is TV2 via de kabel niet meer te ontvangen.

1. Klopt het dat dit komt omdat de BRTN daarvoor meer dan 8,5 miljoen frank per jaar vraagt aan de kabelmaatschappijen, wat bijna vier keer meer is dan in het verleden ?
2. Vindt de minister het normaal dat TV2 in Wallonië niet meer te ontvangen is, zodat noch de Waalse bevolking, noch de Vlamingen in Wallonië de kans krijgen alle BRTN-programma's te volgen ?

Bestaat er een mogelijkheid om TV2 opnieuw op de Waalse kabel te krijgen ?

3. Hoe komt het dat in Wallonië noch VTM, noch Kanaal 2, noch VT4 te ontvangen zijn, terwijl de Franstalige commerciële zenders wel worden ontvangen in Vlaanderen ?

Antwoord

De meeste Waalse kabelmaatschappijen geven TV2 door. Dat TV2 in sommige regio's niet langer wordt doorgegeven, heeft te maken met de moeilijke onderhandelingen tussen de omroepen en de kabelmaatschappijen over de auteursrechten.

Het kabelakkoord dat tot eind 1995 gold en dat werd afgesloten tussen de beroepsvereniging van de kabeldistributeurs (RTD) enerzijds, en de rechthebbenden (dit zijn de omroepen, de auteursmaatschappijen en de verenigingen van de filmproducenten) anderzijds, verleende de kabeldistributeurs de toelating 16 programma's te verdelen (17 in het Brusselse) die zij konden kiezen uit 21 omroepprogramma's. Aan die toelating hing een prijs vast uitgedrukt in een som geld per jaar en per abonnee van de distributeurs. In 1995 bedroeg die prijs 539 frank. Het akkoord verleende de kabelmaatschappijen evenwel de mogelijkheid minder dan 16 programma's te verdelen als de afgesproken vergoeding meer zou bedragen dan 15 % van de gemid-

delde abonnementsprijs. Die 15 % betekende in 1995 492 frank. De vergoeding werd collectief geïnd en vervolgens verdeeld onder de drie groepen rechthebbenden. De omroepen konden aanspraak maken op 43 % van de globale vergoeding. Het sluiten van een collectief kabelakkoord lijkt thans niet meer tot de mogelijkheden te behoren. Elke rechthebbende onderhandelt nu afzonderlijk met de kabelmaatschappijen over de te betalen vergoedingen. Zo ook de BRTN en de RTBF.

Tot eind 1995 was er een globaal akkoord tussen een aantal Europese publieke omroepen en de vereniging van kabelmaatschappijen. Door het veranderende televisielandschap kon dit akkoord niet worden verlengd. Daarop begonnen de omroepen (BRTN, RTBF en de buitenlandse stations) elk apart onderhandelingen met de RTD, de beroepsvereniging van de kabelmaatschappijen. BRTN en RTBF vragen beide een billijke vergoeding voor het doorgeven van hun programma's. Het bedrag daarvan is gebaseerd op objectieve criteria, namelijk de reële verspreiding van de programma's en de kijkdichtheden.

De toepassing van die criteria resulteert in een meerprijs voor de kabelmaatschappijen voor het doorgeven van de nationale omroepen. Indien dezelfde criteria echter ook worden aangevend voor het doorsturen van de buitenlandse programma's, is de totale vergoeding voor de kabelmaatschappijen waarschijnlijk niet veel hoger dan in het verleden.

Ik heb altijd betreurd dat TV2 niet in heel Wallonië werd doorgegeven.

Ik heb met mijn collega van de Franse Gemeenschap bevoegd voor het Mediabeleid, van gedachten gewisseld over een verplicht doorgeven van de omroepprogramma's van BRTN en RTBF in Vlaanderen en in Wallonië. Daar zowel de Franse als de Vlaamse Gemeenschap een groot belang hechten aan de openbare omroep, zou het een goede zaak zijn indien beide gemeenschappen het verplicht doorgeven van twee omroepprogramma's van BRTN en RTBF in hun regelgeving zouden inschrijven.

De verspreiding van VTM en van Kanaal 2 in Wallonië vereist, naast een toestemming van de Franse Gemeenschap, dat VTM voor alle programma's de rechten voor Wallonië verwerft en dat een overeenkomst met de kabelmaatschappijen over de verspreiding en over te betalen rechten wordt bereikt.

De Franse Gemeenschap bereidt een aanpassing van haar regelgeving voor. Op basis van de huidige regelgeving moet VT4 als buitenlandse omroep de toestemming vragen en een overeenkomst afsluiten met de Franse Gemeenschap. VT4 zou eveneens rechten moeten verwerven en met de kabelmaatschappijen akkoorden moeten afsluiten.

Vraag nr. 85
van 27 februari 1997
van de heer FILIP DEWINTER

BRTN Blokken – Utlatingen presentator

Tijdens de uitzending van donderdag 13 februari laatstleden van de televisiequiz "Blokken" op de BRTN noemde de presentator van het programma de Spaanse premier Aznar een "rechtse zak".

In hoeverre werd de BRTN-medewerker in kwestie er door zijn oversten op gewezen dat die uitlating in feite een belediging van een buitenlands staatshoofd inhoudt ?

Meent de minister dat dergelijke uitspraken van een presentator die een televisiequiz presenteert toelaatbaar en aanvaardbaar zijn ?

Antwoord

De BRTN bevestigt dat de presentator van "Blokken" in de uitzending van 13 februari jongstleden de uitdrukking "rechtse zak" gebruikte.

Met die term werd niet de Spaanse premier, maar de Israëliische premier bedoeld.

Dergelijke uitlatingen zijn onduidelijk. De betrokken presentator kreeg een passende terechtwijzing.

Vraag nr. 88
van 27 februari 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Privé-radio's – Subsidiebeleid

Recentelijk werd in het gebouw van het Vlaams Parlement door enkele initiatiefnemers van FM-Brussel aan een selecte groep parlementsleden een kadervoorstel gepresenteerd voor de oprichting van een Vlaamse regionale niet-openbare radio voor de hoofdstad.

Voor de financiering ervan rekenen de initiatiefnemers "op een startsubsidie van 24.500.800 frank die ter beschikking kan worden gesteld door zowel de Vlaamse als de Brusselse overheid". De initiatiefnemers wensen dus een beroep te doen op openbare financiering, en dit voor een niet-openbare activiteit (terwijl andere niet-openbare radio's dit niet doen).

1. Is de minister op de hoogte van dit verzoek van de initiatiefnemers van FM-Brussel ?

Zijn er reeds contacten terzake geweest ? Zo ja, wat is daarvan het resultaat ?

2. Passen dergelijke vormen van financiering of subsidiering voor niet-openbare radio's in het beleid van de minister ?

3. Zijn er in het verleden subsidies toegekend aan niet-openbare radio's ?

Zo ja, kan de minister mij daarvan een overzicht bezorgen, met opgave van de bedragen ?

Antwoord

Het "kadervoorstel" van FM-Brussel voor de oprichting van een Vlaamse regionale niet-openbare radio is mij bekend.

Mijn administratie heeft de persconferentie bijgewoond.

Concrete contacten over het voorstel zijn er niet geweest.

De Vlaamse Gemeenschap geeft geen subsidies aan de lokale radio's en heeft dat in het verleden ook nooit gedaan.

Vraag nr. 91
van 4 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

BRTN-mediabegeleiding – Criteria – Projecten

Jaarlijks kent de BRTN kosteloze mediabegeleiding toe aan een aantal acties en projecten.

1. Aan welke voorwaarden en criteria dient een project te beantwoorden om in aanmerking te kunnen komen ?

2. Hoeveel zendtijd wordt er jaarlijks ter beschikking gesteld voor de kosteloze mediabegeleiding ?
3. Wie behandelt deze aanvragen en wie heeft het beslissingsrecht ?
4. Kan de minister mij voor de jaren 1994-1995-1996 afzonderlijk meedelen :
- hoeveel aanvragen er zijn binnengekomen bij de BRTN ;
 - aan welke projecten kosteloze mediabegeleiding werd toegekend en op basis van welke criteria ;
 - wat de totale zendtijd was per project ?

- de campagnes waarvoor ondersteuning wordt gevraagd, moeten over heel Vlaanderen gevoerd worden door een niet-gouvernementele organisatie ;
- de BRTN-spots moeten deel uitmaken van een ruimere campagne ; zij mogen niet de enige actievorm zijn ;
- de campagne mag niet gericht zijn op de verkoop van goederen die kunnen concurreren met de gewone handel ;
- de aanvragen voor één jaar worden telkens in hun geheel bekeken ; naar gelang van het maatschappelijk belang van de campagne, wordt de begeleiding jaarlijks of tweejaarlijks toegekend.

Elke campagne krijgt in de regel telkens 5 gratis uitzendbeurten op tv en op elk radionet. Het gaat telkens om spotjes van 30 seconden.

Antwoord

Ik deel de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat de BRTN jaarlijks gratis mediabegeleiding toekent aan een aantal humanitaire acties.

De aanvragen hiervoor worden door een commissie-ad hoc behandeld en ter goedkeuring voorgelegd aan de directie.

Daarbij worden onder meer volgende regels in acht genomen :

De andere vragen worden beantwoord in onderstaande tabel.

	1994	1995	1996
Aantal aanvragen	26	31	28
Projecten die mediabegeleiding kregen	Amnesty International Autisme Bond Beter Leefmilieu (BBL) Braille-Liga Broederlijk Delen Damiaanactie Fed. Gezinsplaatsing FOS Greenpeace Handicap International MS-Liga Natuurreservaten Oxfam Plan International Rode Kruis Vlaanderen Ruanda Stag (Aids gezondheidszorg) Tele-Onthaal Thuisloenzorg	Aids-Liga Amnesty International Artsen Zonder Grenzen BBL Bosnië Broederlijk Delen Damiaanactie Handicap International KOTK MS-Liga Open School Oxfam Pax Christi Plan International Rode Kruis Thuisloenzorg Vredeseilanden Welzijnszorg Wereldsolidariteit WWF 11.11.11-Aktie	Aidstelefoon Amnesty International Antigif Braille-Liga Broederlijk Delen Dag van de Aarde (BBL) Damiaanactie Tweedekansonderwijs FOS Handicap International MS-Liga Natuurreservaten Open School Oxfam Pleegzorg Rode Kruis Similes Unicef Vierkant voor Afrika Autisme

	1994	1995	1996
	Tweedekansonderwijs Unicef Voedsel-veiligheid Vredeseilanden Welzijnszorg 11.11.11.-Aktie		Vredeseilanden Welzijnszorg 11.11.11.-Aktie

(FOS : Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking ; KOTK : Kom Op Tegen Kanker ; WWF : Wereldnatuurfonds – red.)

Vraag nr. 92
van 4 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse producten – Herkomstlabel

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie
Vraag nr. 119
van 4 maart 1997
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1157

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 93
van 4 maart 1997
van de heer FILIP DEWINTER

BRTN Jan Publiek – Uitlatingen presentator

In de krant De Morgen van 27 februari jongstleden verklaart de presentator van het BRTN-programma "Jan Publiek" naar aanleiding van de uitzending gewijd aan de integratie van vreemdelingen : "Afgevaardigden van het Vlaams Blok komen er niet in. We willen zeker geen plateau of tribune zijn voor deze extreemrechtse partij".

Dergelijke exclusieven werden nog nooit ten opzichte van andere partijen gesteld. Is deze uitspraak in overeenstemming met de plicht tot neutraliteit en objectiviteit van de openbare omroep ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat naar aanleiding van voornoemde vraag de heer Jan Van Rompaey het volgende verklaarde :

"Op de persconferentie die voorafging aan de uitzending werd mij de vraag gesteld (gezien het onderwerp) of het Vlaams Blok ook aan bod zou komen. Ik heb niet geantwoord dat afgevaardigden van het Vlaams Blok er niet in komen, dat is een vrije interpretatie van de journalist van De Morgen. Ik heb geantwoord dat we geen politici aan het woord zouden laten en dus ook geen politici van het Vlaams Blok, en dat het programma geen tribune zou bieden aan partijpolitieke argumenten, ook niet die van het Vlaams Blok. Ik heb eraan toegevoegd dat ik er daarentegen geen bezwaar tegen had dat sympathisanten van het Vlaams Blok aan het woord zouden komen en dat ik er ook geen moeite mee had dat extreme standpunten zouden worden geformuleerd, zowel van autochtonen als van allochtonen".

Overigens nam er een gemeenteraadslid van het Vlaams Blok (Hemiksem) deel aan het debat, maar aan de man was gevraagd zich niet als dusdanig kenbaar te maken. Hij heeft dat ook niet gedaan.

Voor de daaropvolgende uitzending over de politiek zaten wel politici in de studio, onder wie de voorzitter van het Vlaams Blok. Hij was de enige partijvoorzitter in het publiek.

Vraag nr. 96
van 26 februari 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas

In het Vlaams Gewest bestaat er een regelgeving houdende het opleggen van minimumeisen inzake

de thermische isolatie van woningen (besluit van de Vlaamse regering van 18 september 1991). Daarbij wordt getracht om in de woningbouw het gebruik van hoogwaardige isolerende materialen te bewerkstelligen, met als uiteindelijk doel het energieverbruik te verminderen.

Om blijvend effect te sorteren is het evenwel nodig de ontwikkeling van nieuwe materialen op de voet te volgen, het isolerend potentieel ervan in te schatten en uiteindelijk het gebruik ervan te stimuleren.

Aldus bestaat er in de woningbouw momenteel een systeem voor plaatsing van hoogrendementsdubbelglas. Dit is een dubbele beglazing met lage emissiviteit, samengesteld uit hoogtechnologisch glas waarop een onzichtbaar flinterdun metaallaagje is aangebracht. Dit laagje weerkaatst de warmte naar binnen, waardoor het warmteverlies meer dan 40 % lager ligt dan bij een klassieke dubbele beglazing.

Wanneer men in acht neemt dat het grootste deel van het energieverbruik in een woning naar verwarming gaat, kan men zich een beeld vormen van het grote energiebesparende potentieel van deze glassoort.

1. In welke mate wordt de ontwikkeling van nieuwe energiebesparende materialen van overheidswegen aangemoedigd ?

Welke acties worden er ondernomen om het effectief gebruik van die materialen aan te moedigen ? Worden er maatregelen uitgewerkt die de totale isolatie van woningen moeten verbeteren ?

2. Hoe verloopt de controle op de naleving van de door de Vlaamse overheid opgelegde minimale isolatienormen ?

Wat gebeurt er bij de vaststelling van overtredingen ?

3. Ziet de minister mogelijkheden om het gebruik van hoogrendementsdubbelglas aan te moedigen, eventueel via een subsidiëringmechanisme ?

Antwoord

1. Op 19 december 1991 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan het Vlaams Impulsprogramma Energietechnologie, afgekort

Vliet. Voor de uitvoering van het impulsprogramma werd maximaal 800 miljoen frank beschikbaar gesteld uit het FIOV (Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen).

Het programma wil het draagvlak inzake energietechnologisch onderzoek (en ontwikkeling) in Vlaanderen versterken en omvat daartoe twee luiken : de industriële projecten (industriële basisonderzoek en/of prototype-ontwikkeling) en een beleidsondersteunend onderzoeksluik.

Het beheer is toevertrouwd aan het IWT (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie). De evaluatie van de ingediende projecten is gebeurd conform het FIOV-besluit.

Binnen een eerste enveloppe van ongeveer 520 miljoen frank zijn er momenteel 31 projecten goedgekeurd waarvan er 7 betrekking hebben op het rationeel energiegebruik in gebouwen (isolatie, verwarming, ventilatie, ...).

Van het oorspronkelijk budget van 800 miljoen frank is er nog 277 miljoen frank beschikbaar. Aangezien mijn beleidsbrief Energie de noodzaak van bijkomend beleidsondersteunend onderzoek en de ondersteuning van onderzoeksprogramma's op het vlak van energiezuinige technologieën (en hernieuwbare energiebronnen) duidelijk aantoonde, is een verdere invulling van het openstaand saldo van het Vliet-budget aangewezen.

Aan de Vlaamse regering zal dan ook worden voorgesteld dit saldo als volgt verder concreet in te vullen :

- 80 miljoen frank voor het beleidsondersteunend luik waarvoor de klemtonen worden ontleend aan de beleidsbrief Energie ;
- 197 miljoen frank voor een nieuwe call for proposals voor de ondersteuning van onderzoeksprogramma's op het vlak van energiezuinige technologieën (en hernieuwbare energiebronnen).

In het wetenschappelijk-technologisch luik zal het accent vooral worden gelegd op samenwerking tussen actoren actief in het domein van energietechnologie. Aan projectindieners zal worden gevraagd zich bereid te verklaren om actief deel te nemen aan een platformwerking. Met de platformbenadering wordt de realisatie

van netwerken beoogd tussen enerzijds partners uit de onderzoekswereld en anderzijds partners uit de bedrijfswereld, teneinde een actieve valorisatie van de onderzoeksresultaten te bewerkstelligen.

In het kader van Vliet-bis wordt aldus in de mogelijkheid voorzien om de aanwezige know-how inzake energietechnologisch onderzoek verder uit te bouwen, met aandacht voor de reële valorisatiemogelijkheden op korte termijn.

Een mogelijk thema waarrond een platform kan worden opgebouwd betreft "energiezuinige woningen".

Een andere mogelijkheid tot effectieve realisatie van nieuwe energiezuinige technieken betreft de toepassing van het koninklijk besluit van 10 februari 1983, houdende aanmoedigingsmaatregelen voor het rationeel energieverbruik.

Hierbij kan een financiële steun tot 50 % van de kosten worden toegekend voor demonstratieprojecten die productieprocedures of technieken demonstreren die voldoende commercialiserings- en rendabiliteitsvooruitzichten bieden, maar nog niet of onvoldoende op de Vlaamse markt zijn doorgebroken (1).

Alhoewel deze regeling zich in eerste instantie richt naar procesgeïntegreerde en brongerichte technieken in de industrie, krijgen ook andere projecten, waarbij een aanzienlijke energiebesparing wordt gerealiseerd, de nodige aandacht.

In dit verband werden er eind 1996 twee projecten betreffende "energiezuinige (sociale) woningen" voor steun aanvaard. In deze projecten zal worden gedemonstreerd op welke manier het energieverbruik in de woning tot een minimum kan worden beperkt door een combinatie van maatregelen op het vlak van isolatie (onder andere het gebruik van nieuwe materialen), ventilatie, verwarming, gebruik van hernieuwbare energiebronnen voor de productie van warm water, enzovoort.

Voorlopig worden er geen verdere maatregelen uitgewerkt om de isolatieplicht voor woongebouwen te verstrengen. In het kader van een eventuele reglementswijziging ben ik van mening dat het concept van isolatienorm dient te worden herdacht in de richting van het invoeren van een algemene "energieprestatienorm".

De energetische kwaliteit van een woning, met daaraan gekoppeld het rationeel energiegebruik in de woningbouw, wordt immers niet enkel bepaald tot de thermische isolatie, maar hangt ook nauw samen met de aspecten van verwarming, verlichting, ventilatie, koeling en comfort.

Eén van de prioritaire thema's die in de oproep voor het beleidsondersteunend onderzoeksluik voor Vliet-bis zal worden opgenomen, betreft de evaluatie van de Nederlandse Energieprestatienorm en het onderzoek naar de mogelijke toepassing ervan in het Vlaamse gewest.

Ook de verstrenging van de eisen voor één welbepaalde bouwcomponent, in casu de doorschijnende wanden, lijkt momenteel niet opportuun, noch ten opzichte van het principe van het globaal isolatiepeil, noch ten opzichte van de eisen voor de andere (ondoorschijnende) wanden (baksteensector, sector van de isolatieproducten).

De huidige isolatiereglementering is gebaseerd op het opleggen van een "globaal isolatiepeil (K55-norm)" en niet zozeer op het opleggen van specifieke eisen (k-waarden) voor de individuele componenten (muren, vloeren, daken, vensters en deuren).

De bijkomende eisen voor de maximale k-waarden werden ingevoerd met de bedoeling de isolatie gelijkmatig over de verschillende bouwcomponenten te verdelen.

De gestrengheid van de eisen zelf werd zo gekozen dat voor elke component een relatief evenwaardige inspanning wordt gevraagd, rekening houdend met de huidige bouwtechnieken en de huidige bouwtechnische eigenschappen van de bouwmaterialen. De bouwheer behoudt zo de mogelijkheid om zelf zijn eigen selectiecriteria (bv. thermisch en visueel comfort tegenover kostprijs) te bepalen om aan de reglementering te voldoen.

2. De controle op de naleving van de isolatiereglementering werd vorig jaar pas echt opgestart. De controle was ontoereikend en beperkte zich tot een louter administratieve controle van de bij de bouwaanvraag gevoegde isolatieformulieren. Dit heeft ertoe geleid dat de reglementering in de meeste gevallen werd afgehandeld als een louter administratieve formaliteit die in de praktijk niet geheel correct werd/wordt toegepast, temeer ook omdat de controlerende amb-

tenaren niet de bevoegdheid hadden om daadwerkelijk op te treden.

Door middel van het ministerieel besluit van 3 mei 1996 (BS 10/07/96), werden de ambtenaren van niveau A en B van de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie, administratie Economie, aangesteld voor het toezicht op de naleving van de reglementering. De bedoelde ambtenaren zijn bevoegd om overtredingen op te sporen en vast te stellen door middel van een proces-verbaal.

Sinds 1 november 1996 worden er \pm 25 controles per maand ter plaatse op de bouwerven uitgevoerd. Voor de praktische opvolging van de dossiers werden er, in het kader van de eerste-werkervaringsprojecten van het Vlaamse banenplan, twee extra stagiairs aangeworven.

Bij vaststelling van een overtreding wordt de bouwheer in eerste instantie aangemaand zijn bouwwerk te regulariseren teneinde alsnog aan de K55-norm te voldoen. Bij het in gebreke blijven, wordt de overtreding vastgesteld door middel van een proces-verbaal.

Eind maart zal er door de administratie Economie een eerste evaluatierapport in verband met de controle worden opgesteld.

3. Wat de aanmoediging van het gebruik van hoogrendementsdubbelglas betreft, zie ik geen mogelijkheden om hierin rechtstreeks via een aparte subsidieregeling lastens de begroting Energie te voorzien. Hier dient veeleer te worden gedacht aan een integratie in de bestaande premierereglementeringen in de huisvestingssector.

(1) Steun voor Demonstratieprojecten Energietechnologieën (toepassing van het koninklijk besluit van 10 februari 1983)

Vraag nr. 97
van 13 maart 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Delokalisatie – Frankrijk

Uit gegevens verstrekt door de Franse Dienst voor Ruimtelijke Ordening en Regionale Actie (DATAR), opgericht om vreemde kapitalen naar Frankrijk te lokken, blijkt dat de Belgische investeringen er sterker op vooruitgaan dan het gemiddelde van de inbreng van buitenlands kapitaal.

Wat het aantrekken van vreemde kapitalen betreft, staat Frankrijk momenteel op de tweede plaats in Europa, vlak na Groot-Brittannië.

Dankzij Belgische investeringen werden er bij onze zuiderburen 2.512 nieuwe werkplaatsen gecreëerd, een stijging met meer dan 400 ten opzichte van het jaar voordien.

De Belgische ondernemingen zouden vooral hun keuze laten vallen op de noordelijke departementen. Vooral uit het Vlaamse landsgedeelte is de belangstelling zeer groot. Vele KMO's laten zich bekoren door de toegekende voordelen, zoals toelagen tot 35 % van de investeringen, maar ook de lagere loonkosten, een gunstige fiscaliteit en de overheidssteun.

Hoewel door de verantwoordelijke van DATAR wordt ontkend dat het hier gaat om delokalisatie, is de trend onmiskenbaar.

1. Beschikt de minister over precieze gegevens over de Vlaamse investeringen in Frankrijk en over de omvang (financieel en andere) ervan ?
2. Werden deze ondernemingen benaderd om na te gaan wat hen heeft aangezet om hun activiteiten te verleggen of uit te breiden naar Frankrijk ?
3. Vreest de minister geen versterking van de huidige tendens zo de federale regering inzake fiscaliteit haar huidig beleid handhaaft ?

Antwoord

1. De administratie Economie, afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid beschikt niet over precieze gegevens over de Vlaamse investeringen in Frankrijk en over de omvang ervan.

In 1994 werd er door GOM West-Vlaanderen (Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij) een studie gemaakt over West-Vlaamse investeringen in Noord-Frankrijk en Henegouwen (**bijlage**). Deze studie werd evenwel niet geactualiseerd en is beperkt tot West-Vlaamse ondernemers.

Uit deze studie blijkt dat de meeste activiteiten in Noord-Frankrijk zijn ontstaan door het oprichten van een nieuwe afdeling of nevenbedrijf (28) of door een overname (12). Slechts één activiteit is het gevolg van een delokalisatie. Tien vestigingen waren er reeds vóór 1980, 27

vestigingen ontstonden op het einde van de jaren tachtig en vier bedrijven werden na 1990 actief.

2. Uit deze studie blijkt tevens dat bij de keuze van Noord-Frankrijk het gebrek aan vestigingsplaatsen in West-Vlaanderen en de kostprijs van de investering (financiële en fiscale steun), goedkopere gronden, lagere loonkosten) een rol speelden.

De hoofdmotieven waren echter meestal het streven naar een productiespreiding, het inspelen op een opportuniteit en vooral een betere commerciële benadering van de Franse markt (strategische positionering).

3. De Vlaamse regering is niet geplaagd om een standpunt in te nemen inzake de materies die behoren tot het federale beleid. Het is de taak van de overheid om te zorgen voor een gunstig bedrijfs- en investeringsklimaat. Een dialoog met de federale overheid betreffende loonkosten, fiscaliteit en arbeidsflexibiliteit past volledig in deze opdracht.

De doelstelling van het beleid van de Vlaamse regering is het Vlaams economisch weefsel structureel te versterken en permanent op te waarderen. Dit is de beste remedie tegen delocalisatie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke vragen – red.)

Vraag nr. 98
van 13 maart 1997
van de heer WILFRIED AERS

BRTN De Toeter – Berichtgeving

Op 27 februari laatstleden hoorde ik om 16.30 uur op Radio 1 het jeugdjournaal "De Toeter". De BRTN-medewerker bracht op een voor de jeugd bevattelijke manier het nieuws. Over Spitaels zegde hij dat hij een zeer belangrijk man was die zelfs de bijnaam "God" had gekregen. De partij waartoe hij behoorde was echter in opspraak gekomen en daarom had Spitaels een stap terug gezet.

Het viel me op dat de BRTN-medewerker angstvallig vermeed ook maar eenmaal te zeggen tot welke partij Spitaels behoorde.

De minister zal het zeker met mij eens zijn dat ook de jeugd recht heeft op juiste en objectieve informatie.

Welke maatregelen werden er genomen om in de toekomst dergelijke onvolledige berichtgeving in "De Toeter" te vermijden ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat voor het Radio 1 jeugdjournaal meer nog dan voor andere informatieve bijdragen geldt : mensen maken het nieuws.

Het niet vermelden van de partij waartoe Guy Spitaels behoorde, moet in dat perspectief worden bekeken.

Men kan zich de vraag stellen welke relevantie het uitdrukkelijk vermelden van die partij uit het Franstalig landsgedeelte heeft voor Vlaamse kinderen, voor wie dit journaal bedoeld is.

Op de keper beschouwd, is elk bericht door wie dan ook uitgesproken of op papier gezet onvolledig, want per definitie deel van een veel groter geheel. Dit hoeft echter niet te betekenen dat het onjuist zou zijn. Nieuws verslaan is keuzes maken.

Vraag nr. 99
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 153
van 18 maart 1997
van de heer John Taylor
Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 100
van 19 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
 Vraag nr. 213
 van 19 maart 1997
 van de heer Etienne Van Vaerenbergh
 Blz. 1191

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 101
van 19 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Productiepremies film en televisie – Overzicht – Criteria

Geregeld beslist de Vlaamse regering productiepremies toe te kennen hetzij voor films, hetzij voor televisieseries.

1. Wat is het totale budget dat hiervoor ter beschikking was op de begroting 1994, 1995 en 1996 ?
2. Aan welke initiatieven werden de beschikbare financiële middelen per afzonderlijk jaar toegekend ?
3. Worden er bepaalde criteria of voorwaarden gesteld om in aanmerking te komen voor de productiepremie ?

Zo ja, welke ?

Op welke wijze gebeurt de toewijzing ?

Antwoord

1. De totale vastleggingsmachtiging van het Fonds Film in Vlaanderen bedroeg in 1994 306,1 miljoen frank, in 1995 305 miljoen frank en in 1996 305,2 miljoen frank.

2. Als **bijlage** gaat een gedetailleerd overzicht van de toegekende subsidies voor audiovisuele producties voor 1994, 1995 en 1996.
3. Het decreet van 22 december 1993 (BS 29.12.1993) bepaalt dat minimaal 75 procent van het budget dat jaarlijks aan het fonds wordt toegekend, wordt voorbehouden voor subsidies voor zowel audiovisuele producties en coproducties die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, als voor audiovisuele producties die behoren tot een land of deelgebied dat deel uitmaakt van de Raad van Europa of tot een land of deelgebied dat op zijn beurt coproducties die tot de Vlaamse Gemeenschap behoren voor subsidiëring in aanmerking neemt. In de vermelde coproducties moet een producent participeren die tot de Vlaamse Gemeenschap behoort.

Deze subsidies kunnen bestaan uit : scenario-premies, productiepremies, premies op basis van de bruto-ontvangsten (enkel voor lange speelfilms) en terugbetaalbare renteloze voorschotten (voor de promotie/distributie van korte en middellange films).

De criteria voor de toekenning, vermindering of intrekking van subsidies zijn : de originele taalversie, de eigendom van de auteursrechten, de auteursprestaties, de acteursprestaties, de productie- en technische prestaties, de opnameplaatsen, de afwerking van de audiovisuele productie en de toelevering van apparatuur.

De Vlaamse audiovisuele selectiecommissie geeft een advies over :

- de al dan niet erkenning van een audiovisuele productie als behorende tot de Vlaamse Gemeenschap (op basis van de bovenvermelde criteria) en
- de meest aangewezen subsidievorm(en) voor een audiovisuele productie en de omvang van de subsidie(s).

Zij beoordeelt de verschillende dossiers op basis van een intellectuele, door deskundigheid ingegeven afweging.

De Vlaamse regering beslist over de toewijzing. De administratieve procedure wordt geregeld door het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot de regeling van de begrotingscontrole. Momenteel ligt een ontwerp van budgettaire implementatieplan ter goedkeuring

voor waarin, door middel van een standaardisering en globalisering, een vereenvoudiging van de administratieve procedures wordt nagestreefd.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 62
van 19 december 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgebruik in bestuurszaken – Brusselse randgemeenten

Kan de minister mij meedelen of de arrondissementscommissaris nog altijd systematisch de gemeenteraadszittingen bijwoont van de zes gemeenten met taalfaciliteiten rond Brussel?

Werden er de jongste jaren nog overtredingen op de wetgeving inzake het taalgebruik in bestuurszaken vastgesteld?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt hierna een overzicht van alle taalgebonden dossiers waar tegen tijdens deze legislatuur is opgetreden.

Drogenbos

Naar aanleiding van de parlementaire vraag nr. 141 van 10 september 1996 van de heer Roland Van Walleghem (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 7 februari 1997, blz. 814 – red.*) werd het college van burgemeester en schepenen gewezen op de verschillende adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) waarin wordt gesteld dat de namen van straten en gemeenten zonder speciale taalregeling van het Nederlands taalgebied enkel in het Nederlands mogen voorkomen.

Kraainem

De burgemeester werd bij brief van 16 oktober

1996 verzocht erover te waken geen eentalig voorwoord in folders te laten publiceren. Zeker niet indien de vermelding "Maison Communale" de schijn wekt dat het om een uitgifte met een officieel karakter gaat.

Op 28 januari 1997 werd het college van burgemeester en schepenen gewezen op artikel 25 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken. De gouverneur verzocht het college de nodige maatregelen te nemen om in de toekomst eentalige briefomslagen te gebruiken.

Linkebeek

Op 25 maart 1996 werd het besluit van de gemeenteraad van 25 januari 1996 houdende een tijdelijke aanstelling vernietigd, omdat betrokkene niet in het bezit is van een getuigschrift zoals vereist in lid 2 van artikel 27 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Bij besluit van 21 mei 1996 werd het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 15 maart 1996, houdende goedkeuring van het samenwerkingscharter met de gemeente Ukkel, vernietigd.

Daarnaast is een klacht van gemeenteraadslid Motté momenteel in behandeling. Hij legde klacht neer tegen een artikel verschenen in het tijdschrift "Le Wolvendael", uitgegeven door l'Association culturelle et artistique d'Uccle.

Sint-Genesius-Rode

Naar aanleiding van een klacht van de culturele raad en een gezamenlijke klacht van de Vlaamse gemeenteraadsliden werd het college van burgemeester en schepenen met aandrang verzocht artikel 24 van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken na te leven bij gemeentelijke publicaties.

Tot slot deelt de gouverneur mij nog mee dat de gemeenteraadsvergaderingen van Linkebeek, Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem regelmatig worden bijgewoond door een brigadecommissaris namens de arrondissementscommissaris van Halle-Vilvoorde. Uit de verslagen blijkt dat deze raadsvergaderingen normaal verlopen. Er werden geen overtredingen vastgesteld. In de gemeenten Drogenbos, Kraainem en Wemmel hebben zich evenmin problemen voorgedaan.

Vraag nr. 84
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huur – Controle op buitenlands woningbezit

Artikel 2 § 1, 2° van het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 tot reglementering van het sociale huurstelsel stelt dat een kandidaat-huurder enkel tot een voor verhuring beschikbare woning van een sociale huisvestingsmaatschappij kan worden toegelaten voorzover hij, noch een lid van zijn gezin, op het ogenblik van de toewijzing noch op enig ander tijdstip in de periode van drie jaar die de datum van toewijzing voorafgaat, een of meer woningen volledig in volle eigendom of in vruchtgebruik heeft in binnen- of buitenland.

1. Is de controle op het al dan niet beschikken over een eigendom in het buitenland voor een Belg en een niet-Belg even sluitend ?
2. Zo neen, is hierin een onderscheid te maken tussen niet-EU burgers en EU-burgers ?

Welke mogelijkheden heeft de Vlaamse regering, naar de Europese Unie toe, om hierin de controlemogelijkheden te verhogen ?

3. Heeft de Vlaamse regering de mogelijkheid bij het afsluiten van verdragen met verschillende niet-EU landen om een clause laten opnemen om controle mogelijk te maken op het al dan niet bezitten van een woning ?

Antwoord

1. Voor de controle van de patrimoniale voorwaarde is een sociale huisvestingsmaatschappij in principe aangewezen op de gegevens verstrekt door het ministerie van Financiën.

Alhoewel artikel 7, § 1 van het Wetboek van de Inkomstenbelasting de huurwaarde of het totale bedrag van de huurprijs en de huurvoordelen van in het buitenland gelegen onroerende goederen als belastbare inkomsten van onroerende goederen beschouwt, zijn die inkomsten via internationale overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belastingen – en die dekken bijna alle gevallen waarin artikel 7 § 1 van toepassing kan zijn – belastbaar gesteld in het land waar ze gelegen zijn, waardoor ze onttrokken zijn aan de Belgische fiscaliteit. Deze verdragen voorzien doorgaans ook in de uitwisseling van inlichtingen die nodig zijn voor de verdragsluitende partijen om de belasting te kunnen vestigen. Maar aangezien de belasting op de onroerende inkomsten voorbehouden is aan het land waar de goederen gelegen zijn, bestaat er geen verplichting tot uitwisseling van deze gegevens. En zelfs wanneer daaromtrent gegevens worden verstrekt, voorzien de verdragen in de geheimhouding van de gegevens en het verbod om ze voor andere dan fiscale doeleinden te gebruiken.

Indien onroerend bezit vermoed wordt in het buitenland zal men, wanneer de inlichtingen niet kunnen worden ingewonnen volgens voornoemde verdragsbepalingen, vaak aangewezen zijn op verklaringen van de ambassade of het consulaat van het betrokken land. In sommige landen kunnen er ook inlichtingen verkregen worden bij de plaatselijke equivalenten van onze diensten van het kadaster of van de registratie.

Indien de betrokken kandidaat-huurder echter een politiek vluchteling is, geniet hij volgens het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen een bescherming die belet dat contact zou worden opgenomen met zijn ambassade en/of een dienst in zijn land van herkomst. Hier rest een verklaring op eer. Overigens kan geredelijk worden aangenomen dat indien een vluchteling toch nog onroerende goederen zou bezitten in zijn land van herkomst, hij hierop geen rechten meer kan laten gelden en er geen inkomsten kan van genieten.

De controle op in het buitenland gelegen onroerende goederen is met andere woorden altijd moeilijk.

2. De Europese richtlijn 77/799/EEG van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe en de indirecte belastingen, heeft enkel betrekking op het verstrekken van inlichtingen die van nut kunnen zijn voor een juiste vaststelling van de belastingschuld. De bilaterale verdragen tot het vermijden van dubbele belasting die België met de EU-lidstaten heeft afgesloten, bevatten echter dezelfde clausules die ook in de andere verdragen zijn opgenomen, namelijk dat de inkomsten uit onroerende goederen belastbaar zijn in het land waarin de goederen gelegen zijn, zodat op die goederen geen belastingschuld ontstaat in België.

3. De controle op het onroerend bezit kan enkel het voorwerp zijn van een zogenaamd gemengd verdrag, omdat het een aangelegenheid betreft die zowel op de bevoegdheden van de federale als die van de regionale overheden betrekking heeft. Volgens de grondwettelijke regeling inzake de verdragsbevoegdheid is de federale overheid bevoegd om gemengde verdragen af te sluiten, mits betrokkenheid van de deelgebieden. Dit geldt zowel voor de verdragen met EU-landen als voor verdragen met niet-EU-landen.

Vraag nr. 86
van 26 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Adresgegevens nieuwe Brusselse Vlamingen – Privacy – Gebruik

In een omzendbrief van 19 december 1996 wordt in het kader van het onthaal- en opvangbeleid voor de Brusselse inwijkelingen vanuit Vlaanderen aan alle gemeenten van het Vlaams Gewest gevraagd de Brusselse adressen van hun uitwijkelingen te willen meedelen aan de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

Men kan zich terecht afvragen of door deze omzendbrief geen inbreuk wordt gepleegd op de privacy van de burgers die zich in Brussel komen vestigen.

1. Kunnen deze adressen zomaar worden meege-deeld aan de VGC, zonder voorafgaande toestemming van de betrokkenen ?
2. Werd hierover advies gevraagd aan de instanties die zich moeten buigen over de aantasting van de persoonlijke levenssfeer van de burgers ? Zo ja, hoe luidde het advies van deze instanties ?
3. Welke waarborgen werden ingebouwd om politiek misbruik van het bestand van Vlaamse inwijkelingen te voorkomen ?

Antwoord

Vooreerst wil ik stellen dat ik op 21 november 1995 door de voorzitter van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) attent werd gemaakt op de belemmering voor de concretisering van de Vlaamse onthaalpolitiek ten gevolge van de weigering door de Brusselse gemeentebesturen van de mededeling van de adressen van de Vlaamse inwijkelingen. Aangezien men zich, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf aanstipt, vragen kon stellen omtrent eventuele inbreuken op de privacy van de burgers, werd besloten de problematiek van de mededeling door de Vlaamse gemeenten van de Brusselse adressen van hun uitwijkelingen aan de voorzitter van de VGC, voor te leggen aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Dit werd ook reeds door mij uiteengezet in mijn antwoord op een mondelinge vraag (Regl. art. 79) van 14 november 1996.

Ten behoeve van de Vlaamse volksvertegenwoordiger voeg ik het advies nr. 12/96 van 15 mei 1996 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer als **bijlage** bij dit antwoord. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan vaststellen, is de bovenvermelde commissie in verband met het verstrekken van inlichtingen door de gemeentebesturen van Vlaanderen, de mening toegedaan dat de VGC aan de voorwaarden voldoet om de gevraagde informatie te verkrijgen.

In bijkomende orde kan ik nog vermelden dat de VGC ondertussen de procedure heeft opgestart om toegang te verkrijgen tot het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Het meedelen van de Brusselse adressen van de uitwijkelingen uit het Vlaamse gewest is een uitermate belangrijke aanzet met het oog op een nog efficiëntere dienstverlening door de Vlaams-Brusselse overheid en heeft als dusdanig niets te maken met enig politiek misbruik.

Bijlage**Advies Nr. 12/96 van 15 mei 1996****I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG**

1. Bij schrijven van 23 januari 1996 heeft de Vlaamse Minister van Brusselse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting advies gevraagd aan de Commissie of de Vlaamse gemeenten (kunnen aangezet worden) de Brusselse adressen van hun uitwijkingen mee te delen aan de Voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, met het oog op een efficiënte dienstverlening aan de Vlaams-Brusselse overheid en administratie ;"

Tevens werd gevraagd of een toegang tot het Rijksregister met het oog op het bekomen van de hierbovenvermelde informatie in overeenstemming is met de wet op de privacy.

2. Bij brief van 6 maart 1996 werden door de Commissie vragen gesteld, die door de Minister werden beantwoord bij brief van 10 april 1996.

II. ONDERZOEK

1. Volgens artikel 60 van de wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen zijn er 3 instellingen met rechtspersoonlijkheid voor de uitoefening van de bevoegdheden bedoeld bij de artikelen 59 bis, par. 4 bis, tweede lid, en 108 ter, par. 3 van de Grondwet, namelijk de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De materies die tot hun bevoegdheid behoren zijn de volgende :

- a. de bevoegdheden inzake culturele aangelegenheden, onderwijs en persoonsgebonden aangelegenheden ;
- b. de bevoegdheden die hen worden toegewezen door de Gemeenschapsraden.

2. Art. 64 par. 1 van voornoemde wet bepaalt :

"Elke gemeenschapscommissie oefent dezelfde bevoegdheden uit als de andere inrichtende machten in de aangelegenheden bedoeld in artikel 61 van deze wet.

Zij hebben in het bijzonder elk tot taak :

- 1° een programmering uit te werken en uit te voeren van de infrastructuur met betrekking tot deze aangelegenheden ;
- 2° de nodige instellingen op te richten, ze te beheren en subsidies te verlenen onder de voorwaarden die bepaald zijn met name door de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot het kleuter-, lager, secundair, normaal, technisch en kunstonderwijs ;
- 3° aan de betrokken overheid aanbevelingen alsook adviezen te richten, zowel op eigen initiatief als op verzoek van die overheid.
- 4° initiatieven te nemen en aan te moedigen inzake culturele en persoonsgebonden aangelegenheden ."

3. In verband met inzonderheid het lid 4° van voornoemd artikel 61, onderstreept het Bureau van de Raad het belang van een specifiek onthaal- en opvangbeleid voor de Brusselse inwijkingen vanuit Vlaanderen. Teneinde de Vlaamse onthaalpolitiek te kunnen concretiseren (o.a. informatie verstrekken over de Vlaams-Brusselse beleidsinstanties op gewestelijk en gemeentelijk niveau alsmede Vlaamse instellingen in het bedrijfsleden) – zie de adviesaanvraag van de Minister dd. 23 januari 1996 – wenst men over de adressen te beschikken van de personen die vanuit Vlaanderen naar Brussel uitwijken.

4. In verband met de toegang tot het Rijksregister :

Artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen bepaalt dat "De Koning (toegang verleent) tot het Rijksregister aan de openbare overheden, de instellingen van openbaar nut, ...".

Daar de Vlaamse Gemeenschapscommissie een openbare overheid uitmaakt, bestaat er geen fundamenteel bezwaar tegen de toegang tot het Rijksregister wat de wettelijke gegevens betreft, en mits natuurlijk naleving van artikel 5 van voornoemde wet.

5. In verband met het verstrekken van inlichtingen door de Gemeentebesturen van Vlaanderen :

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het verkrijgen van informatie uit de Bevolkingsregisters en uit het Vreemdelingenregister, bepaalt het volgende :

"Geen enkele lijst van personen ingeschreven in de registers mag aan derden worden verstrekt. Dit verbod is niet van toepassing op de overheden of de openbare instellingen die door of krachtens de wet gemachtigd zijn om dergelijke lijsten te verkrijgen en dit voor de informatie waarop deze machtiging betrekking heeft."

Daar de Vlaamse Gemeenschapscommissie een openbare overheid is voldoet zij aan de voorwaarden om de gevraagde informatie te bekomen.

De Commissie is dan ook van oordeel dat positief op de door de Minister gestelde vragen kan worden geantwoord.

De secretaris,

(get.)

De voorzitter,

(get.)

Vraag nr. 88
van 27 februari 1997
van de heer WILLY KUIJPERS

HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen

Zie :

Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling
Vraag nr. 195
van 27 februari 1997
van de heer Willy Kuijpers
Blz. 1188

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 90
van 4 maart 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Woningkwaliteit – Preventief beleid naar bejaarden

Uit het kwaliteitsonderzoek van het woningbestand in Vlaanderen bleek dat 144.000 van de 300.000 woningen van mindere kwaliteit bewoond worden door bejaarden. Bovendien blijkt dat 72.000 woningen een bejaarde eigenaar hebben.

Op 2 oktober 1996 kondigde de minister aan dat er een onderzoek zou worden verricht naar de wijze waarop terzake een preventief beleid kan worden gevoerd (Handelingen C3-C-BIN1, blz. 6).

1. Is dat onderzoek intussen opgestart ?

2. Hoe is het concreet opgevat ?

3. Zijn er eventueel al indicaties inzake de richting waarin de maatregelen moeten gaan ?

4. Tegen wanneer moet het onderzoek afgelopen zijn ?

Antwoord

Uit zowel het woningkwaliteitsonderzoek als het doelgroepenonderzoek, komen de bejaarden als zeer problematisch naar voren. Het is vooral de omvang van de problematiek die treft : een extrapolatie van de kwaliteitssurvey raamt het aantal bejaarde huishoudens in slechte woningen op 145.000. Dit roept uiteraard vragen op naar de oorzaak hiervan. Een grondig en diepgaand onderzoek is derhalve noodzakelijk.

Dit resulteerde in twee overheidsopdrachten.

I. "Keerpunten in de woongeschiedenis van bejaarden". Onderzoek naar determinanten van de woon-situatie op latere leeftijd

De afdeling Woonbeleid van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen heeft een beperkte offerte-aanvraag uitgeschreven tot het uitvoeren van deze opdracht.

Na vergelijking van de ingediende voorstellen en na advies van de Inspectie van Financiën, werd de opdracht midden november 1996 gegund aan het "Steunpunt Gezinsdemografisch Panel" van de Universitaire Instelling Antwerpen.

De bedoeling van de opdracht is bij de doelgroep (zowel de huidige bejaarden als de groep van 55-64-jarigen) te peilen naar hun behoeften en verwachtingen inzake hun woonsituatie.

Diepgaand onderzoek zal worden gevoerd om de kritieke keerpunten en de woongeschiedenis van (hoog)bejaarden te achterhalen :

- waarom hebben zij op een bepaald ogenblik besloten om al dan niet te investeren in hun woning ;
- waarom zijn ze blijven wonen in een onaangepaste woning ?

De achterliggende interne of externe invloedfactoren van de degradatie en van de bestending van de woonsituatie zullen in beeld worden gebracht, evenals de intenties en de inspanningen die de ouderen al dan niet zelf willen of kunnen doen.

De tijdsdimensie met motieven en prioriteiten in het bewust/onbewust investeren in de woning of het veranderen van de woonsituatie komen centraal te staan. In dit perspectief is de uitbreiding van de te onderzoeken populatie naar de komende bejaardengroep (55 tot 64 jaar) belangrijk.

Vanuit deze kennis zal de opdrachtnemer beleidsmaatregelen voorstellen : maatregelen van dringende en al dan niet sterk ingrijpende aard, maar in het bijzonder ook de preventieve aanpak. Deze maatregelen kunnen gesitueerd zijn op juridisch vlak (reglementering inzake prijs-kwaliteitsverhoudingen), op materieel vlak (aanbod woningen, woningherinrichting, woningaanpassing ...), op het vlak van immateriële ondersteuning (versterkte uitbouw en ruim toegankelijk maken van bejaardenhulp/zorg).

Ten slotte kan worden aangegeven dat het Steunpunt Gezinsdemografisch Panel van de UIA volgens de offerte 18 maanden tijd nodig heeft om deze onderzoekopdracht uit te voeren. Het onderzoek is opgedeeld in verschillende stadia, waarbij de tussentijdse rapporten onmiddellijke beleidsrelevantie dienen te hebben.

II. Modelontwikkeling voor een sensibiliseringscampagne "Wonen van ouderen" als opleidingsmodule voor huisvestingsambtenaren

Op 25 maart 1997 keurde de Vlaamse regering deze opdracht goed. De opdracht, die aan het Platform Wonen van Ouderen wordt gegeven, bestaat erin een bewustmakingscampagne op gang te brengen naar de ouderen van vandaag en morgen toe.

Het is de bedoeling om :

- de huidige ouderen die slecht gehuisvest zijn de nodige informatie aan te bieden en hun de weg te wijzen naar de instanties waar zij terecht kunnen voor advies om hun woning aan hun situatie aan te passen en opnieuw comfortabel te maken ;
- preventief te werken zodat de toekomstige generaties ouderen niet in dezelfde situatie van onaangepaste huisvesting terechtkomen.

Concreet betekent dit dat het Platform Wonen van Ouderen :

- alle informatie die bestaat rond woonaanpassingen en nieuwe woonvormen zal bundelen, zodat naar het publiek toe een gerichte informatie- en sensibiliseringscampagne rond wonen van ouderen zal kunnen worden gevoerd ;
- een cursuspakket zal samenstellen dat aan verschillende instanties zal worden aangeboden : de gewestelijke ambtenaren van de provinciale buitendiensten, de gemeentelijke huisvestingsambtenaren, de technici van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, administraties van andere departementen die begaan zijn met het welzijn van ouderen, ouderenorganisaties en geïnteresseerde sociale huisvestingsmaatschappijen ;
- zelf ondersteuning zal bieden bij de vormingsessies die door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden georganiseerd.

Deze opdracht zal resulteren in :

- een basisrapport, bestemd voor een gespecialiseerd publiek en uit te geven en te verspreiden door de administratie Woonbeleid ;
- een cursuspakket ;
- een sensibiliseringsbrochure, bestemd voor een ruim publiek en te publiceren door de administratie Woonbeleid.

De aflevering van deze documenten aan de opdrachtgever gebeurt op vaste tijdstippen, waarbij tussentijds verslag over het onderzoek wordt uitgebracht.

Het Platform Wonen van Ouderen heeft 15 maanden tijd om de opdracht uit te voeren.

Vraag nr. 91
van 4 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Woonpremies – Eénloketsysteem

In Leuven kunnen bejaarden en gehandicapten die een subsidie aanvragen om hun woning aan te passen, alles regelen met één formulier. In een éénloketsysteem kunnen zowel gewestelijke, provinciale als gemeentelijke subsidies worden aangevraagd. Dit vereenvoudigt de huidige procedure en vermindert de administratiekosten.

1. Wat zijn de knelpunten om deze vereenvoudigde aanvraagprocedure in alle Vlaamse gemeenten in te voeren ?
2. Welke stappen heeft de minister gezet om deze procedure te veralgemenen ?
3. Welke gemeenten hebben op heden belangstelling getoond voor deze gebruiksvriendelijke procedure ?

Antwoord

1. Een systeem waarbij de afgifte van de aanvraag om een tegemoetkoming inzake huisvesting op één bestuursniveau ook gelijktijdig geldt als een aanvraag voor de tegemoetkomingen op andere bestuursniveaus, veronderstelt het bestaan van een aantal randvoorwaarden, indien men de invoering van een dergelijk stelsel met gunstig gevolg wenst te veralgemenen.

Een eerste knelpunt kan, gezien de lokale autonomie, de bereidwilligheid van de verschillende Vlaamse gemeenten zijn om mee in het éénloketsysteem te stappen. Maar ook indien niet alle Vlaamse gemeenten hiertoe bereid zouden zijn, dan nog blijft het mogelijk om het éénloketsysteem enkel daar in te voeren waar de verschillende instanties de wil vertonen om hieraan te werken.

In tweede orde is een minimum aan onderlinge afstemming tussen de onderscheiden reglementeringen op gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk niveau noodzakelijk. Anders is een invoering van een éénloketsysteem praktisch niet werkbaar. Zo kan bijvoorbeeld een verschil in de voorwaarde qua tijdstip van indiening van de aanvraag erg hinderlijk werken.

In derde orde zijn er praktische afspraken te maken tussen alle betrokken partijen inzake de wijze van samenwerking. Men mag immers niet uit het oog verliezen dat het bedoelde systeem een verzwarende van de administratieve opvolging meebrengt. Bij de invoering van een op voorhand onvoldoende doordacht stelsel dreigt immers de burger zelf het eerste slachtoffer hiervan te worden.

2. Op 24 juni 1996 sloot ik, samen met de vijf gedeputeerden van de Vlaamse provincies bevoegd voor huisvesting, een samenwerkingsverband af om intensief samen te werken rond huisvesting. Het éénloketsysteem is een van de agendapunten waarrond wordt samengewerkt. Op 1 februari 1997 is in Vlaams-Brabant het pilootproject in samenwerking met de stad Leuven en de Vlaamse administratie van start gegaan.

Dit pilootproject wordt op de voet gevolgd en de resultaten ervan zullen zeker mee verwerkt worden bij de uitwerking van een ruimer samenwerkingsverband inzake het éénloketsysteem tussen de verschillende Vlaamse gemeenten die zich bereid zullen tonen of zich reeds bereid hebben getoond om hierrond samen te werken, de vijf provincies en het Vlaams Gewest.

De Vlaamse regering heeft bovendien, in aansluiting op de Interministeriële Conferentie voor de Openbare Sector, tot een behoefteonderzoek bij de Vlaamse openbare diensten besloten. Na een bevraging, in opdracht van het college van secretarissen-generaal, werd vorig jaar hieromtrent een eerste tussentijds rapport gemaakt.

Een van de voorstellen ter bestrijding van de kansarmoede en de achterstelling zoals goedgekeurd tijdens de Interministeriële Conferentie voor Sociale Integratie, betreft de noodzaak om administratieve documenten bestemd voor het grote publiek zoveel mogelijk te vereenvoudigen, opdat ze voor iedereen begrijpelijk zouden zijn, ook voor laaggeschoolden. Deze vereenvoudiging van formulieren hangt samen met de uitwerking en de implementering van het éénloketsysteem.

Om de mogelijkheden van het éénloketsysteem, uit hoofde van gebruiksvriendelijkheid, maximaal te benutten, heb ik overwogen om de openbare diensten zelf te laten instaan voor de verdere vervollediging van de ingediende dossiers. Hiervoor moet de bevoegde administratie

evenwel rechtstreeks een beroep kunnen doen op de federale autoriteiten. Daartoe heb ik de ministers Philippe Maystadt en Marcel Colla aangeschreven met de vraag of zij hun medewerking willen verlenen inzake het verschaffen van de nodige inlichtingen, zoals het belastbaar inkomen en het onroerend patrimonium van de aanvragers, het werkelijk inkomen van de niet-belastingplichtigen, het kadastraal inkomen van de subsidiewoning, attesten inzake de uitoefening van een zelfstandige beroepsactiviteit, als ook pensioenattesten. Ik heb echter nog geen antwoord ontvangen.

3. Wat de gemeentelijke belangstelling in de provincie Vlaams-Brabant betreft : 44 van de 65 gemeenten hebben positief gereageerd. In de overige provincies (Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen) is een bevraging gepland.

Vraag nr. 92
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werd een contingent van 5 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B. : Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 95
van 6 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geplande sociale woningen OCMW Kraainem – Toewijzingscriteria

Als reactie op Vlabinvest zou het OCMW van Kraainem thans ook overwegen om voor het eerst tien sociale woningen te bouwen.

Kan de minister mij bevestigen dat de toewijzing van deze woningen op dezelfde objectieve criteria moet steunen als elders in Vlaanderen ?

Over welke middelen beschikt de minister om daarop toe te zien ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 – dat als normatieve basis fungeert voor de aan de erkende sociale huisvestingsmaatschappijen opgelegde toewijzingsregels – strekt zich in zijn regulier toepassingsgebied niet uit tot een OCMW dat een sociaal woonproject wenst te lanceren.

De toewijzing van sociale woningen door welk OCMW dan ook, is steeds in uitoefening van het specifieke, sociale takenpakket van het OCMW. Het toewijzingsbeleid wordt met andere woorden gestuurd door de finaliteit van het OCMW, van een andere orde is dan die van de erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

Wanneer het OCMW voor de realisatie van het sociale woonproject een beroep doet op reguliere huisvestingssubsidies, is het sociale huurbesluit echter wel van toepassing.

Vraag nr. 96
van 13 maart 1997
van de heer MARC OLIVIER

Sociale huur – Opzeg en OCMW-bemiddeling

Een huurovereenkomst van een huurder wiens jaarinkomen minder bedraagt dan 504.500 frank mag slechts worden opgezegd door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) of een door de VHM erkende lokale huisvestingsmaatschappij nadat de maatschappij een beroep heeft gedaan op bemiddeling van het OCMW.

1. Hoeveel dergelijke opzeggingen hebben zich tijdens het afgelopen jaar voorgedaan ? Kan de minister daarover cijfers verstrekken per provincie ?
2. Heeft het feit dat de maatschappij geen beroep doet op de bemiddeling van het OCMW een effect op de rechtsgeldigheid van de opzegging ? Zo neen, welke sancties zijn daaraan dan verbonden ?
3. Heeft het feit dat het OCMW de kennisgeving van dergelijke opzegging vanwege de maatschappij naast zich neerlegt, een effect op de rechtsgeldigheid van de opzegging (gezien ook de bepalingen van de omzendbrief WEL-97/01 van 3 februari 1997) ? Zo neen, welke sancties zijn daaraan dan verbonden ?
4. De VHM heeft onlangs een onderzoek verricht naar de resultaten van de bemiddeling van het OCMW. In hoeveel procent van de gevallen was de tussenkomst van het OCMW succesvol te noemen ?
5. Het meest succesvolle instrument van bemiddeling blijkt een vorm van budgetbegeleiding te zijn. Welke andere instrumenten van bemiddeling hanteert het OCMW ?
6. Waar belanden de uitgezette huurders indien de vraag tot bemiddeling van het OCMW zonder gevolg blijft of de bemiddeling van het OCMW niet succesvol blijkt en tot een uitzetting wordt overgegaan ? Hoeveel dergelijke uitzettingen werden tijdens het afgelopen jaar verricht (met een opsplitsing per provincie) ?
2. Een huuropzeg is enkel rechtsgeldig indien voldaan is aan de wettelijke bepalingen, dus ook aan de voorwaarden opgelegd in artikel 8 § 2 van het huurbesluit, met andere woorden een huisvestingsmaatschappij moet kunnen aantonen dat ze een beroep heeft gedaan op de bemiddeling van het OCMW. Dit veronderstelt dat de aanvraag tot bemiddeling schriftelijk gebeurt.
3. Een vraag tot bemiddeling bij wanbetaling uitgaande van een sociale huisvestingsmaatschappij is een vraag tot het verstrekken van individuele dienstverlening aan de betrokken huurder. Een OCMW dat een dergelijke vraag zonder meer naast zich neerlegt, neemt een stilzwijgende beslissing betreffende de sociale dienstverlening.

Een dergelijke beslissing is bij ontstentenis van een motivering onwettig (zie o.m. Arbh. Brussel, 15 februari 1995). Bovendien bepaalt artikel 62bis van de OCMW-wet dat een beslissing inzake individuele hulpverlening genomen door de raad voor maatschappelijk welzijn of door een van de organen aan wie de raad bevoegdheden heeft overgedragen, aan de persoon die de hulp heeft aangevraagd, in casu de huisvestingsmaatschappij, ten gunste van de huurder schriftelijk en aangetekend of tegen ontvangstbewijs moet worden megedeeld.

Die beslissing moet met redenen omkleed zijn en de beroepsmogelijkheid vermelden. Een sociale huisvestingsmaatschappij dient daarom in elk geval aan te dringen op een uitdrukkelijke beslissing van het OCMW.

Antwoord

1. De VHM beschikt nog niet over cijfers voor 1996, aangezien de verwerking van de "statistische inlichtingen op 31.12.1996", waarbij onder meer wordt gepeild naar het aantal opzeggingen waarbij een beroep diende te worden gedaan op het OCMW, nog niet is afgerond. De resultaten worden eind mei verwacht.

Uit een onderzoek dat op mijn vraag door de VHM in 1996 werd verricht, is gebleken dat in het kalenderjaar 1995 de lokale sociale huisvestingsmaatschappijen zich voor 381 opzeggingen in verbinding dienden te stellen met het OCMW.
4. In 34,1 % van de gevallen verleende het OCMW bijstand (bv. budgetbegeleiding), zodat de huurder kon blijven wonen.

In 2,3 % van de gevallen zorgde het OCMW voor een andere woning.
5. In de enquête die door de VHM in 1996 werd uitgevoerd, werd hiernaar niet gepeild. Wat de mogelijke instrumenten van bemiddeling betreft, verwijs ik naar mijn collega bevoegd voor Welzijn.

6. De VHM beschikt over geen gegevens m.b.t. de vraag waar de uitgezette huurders belanden indien de vraag tot bemiddeling van het OCMW zonder gevolg blijft of de bemiddeling van het OCMW niet succesvol blijkt en tot een uitzetting wordt overgegaan.

Het onderzoek voor 1995 bevat geen gegevens m.b.t. het aantal uitgevoerde opzeggingen.

Vraag nr. 97
van 13 maart 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Brugge m.b.t. Cercle Brugge – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Brugge ter organisatie en ondersteuning van de activiteiten van Cercle Brugge op haar territorium ?
2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?
3. Kan de minister mij laten weten of de tegemoetkomingen van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen zijn geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 98
van 18 maart 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Inkomsten/uitgaven Gent m.b.t. AA Gent – Toezicht

1. Welke uitgaven maakt het stadsbestuur van Gent ter organisatie van de activiteiten van AA Gent op haar territorium ?

2. Welke inkomsten heeft het stadsbestuur ten gevolge van fiscale heffingen of andere gemeentelijke reglementeringen door de aanwezigheid van deze club op haar territorium ?

3. Kan de minister mij laten weten of bij wijze van ambtelijke of juridische maatregelen de tegemoetkomingen van de gemeentelijke overheid voor een professionele voetbalactiviteit zijn geregeld ?

Antwoord

Aangezien mijn administratie niet beschikt over de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde gegevens, worden ze opgevraagd bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen.

Zodra ik over deze gegevens beschik, worden ze meegedeeld in een aanvullend antwoord.

Vraag nr. 99
van 18 maart 1997
van de heer JOACHIM COENS

Herwaarderingsgebied Dorpskom Uitkerke – Stand van zaken

Op 26 september 1984 werd het herwaarderingsgebied "Dorpskom Uitkerke" bij besluit van de Vlaamse regering erkend en later met een kleine uitbreiding op 6 november 1985. In toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 1 april 1993 tot regeling van de tegemoetkoming van het Vlaams Gewest voor de uitvoering van stads- of dorpsherwaarderingsprojecten, werd goedgekeurd voor een actualisering van de beoogde operaties. Uiteindelijk werd de oppervlakte van het oorspronkelijke gebied verminderd ten voordele van een uitbreiding met een huizenblok waarbinnen een nieuwbouwproject wordt gepland.

Voor de realisatie van de beoogde operaties (pandenbeleid en oprichting van 20 sociale eengezinswoningen) wordt nauw samengewerkt met enerzijds het Vlaams Woningfonds en anderzijds de West-Vlaamse Intercommunale voor Huisvesting (WIH).

Op 3 mei 1996 (aanvulling 27 juni 1996) werd dit dossier aan de administratie opgestuurd voor goedkeuring door de Vlaamse regering. Tot op heden kwam er nog geen antwoord.

Wat is de actuele stand van zaken met betrekking tot dit dossier ?

Waarom werd de besluitvorming nog niet voltooid en wanneer zal zij dan wel worden voltooid ?

Antwoord

Het door het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge ingediende dossier ter actualisering en uitbreiding van bovengenoemd herwaarderingsgebied, werd door mij samen met 30 andere actualisatiedossiers op 7 oktober 1996 voor advies overgezonden aan de Inspectie van Financiën.

In zijn advies van 6 december 1996 hierover, heeft de inspecteur-generaal van Financiën gesteld dat, gezien de zeer belangrijke budgettaire weerslag van de 31 voorgelegde actualisatiedossiers en het te beperkte jaarlijkse begrotingskrediet dat daar tegenover staat, deze dossiers niet gunstig kunnen worden geadviseerd. Bij schrijven van 19 december 1996 in antwoord op mijn verzoek om begrotingsakkoord van 13 december 1996, heeft de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid zich aangesloten bij dit standpunt.

Gelet op de wellicht terechte opmerkingen vanuit Financiën en Begroting, zal het aangewezen zijn om de problematiek van de herwaarderingsgebieden en alle andere bijzondere gebieden opnieuw te bekijken na de goedkeuring van de Vlaamse Wooncode in het Vlaams Parlement. In deze Vlaamse Wooncode worden al deze gebieden samengebracht tot twee bijzondere gebieden, de woonvernieuwingsgebieden en de woningbouwgebieden. Op dat ogenblik zal het dossier van de herwaarderingsgebieden voor beslissing aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

Vraag nr. 100
van 18 maart 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Gemeentepersoneel – Federale plannen

De bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en het Vlaams Gewest brengt mee dat de gemeenten (weliswaar onder het toezicht van de minister) bevoegd zijn om de rechten van het gemeentepersoneel, onder andere inzake onderbreking van hun beroepsloopbaan, vast te leggen of de grenzen ervan te bepalen.

Als dit inderdaad zo is – de bijzondere wet tot hervorming der instellingen is mijns inziens niet vatbaar voor een andere uitleg – is de federale minister in deze niet bevoegd. Ik verneem echter dat hij terzake plannen zou hebben.

Is dit de minister bekend ? Zo ja, wat heeft hij ondernomen om de bij bijzondere wet vastgelegde bevoegdheidsverdeling te doen respecteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat artikel 162 van de Grondwet de normerende bevoegdheid in verband met de provinciale en gemeentelijke instellingen nog steeds aan de federale wetgever toekent.

Op basis van deze bepaling heeft de federale wetgever een aantal initiatieven genomen ter bevordering van de arbeidsherverdeling bij gemeenten en provincies, waaronder ook een initiatief inzake de loopbaanonderbreking.

De bijzondere wet tot hervorming der instellingen heeft enkel het administratief toezicht op de gemeenten en provincies geregionaliseerd.

Het Sint-Michielsakkoord stelde de regionalisering van de gemeente- en de provinciewet in het vooruitzicht. Om deze reden werd artikel 162 van de Grondwet voor herziening vatbaar gesteld. Tot op heden werd echter nog geen uitvoering gegeven aan deze afspraak uit het Sint-Michielsakkoord.

Vraag nr. 101
van 18 maart 1997
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Baarle-Hertog/Baarle-Nassau – Samenwerking

Is de samenwerkingsvorm van de gemeenten Baarle-Hertog en Baarle-Nassau gesteund op de Benelux-overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale gemeenschappen en autoriteiten ?

In bevestigend geval, kan dan worden aangegeven op welke terreinen deze samenwerking wordt toegestaan en hoe en door wie daarop toezicht wordt uitgeoefend ?

Zijn er, behoudens dit voorbeeld, nog andere verzoeken tot dergelijke samenwerking ingediend ? Zo ja, welke ?

Is het de bedoeling met Baarle-Hertog en Baarle-Nassau te komen tot een proefproject voor een Europese gemeente? Zo wordt het wel eens voorgesteld. Daarom, en vooral ter voorkoming van misverstanden, lijkt het goed mee te delen of de aantrekkelijke samenwerking verder kan (en zal) gaan dan wat in de Benelux-overeenkomst is bepaald.

Antwoord

De geplande samenwerkingsvorm tussen de gemeenten Baarle-Hertog en Baarle-Nassau past volledig in de Benelux-overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking. Het overleg dien-aangaande wordt trouwens georganiseerd onder de auspiciën van de Benelux-overheden.

Dit overleg heeft nog niet het stadium bereikt van de praktische uitvoering. De meest recente besprekingen vonden plaats op 24 maart 1997. In de huidige stand van zaken zou worden geopteerd voor de oprichting van een gemeenschappelijk orgaan, als voorbereiding tot een eventueel later op te richten grensoverschrijdend openbaar lichaam. Als te behandelen thema's door dit gemeenschappelijk orgaan wordt gedacht aan de brandweer, het toeristisch impulsplan, het gemeenschappelijk cultureel centrum, het gemeentelijk rioleringsplan, de afvalinzameling en de omleidingsroutes.

Op een raamontwerp van deze samenwerkingsvorm kan nu worden gereageerd door de verschillende delegaties, met het oog op de redactie van een aangepast ontwerp van statuut.

De benaming "Europese gemeente" is enigszins ongelukkig gekozen omdat aldus ten onrechte de indruk wordt gewekt als zouden beide Baarles worden samengevoegd tot één gemeente. Dit is zeker niet de bedoeling.

Ik ben niet op de hoogte van andere concrete voorstellen tot samenwerking in het grensgebied volgens gelijkaardige formules. Wel kan ik de verzekering geven dat, gelet op de goede verstandhouding met het Benelux-secretariaat, dergelijke verzoeken mij ongetwijfeld worden meegedeeld.

Vraag nr. 102
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 153

van 18 maart 1997

van de heer John Taylor

Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

Vraag nr. 104
van 19 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Domus Flandria – Huursubsidies

In het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting kunnen er individuele huursubsidies worden toegekend aan de huurders van een Domus Flandria-woning.

1. Welke voorwaarden worden er gesteld om in aanmerking te kunnen komen?
2. Zijn er meer aanvragen dan financieel mogelijk is, rekening houdend met het budget?
3. Tot welk bedrag kan deze subsidie gaan per individueel dossier?
4. Wat is het totale bedrag dat jaarlijks op de begroting wordt ingeschreven?

Antwoord

Elke huurder van een Domus Flandria-huurwoning heeft recht op een individuele huursubsidie. De verhuring van de 6.957 Domus Flandria-huurwoningen zelf is geënt op de reglementering aangaande het sociale huurstelsel, conform het besluit van de Vlaamse regering van 29 december 1994, waarin uitdrukkelijk volgende voorwaarden worden opgelegd om tot een sociale woning als huurder te worden toegelaten :

- het aan de personenbelasting onderworpen inkomen van het referentiejaar moet lager zijn dan het plafond vermeld in de regelgeving ;
- tot 3 jaar voor de toezegging geen woning volledig in vruchtgebruik of in volle eigendom hebben ;
- in het kandidatenregister ingeschreven zijn ;
- een waarborg van maximaal 20.000 frank storten.

Elke individuele huursubsidie is budgettair vastgelegd op haar maximale grens van 82.000 frank. Zoals hierboven aangestipt, zijn er in het urgentieprogramma in het totaal 6.957 huurwoningen, verspreid over 282 projecten. Afgezien van deze woningen, worden er in het kader van het urgentieprogramma geen andere individuele huursubsidies toegekend. Administratief en begrotingstechnisch is het bijgevolg onmogelijk het ingeschreven krediet te overschrijden.

De maximale huursubsidie per verhuurde woning en per jaar bedraagt 82.000 frank. Dit bedrag wordt projectmatig gecorrigeerd op basis van de inkomens van de individuele huurders, conform het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 1996 (Belgisch Staatsblad van 18 januari 1997).

De huursubsidie als een van de subsidievormen binnen het urgentieprogramma, wordt uitbetaald door een DAB (dienst met afzonderlijk beheer), gefinancierd via een dotatie opgenomen onder BA 41.10 van het programma 62.30 in de administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap. In de uitgavenbegroting '97 bedraagt deze dotatie 1.591.000.000 frank en ze wordt aangewend om alle uitgaven '97 met betrekking tot het urgentieprogramma, met inbegrip van de huursubsidie, te financieren.

**Vraag nr. 105
van 19 maart 1997
van de heer JACKY MAES**

Toewijzing sociale huurwoningen – "Bijzondere sociale omstandigheden"

Het artikel 6 § 1 van het sociaal huurbesluit van 29 september 1994 (Belgisch Staatsblad 3 december 1994) zegt dat de raad van bestuur van iedere sociale huisvestingsmaatschappij, of het door haar aangestelde verhuurcomité, in individuele gevallen aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)

een gemotiveerde afwijking van de bepalingen van de artikelen 2 § 1, en 5 kan vragen. De aanvraag dient gebaseerd te zijn op bijzondere omstandigheden van sociale aard en vergezeld te zijn van het advies van de commissaris van de VHM bij de sociale huisvestingsmaatschappij.

Dit artikel 6 behandelt de afwijking van de toewijzingsregels voor individuele gevallen die gebaseerd zijn op bijzondere omstandigheden van sociale aard. Individuele afwijkingen moeten mogelijk blijven, maar ze zouden moeten gebaseerd zijn op gelijke begrippen en altijd grondig moeten gemotiveerd zijn. Inkomen is een gemakkelijk element om te controleren, maar andere sociale componenten zijn veel moeilijker te detecteren en zijn voor interpretatie vatbaar.

1. Bestaan er momenteel modaliteiten die de "bijzondere omstandigheden" beschrijven ?
2. Hoeveel afwijkingen werden er volgens dit artikel toegestaan in 1995 en 1996 ?
3. Om welke bijzondere omstandigheden ging het in deze gevallen ?
4. Bestaat er enige vorm van controle op het toestaan van de afwijking ?
5. Kan dergelijke afwijking worden aangevraagd in geval van onbewoonbaarverklaring en ingeval er een dringende noodzaak van herhuisvesting is ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1994 bevat geen definitie van de in artikel 6 § 1 vermelde "bijzondere omstandigheden van sociale aard".

Gelet op de specificiteit van elk dossier, werden ook door de VHM geen criteria vooropgesteld.

Er werd wel een modelformulier opgesteld dat in eerste instantie moet worden ingevuld door de aanvragende erkende vennootschap en dat de motivatie voor de aanvraag bevat. De bouwmaatschappij kan alle mogelijke elementen die in dit kader relevant zijn, aanhalen ter staving van de aanvraag. Op het modelformulier dient de VHM-commissaris zijn advies uit te brengen.

2. In 1995 en 1996 werden respectievelijk 337 en 341 aanvragen tot afwijking toegestaan.

3. Zoals reeds onder punt 1 werd vermeld, heeft elk dossier zijn specifieke kenmerken.

Meestal is er een combinatie van de volgende factoren aanwezig : zeer laag inkomen, dringend de privé-huurwoningmarkt moeten verlaten, faillissement, gedwongen verkoop van de eigendomswooning, waarbij de opbrengst dient om schulden aan te zuiveren, het bewonen van een onaangepaste woning, de onmogelijkheid om in de privé-sector een geschikte woning te vinden wegens te duur, enzovoort.

4. Conform het huurbesluit beslist de VHM over het al dan niet toestaan van de afwijking.
5. In het geval een kandidaat-huurder een ongezone woning ontruimt die hij betrok op datum van de onbewoonbaarverklaring, geniet hij voorrang voor de toewijzing van een sociale woning, zodat een aanvraag tot afwijking in feite overbodig is.

Vraag nr. 117
van 27 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Hypotheekleningen VHM – Bewijs belastbaar inkomen

Voor de leningen aangegaan bij de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) wordt het belastbaar inkomen van twee jaar voordien in aanmerking genomen bij de berekening van de intrestvoet. Voor tal van ontleners brengt dit tot de maand juni moeilijkheden mee. De belastingadministratie kan het belastingformulier voor de inkomsten van twee jaar voordien afleveren tot de maand juni.

Door deze administratieve hindernis wordt de duurtijd van het compromis soms overschreden, met alle financiële gevolgen van dien.

1. Heeft de minister onderzocht of voor het bewijs van het belastbaar inkomen geen andere bewijsmiddelen voorhanden zijn ? Welke schikkingen kan de fiscale administratie hiervoor aandienen ? Werd hieromtrent reeds overlegd ?
2. Wat weerhoudt de minister om voor de berekening van de intrestvoet het nettobelastbaar inkomen van drie jaar voordien in acht te nemen (zoals in de sociale huursector) ?

Antwoord

Er bestaan geen andere bewijsmiddelen die eenzelfde objectieve zekerheid bieden omtrent het belastbaar inkomen, dan het jaarlijkse aanslagbiljet opgesteld door het ministerie van Financiën.

Het gegeven dat het belastbaar inkomen van twee jaar voordien moet worden voorgelegd, heeft tot doel ervoor te zorgen dat het in aanmerking genomen belastbaar inkomen voor de berekening van de intrestvoet zo dicht mogelijk aansluit bij het huidige inkomen.

In de sociale huursector daarentegen wordt het nettobelastbaar inkomen van drie jaar geleden in aanmerking genomen. De reden hiervoor is dat de huur voor het jaar 1998 bijvoorbeeld reeds door de sociale huisvestingsmaatschappij in de maand september 1997 zal worden berekend. In dit geval heeft nog bijna niemand zijn of haar aanslagbiljet ontvangen.

Er is echter ook een zeer fundamenteel verschil met de sociale huursector. Terwijl in de sociale huursector het belastbaar inkomen elk jaar opnieuw moet worden aangetoond en de te betalen huurprijs daaraan aangepast wordt, is het toestaan van een hypothecaire lening en/of de aankoop van een sociale koopwoning veel definitiever. Terwijl in de sociale huursector de te betalen huurprijs wordt aangepast aan het inkomen, is dit in de sociale eigendomssector veel minder of zelfs niet het geval, zodat het dus zeker aangewezen is dat het oorspronkelijk in aanmerking genomen belastbaar inkomen zo nauw mogelijk aansluit bij het huidige, werkelijke inkomen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 129
van 24 februari 1997
van de heer MARINO KEULEN

Onderzoeksopdrachten – Stand van zaken

In 1995 en 1996 werden volgende onderzoeken, studies of enquêtes georganiseerd inzake materies die ressorteren onder de bevoegdheid van de minister :

- het lees-, leer- en koopgedrag van Vlamingen inzake boeken ;
- een beleidsvoorbereidend onderzoek met het oog op een eventuele herwerking van het podiumkunstendecreet ;
- het bibliotheekgebruik in Vlaanderen ;
- het inventariseren van de regelgevingen voor jeugdgroepen om kwaliteitsvol en milieuvriendelijk op kamp te gaan ;
- de economische impact van cultuur en van het cultureel subsidiëringsbeleid.

Voor 1997 werd een onderzoek in het vooruitzicht gesteld inzake de culturele infrastructuur.

Als tweede onderzoeksproject voor 1997 werd overwogen om een onderzoek te voeren inzake de implementatie van jeugdwerkbeleidsplannen, drie jaar na het in werking treden van het decreet van 9 juli 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid.

Wat de gerealiseerde onderzoeken betreft, vernam ik graag het volgende.

1. Hoeveel heeft ieder onderzoek gekost ?
2. Werden alle onderzoeken gefinaliseerd ? Welke wel en welke niet ? Om welke redenen werden bepaalde onderzoeken niet gefinaliseerd en tegen wanneer zal dat gebeuren ?
3. Aan wie werden deze onderzoeken uitbesteed ?
4. Wat zijn de resultaten van deze onderzoeken ?
5. Zijn er onderzoeken die door de aard van de resultaten nog diepgaander onderzoek vereisen en zo ja, welke ?

Wat de twee aangekondigde onderzoeken voor 1997 betreft, vernam ik graag het volgende.

6. Werden ze al opgestart ?
7. Wat is het prijskaartje van van die onderzoeken ?
8. Tegen wanneer moeten ze klaar zijn ?
9. Aan wie worden die onderzoeken toevertrouwd ?

Antwoord

I. Onderzoeken, studies en enquêtes 1995-1996

Het lees-, leer- en koopgedrag van Vlamingen inzake boeken

1. De totale kostprijs van dit onderzoek bedroeg 2.230.000 frank exclusief BTW. De helft hiervan (1.344.969 fr. incl. BTW) was ten laste van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ; de andere helft werd betaald door de medeopdrachtgever, de Vereniging ter Bevordering van het Vlaamse Boekwezen.
2. Het onderzoek liep van 1 juli 1995 tot 30 juni 1996 en verliep volledig zoals gepland. De definitieve resultaten werden gepresenteerd op 19 september 1996.
3. Het onderzoek werd uitbesteed aan Dimarso-Gallup Belgium, zoals al eerder gebeurde bij het volledig gelijkaardige onderzoek dat liep over de periode 1 juli 1993 - 30 juni 1994.
4. Het resultaat van dit onderzoek is een reeks statistische gegevens waaruit conclusies worden getrokken betreffende het koop-, lees- en leen-gedrag met betrekking tot boeken in Vlaanderen. Het laat tevens toe de evolutie in de tijd na te gaan en de gegevens te vergelijken met de situatie in Nederland.
5. Het ligt in de bedoeling dit onderzoek regelmatig te herhalen om de evolutie te kunnen nagaan.
Er is nog geen nieuw onderzoek gepland.

Een beleidsvoorbereidend onderzoek met het oog op een herwerking van het podiumkunstendecreet

1. Subsidie voor deze studie : 1,5 miljoen frank (begroting 1996, b.a. 12.24, pr. 44.5).
2. Ja.
3. Dit onderzoek werd uitbesteed aan het VTI – onderzoek en redactie Els Baeten, Ann Olaerts, Geert Opsomer.
4. Resultaat is een vooronderzoek inzake productie en spreiding van de podiumkunsten in Vlaanderen, een analyse van niet-structureel gesubsidieerde initiatieven, een schriftelijke enquête, een eindrapport met beleidssuggesties, met het oog op een eventuele hertekening van het podiumkunstendecreet. De studie reikt vooral discussiemateriaal aan inzake een te voeren ontwikkelingsbeleid met het oog op een flexibele ontwikkeling van de podiumkunsten in de toekomst. De studie werd voorafgegaan door

de reeks geanimeerde rondetafelgesprekken "loslopend wild" over de vragen van de niet-structureel gesubsidieerde kunstenaars.

Het bibliotheekgebruik in Vlaanderen

In 1995 werd bij de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken een onderzoek georganiseerd in verband met het bibliotheekgebruik in Vlaanderen.

1. Kosten van het onderzoek : 1.500.000 frank.
2. Dit onderzoek werd gefinaliseerd.
3. Het betrokken onderzoek werd uitbesteed aan het Centrum voor Andragogisch Onderzoek, Liedtstraat 27-29, 1030 Brussel.
4. Het onderzoek laat toe de evolutie te volgen van het profiel van de bibliotheekgebruiker, zodat de dienstverlening binnen de openbare bibliotheek adequaat kan worden aangepast.
5. De resultaten van dit onderzoek zullen op termijn moeten worden geactualiseerd.

Deelname aan het culturele leven in Vlaanderen

In het jaar 1996 werd een onderzoek naar de deelname aan het culturele leven in Vlaanderen gestart.

1. Kosten van het onderzoek : 2.376.000 frank (waarvan 1.500.000 frank bij de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken en 876.000 frank bij de afdeling Muziek, Letteren en Podiumkusten).
2. Het eindrapport van dit onderzoek moet uiterlijk worden ingediend tegen 31 januari 1998.
3. Het betrokken onderzoek werd uitbesteed aan UIA, Universiteitsplein 1, 2610 Antwerpen.
4. Het voortgangsrapport werd eind januari 1997 ingediend.
5. De resultaten zullen moeten uitwijzen of er nog diepgaander onderzoek vereist is.

Het inventariseren van de regelgevingen voor jeugdgroepen om kwaliteitsvol en milieuvriendelijk op kamp te gaan

1. Kostprijs van het onderzoek : deze studieopdracht werd door de minister toegewezen aan

de Koning Boudewijnstichting, voor een globaal bedrag van 1,5 miljoen.

2. Het onderzoek werd gefinaliseerd in een eindrapport. Dat eindrapport inventariseerde de rechten en plichten van de begeleiding van kamperende jeugdgroepen, uitgaande van de normale eerste bekommernissen van "op kamp gaan" tot en met de volledige afsluiting van het kamp : van de kamporganisatie en kampopbouw, over het verblijf en activiteiten in de natuur, over het verkeersreglement, veiligheid en preventie, aansprakelijkheid en verzekeringen, tot consumentenrechten en juridische stappen.
3. In samenwerking met de afdeling Jeugdwerk en in opdracht van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn voerde de Koning Boudewijnstichting deze onderzoeksopdracht uit.
4. Het eindrapport werd door de Koning Boudewijnstichting in samenwerking met de afdeling Jeugdwerk verwerkt tot een publicatie : "Loslopend wild". Deze publicatie verscheen aanvullend en samen met het Repertorium Kampeercentra, een uitgave van de afdeling Jeugdwerk in samenwerking met de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme.

"Loslopend wild" verzamelt en verklaart op een systematische en gestructureerde wijze de wetten, decreten en reglementen voor een veilig en milieuvriendelijk kamp. Zeer belangrijk voor jeugdwerkers : heel veel aandacht gaat uit naar wat toelaatbaar en mogelijk is. Niet elk aspect wordt technisch volledig uitgewerkt, maar toch vindt men telkens wat moet, mag en mogelijk is. Er wordt rekening gehouden met de verscheidenheid van regels en wetten in de verschillende landsgedeelten.

"Loslopend wild" is vooral opgevat als een hulpmiddel. Het wil jeugdwerkers informeren en adviseren over verplichtingen en aanbevelingen. Maar ook jeugdconsulenten, werkers op JAC's (jongerenadviescentra) en JIP's (jeugdadviescentra), vormingswerkers in de bovenbouw van het jeugdwerk, volwassen begeleiders van jeugdverenigingen, sportfunctionarissen, politiediensten, onthaalgemeenten, eigenaars van kamphuizen en -terreinen vinden in dit boek een belangrijke bron van feitenkennis en tips.

5. Om de actualiteitswaarde van de informatie vervat in "Loslopend wild" regelmatig te kun-

nen valoriseren en actueel te houden, werd in samenwerking met en ondersteuning van de afdeling Jeugdwerk overgegaan tot de oprichting van een Ombudsdienst Jeugdtoerisme in de schoot van de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme.

De economische impacts van cultuur en van het cultureel subsidiëringsbeleid

1. Op de begroting 1994 werd voor deze studie een subsidie van 4,9 miljoen uitgetrokken (b.a. 12.24, pr. 44.5 en b.a. 12.23, pr. 43.2).
2. Ja.
3. Studiecentrum voor Economisch en Sociaal Onderzoek van de Ufsia : Guido De Brabander, Stefan Késenne, Ann Lievens en Liesbeth Steel.
4. Het project betrof enerzijds een studie over de podiumkunsten en anderzijds enkele verkennende studiegevallen in het domein van de socio-culturele activiteiten en de musea. De gevolgen van cultuur voor de inkomensvorming en de werkgelegenheid worden belicht. Percentages van het door podiumkunsten bereikte publiek, volgens sociale klassen. De directe en indirecte tewerkstelling, aantal banen, cijfers over recuperatie van de subsidies door de centrale overheid via de sociale lasten op werknemerslonen en BTW. Op het vlak van de musea werden twee instellingen in Antwerpen onderzocht : het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten en het Museum voor Hedendaagse Kunst, beide musea waar de Vlaamse Gemeenschap sterk bij betrokken is.
5. Ja. Diepgaander onderzoek gaat als volgt : het beleid van de instellingen in de museum- en podiumsector.

In aansluiting op het door Guido De Brabander gerealiseerde onderzoek wordt de economische invalshoek van het cultuurbeleid verder ontwikkeld in een nieuwe enquête. De sector wordt opnieuw vanuit economisch gezichtspunt doorgelicht, maar de resultaten worden voornamelijk gericht op de effecten van het management in de betrokken sectoren en het evalueren van het gebruikte beheersinstrumentarium. De analyse moet leiden tot het formuleren van aanbevelingen voor een verhoging van de kwaliteit en de efficiëntie van het beleid in de instellingen in de podiumkunsten- en museumsector. Op de begroting 1996 werd een budget van 2,5 miljoen ingeschreven. Dit onderzoek is momenteel in

volle voorbereidingsfase, binnen een hiertoe opgerichte stuurgroep.

6 - 9. Geen informatie voorhanden.

II. Onderzoeksprogramma's 1997

Vooraf : Een onderzoek inzake de culturele infrastructuur werd voor 1997 bij de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken niet in het vooruitzicht gesteld.

Onderzoek betreffende de implementatie van de jeugdwerkbeleidsplannen

1. Dit onderzoek wordt eerstdaags opgestart.
2. Voor de uitvoering van dit onderzoek wordt 1,5 miljoen frank uitgetrokken.
3. Het onderzoek zal moeten worden afgesloten uiterlijk op 30 september 1997.
4. De VZW Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en Jeugdconsulenten (VVJ) werd gevraagd dit onderzoek uit te voeren.

Studie cluster onderwijs-cultuur

Als bijkomende informatie bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger gegevens over de studie "Cluster onderwijs-cultuur" die in 1997 wordt opgestart.

Uit de studie van professor De Brabander bleek onder andere dat een introductie in kunst en cultuur via het onderwijs een essentiële schakel is voor latere kunstparticipatie. Daarom is het wenselijk dat er een grondige analyse gebeurt van de diverse inspanningen binnen de diverse activiteiten, dat een overzicht wordt gemaakt van de gemeenschappelijke doelen en dat via het in kaart brengen van de huidige en de wenselijke toestand zo mogelijk een sterker samenwerkingsmodel voor de toekomst ontstaat.

De studie werd uitbesteed aan Fevecc, omdat zij zeer vertrouwd zijn met de relatie cultuur en onderwijs. Voor 1997 is op het budget Onderwijs een som van 1.600.000 frank ingeschreven, dit voor de onderzoeksperiode 1 mei 1997 tot 31 oktober 1997. Op het budget Cultuur is voor de periode 1 november 1997 tot 31 december 1997 in totaal 602.500 frank ingeschreven, voor de periode 1 januari 1998 tot 30 april 1998 en 997.500 frank. Cultuur en Onderwijs dragen dus elk in totaal 1.600.000 frank bij.

Vraag nr. 130
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies

Kerkgebouwen maken een belangrijk deel uit van het historisch patrimonium in Vlaanderen.

Deze gebouwen in stand houden is een belangrijke maar dure opdracht van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de kerken die als monument werden gerestaureerd met subsidies van de Vlaamse Gemeenschap in de jaren '92, '93, '94, '95, en '96, onderverdeeld per provincie? Hoeveel bedroeg de subsidie in de respectievelijke dossiers?
2. Kan de minister mij ook inzicht geven in de aard van de werkzaamheden in de verschillende dossiers?

Antwoord

1. De totale bijdrage van het Vlaams Gewest bedroeg:

– in 1992	513.987.307 fr.
– in 1993	637.759.849 fr.
– in 1994	646.750.698 fr.
– in 1995	618.588.809 fr.
– in 1996	709.558.891 fr.

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de lijsten van restauraties van monumentale kerken en het bedrag van de bijdrage van het Vlaamse Gewest.

2. De aard van de werkzaamheden betreft zowel stabiliteitswerken, het vervangen van niet te restaureren elementen, het reinigen, restaureren of schilderen van het kerkgebouw, het restaureren van beelden, glasramen, schilderijen en vaste ornamenten, alsook beveiligingswerken en het vooronderzoek voor de restauratie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 131
van 26 februari 1997
van mevrouw SONJA BECQ

Bijzondere jeugdzorg – Verwijzende instanties

In de voorzieningen voor bijzondere jeugdzorg worden zowel jongeren opgevangen die (op vrijwillige basis) worden verwezen door de comités voor bijzondere jeugdzorg, als jongeren die via de jeugdrechtbank worden verwezen. Het gaat daarbij zowel om diensten voor thuisbegeleiding, als om observatie- en oriëntatiecentra, als om residentiële voorzieningen.

1. Is er bij deze voorzieningen een andere opvang en/of aanpak naargelang deze jongeren op vrijwillige basis, dan wel via de jeugdrechtbank werden doorverwezen?
2. Is het mogelijk om per arrondissement en per voorziening het aantal (procentueel) "vrijwillig" dan wel "gedwongen" doorverwezen jongeren aan te geven?
3. Is het mogelijk om per arrondissement en per verwijzende instantie (comité voor bijzondere jeugdzorg – jeugdrechtbank) aan te geven hoeveel (en procentueel) jongeren worden doorverwezen naar de verschillende "soorten" voorzieningen in de bijzondere jeugdzorg?

Antwoord

1. De erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand moeten de opvang en de aanpak van de hun toevertrouwde minderjarigen organiseren overeenkomstig de normen vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand. Deze normen viseren in geen enkele regel een onderscheid tussen minderjarigen die worden verwezen door de comités voor bijzondere jeugdzorg enerzijds en door de jeugdrechtbanken anderzijds. In de praktijk doet, voorzover bekend, een dergelijk onderscheid zich ook niet voor.

Dergelijk onderscheid is ook niet nodig. Ongeveer 90 % van de minderjarigen die aan de pri-

vate voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand worden toevertrouwd, komt er terecht op grond van de in de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand, gecoördineerd op 4 april 1990, vermelde notie "problematische opvoedingssituatie". Het is niet omdat zij er terecht kunnen komen via de vrijwillige hulpverlening of via de gedwongen hulpverlening, dat er twee soorten minderjarigen zouden bestaan of twee soorten problematieken. Heel wat van de minderjarigen van de resterende 10 %, met name zij die aan de voorzieningen worden toevertrouwd op basis van de in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming vermelde notie "als misdrijf omschreven feit", kenden leefsituaties die begrepen kunnen worden onder de decretale definitie van "problematische opvoedingssituatie". Zij hebben dan ook nood aan eenzelfde hulpverlening en bijstand.

Volledigheidshalve moet worden gewezen op het bepaalde van artikel 24 van de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand: "Onverminderd de besluiten genomen in uitvoering van artikel 31, § 2 (noot : waarin gesteld wordt dat de regering de erkenningsvoorwaarden vaststelt) met betrekking tot de regeling van de bezoeken, de briefwisseling, het opvoedingsregime en het pedagogisch concept en -programma van de erkende voorzieningen, kan de jeugdrechtbank, zowel ten aanzien van de minderjarigen de aanvullende voorwaarden bepalen, als ten aanzien van de personen die over hen het ouderlijk gezag uitoefenen of hen onder hun bewaring hebben de verplichtingen bepalen die verbonden zijn aan de maatregelen die overeenkomstig artikel 23, § 1, 2° tot 13° (noot : waarin de soorten maatregelen die de jeugdrechtbank kan nemen worden opgesomd) worden genomen". Ingevolge deze bepaling kan de jeugdrechtbank aan de minderjarigen en hun ouders verplichtingen, beperkingen, verboden opleggen, voorzover die evenwel niet strijdig zijn met de erkenningsvoorwaarden zoals vervat in het vermelde besluit van 13 juli 1994.

"Binnen de vrijwillige hulpverlening kan de verwijzende instantie, het comité voor bijzondere jeugdzorg, uiteraard niet eenzijdig aanvullende voorwaarden verbinden aan een begeleiding door en/of opname in een erkende voorziening. Aanvullende voorwaarden kunnen enkel het resultaat zijn van een consensus tussen de

betrokken partijen, met name minderjarigen, ouders, verwijzende instantie, voorziening en eventueel nog anderen. De uitvoering van artikel 24 van de gecoördineerde decreten inzake bijzondere jeugdbijstand installeert in de praktijk geen wezenlijk onderscheid in opvang en/of aanpak van minderjarigen enerzijds verwezen door de jeugdrechtbanken, anderzijds door de comités voor bijzondere jeugdzorg.

2 en 3. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger) de gevraagde cijfers met betrekking tot :

- per arrondissement en per soort voorziening het aantal minderjarigen toevertrouwd via enerzijds de comités voor bijzondere jeugdzorg (of "de vrijwillige hulpverlening"), anderzijds via de jeugdrechtbanken (of "de gedwongen hulpverlening"), zie tabel 1, absolute cijfers, en tabel 2, procentuele cijfers ;
- per arrondissement en per verwijzende instantie, comité voor bijzondere jeugdzorg enerzijds, de jeugdrechtbank anderzijds, het aantal doorverwezen minderjarigen per soort voorziening, zie tabel 3, absolute cijfers, tabel 4, procentuele cijfers.

Verklaring van de gebruikte afkortingen :

- CBJ = comité voor bijzondere jeugdzorg
- JRB = jeugdrechtbank
- Cat 1 = begeleidingstehuizen
(residentiële zorg)
- Cat 2 = gezinstehuizen (residentiële zorg)
- Cat 3 = onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra (residentiële of ambulante zorg)
- Cat 4 = dagcentra (semi-ambulante zorg)
- Cat 5 = thuisbegeleidingsdiensten
(ambulante zorg)
- Cat 6 = diensten voor begeleid zelfstandig wonen (ambulante zorg)
- Cat 7 = diensten voor pleegzorg.

De verschillen in de totalen tussen tabellen 1 en 3 wat de categorieën 1, 2 en 7 betreft, zijn te verklaren doordat in tabel 1 ook verwijzingen van andere instanties dan CBJ en JRB, gelegen in het Vlaams Gewest, zijn opgenomen.

Tabel 1

**Aantal minderjarigen toevertrouwd via CBJ/JRB
per arrondissement, per soort voorziening
absolute cijfers – 01/11/96**

		Soort voorziening						
Voorzieningen te		Cat 1	Cat 2	Cat 3	Cat 4	Cat 5	Cat 6	Cat 7 Pleegge- zinnen
Antwerpen	CBJ	130	7	24	48	50	66	247
	JRB	222	11	18	21	40	7	308
Mechelen	CBJ	40	9	9	24	11	15	72
	JRB	18	7	1	5	5	5	191
Turnhout	CBJ	62	8	9	27	8	19	8
	JRB	86	6	3	13	10	3	10
Brussel	CBJ	11	0	9	17	11	13	79
	JRB	2	0	2	3	8	3	79
Halle-Vil- voorde	CBJ	18	0	0	11	16	3	1
	JRB	23	4	0	11	14	1	10
Leuven	CBJ	67	4	10	12	9	20	76
	JRB	64	7	6	12	6	7	101
Aalst	CBJ	51	0	0	5	12	8	58
	JRB	72	0	0	1	6	1	20
Dender- monde	CBJ	25	0	5	3	11	5	2
	JRB	50	0	12	5	8	0	7
Eeklo	CBJ	22	0	6	14	0	6	0
	JRB	19	0	8	4	0	2	2
Gent	CBJ	113	5	16	34	39	39	119
	JRB	93	2	8	6	9	6	127
Oudenaarde	CBJ	62	0	0	5	9	3	2
	JRB	78	0	0	5	7	0	0
St.-Niklaas	CBJ	33	0	0	14	18	4	4
	JRB	29	0	0	2	10	0	9
Brugge	CBJ	94	1	14	26	21	19	84
	JRB	90	6	11	10	7	3	84
Ieper	CBJ	50	0	0	17	13	3	1
	JRB	78	0	0	3	5	0	2
Kortrijk	CBJ	66	0	0	58	12	15	6
	JRB	59	0	0	1	8	4	4
Oostende	CBJ	53	5	0	9	6	4	0
	JRB	72	5	0	3	10	2	1
Roeselare- Tielt	CBJ	35	7	0	12	11	7	125
	JRB	21	2	0	3	7	0	157
Veurne- Diksmuide	CBJ	34	0	0	0	12	3	0
	JRB	23	0	0	0	3	1	2
Hasselt	CBJ	86	0	0	16	10	12	79
	JRB	84	0	0	3	11	2	157
Maaseik	CBJ	16	0	6	12	13	6	0
	JRB	24	0	1	3	11	5	5
Tongeren	CBJ	57	0	9	22	10	21	3
	JRB	51	0	2	6	4	0	3
Totaal CBJ		1.125	46	117	386	302	291	966
Totaal JRB		1.258	50	72	120	189	52	1.279
Algemeen totaal		2.383	96	189	506	491	343	2.245

Tabel 2

**Aantal minderjarigen toevertrouwd via CBJ/JRB
per arrondissement, per soort voorziening
procentuele cijfers – 01/11/96**

		Soort voorziening						
Voorzieningen te		Cat 1	Cat 2	Cat 3	Cat 4	Cat 5	Cat 6	Cat 7 Pleegge- zinnen
Antwerpen	CBJ	37	39	57	70	56	90	45
	JRB	63	61	43	30	44	10	55
Mechelen	CBJ	69	56	90	83	69	75	27
	JRB	31	44	10	17	31	25	73
Turnhout	CBJ	42	57	75	68	44	86	44
	JRB	58	43	25	33	56	14	56
Brussel	CBJ	85		82	85	58	81	50
	JRB	15		18	15	42	19	50
Halle-Vil- voorde	CBJ	44	0		50	53	75	9
	JRB	56	100		50	47	25	91
Leuven	CBJ	51	36	63	50	60	74	43
	JRB	49	64	38	50	40	26	57
Aalst	CBJ	41			83	67	89	74
	JRB	59			17	33	11	26
Dender- monde	CBJ	33		29	38	58	100	22
	JRB	67		71	63	42	0	78
Eeklo	CBJ	54		43	78		75	0
	JRB	46		57	22		25	100
Gent	CBJ	55	71	67	85	81	87	48
	JRB	45	29	33	15	19	13	52
Oudenaarde	CBJ	44			50	56	100	100
	JRB	56			50	44	0	0
St.-Niklaas	CBJ	53			88	64	100	31
	JRB	47			13	36	0	69
Brugge	CBJ	51	14	56	72	75	86	50
	JRB	49	86	44	28	25	14	50
Ieper	CBJ	39			85	72	100	33
	JRB	61			15	28	0	67
Kortrijk	CBJ	53			98	60	79	60
	JRB	47			2	40	21	40
Oostende	CBJ	42	50		75	38	67	0
	JRB	58	50		25	63	33	100
Roeselare- Tielt	CBJ	63	78		80	61	100	44
	JRB	38	22		20	39	0	56
Veurne- Diksmuide	CBJ	60				80	75	0
	JRB	40				20	25	100
Hasselt	CBJ	51			84	48	86	33
	JRB	49			16	52	14	67
Maaseik	CBJ	40		86	80	54	55	0
	JRB	60		14	20	46	45	100
Tongeren	CBJ	53		82	79	71	100	50
	JRB	47		18	21	29	0	50
Totaal CBJ		47	48	62	76	62	85	43
Totaal JRB		53	52	38	24	38	15	57

Tabel 3

**Aantal doorverwezen minderjarigen per soort voorziening
per arrondissement, per verwijzende instantie (CBJ/JRB)
absolute cijfers – 01/11/96**

Voorzieningen te		Soort voorziening						
		Cat 1	Cat 2	Cat 3	Cat 4	Cat 5	Cat 6	Cat 7 Pleegge- zinnen
Antwerpen	CBJ	167	10	25	52	51	69	201
	JRB	270	16	23	21	40	11	315
Mechelen	CBJ	55	8	11	21	11	17	48
	JRB	28	1	0	5	5	3	35
Turnhout	CBJ	55	5	14	27	8	18	42
	JRB	55	3	9	12	10	3	33
Brussel	CBJ	24	0	3	15	11	3	20
	JRB	89	1	5	13	21	3	76
Halle-Vil- voorde	CBJ	44	0	9	12	16	11	63
Leuven	CBJ	37	2	7	13	9	17	51
	JRB	94	7	6	12	6	6	100
Aalst	CBJ	42	1	3	5	12	11	44
Dendermonde	CBJ	21	0	3	4	11	6	30
	JRB	109	1	4	8	21	3	150
Gent	CBJ	153	4	10	48	39	42	98
	JRB	130	6	7	10	10	6	80
Oudenaarde	CBJ	34	0	3	5	9	2	13
	JRB	81	1	0	5	10	0	32
St.-Niklaas	CBJ	25	0	1	13	17	4	22
Brugge	CBJ	84	8	7	26	21	15	50
	JRB	128	12	7	13	19	5	138
Ieper	CBJ	39	0	0	19	12	5	9
	JRB	55	0	0	3	5	0	38
Kortrijk	CBJ	75	0	1	56	12	9	57
	JRB	83	1	1	4	13	6	57
Oostende	CBJ	39	5	3	9	6	7	48
Roeselare- Tielt	CBJ	44	0	3	12	12	12	34
Veurne-	CBJ	38	0	1	0	12	3	27
	JRB	30	0	3	0	3	1	21
Hasselt	CBJ	99	3	8	20	10	12	61
	JRB	42	0	4	7	17	4	89
Maaseik	CBJ	10	0	3	12	13	9	9
Tongeren	CBJ	40	0	2	17	10	19	30
	JRB	62	0	3	7	9	1	98
Totaal CBJ		1.125	46	117	386	302	291	957
Totaal JRB		1.256	49	72	120	189	52	1.262
Algemeen totaal		2.381	95	189	506	491	343	2.219

Vraag nr. 133
van 27 februari 1997
van de heer LOUIS BRIL

OCMW-bijdrage rusthuisverblijf – Basisdagprijs

Voor bejaarden wier middelen ontoereikend zijn om de kostprijs van een verblijf in een rusthuis te betalen, betaalt het OCMW een tegemoetkoming aan het rusthuis.

De vraag rijst of het OCMW zich voor het bepalen van de hoogte van die bijdrage mag baseren op de dagprijs die het in zijn eigen rusthuis hanteert. Het is vaak immers zo dat de OCMW's voor de eigen rusthuizen niet de reële dagprijs aanrekenen omdat de tekorten toch door de gemeenschap worden gedragen.

Indien de OCMW-bijdrage niet gebaseerd wordt op de door het ministerie van Economische Zaken goedgekeurde dagprijzen van privé-instellingen, zal dit onvermijdelijk leiden tot een verhoging van die dagprijzen. Het gedeelte dat door de OCMW's niet wordt bijgepast zal immers moeten gec recupereerd worden bij de rusthuisbewoners die zelf betalen.

Is die handelwijze van de OCMW's wettelijk ?

Antwoord

Uit de wetgeving en de rechtspraak valt niet eenduidig af te leiden of een OCMW al dan niet vrij is om de dagprijs te bepalen. Nauw aansluitend bij deze problematiek hoort de vraag of een resident voor wie het OCMW tussenkomt, over de volledige vrije keuze van woonst beschikt.

Artikel 1 van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt dat "Elke persoon recht heeft op maatschappelijke dienstverlening. Deze heeft tot doel eenieder in de mogelijkheid te stellen een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid".

Artikel 59 bepaalt dat het OCMW zijn opdracht vervult volgens de meest aangepaste methoden van het maatschappelijk werk en met eerbiediging van de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging van de betrokkenen.

Artikel 60 § 3 bepaalt dat de materiële hulp in de meest passende vorm moet worden verstrekt.

Bij een eerste plaatsing zal het OCMW wellicht zijn tussenkomst afhankelijk stellen van een opname in een eigen rusthuis.

De vraag is relevanter voor een oudere die reeds opgenomen was in een privaat rusthuis. Alhoewel de meeste OCMW's de vrijheid van woonst als principe blijken te aanvaarden, wordt dit in de werkelijkheid toch verbonden aan heel wat voorwaarden en beperkingen.

Als de vakliteratuur erop nageslagen wordt, zijn er een drietal criteria die de plaatsing of overplaatsing van een bewoner die een beroep doet op de tussenkomst van een OCMW voor het betalen van zijn maandelijkse verblijfsfactuur, kunnen beïnvloeden.

Ten eerste is er de mate van zich thuis voelen, het geïntegreerd zijn in een rusthuis. Een rusthuis is geen tijdelijke verblijfplaats zoals een ziekenhuis, maar een echte thuis. De bewoners zijn er ook gedomicilieerd. Een gedwongen verhuis betekent het loslaten van bekenden, van een leefpatroon, zich aanpassen aan een nieuwe situatie. Het is duidelijk dat dit bij de hoogbejaarde bewoner een ernstige emotionele schok kan teweegbrengen.

Een tweede criterium betreft de kostprijs. Het verschil in kostprijs tussen het rusthuis waar de oudere nu verblijft of wil gaan verblijven en die welke door andere rusthuizen, waaronder die van het OCMW, wordt aangerekend, kan zeer aanzienlijk zijn. Het is aan het OCMW om uit te maken hoe sterk de sociale en emotionele gevolgen voor de bewoner bij een overplaatsing doorwegen tegenover de financiële consequenties.

Een derde overweging betreft de geschiktheid van de instelling vooral gelet op de gezondheid, de graad van zorgbehoefendheid en de zorgomkadering die een bewoner nodig heeft.

Het tegen zijn wil overplaatsen van een rusthuisbewoner die reeds geruime tijd is geïntegreerd naar een andere voorziening lijkt me in strijd te zijn met de menselijke waardigheid (art. 1), met de methoden van het maatschappelijk werk (art. 59) en lijkt me evenmin de meest passende vorm van materiële hulp (art. 60 § 3).

Nochtans ben ik ook van oordeel dat het OCMW ook de maatschappelijke kosten in overweging moet nemen. De overheid mag niet voor voldongen feiten worden geplaatst, de kostprijs mag niet extreem zijn en er mogen geen misbruiken zijn.

De meeste OCMW's kiezen dan ook voor een tussenoplossing waarbij de woonwensen van de bewoner en de financiële repercussies voor het OCMW in een zeker evenwicht worden gebracht. Dit wordt bereikt door de bijdrage in de dagprijs te begrenzen tot bijvoorbeeld de dagprijs in de eigen instelling, de gemiddelde dagprijs die gangbaar is in de streek, of tot een bepaald concreet bedrag.

De aangerekende dagprijzen in de rusthuizen zijn onderworpen aan de goedkeuring van het ministerie van Economische Zaken, Algemene Inspectie van de Prijzen en de Mededinging. Het behoort tot de bevoegdheid van de beheersinstantie om een dossier voor prijsverhoging in te leiden. Wanneer een OCMW om sociale redenen beslist in zijn eigen rusthuizen een lagere dagprijs aan te rekenen dan wat boekhoudkundig opportuun is, dan is dat een beslissing die valt onder de autonomie van het OCMW.

Met een privé-rusthuis kan er een begrensde dagprijs worden overeengekomen. Het rusthuis kan hiermee akkoord gaan of niet. In het laatste geval kan er tegen deze beslissing door de bewoner een beroep ingeleid worden bij de arbeidsrechtbank. Het rusthuis kan ook akkoord gaan met de begrensde dagprijs die door het OCMW is voorgesteld. Er bestaat immers geen verplichting om de goedgekeurde dagprijs aan te rekenen, voorzover hij niet wordt overschreden. Als een lagere prijs wordt gefactureerd, dient het ministerie van Economische Zaken hiervan op de hoogte te worden gesteld. Of de begrenzing van de dagprijs in een privé-rusthuis door het plaatsende OCMW een sneeuwbaaleffect van prijsverhogingen meebrengt, zou ik betwijfelen. Elke aanvraag tot prijsverhoging moet immers worden goedgekeurd door het ministerie van Economische Zaken. Dit is een bevoegdheid van het federale niveau.

Tegen de in de vraag geschetste handelwijze bestaan er strikt genomen geen wettelijke bezwaren.

Vraag nr. 134
van 27 februari 1997
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Advertentie experimentele welzijnsprojecten – Taal

In de geschreven pers van 15 februari jongstleden stond een advertentie in het kader van een informatiecampagne van de Vlaamse overheid om de

mogelijkheid van subsidiëring van vernieuwende welzijnsprojecten aan te prijzen.

Ik citeer de advertentie : "Deze subsidies zijn bedoeld om projecten met een experimenteel en/of vernieuwend karakter die beantwoorden aan vastgestelde noden, behoeften en problematieken en die nog niet (kunnen) worden opgenomen door de reguliere sector, tijdelijk te ondersteunen."

Dergelijk taalgebruik lijkt mij niet te beantwoorden aan de noodzaak om zich als overheid in een heldere, eenvoudige en verstaanbare taal tot de bevolking te richten.

1. Werd voor deze advertentiecampagne in de voorbereiding en/of uitvoering een beroep gedaan op externen ?
2. Wat is de kostprijs van de campagne ?
3. Tot welke doelgroep richt deze advertentie zich ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie

Antwoord

1. Voor bedoelde mededeling werd geen beroep gedaan op externe copywriters.
2. De publicatie van de mededeling kostte 257.440 frank.
3. Deze mededeling, die nader werd toegelicht in de omzendbrief van 7 februari 1997 betreffende de niet-gereguleerde subsidies, richtte zich tot voorzieningen en VZW's in de welzijnssector die een vernieuwend en/of experimenteel project willen indienen rond welomschreven thematieken. Voor de realisatie van deze projecten kunnen zij een toelage aanvragen. Omdat het moeilijk is om al deze organisaties te bereiken, werd geopteerd voor een informatieve krantenadvertentie.

Deze advertentie richtte zich tot mensen die in het welzijnsveld actief zijn. Het taalgebruik ging daarom inderdaad uit van een zekere voorkennis.

Vraag nr. 135
van 27 februari 1997
van de heer EMIEL VERRIJKEN

Bisschoppengalerij Mariakerke (Gent) – Restauratie

Vanaf 1874 werd in Mariakerke door de bekende neogotische bouwmeester Jean-Baptiste de Bethune een "campo santo" gebouwd naar Italiaans model. Het is een fraai voorbeeld van wat de neogotiek 125 jaar geleden presteerde. Vijf bisschoppen werden er begraven, talrijke kanunniken en andere geestelijken. De resten van voormelde bisschoppen werden in 1959 overhaast en zonder opgave van redenen verwijderd. De reden ligt vermoedelijk in de stilaan bouwvallige toestand van de galerij.

In de voorbije decennia werden slechts enkele oppervlakkige of zelfs "verminkende" herstellingen uitgevoerd, maar het geheel biedt een desolate aanblik. Er wordt dan ook door tal van culturele instellingen, zowel van Mariakerke als van elders, aangedrongen op een herstelling in de zin van de oprichters.

Op 25 maart 1996 ondertekende de minister het ministerieel besluit ter bescherming van de site, waardoor de bisschoppengalerij beschermd monument is geworden. Eigenaar van het geheel is de stad Gent.

Zonder dat er reeds ernstige bestekken werden opgesteld, worden de kosten voor een grondige herstelling met duurzame materialen geschat op minstens 40.000.000 frank. Sinds de bescherming staat het monument op een wachtlijst, waarbij de wachttermijn afhankelijk is en van het aantal wachtende dossiers en van de jaarlijkse begrotingen.

De verdeelsleutel voor de herstelling van monumenten toebehorend aan openbare besturen is als volgt : eigenaar (stad Gent) 20 %, provinciaal bestuur 20 % en Vlaamse Gemeenschap 60 %.

De Vlaamse Gemeenschap zou dus concreet moeten bijdragen voor ongeveer 60 % van 40.000.000, of 24.000.000 frank.

Er zijn theoretisch geen problemen vermits alle geïnteresseerden (stad Gent, culturele en heemkundige kringen, geestelijke overheid) overtuigd zijn van het belang dit zeldzaam geheel te behouden. Wel dienen zo spoedig mogelijk de nodige

kredieten uitgetrokken te worden. "Spoedig" wordt verantwoord door het groeiend verval van de galerij : waterinsijpeling, verdwenen glasramen (die zouden "ergens" in veiligheid zijn) ...

Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Wanneer worden de nodige kredieten vrijgemaakt ?

Stemmen die kredieten overeen met het bedrag van de gebruikelijke verdeelsleutel ?

Antwoord

Uiteraard ben ik overtuigd van het belang van de door mij als monument beschermde bisschoppengalerij. Mijn diensten hebben evenwel tot op heden nog geen dossier ontvangen met de aanvraag voor de toekenning van een restauratiepremie voor werken aan de begraafplaats Mariakerke (Gent). Er zijn ook nog geen besprekingen geweest terzake, noch heeft de eigenaar enig signaal gegeven dat er een dossier in opmaak zou zijn.

Er kan slechts een premie door mij worden toegekend als de eigenaar terzake het initiatief neemt en de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 5 april 1995 worden nageleefd.

Derhalve kan ik geen duidelijkheid geven over de omvang van de kosten en de bijdrage van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 136
van 28 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens

Langs de taalgrens worden vaak Nederlandstalige kinderen die in Wallonië wonen, ingeschreven in een medisch-pedagogisch instituut (MPI) in Vlaanderen. Gehandicapte Nederlandstalige kinderen uit Wallonië kunnen vanwege het taalprobleem inderdaad niet terecht in een MPI in Wallonië.

Desondanks worden deze kinderen niet ondersteund door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), omdat ze niet gedomicilieerd zijn in Vlaanderen.

Een samenwerkingsprotocol met Wallonië blijkt ook niet te bestaan.

1. Hoeveel Nederlandstalige kinderen die in Wallonië wonen, zijn ingeschreven in een Vlaams MPI langs de taalgrens ?
2. Mocht het Vlaams Fonds deze kinderen ondersteunen als in Vlaanderen gedomicilieerde kinderen, welk bedrag zou deze tussenkomst dan vertegenwoordigen ?
3. Welke oplossingen kunnen worden aangereikt aan de ouders van deze mentaal gehandicapte kinderen, om ze effectief te ondersteunen ?

Antwoord

1. Het informaticasysteem van het VFSIPH laat momenteel nog niet toe om het aantal te berekenen van de Nederlandstalige kinderen uit Wallonië die in Vlaamse MPI's verblijven. Om inschrijving en bijstand van het VFSIPH te verkrijgen, moeten de personen met een handicap woonachtig zijn in het Nederlands taalgebied. Pas dan kunnen zij in een Vlaamse voorziening verblijven met subsidiëring van het VFSIPH.

Ter beveiliging van rechten ontstaan vooraleer de communautarisering van de openbare (nationale) instellingen werd gefinaliseerd, subsidieert het VFSIPH als rechtsopvolger langs Vlaamse kant bij wijze van uitdovende overgangsmaatregel de verblijfskosten van 86 gehandicapte personen wonend in Wallonië en verblijvend in Vlaamse MPI's.

Omgekeerd verblijven ongeveer 220 personen uit Vlaanderen in Waalse voorzieningen. Hiervoor betaalt het Waals Gewest de verblijfskosten.

2. De gemiddelde gesubsidieerde jaarlijkse kosten bedragen voor een kind in een internaat \pm 1.350.000 frank, te verminderen met de persoonlijke bijdrage van de gehandicapte, die kan worden geraamd op gemiddeld jaarlijks 72.000 frank.
3. Een akkoord met Wallonië kan hier een oplossing brengen. Langs Vlaamse kant bestaat de wil hiertoe. Er zijn uitnodigende stappen gezet bij de Waalse verantwoordelijke minister. Het VFSIPH heeft inmiddels maatregelen genomen om in bepaalde gevallen – wanneer gepaste verzorging in Vlaanderen niet voorhanden is – subsidies te verlenen voor opvang in een Waalse instelling van bij het VFSIPH ingeschreven

gehandicapte personen, analoog aan de regeling die werd gehanteerd met Nederland.

Vraag nr. 137 van 28 februari 1997 van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Museumdecreet – Samenwerking met Brussel

Tijdens de bespreking van het nieuwe museumdecreet op 24 november 1996 wees de minister erop dat een mogelijke betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van de federale musea in Brussel – volgens een advies van de juridische dienst van de administratie (dd. 18 september 1996) – moet worden geregeld in het kader van de staatshervorming.

Tegelijk merkte hij op dat hij in het kader van de beleidsbrief een samenwerking met de federale musea verder juridisch zal onderzoeken.

1. Wie is met dit onderzoek belast ?
2. Hoever is dit onderzoek gevorderd ?
3. Wat zijn de knelpunten ?
4. Welke juridische stappen kunnen, in het vooruitzicht van een verdere staatshervorming, worden gezet om de samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en Brusselse museuminitiatieven te bevorderen ?

Antwoord

Naargelang de institutionele status zijn er in Brussel drie categorieën musea :

- musea die behoren tot de federale wetenschappelijke en culturele instellingen ;
- de eentalige musea die niet van de staat afhangen ;
- de tweetalige musea die niet van de staat afhangen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft slechts de bevoegdheid over musea die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap.

Omdat de Vlaamse Gemeenschap wel specifieke educatieve, promotionele en ondersteunende initiatieven wil steunen naar de Brusselse musea toe,

is er in het museumdecreet een specifiek artikel daartoe opgenomen :

"De Vlaamse regering kan subsidies toekennen aan specifieke, educatieve, promotionele en ondersteunende initiatieven van de Vlaamse Gemeenschapscommissie binnen het Brussels museumveld".

De Vlaamse Gemeenschap heeft geen normerende erkennings- en subsidiëringsbevoegdheid met betrekking tot de Brusselse bi-culturele musea, noch met betrekking tot de federale musea, en kan ze dus ook niet delegeren naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het museumdecreet werd goedgekeurd op 19 december 1996. Om de implementatie mogelijk te maken, vraagt de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten momenteel prioritaire aandacht. Tot op heden werden dan ook geen initiatieven genomen op het vlak van het juridisch onderzoek om een mogelijke betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van de federale of de bi-culturele musea ter discussie te stellen.

De Commissie voor Staatshervorming en Algemene Zaken van het Vlaams Parlement zou dit onderwerp op haar agenda kunnen plaatsen.

Vraag nr. 138
van 28 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Provinciale evaluatiecommissies – Adviezen inzake schoolkeuze

Talrijke scholen schrijven leerlingen in waarvan, na maanden, blijkt dat zij een negatief advies kregen van de provinciale evaluatiecommissie (PEC). Vaak gebeurt dit midden in het schooljaar, wat het

moeilijk maakt de leerlingen nog van school te doen veranderen, met als gevolg ook dat de betrokken school subsidie ziet verloren gaan,

Bovendien wordt gesteld dat in gelijkaardige gevallen de verschillende PEC's, naargelang de provincie, een ander advies uitspreken.

1. Hoeveel vragen werden bij de PEC's in de verschillende provincies ingediend en goedgekeurd, per provincie en sinds 1994 ?
2. Kan de minister mij bevestigen dat voor gelijkaardige gevallen PEC's uit de verschillende provincies een ander advies verlenen ?
3. Kan de minister mij meedelen hoeveel leerlingen midden in het schooljaar een negatief advies van een PEC ontvingen en in feite niet thuishoren in de school waar ze tot op dat moment naartoe gingen ?
4. Welke initiatieven worden genomen om de adviestermijnen van de PEC's beter te laten aansluiten bij de schooljaren ?

Antwoord

1. In de onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de in 1995 en 1996 ingediende vragen naar opname in internaat en semi-internaat en van de gunstige en ongunstige beslissingen van de provinciale evaluatiecommissies in diezelfde periode. De gegevens zijn ingedeeld per provincie en per jaar.

Voor '94 beschik ik niet over dergelijke gedifferentieerde gegevens, daar de informatisering van dit deelgebied pas in de loop van 1994 door het Vlaams Fonds werd opgestart.

Internaat	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost.-Vl.	West-Vl.	Totaal
1995						
ingediend	413	184	198	311	272	1.378
gunstig	378	126	180	251	276	1.211
ongunstig	22	15	20	68	29	154
1996						
ingediend	454	190	187	302	312	1.445
gunstig	420	192	176	260	295	1.343
ongunstig	24	17	14	52	36	143
Semi-internaat	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost.-Vl.	West-Vl.	Totaal
1995						
ingediend	300	53	120	344	308	1.125
gunstig	268	48	109	317	293	1.035
ongunstig	17	2	4	44	23	90
1996						
ingediend	281	61	122	355	284	1.103
gunstig	253	72	114	279	266	984
ongunstig	29	7	5	21	46	108

2. De evaluaties lopen niet sterk uiteen, maar toch kan men, gezien de gedecentraliseerde werking (één van de decretale uitgangspunten), niet verwachten dat er volledige eenduidigheid is voor alle dossiers, vooral wanneer het gaat om de zogenoemde "grijze zones". De beoordelingen van de ingediende aanvragen door de provinciale evaluatiecommissies worden uiteraard van nabij opgevolgd door het Vlaams Fonds. Regelmatig zijn er plenaire overlegvergaderingen waarbij de verschillende commissies ervaringen uitwisselen en waarbij er wordt gestreefd naar een betere afstemming van de evaluaties.

Op die vergaderingen is ook al gesteld dat verschillen in het aandeel ongunstige beslissingen niet noodzakelijk het gevolg zijn van uiteenlopende evaluaties, maar ook te maken kunnen hebben met onder meer het aantal aanvragen, dat op zijn beurt mede door het aanbod wordt gedetermineerd.

Ten slotte wijs ik op de unificerende rol van de centrale beroepscommissie bij het Vlaams Fonds.

3. In de eerste plaats wens ik te wijzen op het onderscheid tussen enerzijds de school en anderzijds de bijkomende residentiële of semi-residentiële opvang die voor sommige kinderen noodzakelijk is. De provinciale evaluatiecommissies bij het Vlaams Fonds spreken zich alleen

uit over het laatste aspect, want het Vlaams Fonds is uiteraard niet bevoegd voor onderwijs.

Het Vlaams Fonds heeft de voorbije jaren grote inspanningen geleverd om de decretale termijnen inzake het afleveren van de beslissingen na te leven, en met succes. Naar de buitenwereld toe (voorzieningen, multidisciplinaire teams) is er ook steeds op aangedrongen om de aanvragen zoveel mogelijk tijdig in te dienen, om een maximale rechtszekerheid inzake de terugbetaling van de opnames tot stand te brengen. De beslissingen worden in principe afgeleverd binnen twee of drie maanden na het indienen van de aanvraag, naargelang het gaat om de versnelde dan wel om de gewone procedure.

4. De raad van bestuur van het Vlaams Fonds heeft mij onlangs een voorstel tot ingrijpende hervorming van de inschrijvingsprocedure voorgesteld, waarin een aantal maatregelen is besloten dat moeten leiden tot een snellere besluitvorming (minimaliseren van de administratieve belasting en de proceduretijd), een ruimere benadering van het behoefteprofiel van de cliënt (om onnodige herzieningen te vermijden) en het versoepelen van de termijnen van tenlasteneming (betere afstemming op het schooljaar).

Vraag nr. 139
van 4 maart 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Museumleven – Financiering publicatie

In 1974 verscheen het eerste nummer van Museumleven, in december 1996 verscheen nummer tweeëntwintig. Het gaat om het jaarboek van de Vlaamse Museumvereniging VZW, dat wordt uitgegeven met steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Aan de uitgave werken onder andere mee : de hoofdconservator van de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis van Brussel, de adjunct-conservator van de Kunst-historische Musea van Antwerpen, de conservator-archivaris van de Stedelijke Musea van Dendermonde, de bibliothecaris van het Kasteel van Gaasbeek, de directeur van het Sportmuseum Vlaanderen, de werkleider van het Koninklijke Museum voor Schone Kunsten van Antwerpen, de eerst-aanwezend assistent van het Instrumentenmuseum van Brussel, de conservator van het Museum voor de Oudere Technieken van Grimbergen, de conservator van de stedelijke Musea van Brugge, de ere-conservator van het Nationaal Scheepvaartmuseum, de artistiek directeur van het Museum van Hedendaagse Kunst van Antwerpen en de conservator van het Stedelijk Museum voor Volkskunde van Brugge.

De museologische artikels van het jaarboek 1996 bijvoorbeeld hebben onder andere als titel : "Het Archeologisch Museum te Leuven : Het verleden krijgt een nieuwe toekomst" ; "De nieuwe zalen van het Jubelparkmuseum" ; "Het Broelmuseum in Kortrijk heropend" en "Natuureducatie op creatieve wijze". Kortom, het gaat hier om een vaktijdschrift, dat jaarlijks op duizend exemplaren wordt verspreid, ook in het buitenland (o.a. Nederland). In zijn beleidsbrief Musea voor de periode 1995-1999 erkent de minister de waarde van de Vlaamse Museumvereniging VZW en omschrijft hij het jaarboek als "een boeiend naslagwerk over uiteenlopende thema's en over colloquia rond aspecten van de museale werking".

Het ministerie, en niet de minister, heeft eind 1996 aan de voorzitter van de Vlaamse Museumvereniging laten weten dat het niet langer de volledige financiering op zich wenst te nemen. Met andere woorden, de redactie – de conservators die op vrijwillige basis de inhoud van Museumleven invullen – moet vanaf dit jaar op de koop toe de muts ter hand nemen om een resterend bedrag van veertig procent van de uitgavekosten bijeen te bedelen.

1. Welke kosten brengt de uitgave van Museumleven mee ?
2. Waarom staat de Vlaamse Gemeenschap niet langer in voor de volledige financiering van de uitgave ?
3. Het gaat om een "eigen" uitgave van de Vlaamse Gemeenschap, die het museumbeleid ten goede komt. Wat denkt de minister over de formule van sponsoring om Museumleven te verspreiden ?
4. Kan de maatregel nog worden gecorrigeerd en kan de financiering dus nog opnieuw ten volle door de gemeenschap worden gedragen ?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid financierde tussen 1974 en 1996 tweeëntwintig nummers van het jaarboek van de Vlaamse Museumvereniging VZW.

De kosten van Museumleven bedroegen :

– in 1994	408.874 fr.
– in 1995	351.089 fr.
– in 1996	516.487 fr.

2. Eind 1996 werd beslist niet langer de volledige financiering te dragen. In navolging van het principe van het gelijkheidsbeginsel, krijgt de Vlaamse Museumvereniging dezelfde financiële mogelijkheden als andere instellingen die een museologisch project indienen. Het betreft immers geen eigen uitgave van de Vlaamse Gemeenschap, maar wel een jaarboek van een beroepsvereniging.
3. Hierbij dient beklemtoond te worden dat de Vlaamse Museumvereniging sinds 1992 gebruik kan maken van een omvangrijk redactioneel aandeel in de Museumbrief, een kwartaaltijdschrift dat door de Vlaamse overheid wordt samengesteld, gefinancierd en gratis toegezonden aan museummedewerkers, conservators, belangstellenden. De oplage is momenteel vastgesteld op 1.200 exemplaren.

De Vlaamse Museumvereniging maakt dan ook dankbaar gebruik van dit medium om allerlei nieuws te verspreiden.
4. De subsidiëring van het tijdschrift Museumleven blijft gehandhaafd. De volledige financie-

ring kan de Vlaamse Gemeenschap evenwel niet dragen.

In die zin vind ik het voorstel van de Vlaamse volksvertegenwoordiger inzake sponsoring voor deze publicaties van de Vlaamse Museumvereniging interessant.

Vraag nr. 140
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Culturele centra – Erkennings- en categorieverhogingsaanvragen

Het programmadecreet van december 1996 heeft de groei van het aantal gesubsidieerde culturele centra bevroren. Voor de Vlaamse begroting zou dit zo een overgangsjaar zijn om een eventuele inhoudelijke subsidiëring van de culturele centra voor te bereiden.

Nog tot 31 januari 1997 kon een erkenningsaanvraag – eventueel voor buurthuizen – of een categorieverhoging worden aangevraagd voor gemeenten die een lopend dossier hadden. Voorwaarde was wel dat alles op 1 mei 1997 ter plaatse operationeel moet zijn.

1. Welke gemeenten dienden een globale erkenningsaanvraag in ?
2. Welke gemeenten dienden een erkenningsaanvraag voor buurthuizen in ?
3. Welke gemeenten vroegen een categorieverhoging aan conform de mogelijkheden van de begroting ?

Antwoord

Overzicht van de erkenningsaanvragen van culturele centra die vóór 31 januari 1997 bij mijn administratie werden ingediend.

Gemeenten die een aanvraag om erkenning van het cultureel centrum in de basiscategorie indienden : Anzegem, Beersel, Berlare, Blankenberge, Bonheiden, Eeklo, Hoeilaart, Kapellen, Kuurne, Laarne, Opglabbeek, Oudenaarde, Ravels, Temse, Tienen, Wachtebeke.

Gemeente die een aanvraag om erkenning van het cultureel centrum in de plus-categorie I indiende : Tielt.

Gemeenten die een aanvraag om categorieverhoging van het cultureel centrum indienden : Antwerpen, Beringen, Heist-op-den-Berg, Mol, Tessenderlo, Wevelgem.

Gemeenten die een aanvraag om erkenning van een wijkhuis indienden : Antwerpen, Bonheiden, Kortrijk, Mechelen, Meeuwen-Gruitrode, Sint-Niklaas, Tervuren, Tessenderlo, Tongeren.

Vraag nr. 141
van 4 maart 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens

Een gezin woont aan de taalgrens in Vlaanderen. De kinderen zijn Franstalig en gaan naar een Franstalige school in Wallonië. Eén van de kinderen moet worden opgenomen in een Franstalig medisch-pedagogisch instituut (MPI).

1. Betaalt het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) voor dit Vlaamse kind in een Waals MPI ? Zo neen, waarom niet ?
2. Bestaan er overeenkomsten met de Waalse Gemeenschap omtrent taalgrensoverschrijdende plaatsingen in MPI's ? Zo ja, welke ?
3. Wordt een Vlaams kind in een Franstalig MPI door de Waalse Gemeenschap gesubsidieerd ?

Antwoord

1. Het VFSIPH neemt in principe enkel de kosten ten laste van personen met een handicap verblijvend in Vlaamse voorzieningen voor wie het VFSIPH erkend heeft dat deze zorgvorm gepast is.

Om individuele noodgevallen te regelen, werd beslist dat bij het VFSIPH erkende personen met een handicap tenlasteneming van hun opname in een Waalse zorgvoorziening kunnen verkrijgen, wanneer aan bepaalde voorwaarden voldaan is, zoals de afwezigheid van een gepast zorgaanbod in Vlaanderen.

Het is slechts op grond van gemotiveerde redenen dat het VFSIPH kan beslissen tot tenlasteneming van zorg in een voorziening gelegen buiten het Nederlands taalgebied. Het taalge-

bruik op zich is geen voldoende motivering voor een plaatsing buiten het Nederlands taalgebied.

2. Bovengenoemde regeling is een voorlopige eenzijdige regeling langs Vlaamse kant. Er zijn tot nog toe geen overeenkomsten met de Franse Gemeenschap of het Waals Gewest.

Pas zeer recentelijk werden er onderhandelingen opgestart met het oog op een snelle regeling in de vorm van een samenwerkingsakkoord.

3. Ter beveiliging van rechten ontstaan voordat de hervorming van de openbare instellingen langs Waalse kant werd gefinaliseerd, subsidieert het Waals Gewest bij wijze van uitdovende overgangmaatregel ongeveer 220 personen met een handicap gedomicilieerd in Vlaanderen en verblijvend in een Waalse voorziening.

Vraag nr. 144
van 4 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Cultureel ambassadeurschap VZW Rosas – Aanpassing

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 17 december 1996 werd beslist het besluit m.b.t. de toekenning van een subsidie aan de VZW Rosas voor de invulling van het cultureel ambassadeurschap 1995 aan te passen, en op die manier tegevoet te komen aan een gewijzigd schema van buitenlandse optredens van het gezelschap.

1. Op welke wijze is de aanpassing gebeurd ?

Wat is de precieze draagwijdte van de wijziging ?

2. Wat zijn de juiste motieven om een verandering door te voeren ?

Hoe kan een wijziging een jaar na het cultureel ambassadeurschap, worden verantwoord ?

3. Wat is hiervan de financiële draagwijdte ?

Indien er een verhoging is doorgevoerd van de subsidies had ik graag vernomen op welke wijze dit budgettair wordt ingevuld ?

Waar is dit terug te vinden op de begroting ?

4. Zijn er nog andere dossiers van een cultureel ambassadeurschap waarbij a posteriori wijzigingen zijn doorgevoerd ? Zo ja, welke ?

Op welke wijze zijn er veranderingen doorgevoerd ?

Antwoord

1. De aanpassing van het besluit voor Rosas gebeurde op het vlak van de geografische specificatie van de spreidingsopdracht. De oorspronkelijke geografische specificatie werd met een aantal landen en podia uitgebreid, zodat ook de verantwoordingsstukken voor deze locaties in rekening konden worden gebracht ter staving van de toegekende subsidie.
2. Deze wijziging werd doorgevoerd na de opmaak van het oorspronkelijke subsidiëringsbesluit, omdat bij de conceptie van vermeld besluit de programmatieagenda van betrokken gezelschap weliswaar als leidraad diende, maar geenszins was afgesloten. De toekenning van de ambassadeurstitel en het daaraan verbonden subsidiebedrag zouden bepalend zijn voor de definitieve opmaak van de programmatieagenda.

De wijziging, één jaar na de toekenning van de titel en de subsidiëring, was nodig omdat op dat ogenblik (dus bij de inspectie van de verantwoordingsstukken ter uitbetaling van het saldo) moest worden vastgesteld dat de definitieve programmatieagenda fundamenteel afweek van de oorspronkelijk ingediende.

Normaliter had het betrokken gezelschap de administratieve diensten hiervan eerder op de hoogte moeten brengen, teneinde een eerdere wijziging mogelijk te maken. Omdat dit niet was gebeurd, was de Inspectie van Financiën van oordeel dat de wijziging weliswaar kon worden doorgevoerd, maar dat bij wijze van sanctie naar betrokkenen toe, moest worden overgegaan tot de niet-uitbetaling van het saldo.

3. De financiële draagwijdte van deze wijziging is nihil, in de zin dat zij geen meeruitgave meebrengt. Zij diende enkel ter regularisatie van de voorwaarden om het oorspronkelijk toegekende subsidiebedrag in principe volledig te kunnen vereffenen. Door de voorgestelde sanctie werd een minderuitgave van 500.000 frank gerealiseerd.
4. Andere dossiers kregen om dezelfde redenen wijzigingen, zij het dat zij, wegens het betrokken subsidiebedrag, middels een gewoon ministe-

riël besluit konden worden doorgevoerd. Het betreft met name de dossiers van Tine Ruyschaert, Collegium Vocale en Currende.

Vraag nr. 145
van 4 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Bejaardenzorg – Opvangmogelijkheden

Een van de grootste problemen naar de toekomst toe in het kader van het bejaardenbeleid is het probleem van de vergrijzing.

Dit schept talrijke problemen. Het grootste probleem hierbij is de opvangmogelijkheid voor bejaarden.

1. Hoeveel rusthuizen, respectievelijk serviceflats, zijn er thans a) globaal in Vlaanderen en b) opgesplitst per provincie ?

Wat betekent dit respectievelijk qua opvangcapaciteit ?

Wat is de verhouding met het aantal bejaarden (globaal en per provincie) ?

2. Worden of werden er studies uitgevoerd naar de noodzaak van bijkomende opvangmogelijkheid ?

Zo ja, zijn er provincies waar de opvangproblemen groter zijn dan in andere ?

Zijn er provincies of streken waar het beleid op korte of middellange termijn bijzondere aandacht besteedt aan bijkomende opvangmogelijkheden ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

Antwoord

1. *Overzicht in absolute cijfers van het aantal voorzieningen en hun opnamecapaciteit volgens provincie*

Provincie	60-plussers	Rusthuizen	Eenheden	Serviceflatgeb.	Eenheden
Antwerpen	351.169	199	15.500	43	2.016
Vl.-Brabant	213.949	127	8.089	28	888
Limburg	136.183	66	3.819	19	563
Oost-Vl.	294.846	201	14.661	50	1.650
West-Vl.	253.404	164	12.551	56	1.995
Totaal	1.249.551	757	54.620	196	7.112

Vlaanderen beschikt op 1 januari 1997 over 757 rusthuizen en 196 serviceflatgebouwen. Hierin zijn 54.620 rusthuisbedden en 7.112 flats ondergebracht. Samen goed voor de opvang van 61.732 ouderen.

2. *Relatieve voorstelling, volgens provincie, van de spreiding van de voorzieningen (%)*

Provincie	60-plussers	Rusthuizen	Eenheden	Serviceflatgeb.	Eenheden
Antwerpen	28,10	26,29	28,38	21,94	28,35
Vl.-Brabant	17,12	16,78	14,81	14,29	12,49
Limburg	10,90	8,72	6,99	9,69	7,92
Oost-Vl.	23,60	26,55	26,84	25,51	23,20
West-Vl.	20,28	21,66	22,98	28,57	28,04
Totaal	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

De vergelijking van de bevolkingscijfers van de verschillende provincies leert ons dat in Limburg 10,90 % van de Vlaamse ouderenpopulatie gevestigd is, doch slechts 6,99 % van de opnamecapaciteit in de rusthuizen en 7,92 % in de serviceflatgebouwen aanwezig is.

Vlaams-Brabant telt 17,12 % van de ouderen, doch slechts 14,81 % van de woongelegenheden

in de rusthuizen en 12,49 % in de serviceflatgebouwen.

De andere provincies zitten met hun aanbod boven of rond hun aandeel in de ouderenpopulatie.

3. De programmatie en invulling ervan volgens provincie

Provincie	Rusthuizen			Serviceflatgebouwen		
	programmatie	bestaand + gepland	% invulling	programmatie	bestaand + gepland	% invulling
Antwerpen	17.559	18.821	107,19	7.025	5.724	81,48
Vl.-Brabant	10.741	10.671	99,93	4.311	3.298	76,50
Limburg	6.809	6.473	95,07	2.724	2.184	80,18
Oost-Vl.	14.742	17.310	117,42	5.897	5.671	96,17
West-Vl.	12.670	14.740	116,34	5.068	4.144	81,77
Totaal	62.522	68.015	108,79	25.023	21.021	84,01

De programmatie voor de rusthuizen wordt berekend door 4 % en 1 %, bestemd dementende ouderen, toe te passen op het aantal 60-plussers. Voor de serviceflatgebouwen is het programmacijfer vastgesteld op 2 %.

In de kolommen "bestaand + gepland" zijn de eenheden opgenomen die reeds erkend zijn, vermeerderd met die waarvoor een voorafgaande vergunning verleend is. Deze zijn in het programma opgenomen.

Een voorafgaande vergunning is 5 jaar geldig, verlengbaar met tweemaal 3 jaar.

Als de bestaande en de geplande rusthuiswoongelegenheden in aanmerking worden genomen,

dan is er in Vlaanderen een gemiddelde overschrijding van de programmatienorm met 8,79 %. Dit betekent niet dat er nu te veel woongelegenheden beschikbaar zouden zijn.

Uit de eerste tabel blijkt dat er op 1 januari 1997 54.620 eenheden aanwezig zijn, dit is 80,31 % van de programmatie. We zien hier ook dat enkel Limburg en Vlaams-Brabant nog niet de programmatienorm halen.

Voor de serviceflatgebouwen is de gemiddelde invulling voor Vlaanderen 84,01 %. Hier hinkt Vlaams-Brabant achterop. Als we het aantal nu beschikbare serviceflats afzetten tegenover de programmatienorm, dan bereiken we nu 28,41 % (dit is 7.112) van het streefcijfer.

4. De demografische evolutie

Er dient bij de interpretatie van het bestaande aanbod en de geplande uitbreiding ook rekening te worden gehouden met de vergrijzingsgolf, dit wil zeggen de toename van het aantal 60-plussers. Deze evolutie wordt duidelijk weergegeven in onderstaande tabel.

1996	2000	2005	2010
1.249.551	1.310.798	1.353.862	1.448.507
= 100	= 105	= 108	= 115

5. Omzendbrief betreffende de realisatie van de voorafgaande vergunningen in de rusthuizen

Als **bijlage** ter informatie.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 146 van 6 maart 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW De Rand – Samenstelling raad van bestuur

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 82 van 12 december 1996 deelt de minister mij de samenstelling mee van de raad van bestuur van de VZW De Rand, die bestaat uit de acht stichtende leden aangevuld met een afgevaardigde van de minister van Financiën en een commissaris van de Vlaamse regering (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 24 januari 1997, blz. 755 – red.*).

Na de opsomming van de samenstelling van de algemene vergadering vestigt de minister de aandacht op de sterke verankering met het socio-cultureel leven uit de regio.

Het is me evenwel niet duidelijk of dit ook slaat op de leden van de raad van bestuur.

1. Kan de minister mij meedelen in welke mate deze personen vertrouwd zijn met het gemeenschapsleven in de zes gemeenten met faciliteiten ?

Op basis van welke criteria werden ze aangewezen ?

2. Hoe komt het dat er buiten Sint-Genesius-Rode geen van de vijf andere faciliteitengemeenten in

de raad van bestuur zijn vertegenwoordigd, terwijl de te beheren gemeenschapscentra toch in de verschillende faciliteitengemeenten zijn gelegen ?

Antwoord

Het Vlaams Parlement besliste de VZW De Rand niet alleen te belasten met het beheer van haar culturele centra gelegen in vier faciliteitengemeenten en in Jesus-Eik (ook de Boesdaelhoeve in St.-Genesius-Rode kan hieraan toegevoegd worden), maar zoals de titel van het decreet aangeeft met : "de ondersteuning van het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse rand rond Brussel". Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend dat de verfransing zich niet beperkt tot de faciliteitengemeenten. Het regeerakkoord en het actieplan van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 richten zich op een globale en gestructureerde aanpak voor het zuidelijk deel van Vlaams-Brabant.

Wat de samenstelling van de beheersorganen betreft, verwijs ik naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 82 van 12 december 1996 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger en naar de statuten van de VZW die, in afwachting van publicatie in het Belgisch Staatsblad, te verkrijgen zijn op de administratie Cultuur, afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken, Markiesstraat 1 in 1000 Brussel, evenals op mijn kabinet.

De statuten (art. 6) bepalen dat alle stemgerechtigde leden, dus niet alleen de 9 leden gemandateerd door de Vlaamse regering "deskundig moeten zijn met betrekking tot meerdere doelstellingen van de vzw. Alle leden gaan de verbintenis aan zich in te zetten voor alle doelstellingen van de vzw, op onpartijdige wijze en in alle onafhankelijkheid van de plaatselijke belangen van de gemeenschapscentra en culturele centra gevestigd in de gemeente waar zij woonachtig of werkzaam zijn."

De Vlaamse regering hield bij de opmaak van de statuten en bij de aanstelling van de 8 stichtende leden tevens rekening met de volgende criteria :

- de wettelijk verplichte toepassing van het cultuurpact ;
- sterke verankering met het lokaal gemeenschapsleven én tevens verankering met de bevoegde diensten van de Vlaamse Gemeenschap, de provincie en gedecentraliseerde instelling met gelijklopende opdracht (de vzw Infor-

matie Vlaamse Rand), zodat slagkrachtig kan worden opgetreden ;

- goede spreiding over de ganse rand van Brussel ;
- minimum 1/3 vertegenwoordigers van elk geslacht.

De Vlaamse regering heeft hier een voorbeeld gesteld van goede politieke cultuur door :

- decentralisering en depolitisering : in de algemene vergadering zijn slechts 9 van de 27 leden rechtstreeks gemandateerd door de overheid. In de raad van beheer zijn dit slechts 9 van de 17. Nochtans wordt het beheer van een aanzienlijk patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk 5 gemeenschapscentra, aan de VZW toevertrouwd.
- het cultuurpact op de meest soepele en minst gepolitiseerde manier toe te passen. Er is geen evenredige vertegenwoordiging van politieke partijen vereist. Er wordt enkel over gewaakt dat alle ideologische en filosofische strekkingen vertegenwoordigd zijn. Meerdere stichtende leden behoren daarenboven tot geen politieke familie ;
- de bestuursorganen uitsluitend samen te stellen met personen die verankerd zijn met de lokale gemeenschap en eventueel tevens met de Vlaamse Gemeenschap of de provincie Vlaams-Brabant ;
- elk gemeenschapscentrum zijn eigen programmeringscommissie, met ruime bevoegdheden, te geven, samengesteld uit lokale vertegenwoordigers die op de meest democratische wijze worden aangewezen, op voordracht van de lokale raden voor cultuurbeleid.

De inwoners van de faciliteitengemeenten krijgen dus wel degelijk een goede inspraak in het beleid van de VZW. Dat er een licht overwicht is voor Sint-Genesius-Rode is te verantwoorden, aangezien dit ook de grootste en geografisch meest bedreigde (gekneld tussen Brussel en Wallonië) gemeente is.

Vraag nr. 147
van 6 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bibliotheek St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige boeken

In het tijdschrift *De Zes* lees ik dat na Wezembeek-Oppem en Wemmel, nu ook in Sint-Genesius-Rode een loopje wordt genomen met de naleving van het bibliotheekdecreet, meer bepaald met de naleving van de taalverhoudingen in de boekencollectie.

Is de minister hiervan op de hoogte ?

Werd of wordt dit nagegaan ?

Wat is de stand van zaken in Wemmel en Wezembeek-Oppem ?

Antwoord

Artikel 18 § 1 van het besluit van de Vlaamse regering houdende uitvoering van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbaar bibliotheekwerk bepaalt inderdaad dat de collectie minstens 75 % Nederlandstalige werken moet bevatten.

De situatie op dit vlak in de erkende decreetbibliotheken van Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezembeek-Oppem is zeer uiteenlopend.

1. Sint-Genesius-Rode

In 1996 werd tweemaal een inspectie uitgevoerd, maar werd geen enkele overtreding vastgesteld. Ook in het verleden is dit nooit het geval geweest.

2. Wemmel

In Wemmel werd in 1996 vastgesteld dat slechts 67,3 % van de collectie uit Nederlandstalige werken bestond. De inrichtende macht werd dan ook onmiddellijk aangemaand de collectie aan te passen op grond van de wettelijke voorschriften. Het bestuur bleek bereid hierop in te gaan, maar werd geconfronteerd met het feit dat de toen lopende aanwervingsprocedure voor een nieuwe bibliothecaris moest worden overgedaan bij gebrek aan geslaagde kandidaten. Hierdoor kon einde 1996 de collectie nog niet op een oordeelkundige manier worden aangepast ; door het afvoeren van een aantal verouderde Franstalige werken, was einde 1996 het aandeel Nederlandstalige werken opnieuw gestegen tot 70 %.

Per 1 januari 1997 werd dan effectief een nieuwe bibliothecaris aangesteld, zodat mag worden verwacht dat in de loop van 1997 de vereiste verhoudingen opnieuw zullen worden bereikt.

Uiteraard zal dit ook als dusdanig door de bevoegde inspectiedienst worden gecontroleerd.

3. Wezembeek-Oppem

In Wezembeek-Oppem werd in 1996 vastgesteld dat slechts 57 % van de collectie uit Nederlandstalige werken bestond ; deze situatie is tot op heden onveranderd gebleven. Het gemeentebestuur heeft te kennen gegeven deze verhouding te willen bestendigen, omdat 70 % van de inwoners Franstalig zou zijn en de bibliotheek werkt tot voldoening van alle inwoners.

Aangezien het bestuur niet bereid is om zich te schikken naar de bestaande regelgeving, heb ik besloten om de procedure tot schorsing van de erkenning van de plaatselijke openbare bibliotheek van Wezembeek-Oppem in te zetten ; een gemotiveerd dossier zal voor advies worden voorgelegd aan de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken, als eerste stap in de procedure.

Vraag nr. 148 van 13 maart 1997 van mevrouw SONJA BECQ

VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens

De Vlaamse regering besliste op 12 november 1996 het voorgestelde samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen en Wallonië aangaande gehandicapten niet goed te keuren, gezien het advies van de Raad van State daaromtrent. Nieuwe onderhandelingen moeten terzake plaatsvinden.

Inmiddels blijkt dat personen uit Nederlandstalige gezinnen onder meer in Vlaams-Brabant geen beroep kunnen doen op aangepaste hulpverlening/therapie in instellingen in het andere landsdeelte, ook niet wanneer die hulp voor de betrokkene de beste oplossing betekent.

1. Heeft de minister, in afwachting van het te sluiten samenwerkingsakkoord, initiatieven genomen om tegemoet te kunnen komen aan de vragen van gehandicapten ? Zo ja, welke procedure moet in dat geval worden gehanteerd ?
2. Welke voorwaarden zijn hieromtrent vereist ?
3. Zijn er data en/of termijnen vastgelegd om in deze materie tot verdere onderhandelingen over te gaan en tot een oplossing te komen ?

Antwoord

- 1 en 2. Op mijn verzoek heeft het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) een regeling uitgewerkt ten voordele van in Vlaanderen wonende gehandicapte personen die het VFSIPH om tenlasteneming verzoeken van zorgtoewijzing buiten het Nederlandse taalgebied.

Deze regeling is momenteel van toepassing en houdt in dat een gemotiveerde aanvraag bij het VFSIPH wordt ingediend voor de persoon met een handicap of zijn wettelijke vertegenwoordiger, gestaad door een multidisciplinair team. Deze aanvraag wordt voorgelegd aan de bevoegde provinciale evaluatiecommissie, die bepaalt of de aanvrager getroffen is door een handicap, of er behoefte is aan bijstand tot sociale integratie, en die adviseert over de vraag tot zorgtoewijzing buiten het Nederlandse taalgebied.

Het VFSIPH neemt een beslissing over de tenlasteneming van de zorgtoewijzing buiten het Nederlandse taalgebied, rekening houdend met een aantal criteria, zoals bijvoorbeeld het gebrek aan een geschikt zorgaanbod in het Nederlandse taalgebied en de afstand van de woonplaats naar de voorziening.

Ik wens er de nadruk op te leggen dat bovenvermelde regeling een overgangsmaatregel is in afwachting van een formeel samenwerkingsakkoord.

3. Parallel met deze overgangsmaatregel wordt tevens gewerkt aan de voorbereiding van een nieuw samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, dat bij decreet moet worden bekrachtigd. Dit complexe dossier – zoals blijkt uit het advies van de Raad van State – wordt bij prioriteit behandeld.
4. Overigens verwijs ik ook naar mijn antwoord op vraag nr. 136 van de heer Carl Decaluwé.

Vraag nr. 149 van 13 maart 1997 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw – Werking

Het Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw (RISO) is op vele vlakken bedrijvig, zo

onder meer bij het opstarten van een welzijnsraad met thematische werkgroepen, studie en onderzoek van de situatie in sociale woonwijken met betrekking tot de leefbaarheid.

Door een gemeente in Vlaams-Brabant werd beslist om de middelen van het Sociaal Impulsfonds aan te wenden voor het aanstellen van een buurtwerker, om de buurtwerking uit te bouwen onder de begeleiding van RISO.

1. Hoeveel personeelsleden werken er bij het RISO ? Door wie worden zij aangesteld ?

Moeten zij aan bepaalde diplomavooraarden voldoen om onder meer bij de buurtwerking of andere activiteiten te worden ingeschakeld ?

2. Door wie worden de middelen voor de werking van het RISO ter beschikking gesteld ?

Wat was de bijdrage van de Vlaamse regering in de jaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996 ? Welk is het bedrag van de toelagen voor 1997 ?

3. Door wie wordt het toezicht uitgeoefend op de initiatieven die het RISO ontplooit ? Door wie worden in dit verband richtlijnen verstrekt ?

4. In welke gemeenten van Vlaams-Brabant was het RISO reeds actief ?

Kan het RISO op eigen initiatief optreden of moet dit gebeuren op verzoek van de gemeenten of OCMW's ?

5. Kunnen de middelen van het Sociaal Impulsfonds (SIF) worden aangewend voor activiteiten die worden verzekerd door het RISO ?

6. In welke mate zijn de conclusies van de studies of onderzoeken verricht door medewerkers van het RISO richtinggevend voor de gemeenten of de OCMW's ?

Antwoord

Het maatschappelijk opbouwwerk wordt geregeld door het decreet van 26 juni 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk en het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 houdende erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk. In toepassing hiervan is de VZW Regionaal Instituut

voor Samenlevingsopbouw Vlaams-Brabant erkend als regionaal instituut voor maatschappelijk opbouwwerk met als werkgebied de provincie Vlaams-Brabant, dit op grond van een erkenningsdossier met meerjarenplan 1992-1996. Deze erkenning werd verlengd voor het jaar 1997 ; tegen 1 juli van dit jaar zal een nieuw erkenningsdossier met een meerjarenplan 1998-2001 worden ingediend.

1. Uitgedrukt in voltijds-equivalenten omvat de personeelsformatie die wordt erkend en gesubsidieerd in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk :

- 1 coördinator,
- 1 educatief staf lid,
- 1 administratieve kracht,
- 4,5 opbouwwerkers.

Hun diplomavereisten worden bepaald door artikel 18 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1991 tot uitvoering van het decreet van 26 juni 1991 houdende erkenning en subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk.

Daarnaast zijn er nog in dienst :

- 4 HT (halftijds) krachten in het DAC (Derde Arbeidscircuit) ;
- 4,5 formatieplaatsen van buurtwerker in het kader van het SIF, dit zijn 4 VT (voltijds) buurtwerkers in een lopende overeenkomst met de stad Leuven, en 1 HT in een overeenkomst met de gemeente Meise, die in de zomer van dit jaar zal starten ;
- 1 VT onderzoeker in een overeenkomst met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting voor de periode september 1996-augustus 1997
- 2 HT enquêteurs/veldonderzoekers voor de opmaak van sociale kaarten in opdracht van de provincie Vlaams-Brabant, dit tot de zomer van 1997.

De diplomavereisten van dit personeel worden bepaald door de respectieve opdrachtgevers of terzake geldende regelingen.

Alle personeelsleden worden aangesteld door de verantwoordelijke organen van de VZW.

2. De subsidie in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk bedroeg voor

1992	9.298.239 fr.
1993	10.197.305 fr.
1994	12.077.054 fr.
1995	13.158.525 fr.

Voor de jaren 1996 en 1997 bedragen de ramingen respectievelijk 12.890.180 frank en 13.403.711 frank.

- De administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn is verantwoordelijk voor de erkenningen in het maatschappelijk opbouwwerk en voor de controle op het naleven van de erkenningsvoorwaarden, zoals deze vervat zijn in het decreet en het uitvoeringsbesluit. De verschillende opdrachtgevers zijn verantwoordelijk voor het toezicht op de uitvoering van de overeenkomsten die zij met het RISO hebben afgesloten.
- Tijdens de lopende erkenningsperiode was RISO Vlaams-Brabant in het kader van het maatschappelijk opbouwwerk actief in de gemeenten Halle, Sint-Pieters-Leeuw, Beersel, Ternat, Asse, Zaventem, Leuven, Holsbeek en Diest ; daarnaast via samenwerkingsverbanden of coaching ook nog in Dilbeek, Vilvoorde, Meise, Aarschot, Boortmeerbeek, Herent, Oud-Heverlee, Tielt-Winge, Tremelo en Tienen.

Als zelfstandige vereniging kan de VZW RISO Vlaams-Brabant op eigen initiatief optreden.

- Gemeenten en OCMW's kunnen binnen het kader van de goedgekeurde SIF-beleidsvereenkomst aan derden, dus ook aan het RISO, middelen ter beschikking stellen om in het kader van een overeenkomst bepaalde activiteiten uit te voeren.
- Bevindingen uit studies en onderzoeken door personeelsleden van het RISO hebben als zodanig formeel geen richtinggevende kracht voor gemeenten en/of OCMW's. Het instituut heeft evenwel een dosis deskundigheid en ervaring opgebouwd inzake armoedebestrijding en bevordering van participatie van achtergestelde groepen, zodat deze studies een grote inhoudelijke waarde vertegenwoordigen en een waardevolle leidraad vormen voor gemeenten en OCMW's die zich op deze gebieden willen inzetten. Ook is het zo dat opdrachtgevers van studies – gemeente, provincie of de Vlaamse overheid – de bevindingen eruit kunnen gebruiken om hun beleid op te grondvesten.

**Vraag nr. 151
van 13 maart 1997
van de heer MARC OLIVIER**

Dagcentra – Toewijzing bijkomende plaatsen

Eind vorig jaar werden door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap een honderdtal plaatsen toegekend aan verschillende dagcentra.

- Aan welke instellingen werden deze plaatsen toegekend (met vermelding van het aantal plaatsen per instelling) ?
- Wanneer werden de aanvragen voor deze plaatsen ingediend ?
- Hoeveel toegekende plaatsen zijn tot op heden onbeantwoord gebleven (met vermelding van de instellingen) ?
- Welke criteria werden gehanteerd bij de toewijzing van de bovenvermelde plaatsen ?

Antwoord

- De raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap stemde op 26 november 1996 in met de uitbreiding van de semi-residentiële voorzieningen met 67 plaatsen : 25 semi-internaat (SI) en 42 dagcentra (D).

Die werden als volgt toegewezen :

Sint-Jozefinstituut – Antwerpen	+ 5 D
OCMW – Geel	+ 5 D
Zevenbergen – Ranst	+ 10 SI
De Berken – Overijse	+ 5 D
Den Ateljee – Rotselaar	+ 4 D
Sint-Gerardusinstituut – Diepenbeek	+ 8 D
't Weyerke – Heusden-Zolder	+ 5 SI
Ter Engelen – Maaseik	+ 5 SI
Blijdorp 2 – Buggenhout	+ 5 D
Mozaïek – Gent	+ 4 D
Bernadette – Lovendegem	+ 5 SI
Ter Dreve – Brugge	+ 6 D

Alle initiatieven kregen 1 januari 1997 als vooropgestelde ingangsdatum, met uitzondering van "Zevenbergen" en "De Berken", die op 1 mei 1997 van start gaan.

- De desbetreffende aanvragen dateren respectievelijk van :

29/9/94 + 5/12/94 + 29/10/96
 20/1/95 + 29/10/96
 14/12/94 + 29/10/96
 25/6/96
 26/9/95 + 29/10/96
 5/12/94 + 23/8/95 + 4/11/96
 2/5/96
 30/5/96
 18/4/95 + 29/10/96
 29/6/95 + 29/10/96
 4/8/95 + 2/11/95 + 29/10/96
 15/5/95 + 31/10/96

3. Aangevraagde vergunningen – (semi)residentiële sector

Toestand op 28 februari 1997

Volgende voorzieningen of initiatieven hebben een vergunning aangevraagd. Onder de hoofding "geweigerde vergunningen" worden de voorzieningen opgesomd die een weigering kregen maar die nog steeds in aanmerking worden genomen telkens er nieuwe middelen beschikbaar zijn.

Provincie Antwerpen	SI	D

Bestaande voorzieningen Openluchtvoeding – Brasschaat		+ 30

Nieuwe initiatieven 't Huis – Herentals		+ 10

Provincie Vlaams-Brabant	SI	D

Bestaande voorzieningen Martine Van Camp – Diest		+ 10
Levenslust – Lennik	+ 10 (- 10 Internaten)	
Sint-Franciscus – Roosdaal	+ 8	

Provincie Limburg	SI	D

Bestaande voorzieningen Sint-Oda – Overpelt	+ 5	

Provincie West-Vlaanderen	SI	D

Bestaande voorzieningen De Waaiberg – Hooglede	+ 15	
Huize Rozenwingerd – Koksijde	+ 10	

Watermolen – Kortrijk	- 21	+ 35
Nieuwe initiatieven Engelendale – Brugge	+ 8	
Ithaka – Oostende		+ 10

Geweigerde vergunningen

Provincie Antwerpen	SI	D

Bestaande voorzieningen Tikvatenoe – Antwerpen	+ 10	
De As – Arendonk	+ 16	
De Speelhoeve – Boechout	+ 5	
Maria Hulp der Kristenen – Geel	+ 8	
OCMW – Dagcentrum – Geel		+ 5
Ritmica – Hove	- 5	+ 16
't Margrietje – Kasterlee		+ 20
't Volderke – Meerhout		+ 10
Klein Brabant – Puurs		+ 10
Zevenbergen – Ranst (Covabe)	+ 10	

Provincie Vlaams-Brabant	SI	D

Bestaande voorzieningen De Ark – Brussel		+ 10
Den Ateljee – Rotselaar		+ 2
Homevil – Vilvoorde		+ 24

Nieuwe initiatieven De Okkernoot – Halle		+ 10
Nationaal Multiple Sclerose Centrum	+ 15	

Provincie Limburg	SI	D

Bestaande voorzieningen Sint-Gerardusinstituut – Diepenbeek	+ 10	+ 20
Ter Heide – Genk – I.G.L.		+ 5
Elkon – Hasselt		+ 15
Tevona – Hasselt		+ 15
't Roer – Hasselt		+ 5
't Weyerke – Heusden-Zolder		+ 10
't Brugske – Leopoldsburg		+ 5
Sint-Oda – Overpelt	+ 20	
Sint-Ferdinand – Lummen (Provinciaal der Broeders van Liefde – Gent)		+ 5
Ter Engelen – Maaseik	+ 5	
Sint-Elisabeth – Peer	+ 10	+ 28*

(* mits reconversie 14 Internaat)

Provincie Limburg	SI	D
Nieuwe initiatieven		
Aktief – Genk (Centrum voor Geestelijke Gezondheid)	+ 10 à 16	
Dagcentrum voor Psycho- sociaal Gehandicapte Vol- wassenen	+ 18	
De Schans – Heusden-Zolder		+ 25
Huize de Klimroos (voorheen MS-Wooncomplex) – Over- pelt		+ 10

Provincie Oost-Vlaanderen	SI	D
Bestaande voorzieningen		
Blijdorp 2 – Buggenhout		+ 10
Bernadette – Lovendegem (Zusters van Liefde van J.M.)	+ 5	
Christoforusgemeenschap – Merelbeke		+ 5
Ten Dries – Nevele	+ 8	
Dagcentrum voor niet-werken- den Sint-Niklaas		+ 20

Provincie West-Vlaanderen	SI	D
Bestaande voorzieningen		
Feniks – Avelgem		+ 5
De Kindervriend – Kortrijk	+ 10	
Mivalti – Tielt		+ 15
Huize Tordale – Torhout		+ 10
Havenzate – Veurne		+ 12
Ten Anker – Waregem		+ 10
Nieuwe initiatieven		
WAAK – Kuurne		+ 60

4. Alle semi-residentiële initiatieven die sinds de inwerkingtreding van het vergunningsstelsel werden geweigerd en waarvan de vroegere aanvraag werd bevestigd, alsook de nog in onderzoek zijnde dossiers die volledig werden bevonden, kwamen principieel voor de toewijzing in aanmerking.

De raad van bestuur besliste op basis van de heersende noden voorkeur te moeten verlenen aan initiatieven die onmiddellijk of op zeer korte termijn konden opstarten in geschikte infrastructuur.

Gelet op de grote vraag werd het veeleer opportuun geacht bestaande voorzieningen te

laten uitbreiden, in plaats van nieuwe initiatieven in de selectie op te nemen.

Uiteraard werd eveneens rekening gehouden met de gangbare prioriteiten qua doelgroep : de bijkomende plaatsen werden toegewezen aan projecten met een matig tot zwaar mentaal of motorisch meervoudige doelgroep.

Ten slotte werd de keuze nog bepaald met het oog op een evenwichtige diversiteit qua aanbod in de regio.

**Vraag nr. 152
van 13 maart 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Rusthuizen Halle-Vilvoorde – Inspectieresultaat

Geregeld worden de rusthuizen aan een inspectie onderworpen om na te gaan of ze voldoen aan de normen.

1. Hoeveel rusthuizen zijn er in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?
2. Hoeveel onregelmatigheden werden er de laatste twee jaar vastgesteld ?
3. Hoeveel rusthuizen in het arrondissement Halle-Vilvoorde hebben tot nu toe een sanctie gekregen omdat ze negatief werden beoordeeld ?

Om welke rusthuizen ging het ?
4. Hoeveel rusthuizen hebben nog niet de gepaste maatregelen genomen ingevolge de vastgestelde tekortkomingen ?

Antwoord

1. Het arrondissement Halle-Vilvoorde telt 81 door de Vlaamse Gemeenschap erkende rusthuizen, in totaal 4.609 erkende woongelegenheden.
2. Deze rusthuizen worden inderdaad regelmatig onderworpen aan inspectie om na te gaan of ze voldoen aan de erkenningsnormen. Om op de vraag te antwoorden hoeveel onregelmatigheden er de laatste twee jaar werden vastgesteld, dient eerst en vooral het begrip "onregelmatigheid" duidelijk te worden gedefinieerd. Kleine tekortkomingen in verband met het opnamebe-

leid, het gebouw zelf of eventueel de boekhouding, dus tekorten die geen directe invloed hebben op het welzijn en de verzorging van de bewoners zelf, worden aan de uitbater gesignaleerd en dienen zo vlug mogelijk te worden verholpen, maar brengen niet onmiddellijk de erkenning van de inrichting in gevaar. Deze tekorten werden dan ook niet opgenomen in de cijfergegevens die hierna volgen.

Naast de Administratieve en Pedagogische Inspectiedienst beschikt het Team Ouderenvoorzieningen sinds 23 september 1994 over een bijkomend kanaal om op de hoogte te blijven van de reële hulp- en dienstverlening in de rusthuizen, namelijk de Rusthuis Info-Foon. Dagelijks doen ongeveer vier oproepers een beroep op deze infolijn waar zij hun bekommernissen, vragen of klachten kwijt kunnen. Enkel de ernstige klachten die betrekking hebben op de erkenningsnormen worden in samenwerking met de inspectiedienst aan een grondig onderzoek onderworpen.

Wat nu de laatste twee jaar betreft, werden er in het arrondissement Halle-Vilvoorde 52 onregelmatigheden vastgesteld ; zij hadden betrekking op 14 verschillende rusthuizen.

3. De meeste van de bovenvermelde vastgestelde onregelmatigheden werden verholpen. Drie van de onder punt 2 vermelde rusthuizen werden tijdens deze periode gesanctioneerd, het betreft :

Rusthuis "Senior Residentie Orchidee", Brusselsesteenweg, 544 Asse

Bij ministerieel besluit van 25 juli 1996 werd de erkenning van bovenvermeld rusthuis geschorst ten gevolge van ernstige personeelstekorten. Tijdens deze schorsingsperiode kan de instelling blijven functioneren voor de bewoners die op dat ogenblik opgenomen zijn, doch nieuwe opnames zijn verboden. Deze schorsingsperiode moet de uitbater in staat stellen aan de erkenningsnormen te voldoen.

Tijdens de inspectieonderzoeken uitgevoerd gedurende deze schorsingsperiode werd vastgesteld dat aan de personeelsnormen werd voldaan. Bijgevolg werd erkenning van de instelling bij ministerieel besluit van 14 januari 1997 verlengd met ingang van 1 december 1996 tot 1 december 1998.

Rusthuis "De Gelukkige Egel I", Molenberglaan 2, 1652 Alseberg

Voornemen tot sluiting van de inrichting op 5 september 1996. Bij ministerieel besluit van 23 januari 1997 werd de inrichting definitief gesloten met ingang van 1 maart 1997.

Rusthuis "De gelukkige Egel II", Acacialaan 4, 1652 Alseberg

Voornemen tot sluiting van de bovenvermelde inrichting op 5 september 1996. Bij ministerieel besluit van 23 januari 1997 werd de inrichting definitief gesloten met ingang van 1 maart 1997.

4. Zoals hierboven reeds vermeld, was het remediëringsplan inzake vastgestelde tekortkomingen van de overige rusthuizen op het tijdstip van het ingestelde onderzoek gerealiseerd. Bijgevolg voldeden zij aan de vigerende normen.

**Vraag nr. 153
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR**

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie :
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 153
van 18 maart 1997
van de heer John Taylor
Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**Vraag nr. 155
van 18 maart 1997
van de heer FRANK CREYELMAN**

Decreet niet-professionele sportbeoefenaar – Transferperiode KBVB

Het nieuwe decreet tot vaststelling van het statuut van de niet-professionele sportbeoefenaar voorziet voor de amateursporter in een vrije overgang tussen 1 en 30 juni.

Deze periode ligt midden tussen het einde van de voorbije competitie en het begin van de oefenwedstrijden van de nieuwe competitie, dus uiterst geschikt om overgangsmaatregelen te treffen.

De periode (15 maart tot 15 april) aangevraagd door de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en goedgekeurd door de minister, is de periode waarin de meeste voetbalclubs in volle degradatie- of promotiestrijd verwickeld zijn. Dit lijkt mij niet logisch en kan leiden tot competitievervalsing, met bijkomende narigheden tot gevolg. Daarenboven behoudt de KBVB de oorspronkelijke transferperiode van 1 tot 25 juni, een periode die bijna overeenkomt met die van het decreet. Tijdens deze transferperiode moet er wel een akkoord zijn van de afstaande club. Dit akkoord zal maar mogelijk zijn als er geld op tafel komt.

De KBVB heeft bijgevolg een decretale vrije overgangperiode, die wat timing en kenbaarheid betreft het zal moeten afleggen tegen de betalende klassieke transferperiode.

Om welke reden heeft de minister ingestemd met het wijzigen van de oorspronkelijke vrije overgangperiode ?

Dient de KBVB deze vrije overgangperiode jaarlijks aan te vragen ?

Heeft de minister besloten zijn toestemming in te trekken of niet meer te verlenen ?

Antwoord

De Koninklijke Belgische Voetbalbond heeft volkomen regelmatig, volgens de bepalingen van het decreet van 24 juli 1996, een wijziging met betrekking tot de opzeggingsperiode aangevraagd en verkregen. Deze periode loopt van 15 maart tot 15 april.

Deze nieuwe periode blijft bestaan zonder een nieuwe aanvraag, met andere woorden tot zolang deze gewijzigde periode door de desbetreffende sportfederatie zou worden herroepen.

Aangezien de aanvraag en de toestemming van de wijziging van de data van de opzeggingstermijnen volkomen reglementair zijn verlopen, kan het niet

de bedoeling zijn om deze toestemming in te trekken.

Vraag nr. 161 van 27 maart 1997 van mevrouw NELLY MAES

Decreet lokaal jeugdwerkbeleid – Evaluatie

Via het decreet op het plaatselijk jeugdwerkbeleid (decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid) is een gezonde navelstreng ontstaan tussen het algemeen en specifiek jeugdwerk. Het is een vrij jong decreet dat heel wat baanbrekend beleidswerk opgeleverd heeft, getuige hiervan het groot aantal steden en gemeenten dat jeugdwerkbeleidsplannen uitgeschreven heeft waarin ook meer aandacht voor de maatschappelijk zwakkeren voorkomt.

1. Is er reeds enig onderzoek verricht naar de resultaten van het decreet en in hoeverre werd dit onderzoek reeds geëvalueerd ?
2. Is het juist dat er plannen zijn om in de toekomst de werking voor kansarme jeugd niet meer via plaatselijke jeugdwerkbeleidsplannen te laten financieren, maar te transfereren naar het departement Welzijn ?

Antwoord

1. Ik heb de VZW Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten de opdracht gegeven een onderzoek te verrichten met het oog op de evaluatie van het decreet van 9 juni 1993 houdende subsidiëring van gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid. Voor einde september 1997 dient deze vereniging mij verslag uit te brengen over haar bevindingen.
2. Ik onderzoek momenteel de mogelijkheid om het jeugdwerk met kansarme jeugd vanaf 1999 te subsidiëren binnen een nieuwe regeling voor geïntegreerd buurtwerk met de methodiek van basisschakels, te situeren binnen het decreet op het maatschappelijk opbouwwerk.

ANNE VAN ASBROECK

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKE-KANSENBELEID

Vraag nr. 23
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan, werden er geen voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister.

Elke minister kon wel nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

Deed de minister een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten?

N.B.: Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Teverkstelling.

Vraag nr. 24
van 13 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Toepassing taalwetgeving Brussel – Rapporten

Ik meen te hebben begrepen dat omwille van het zogenaamde taalhoffelijkheidssakkoord in Brussel het vijfde en zesde rapport over de naleving van de taalwetgeving nog niet beschikbaar is, zagezegd omdat eerst werk moet worden gemaakt van dat akkoord.

Kan de minister dit bevestigen?

Is zij het daarmee eens?

Antwoord

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger blijkbaar heeft vernomen, heeft het akkoord van de Brusselse Hoofdstedelijke regering over de toepassing van de taalwetten in de lokale besturen geen aanleiding gegeven tot een langdurig uitstel van de rapporten over de naleving van de taalwetgeving.

Het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, waaraan ik als waarnemer deelnam, besprak op 20 maart 1997 het vijfde rapport over de maanden juli 1996 tot september 1996.

Vraag nr. 25
van 18 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertentie Internationale Vrouwendag – Kostprijs

Op 4 maart verscheen in de meeste Vlaamse dagbladen een advertentie van de Vlaamse overheid ter ondersteuning van de Internationale Vrouwendag die plaatsvond op 8 maart.

Wat was de kostprijs van de campagne die de overheid in dat verband heeft gevoerd?

Antwoord

De kostprijs van de advertenties ter ondersteuning van de Internationale Vrouwendag bedroeg 257.440 frank, inclusief BTW en 212.760 frank exclusief BTW.

Het betrof hier 1/16 pagina's, met steunkleur.

Vraag nr. 26
van 18 maart 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon

Zie:
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 153
van 18 maart 1997
van de heer John Taylor
Blz. 1181

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie.

**Vraag nr. 27
van 19 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Campagne taalrechten en -plichten in Brussel – Stand van zaken

In haar antwoord op mijn vraag om uitleg van 20 maart 1996 omtrent de campagne Bruisend Brussel, kondigde de minister aan dat zij eraan dacht om in navolging van de "Gebruik je eigen taal in Brussel"-actie een informatiecampagne rond de taalrechten en -plichten op te zetten voor de Vlamingen van buiten Brussel en voor de Nederlandstalige gemeenschap in de hoofdstad (*Handelingen nr. 33 van 27 maart 1996, blz. 1787-1788 – red.*).

Graag vernam ik wat terzake reeds werd verwezenlijkt.

Antwoord

Ik heb in mijn antwoord op de vraag om uitleg over de taalcampagne van Bruisend Brussel inderdaad gezegd dat ik eraan denk een informatiecampagne rond de taalrechten en -plichten op te zetten.

Ik blijf overtuigd van het belang van een dergelijke campagne, maar ondertussen heb ik voor 1997 andere prioriteiten gelegd in het kader van het begrotingsprogramma "Versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel", onder meer de organisatie van de Vlaams-Nederlandse veertiendaagse en een promotiecampagne voor het wonen in Brussel. Ook hierbij wordt het belang van een sterke Nederlandstalige aanwezigheid in de hoofdstad centraal gesteld.

Dit betekent geenszins dat de idee van een informatiecampagne rond de taalrechten en -plichten is begraven. In het Beleidsplan Brussel van de Vlaamse regering wordt onder Spoor 3 "Versterking van de positie van het Nederlands in Brussel" aangekondigd dat de Vlaamse regering in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie een strategie zal ontwikkelen om de Vlamingen te sensibiliseren over hun taalrechten en -plichten in de

hoofdstad. Als belangrijkste doelgroep worden hierbij de Nederlandstaligen vermeld die Brussel overdag bevolken: pendelaars, scholieren, studenten, zakenmensen, winkeltoeristen, dagjesmensen.

Vermits de Vlaamse regering de vaste wil heeft om de aangegeven concrete beleidsmaatregelen nog tijdens deze kabinetsperiode te realiseren, zal binnen afzienbare tijd ook hierover een initiatief worden genomen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 19
van 8 september 1995
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Judoploeg – Sponsoring

Volgens de bondscoach van de judoploeg zou de Vlaamse overheid maar drie van de beloofde vijf miljoen frank sponsorgeld hebben overgemaakt.

Kan de minister dit bevestigen?

Hoe komt het in dat geval dat de ontbrekende twee miljoen frank niet werd betaald en welk departement moet deze som ophoesten?

Hoe reageert hij op de aantijging dat er vanwege de "gelegenheidssponsor", met name de Vlaamse overheid, een totale desinteresse kon worden vastgesteld? Zo zouden de logés op de toernooien van Parijs en München, waar de Vlaamse regering gasten mocht ontvangen, leeg zijn gebleven.

Tevens zou een judodag in het teken van Vlaanderen 2002 niet op de belangstelling van de regering hebben kunnen rekenen.

Anderzijds zou de nationale judoploeg na lobbying van de Belgische regering bij de Europese Judo Unie, niet langer de Vlaamse Leeuw als logo op de kimono's van de atleten mogen aanbrengen.

Is de minister hiervan op de hoogte?

Hoe heeft de Vlaamse regering hierop gereageerd?

Antwoord

Teneinde de naambekendheid van Vlaanderen internationaal te versterken, werd, rekening houdend met de wetgeving inzake overheidsopdrachten, een contract gesloten met de Vlaamse Judofederatie (die absolute topatleten van wereldklasse in haar rangen heeft).

Hierbij werd contractueel vastgelegd welke diensten dienden te worden geleverd ter versterking van het Vlaamse imago in het buitenland.

Het betreft geen subsidie voor activiteiten inherent aan de werking van de sportfederatie, maar diensten die bijdragen tot het verhogen van de identificeerbaarheid van Vlaanderen tot ver buiten de grenzen, wat uiteindelijk alle sectoren in Vlaanderen ten goede komt.

Bij controle van de afrekeningen die ter uitvoering van de overeenkomst werden ingediend, merkte het Rekenhof het volgende op.

Volgens het verslag van het onderzoek van 20 december 1994 van de administratie Economie betreffende de uitvoering van de bovenvermelde overeenkomst, bedraagt het totaal van uitgaven die expliciet passen in deze overeenkomst 2.968.181 frank.

De extra-uitgaven die de Vlaamse Judofederatie aanhaalt ter verantwoording van de in het contract toegezegde bijdrage van 5 miljoen frank (namelijk een commissieloon van 750.000 frank en overwinningspremies ten belope van 2.250.000 frank) zijn niet in de overeenkomst opgenomen en kunnen derhalve niet worden aanvaard.

Bijgevolg heeft het Rekenhof zijn visum beperkt tot de bovenvermelde totale som van 2.968.181 frank.

De resultaten van het Vlaamse judoteam werden door de Vlaamse overheid met interesse gevolgd. Geregeld werd door de Vlaamse Judofederatie verslag gegeven van haar activiteiten en deelname aan internationale toernooien, door middel van foto's, activiteitenverslagen, toernooiagenda's, kopies en persartikelen, enzovoort.

Zo werden voor het toernooi in Parijs VIP-kaarten voorbehouden voor genodigden van de Vlaamse Gemeenschap. Of de respons van de genodigden ruim genoeg was, kan vanzelfsprekend altijd worden bediscussieerd. Hoe dan ook, het tijdschrift van de Vlaamse Judofederatie, Judo Contact nr. 2

van maart 1994, vermeldt onder andere op pagina 24 dat "ook een handelsdelegatie van de Vlaamse Gemeenschap zich kwam overtuigen van de kwaliteit van de Vlaamse eliten". Door de organisatoren werd overigens de beperking gesteld dat de slotreceptie, en dan nog uitzonderlijk, door slechts een tiental genodigden van de Vlaamse Gemeenschap kon worden bijgewoond.

Wat de Trofee van Vlaanderen betreft, verwijst Judo Contact nr. 4 van oktober 1994 met verschillende foto's en tekstvermeldingen naar de hoofdsponsoring van de Vlaamse Gemeenschap: "Onder de auspiciën van de Vlaamse regering, die het Vlaamse Judoteam daadwerkelijk steunt".

Ook wat de 11 juli-viering in Oostende betreft, wordt in het verslag gesteld dat "als de judowedstrijden begonnen, de zeilschepen binnenkwamen met bolle zeilen met de vlag van de Vlaamse Gemeenschap. Een echte apotheose".

Het aanbrenge van het logo met de Vlaamse leeuw op de kimono's van de atleten was een onderdeel van de voorwaarden gestipuleerd in de overeenkomst met de Vlaamse Judofederatie.

Naderhand bleek dat dit engagement door de Vlaamse judoka's slechts kon worden nagekomen bij vriendschappelijke wedstrijden en toernooien, doch niet bij officiële toernooien, gezien de internationale sportreglementen terzake.

Het spreekt voor zich dat er binnen de Vlaamse regering grote interesse en steun blijft bestaan voor de judosport in het algemeen en de Vlaamse Judofederatie in het bijzonder, alsook een grote waardering voor de schitterende sportieve resultaten die in deze sporttak werden én worden behaald.

Vraag nr. 31
van 18 januari 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Heraanleg stationsplein Mechelen – Verklaring minister-president

In een vraaggesprek met Gazet van Antwerpen van 8 december 1995 over werkzaamheden binnen het arrondissement Mechelen, drukt de minister-president de – terechte – wens uit dat er eindelijk werk wordt gemaakt van de eerder goedgekeurde plannen tot de herinrichting van het stationsplein in Mechelen.

De minister-president stelt dat de verschillende partners in dit project dicht bij een akkoord ston-

den, maar dat er toch nog verdragingsmaneuvers werden ingebouwd.

Kan de minister-president preciseren waaruit de verdragingsmaneuvers bestaan en van wie ze uitgaan ?

Antwoord

De herinrichting van de stationsomgeving in Mechelen heeft een lichte vertraging opgelopen doordat de respectieve partners – De Lijn, het Vlaams Gewest, de NMBS en de stad Mechelen – zich akkoord dienden te verklaren omtrent het concept en de studie van de herinrichting.

Het dossier is inmiddels aanbesteed op 28 november 1996.

De laagste bieder is de firma NV JD Janse. Het inschrijvingsbedrag bedraagt 149.640.094 frank, te verdelen over de verscheidene partners : De Lijn, het Vlaams Gewest, de NMBS en de stad Mechelen.

De aanbestedingsbundel is voor goedkeuring aan de verscheidene partners overgezonden. De Lijn en het stadsbestuur van Mechelen hebben het dossier reeds goedgekeurd. De goedkeuring van de NMBS en het Vlaams Gewest wordt eerstdaags verwacht.

Vraag nr. 54 van 7 maart 1996 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalpariteit Belgische diplomatie – Initiatieven

In antwoord op een actuele vraag die ik hem op 2 juni 1994 stelde aangaande de paritaire verdeling binnen de Belgische diplomatie (*Handelingen Nr. 45 van 2 juni 1994, blz. 1804-1805 – red.*), verwees de minister-president naar het gesprek dat hij in het Overlegcomité federale regering – executieven zou hebben over de handhaving van het taal-evenwicht. Inzake de taalpariteit zelf vroeg de minister-president zich af of zij "de werkelijkheid van een land weerspiegelt".

Hoe dan ook, "dit onderwerp is echter nog niet aan de dagorde", klonk zijn besluit.

Heeft de minister-president meer dan anderhalf jaar later al enig idee wanneer het onderwerp wel aan de orde zal zijn ?

Heeft hij intussen al gesprekken in dit verband gevoerd ?

Antwoord

Er zijn meerdere contacten geweest met Buitenlandse Zaken in verband met het taalevenwicht in de Belgische diplomatie.

Vraag nr. 61 van 21 maart 1996 van de heer JOS GEYSELS

Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop

Tijdens de laatste maanden is er heel wat discussie geweest over de uiteindelijke bestemming van de Rijksweldadigheidskolonie van Wortel (Hoogstraten). Dit domein van 450 ha is (nog) eigendom van de federale overheid (Justitie).

Op 9 december 1995 verklaarde de minister-president tijdens een werkbezoek dat het Vlaams Gewest in de nabije toekomst werk zou maken van de aankoop van het uitgestrekte domein.

Kan de minister-president enige informatie verschaffen over de stand van zaken in dit dossier, met name wat de aankoop en de uiteindelijke bestemming betreft ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Ik heb over dit dossier overleg gepleegd met de terzake bevoegde minister en – met zijn instemming – diens intenties bekendgemaakt.

Het antwoord op deze vraag behoort dan ook tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

(Antwoord van Theo Kelchtermans : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 15 april 1996, vraag nr. 95, blz. 520 – red.)

Vraag nr. 62 van 28 maart 1996 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Domein Polderwind (Zuienkerke) – Concessies

Volgens het Rekenhof werd het domein Polderwind in Zuienkerke vanaf 1 januari 1992 door een

VZW in concessie gegeven aan een privé-persoon, zonder het akkoord van het vroegere Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, nu Toerisme Vlaanderen.

Ook een bij het domein horende manège is al geruime tijd verhuurd aan een privé-persoon.

1. Had de VZW het betrokken domein Polderwind in erfpacht en zo ja, tegen welk bedrag ?
2. Tegen welk bedrag per maand wordt het domein aan de privé-personen verhuurd ?
3. Is er al dan niet een procedure hangende tussen Toerisme Vlaanderen, de betrokken VZW en de betrokken privé-personen ? Zo ja, wat is de stand van zaken ?

Antwoord

1. Domein Polderwind werd, met ingang van 1 januari 1984 voor 45 jaar in erfpacht gegeven aan de VZW Gezinsvakantie, tegen een jaarlijkse vergoeding van 520.000 frank jaarlijks, te indexeren.
2. Zonder het akkoord van Toerisme Vlaanderen verhuurt de VZW Gezinsvakantie sinds 1 juli 1985 de "Vagevuurhoeve", tegen een maandelijks huurprijs van 50.000 frank.

De VZW Gezinsvakantie heeft op 27 december 1991 een overeenkomst getekend waarbij het vakantiedomein Polderwind in concessie werd gegeven tegen een jaarlijkse vergoeding. De concessiehouder betaalt vanaf 1992 een vergoeding van 1.600.000 frank, die jaarlijks wordt verhoogd met 200.000 frank. Vanaf 1997 is de vergoeding vastgesteld op 2.500.000 frank. Deze vergoeding kan sedert 1 januari 1994 worden aangepast aan de evolutie van het indexcijfer.

3. Toerisme Vlaanderen gaf nooit toestemming voor deze concessieovereenkomst. Op de raad van beheer van 22 februari 1995 van het toenmalige VCGT (Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme) werd beslist om, op basis van de opmerkingen van het Rekenhof, maatregelen te treffen. Een aangepast voorstel inzake de uitbating van het domein werd door Toerisme Vlaanderen voorgelegd aan het Rekenhof.

Toerisme Vlaanderen zal zijn beslissing baseren op het advies dat door het Rekenhof zal worden verstrekt.

Vraag nr. 71 van 15 april 1996 van de heer MARC OLIVIER

Kusttoerisme – Problemen en maatregelen

Het kusttoerisme is jaarlijks goed voor een omzet van ongeveer 80 miljard frank en een tewerkstellingspotentieel van 25.000, voornamelijk laaggeschoolde, arbeidskrachten.

De laatste vier jaar heeft het kusttoerisme echter een slechte beurt gemaakt. Nochtans kent de toeristische markt zowel in het binnenland als in onze buurlanden een groei.

De hoofdredenen van de achteruitgang liggen volgens de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen bij het uitblijven van vernieuwing. De vernieuwing moet volgens de GOM worden gezocht in "elk-weer-voorzieningen", de uitbouw van een stelsel van randparken, het verkeers- en parkeerarm maken van de badplaatsen en de aankleding van de straten tot wandelstraten.

1. Worden die structurele problemen van de Vlaamse kust voldoende onderkend ?
2. Heeft de Vlaamse regering maatregelen uitgewerkt om vernieuwing inzake kusttoerisme te stimuleren en te ondersteunen ?
3. Worden er door de regering promotiecampagnes voor het Vlaamse-kusttoerisme opgezet ?

Antwoord

De cijfergegevens van het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek) die de evolutie van het kusttoerisme gedurende de periode 1992-1995 weergeven, werden reeds in de actualisatie 1997 van mijn beleidsbrief Toerisme verwerkt. Uit deze gegevens is inderdaad een negatieve trend af te leiden wat het kusttoerisme betreft, namelijk een achteruitgang van het binnenlands marktaandeel. Om die reden heb ik vorig jaar het initiatief genomen een actieplan "Vlaamse kust 2002" voor te bereiden. Dit actieplan moet de ganse kustzone beslaan, dit wil zeggen met inbegrip van het onmiddellijke hinterland.

Hiertoe werd in 1996, onder het voorzitterschap van administrateur-generaal Urbain Claeys, een stuurgroep geïnstalleerd die was samengesteld uit vertegenwoordigers van de provincie West-Vlaan-

deren, het WES (West-Vlaams Economische Studiebureau) en de respectieve toeristische sectoren. Deze stuurgroep heeft – na een rondgang in de verschillende kustgemeenten – een inventaris opgemaakt van de situatie en de behoeften op het terrein zelf. Op 12 juni 1996 heb ik – in aanwezigheid van alle betrokkenen – aan de kust een werkbezoek afgelegd en heb ik aangekondigd tegen april 1997 een actieplan "Vlaamse kust 2002" te zullen uitwerken op het niveau van de Vlaamse regering. Deze timing wordt nog steeds aangehouden.

Het uitwerken van een geïntegreerd actieplan voor de kust is immers geen zaak van de minister bevoegd voor het toerisme alleen, maar wel van de voltallige Vlaamse regering. Naast het toerisme zijn hier ook de beleidsdomeinen economie, tewerkstelling, cultuur, ruimtelijke ordening, natuurbehoud, leefmilieu, stedelijk beleid en – niet het minst – openbare werken bij betrokken.

Ik heb op de begroting Toerisme voor 1997 reeds een aantal additionele middelen ingeschreven voor de uitwerking van het kustactieplan. Zo werd 100 miljoen ingeschreven voor investeringen in hefboom- en pilootprojecten. Na de beursgang van de GIMV (Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen) zal dit bedrag met 125 miljoen worden opgetrokken (dit wil zeggen een totaal van 225 miljoen voor investeringen). Daarnaast werd op de begroting 1997 van Toerisme Vlaanderen additioneel 65 miljoen ingeschreven voor cofinanciering van toeristische projecten in het kader van het Europees programma 5B-Westhoek. Ten slotte zal Toerisme Vlaanderen in 1997 50 miljoen besteden exclusief aan de promotie van de Vlaamse kust in binnen- en buitenland.

Ik wil er ten slotte wel op wijzen dat ook van de provinciale, lokale en privé-actoren belangrijke inspanningen zullen worden verwacht om het actieplan "Vlaamse kust 2002" mee financieel te onderbouwen.

Vraag nr. 72
van 23 april 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Heerle's Hof (Hoogstraten) – Lobbywerk voor golfterrein

Een oud-minister, in de jaren tachtig bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, zou in opdracht van de nieuwe eigenaar van het domein Heerle's Hof in Minderhout en Meerle (gemeente Hoogstraten)

gelobbyd hebben om de aanleg van een golfterrein in bovenvermeld domein toch doorgang te laten vinden.

Is de minister-president of iemand van zijn kabinet in dit opzicht door de persoon in kwestie benaderd? Zo ja, wat werd er afgesproken?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

De bedoelde oud-minister heeft bij medewerkers geïnformeerd naar de draagwijdte van de door de Vlaamse regering goedgekeurde gewestplanwijziging.

Mijn medewerkers hebben hem de nodige informatie verstrekt en hem gewezen op het definitieve karakter van de beslissing van de Vlaamse regering.

(Antwoord Eddy Baldewijns : zie *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 29 april 1996, vraag nr. 166, blz. 598 – red.*)

Vraag nr. 73
van 23 april 1996
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop

Onlangs maakte de minister-president bekend dat het Vlaams Gewest de Kolonie van Wortel in Hoogstraten zou aankopen.

Heeft het Vlaams Gewest inderdaad deze beslissing genomen en zo ja, wanneer?

Hoeveel bedraagt de aankoopprijs?

Waar komen de fondsen, nodig voor deze aankoop, vandaan?

Wat is de uiteindelijke bestemming van de Kolonie van Wortel?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Ik heb over dit dossier overleg gepleegd met de terzake bevoegde minister en – met zijn instemming – diens intenties bekendgemaakt.

Het antwoord op deze vraag behoort dan ook tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

(Antwoord van Theo Kelchtermans : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 29 april 1996, vraag nr. 117, blz. 592 – red.)

**Vraag nr. 109
van 28 mei 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Verspreiding overheidspublicaties – Kritiek ombudsman

Bij de verzending van brochures en publicaties door de administratie raken blijkbaar nogal wat stukken niet ter bestemming ; dit zou aan de werking van De Post te wijten zijn.

Daarom suggereert de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap in zijn jaarverslag 1995 om naar alternatieve verspreidingsformules te zoeken. Zo zou men de mensen de mogelijkheid kunnen bieden om de gewenste publicaties ergens onmiddellijk te kopen, bijvoorbeeld bij provinciale afdelingen of gemeentebesturen.

Zijn er reeds initiatieven in die richting uitgewerkt ?

Antwoord

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap loopt sinds september 1994 het project "Distributie publicaties van de Vlaamse overheid". Het houdt in dat alle publicaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alsook die van de kabinetten van Vlaamse ministers en van sommige Vlaamse openbare instellingen, systematisch worden verstuurd naar alle gemeenten en openbare bibliotheken van het Vlaamse gewest. Veruit de meeste van die publicaties worden met de post verstuurd en voorzover bekend verloopt dit zonder problemen.

Om een maximale zekerheid te hebben dat de publicaties ook goed terecht komen, worden ze verstuurd op naam van contactpersonen. Zij ontvangen via begeleidende brieven ook een toelichting bij inhoud en doelpubliek van de publicaties. Via

een driemaandelijkse "Nieuwsbrief publicaties van de Vlaamse overheid" vernemen zij welke publicaties in voorbereiding zijn en krijgen zij een overzicht van de recentelijk verschenen (en toegestuurde) uitgaven. De contactpersonen zorgen er ook voor dat de gratis publicaties verder worden verspreid naar de inwoners van de gemeente.

Voor de publicaties die worden verkocht, treedt de centrale bibliotheek van het departement Coördinatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap sinds begin 1996 op als centraal besteladres. Dat houdt in dat geïnteresseerden deze bibliotheek kunnen contacteren voor de aankoop of bestelling van de publicaties van de Vlaamse overheid.

De meeste publicaties van de Vlaamse overheid worden aangemaakt in het kader van een ruimere informatie- en/of sensibiliseringscampagne rond (nieuwe) beleidsmaatregelen. In advertenties in dag- en weekbladen, evenals in radio- en tv-spots wordt systematisch verwezen naar de relevante publicaties. Steevast wordt ook vermeld dat deze publicaties verkrijgbaar zijn bij gemeentebestuur en plaatselijke openbare bibliotheek. In vele gevallen wordt aan de advertentie ook een "antwoordcoupon" toegevoegd om de belangstellenden de kans te geven vlot de publicaties te bestellen. Steeds meer wordt ook aangekondigd dat de publicatie telefonisch te bestellen is. Ten slotte zijn alle publicaties te bestellen via de Internet-site van de Vlaamse overheid.

**Vraag nr. 114
van 3 juni 1996
van de heer DIDIER RAMOUDT**

Advertentiecampagne werkgelegenheid – Gegevens

In heel wat dag- en weekbladen verscheen er een advertentie onder de titel "De Vlaamse overheid beweegt hemel en aarde voor uw werkgelegenheid", uitgaande van de informatiedienst van de Vlaamse overheid.

Deze mijns inziens nietszeggende advertentie zegt in even weinig woorden dat er een goede infrastructuur moet zijn om goed te kunnen ondernemen en bijgevolg werkgelegenheid te creëren. In de bewuste advertentie wordt de nadruk gelegd op de havens van Antwerpen, Zeebrugge en Gent.

1. In welke dag- en weekbladen, tijdschriften en andere is die advertentie verschenen ?
2. Ging het om een eenmalige advertentie ?

3. Hoeveel heeft de campagne gekost ?
4. Wat was de bedoeling van de advertentie ?
5. Waarom kwam de haven van Oostende niet aan bod ?

wijzing was beperkt tot de drie grootste Vlaamse havens.

Antwoord

1. De campagne verscheen in alle Vlaamse dagbladen en verder in een selectie van Vlaamse weekbladen, namelijk Dag Allemaal, Libelle, Flair, Humo, Knack, Panorama, Blik, Zondagsblad en de regionale weekbladen.
2. Het ging om een reeks verschillende advertenties die elk vanuit een andere invalshoek aangeven hoe de Vlaamse overheid de werkgelegenheid stimuleert.
3. De totale campagne heeft 39.638.358 frank gekost.
4. Deze institutionele campagne had tot doel voor een breed publiek aan te geven op hoeveel verschillende vlakken de Vlaamse overheid actief is. Zij was in die zin bedoeld als een vervolg van de in 1995 gehouden campagne "Verder met Vlaanderen". Gelet op de zeer grote zorg van de bevolking voor de werkgelegenheid, werd ervoor geopteerd om de werkgelegenheid als invalshoek voor deze campagne te kiezen en aan te geven op welke verschillende wijzen de Vlaamse overheid de werkgelegenheid ondersteunt en stimuleert : wetenschapsbeleid, aantrekken van buitenlandse investeringen, bevordering van werkgelegenheid in de welzijnssector, enzovoort.

De uiteindelijke bedoeling van de campagne was de Vlamingen aan de hand van een reeks concrete voorbeelden rond één centraal thema een beter inzicht te geven in de plaats die de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest spelen in het geheel van de overheidsstructuren van het gefederaliseerde België. Het blijkt immers dat dit inzicht nog grotendeels ontbreekt bij de bevolking.

5. De teksten van de advertenties streefden geen volledigheid na. Wat de havens betreft, de ver-

Vraag nr. 129
van 20 juni 1996
van de heer FILIP DEWINTER

Steun aan geschreven pers – Overheidsadvertenties

Kan de minister-president mij een overzicht geven, per krant en voor de jaren 1993, 1994 en 1995 van de steun van de Vlaamse regering aan de geschreven pers door middel van het plaatsen van advertenties ?

Antwoord

Het is niet mogelijk per krant de bedragen op te geven van de door de Vlaamse overheid in uitvoering van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers gepubliceerde advertenties. Er wordt door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers (BVDU) immers globaal gefactureerd voor alle dagbladen samen. De BVDU staat zelf in voor de repartitie van de gefactureerde bedragen over alle Vlaamse dagbladuitgevers en titels, volgens een verdeelsleutel die de Vlaamse overheid onbekend is.

In 1993 bedroeg het totale bedrag van in dagbladen gepubliceerde advertenties 78.075.567 frank, in 1994 was dit 78.965.257 frank, en in 1995 ging het om 92.626.951 frank.

Vraag nr. 133
van 2 juli 1996
van de heer JOHAN MALCORPS

NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden

Op vraag nr. 156 van 10 juni 1994 van toenmalig Vlaams volksvertegenwoordiger Michiel Maertens over de erfpachtovereenkomst tussen het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT – thans Toerisme Vlaanderen) en de NV Westgolf uit Lombardsijde, antwoordde de toen bevoegde minister Hugo Weckx onder meer wat volgt (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 12 juli 1994, blz. 925-926 – red.*).

- Op vraag van het VCGT voorziet de erfpacht in voorwaarden tot opheffing van de erfpacht indien er problemen zijn van stedenbouwkundige aard (punt 3).
 - Het indienen van een milieueffectrapport (MER) is een essentiële voorwaarde van de erfpachtovereenkomst. Bij het niet naleven van deze voorwaarde vervalt de erfpacht (punt 6).
 - En op de vraag welke middelen de minister ter beschikking heeft om de uitwerking van het plan te verhinderen, mocht blijken dat er noch een juridische basis, noch een maatschappelijke consensus is met betrekking tot het golfterrein, antwoordde de minister dat de raad van bestuur van het VCGT voldoende randvoorwaarden oplegde in de af te sluiten erfpachtovereenkomst (punt 8).
2. Wanneer werd de bouwvergunning verleend en werd daarbij een MER gevoegd in verband met de 9 holes ?
 3. Is het openbaar karakter van het domein niet vernietigd door het afsluiten van het terrein ?
 4. Is de erfpachtovereenkomst derhalve nog rechtsgeldig ? Zo ja, op welke juridische basis ? Zo nee, heeft de minister-president dan aan Toerisme Vlaanderen de opdracht gegeven om de erfpachter in gebreke te stellen ? Welke maatregelen worden genomen om het terrein opnieuw toegankelijk te maken voor wandelaars, joggers en spelende kinderen ?
- N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Deze erfpachtovereenkomst werd op 13 juli 1995 afgesloten onder de voorwaarden bepaald in artikel 5, dat stelt :

"Vermits het doel slechts verwezenlijkt kan worden mits het bekomen van verschillende toelatingen, die door de erfpachtster binnen de drie maanden na de ondertekening van deze overeenkomst aangevraagd zullen worden voor de oefenbaan en voor de minigolf, en voor eind 1995 voor de 9 holes, is deze overeenkomst tot stand gekomen onder de opschortende voorwaarde van het bekomen van deze verschillende toelatingen. Tevens gaat zij de verbintenis aan het bovenbeschreven goed ter vrije beschikking te stellen van iedereen, zonder enige uitzondering, en het derhalve niet voor te behouden voor haar leden..."

De aanvragen van de bouwvergunning werden echter pas enkele maanden geleden en zonder MER aan het schepencollege van Middelkerke voorgelegd, dat het op deze wijze aan de provinciale diensten van Stedenbouw ter advies voorlegde. Die stuurden het dossier voor aanvulling terug wegens het ontbreken van een MER. De noodzakelijke toelating werd dus niet voor eind 1995 verkregen. Daarnaast werd het volledige domein midden mei voor het publiek afgesloten, zagezegd om vandalisme tegen te gaan. Ook op deze wijze werd niet voldaan aan de opschortende voorwaarde.

1. Welke toelatingen waren vereist voor de aanleg van de oefenbaan en van de minigolf ?

Wanneer werden die toelatingen aangevraagd en verkregen ?

Antwoord

- 1 en 2. Het betreft hier een vraag die tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening behoort. Ik verwijs hiervoor naar het antwoord van de functioneel bevoegde minister in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 8 juli 1996.
3. Het onroerend goed behoort niet tot het openbaar domein : het heeft een privaat statuut. Het afsluiten van het terrein betreft hier een maatregel in het kader van de veiligheid.
4. De erfpachtovereenkomst is nog steeds rechtsgeldig, aangezien de overeenkomst tot stand kwam ingevolge artikel 5, namelijk onder de opschortende voorwaarde van het verkrijgen van deze verschillende toelatingen. Slechts indien de noodzakelijke toelatingen voor 31 december 1998 niet worden verkregen, komen er onderhandelingen omtrent een nieuwe overeenkomst.

Toerisme Vlaanderen zal de vraag inzake de toegankelijkheid van het terrein onderzoeken met de NV en de gemeente, rekening houdende met de noodzakelijke maatregelen in het kader van de veiligheid.

(Antwoord Eddy Baldewijns : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 8 juli 1996, vraag nr. 271, blz. 961 – red.)

Vraag nr. 151
van 15 juli 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties

Kan de minister-president mij meedelen of de overheidsinstellingen die onder zijn bevoegdheid ressorteren, adverteren in publicaties en tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen ?

Mocht dit het geval zijn, kan de minister-president mij dan een overzicht verstrekken van het aantal dergelijke advertenties dat de jongste drie jaar werd geplaatst, evenals van de bedragen die daarmee gepaard gingen ?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister vice-president Luc Van den Bossche en aan de ministers Theo Kelchtermans, Wivina Demeester-De Meyer, Eddy Baldewijns, Eric Van Rompuy, Leo Peeters en Luc Martens.

Antwoord

Geen enkele van de overheidsinstellingen die onder mijn bevoegdheid valt heeft geadverteerd in publicaties of tijdschriften van politieke partijen en/of zuilgebonden verenigingen.

(Antwoord Luc Van den Bossche : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996, blz. 1007 ; antwoord Theo Kelchtermans : zie BVA nr. 18, blz. 1023 ; antwoord Eddy Baldewijns : zie BVA nr. 18, blz. 1033 ; antwoord Eric Van Rompuy : zie BVA nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 26 ; antwoord Leo Peeters : zie BVA nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 142 ; antwoord Luc Martens : zie BVA nr. 18, blz. 1065 – red.)

Vraag nr. 158
van 9 augustus 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Overheidsadvertenties – Overzicht

Hoeveel campagnes werden in het afgelopen jaar gevoerd via overheidsadvertenties door de diensten die onder de verantwoordelijkheid van de minister vallen en/of door het kabinet ?

Welke kosten gingen ermee gepaard ?

Wat was het aandeel van de advertenties die concrete informatie bevatten, tegenover de advertenties die veeleer sensibilisering op het oog hadden ?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Hieronder volgt het overzicht van de advertenties die in 1996 werden gepubliceerd vanuit het budget 1996 Steun aan de Geschreven Pers en die onder de verantwoordelijkheid van de minister-president vallen. Telkens is aangegeven of het in de eerste plaats om een informatieve (inf.) of een sensibiliserende (sens.) advertentie ging.

- aankondiging VRIND (Vlaamse Regionale Indicatoren) – 942.225 fr. (inf.) ;
- aankondiging publicatie beleidsbrieven – 1.960.007 fr. (inf.) ;
- aankondiging nieuwe postcodes administratie en kabinetten – 248.292 fr. (inf.) ;
- Vlaamse Wetenschapsweek – 257.440 fr. (inf.) ;
- FTI (Flanders Technology International) – 1.890.310 fr. (inf.) ;
- campagne Verder met Vlaanderen – 39.638.358 fr. (inf. & sens.) ;
- aankondiging website Vlaamse overheid op Internet – 772.320 fr. (inf.) ;
- Vlaamse Wetenschapsweek/tentoonstelling wetenschap in China – 4.204.646 fr. (inf.).

(Antwoord Luc Van den Bossche : zie Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 1996, blz. 46 ; antwoord Theo Kelchtermans : ibid., blz. 64 ; antwoord Eddy Baldewijns : ibid., blz. 23 ; antwoord Eric Van Rompuy : ibid., blz. 29 ; antwoord Luc Martens : ibid., blz. 34 ; antwoord Anne Van Asbroeck : ibid., blz. 42 – red.)

Vraag nr. 16
van 2 oktober 1996
van de heer WARD BEYSEN

Campagnes – Overzicht

De minister-president verleende antwoord op mijn vraag nr. 120 van 6 juni 1996 en koppelde dit antwoord aan vraag nr. 40 van 12 februari 1996 van de heer John Taylor (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 10 juni 1996, blz. 842 – red.*). Met dit antwoord wordt een gedetailleerd overzicht gegeven van onderzoeken en studieopdrachten die de Vlaamse regering sinds 1992 heeft toevertrouwd aan derden. Mijn vraag sloeg evenwel ook op

"campagnes", zijnde sensibiliserings- en/of advertentiecampagnes, waarvan de uitwerking door de Vlaamse regering werd toevertrouwd aan derden.

1. Wat is het totaal aantal sensibiliserings- en/of advertentiecampagnes dat door de Vlaamse regering sinds 1992 werd toevertrouwd aan rechtspersonen of instellingen buiten de eigen administratie ?
2. Wat was het onderwerp van deze campagnes ?
3. Wanneer werden deze campagnes uitgevoerd ?
4. Welke bedragen werden vastgelegd en/of besteed voor het laten uitvoeren van deze campagnes ?
5. Welke kosten vielen ten laste van de begroting van de ministeriële departementen, en welke vielen ten laste van de begroting van de kabinetten ?

pagnes is de voorbije jaren gevoerd op initiatief van Vlaamse ministers en valt niet onder mijn bevoegdheid. Ik heb alleen zicht op de campagnes die in het kader van mijn eigen bevoegdheden ontwikkeld zijn, of die ontwikkeld zijn in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers. Onderstaande gegevens zijn beperkt tot deze laatste categorie.

Het grootste deel van de advertenties die werden ontwikkeld in het kader van het protocol, is gerealiseerd door het bureau dat voor de technische coördinatie van het project "Informatie van de Vlaamse overheid" in uitvoering van het protocol aangesteld is door de Belgische Vereniging van Dagbladuitgevers en de Nationale Federatie van Informatieweekbladen, die ook de volledige kosten hiervoor op zich neemt. Zij vallen dan ook buiten het bestek van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Slechts een beperkt aantal van de campagnes is uitbesteed aan externe bureaus. Hieronder volgt het overzicht van deze campagnes, met opgave van het mediabudget dat voor elk van deze campagnes was ingeschreven.

Antwoord

Een aantal sensibiliserings- en/of advertentiecampa-

Kabinet/administratie	Campagne	Publicatie	Bureau	Mediabudget incl. BTW
Adm. Kanselarij en Voorlichting	Ombudsman	febr-maart 1994	Slangen & Partners	4.985.384
Kab. Johan Sauwens	Vakantiewegen	juni 1994	Slangen & Partners	1.673.190
Kab. Kelchtermans	Automobilisten	juni 1994	Slangen & Partners	1.883.579
Kab. Kelchtermans	Vl. Wegentelefoon	sept-okt-nov 1994	Slangen & Partners	1.164.941
Kab. Kelchtermans	Wagengebruik	nov 1994	Slangen & Partners	2.012.832
Kab. Van Asbroeck	Brussel Hoofdstad	jan-feb 1995	Trema	2.137.732
Kab. Baldewijns	Bedrijfsvervoerplan	maart 1995	Quattro	1.235.258
Kab. Kelchtermans	Wegentelefoon	mei 1995	Slangen & Partners	902.014
Kab. Kelchtermans	Netheid Vl. wegen	sept 1995	Slangen & Partners	2.184.810
Kab. Demeester	Serviceflats	november 1995	Saatchi & Saatchi	5.371.497
Kab. Van den Brande	FTI	april 1996	BBC	1.890.310
Kab. Kelchtermans	MINA-plan	mei 1996	Slangen & Partners	4.482.002
Kab. Demeester	Aids	nov 1996	VVL/BBDO	14.994.671
Kab. Demeester	Pneumonie	okt 1996	Capricorn	2.390.650
Kab. Baldewijns	Ruimt. Structuurplan	dec-jan 1997	De Kie	7.255.422
Kab. Baldewijns	Carpooling	feb 1997	VandeKerckhove	2.884.737
Kab. Van Asbroeck	Vl. Brussel/Ned	maart 1997	Trema	1.273.210

Vraag nr. 39
van 15 oktober 1996
van de heer LEO GOOVAERTS

Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht

Geregeld voeren de leden van de Vlaamse regering in het kader van hun bevoegdheden sensibiliserings- en informatiecampagnes over diverse onderwerpen naar het publiek toe.

1. Welke campagnes, over welk onderwerp en met welke doelstelling, werden gevoerd in 1995 en 1996? Welke campagnes staan op stapel?
2. Werd/wordt het advies van de parlementaire controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen vooraf ingewonnen, en dit voor elke campagne?
3. In welke vorm werden/worden de campagnes gevoerd?
4. Welk publiciteitsmedium werd/wordt hiervoor gebruikt (brochures, pers, tv-spots, enzovoort)?
5. Hoe werden de campagnes uitbesteed en aan wie werden ze toegekend?
6. Hoeveel bedragen de uitgaven per gevoerde sensibiliserings- of informatiecampagne?
 Welke bedragen zijn reeds vastgelegd voor op stapel staande campagnes?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

In afwachting van de elementen van antwoord die betrekking hebben op de bevoegdheden van mijn collega's, die ik via een aanvullend gecoördineerd antwoord zal meedelen, bezorg ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds antwoord met betrekking tot de materies die onder mijn bevoegdheid vallen.

1. Bijgevoegd vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht met de campagnes gevoerd in 1995 en 1996. In de loop van de volgende maanden zullen nog campagnes worden gevoerd rond het Fonds Nieuw Azië en een campagne rond Europa naar aanleiding van de IGC (Intergouvernementele Conferentie).
2. Zoals ondertussen ook meegedeeld aan de voorzitter van het Vlaams Parlement, leggen de leden van de Vlaamse regering geen voorlichtingsinitiatieven of regeringsmededelingen meer voor aan de federale controlecommissie.
- 3 en 4. De campagnes in 1995 en 1996 werden uitsluitend gevoerd in dag- en weekbladen als advertenties in het kader van het Protocol Steun aan de Geschreven Pers.
5. De campagnes werden ondersteund door het bureau dat door de federaties van dag- en weekbladuitgevers – onafhankelijk van de Vlaamse regering – is belast met de technische coördinatie.
6. Voor de komende campagnes zijn nog geen bedragen vastgelegd. Voor de gevoerde campagnes zijn de bedragen terug te vinden in bijgevoegd overzicht.

1995 – Kabinet minister-president

Campagne	Spoor	Budget
Clusterbeleid	Werkend Vlaanderen	1.339.064
W-lijn	Lerend Vlaanderen	473.069
Nieuwe ministers	Democratisch Vlaanderen	494.532
Gids van het ministerie	Democratisch Vlaanderen	494.532
Vlaamse Wetenschapsweek	Leefbaar Vlaanderen	247.266
Telefoonnummers Limburg	Democratisch Vlaanderen	247.266
Vlaamse codex	Democratisch Vlaanderen	778.430
VRIND	Democratisch Vlaanderen	942.225
Beleidsbrieven	Democratisch Vlaanderen	1.960.007
Nieuwe postcodes	Democratisch Vlaanderen	248.292
Vlaamse Wetenschapsweek	Leefbaar Vlaanderen	257.440
FTI (deel 1)	Werkend Vlaanderen	953.480
Totaal		8.435.604

1996 – Kabinet minister-president

Campagne	Spoor	Budget
FTI (deel 2)	Werkend Vlaanderen	936.830
Internet	Democratisch Vlaanderen	772.320
Vlaamse Wetenschapsweek/ China-tentoonstelling	Leefbaar Vlaanderen	4.204.646
Totaal		5.913.796

Vraag nr. 56
van 6 november 1996
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Voorlichtingsinitiatieven – Kennis Franstalige berichtgeving

De Vlaamse overheid neemt voorlichtingsinitiatieven naar het buitenland en naar buitenlandse perscorrespondenten in Vlaanderen toe.

In dit verband lijkt de bedenking die Jozef Deleu formuleerde in De Standaard van 19 oktober laatstleden mij zeker de moeite van het overwegen waard.

Deleu betreurt namelijk dat de Vlamingen te weinig de Franstalige pers lezen. Terwijl hij er echter

van overtuigd is dat de Vlamingen daardoor meer geneigd zullen zijn om naar oplossingen te zoeken samen met de Franstaligen, ben ik veeleer van het tegenovergestelde overtuigd.

Feit is dat vanuit beide tegengestelde opvattingen eensgezindheid kan bestaan over het praktische nut om voor betere doorstroming van de Franstalige berichtgeving naar Vlaanderen te zorgen.

Werden er in het verleden reeds initiatieven genomen in die zin? Zo ja, hoe worden ze door de minister-president geëvalueerd?

Maken dergelijke initiatieven deel uit van het thans gevoerde voorlichtingsbeleid?

Antwoord

Ik heb geen weet van initiatieven die gericht zouden zijn op een betere doorstroming van de Franstalige berichtgeving naar Vlaanderen. De Vlaamse overheid heeft alleszins geen initiatief in die zin ontwikkeld en overweegt er ook geen.

Het voorlichtingsbeleid van de Vlaamse regering heeft tot doel de bevolking te informeren over de werking van de eigen instellingen, over het gevoerde beleid en over de dienstverlening van de Vlaamse overheid. Het opzetten van initiatieven voor een betere doorstroming van de Franstalige berichtgeving naar Vlaanderen is in dit verband geen prioriteit.

Vraag nr. 65
van 26 november 1996
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

"Mechelen, hoofdstad der Nederlanden" – Betekenis

Op 20 september jongstleden opende de minister-president in zijn hoedanigheid van minister van Wetenschapsbeleid in Mechelen plechtig de Vlaamse Wetenschapsweek. In zijn toespraak noemde hij Mechelen uitdrukkelijk hoofdstad der Nederlanden.

1. Heeft de minister-president, wiens verknochtheid aan de stad Mechelen bekend is, de mening van de voltallige regering verkondigd door Mechelen aan te duiden als hoofdstad der Nederlanden ?
2. Is deze uitspraak van de minister-president een bevlogen liefdesverklaring aan de stad waaraan hij zo verknocht is, of moet hieraan een politieke betekenis worden gegeven ?

Antwoord

1. Volgens de gegevens waarover ik beschik bestaan de Nederlanden op dit ogenblik niet. Zij hebben derhalve geen hoofdstad.
2. Ik maakte dan ook een historische verwijzing die vanzelfsprekend aantoont dat het rijke verleden van de stad Mechelen mede richtinggevend is voor een nog meer beloftevolle toekomst.

Vraag nr. 75
van 4 december 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Genetisch gemodificeerde gewassen – Volksgezondheid

Door de milieuorganisatie Greenpeace werd in verschillende landen actie gevoerd tegen de import van genetisch gewijzigde sojabonen. Ook in de Gentse haven werd het lossen verhinderd van een lading van deze sojabonen, maar op bevel van de rechter werd de actie gestaakt.

In Gent is op het gebied van de genetische manipulatie van planten door wetenschappers van de universiteit baanbrekend werk verricht. Het succes van dit wetenschappelijk onderzoek heeft internationaal een grote weerklank gehad en het bedrijf dat werd opgericht voor de commerciële toepassingen werd zelfs overgenomen door een van de belangrijkste chemische ondernemingen.

De actie van Greenpeace doet nochtans vragen rijzen omtrent de mogelijke gevolgen voor de volksgezondheid van het gebruik van genetisch gewijzigde producten, en niet alleen van sojabonen, aangezien de activiteiten in het Gentse onderzoekscentrum ook andere genetische wijzigingen betreffen.

Werd bij het wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit Gent ook aandacht besteed aan mogelijke schadelijke gevolgen van het gebruik van de genetisch gewijzigde producten ? Waren de resultaten bevredigend en kan de verzekering worden gegeven dat de volksgezondheid niet in het gedrang komt bij het gebruik van deze producten ?

Antwoord

De gestelde vraag reflecteert terecht de grote bezorgdheid omtrent de al dan niet schadelijke gevolgen van genetisch gemodificeerde planten en gewassen en de impact hiervan op de volksgezondheid.

Nochtans moet het debat ook met kennis van zaken worden gevoerd en mag men zich ook niet laten leiden door soms overdreven paniekzaaiende persberichten of geruchten verspreid door actiegroepen die niet wetenschappelijk gefundeerd zijn. Het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geciteerde incident rond de sojabonen is hiervan een goed voorbeeld.

Anderzijds is de wetenschappelijke en technologische vooruitgang in de biotechnologie dermate groot, dat het geen verwondering hoeft te wekken dat er zowel juridische, ethische als maatschappelijke deficits dreigen te ontstaan.

Om die redenen heb ik, bij de oprichting van het Vlaamse Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie in 1995, de creatie voorzien van een maatschappelijk luik, dat bijzondere aandacht moet besteden – inhoudelijk zowel als budgettair – aan de algemene juridische, ethische en maatschappelijk vraagstukken die worden opgeworpen vanuit de moderne biotechnologie.

In verband hiermee leg ik trouwens een concept-nota "Technology assessment" en dito actieprogramma van 100 miljoen voor aan de Vlaamse regering.

Als bijlage vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een gemotiveerd en technisch-wetenschappelijk onderbouwde nota in verband met de gestelde vragen.

Technische nota in verband met de eventuele neveneffecten van genetisch gemodificeerde gewassen

De vraag bestaat uit twee delen.

1. Werd bij het wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit Gent ook aandacht besteed aan mogelijke schadelijke neveneffecten van het gebruik van de genetisch gewijzigde producten ?
2. Zijn de resultaten van het onderzoek bevredigend en kan de verzekering worden gegeven dat de volksgezondheid niet in het gedrang komt bij gebruik van deze producten ?

In deze nota wordt frequent gebruik gemaakt van de termen "gen" en "genetisch gemodificeerde plant". In deze context kunnen beide termen vulgariserend als volgt worden omschreven :

- gen = een stukje erfelijk materiaal (DNA) dat de informatie draagt voor de synthese van één eiwit ;
- genetisch gemanipuleerde plant = een transgene plant = een plant die perfect gelijk is aan de ouderplant, met uitzondering van het feit dat er één, twee of in ieder geval hoogstens een

beperkt aantal genen aan het erfelijk materiaal zijn toegevoegd (merk op dat elke ouderplant tienduizenden genen bevat).

Vóór echt wordt ingegaan op het antwoord, is het tevens niet onbelangrijk de korte historiek van transgene planten in beeld te brengen.

- De allereerste transgene planten werden 15 jaar geleden gecreëerd door de onderzoeksgroep onder leiding van de professoren Marc Van Montagu en Jeff Schell aan de universiteit van Gent.
- Het duurde vervolgens vijf jaar voor de eerste veldproeven met transgene planten gestart werden in Europa en de Verenigde Staten.
- In de tweede helft van de jaren '80 werden de transgene planten met behulp van klassieke vermeerderingstechnieken opgegroeid tot een nieuwe, transgene plantenvariëteit.
- De eerste vruchten van transgene planten verschenen in 1995 (VS) en 1996 (VK) in de winkelrekken. In beide gevallen ging het om een nieuwe variëteit tomaat met verhoogde bewaarbaarheid.
- In 1996 werd in de VS en Canada begonnen met de grootschalige teelt van soja, maïs, katoen, tomaat, koolzaad en aardappel. In totaal werd circa 2 miljoen hectare verbouwd. Dit is het equivalent van drie keer het Belgisch akkerbouwareaal.
- De transgene soja en maïs waarvan recentelijk sprake was in de media is dus de oogst van het eerste productiejaar.

Antwoord op vraag 1 : "Werd bij het wetenschappelijk onderzoek aan de Universiteit Gent ook aandacht besteed aan mogelijke schadelijke neveneffecten van het gebruik van de genetisch gewijzigde producten ?"

Het onderzoek binnen de groep van prof. Marc Van Montagu richt zich op de fundamentele verklaring van biologische processen in de plant. Ter illustratie kan worden vermeld dat er onder meer wordt gespeurd naar :

- de opheldering van de wijze waarop planten reageren op infecties door parasieten en ziekteverwekkers ;

- de mechanismen waarmee je planten weerstand kunt bijbrengen tegen droogte, te hoge temperaturen, te felle lichtintensiteit, ... ;
- de mechanismen die de plantencelgroei beïnvloeden ;
- de processen die aan de basis liggen van de biologische stikstoffixatie.

Het doel van dit onderzoek is in de eerste plaats kennis en technologie te produceren die het moeten mogelijk maken om op termijn betere landbouwgewassen te creëren. Binnen de groep worden echter geen transgene planten gekweekt voor productie of commercialisatie. Meer nog, er worden zelfs geen grootschalige veldproeven uitgevoerd en het merendeel van de experimenten gebeurt met niet-commerciële modelplanten zoals Arabidopsis. Deze situatie impliceert dat er door de eigen groep geen experimenteel werk wordt uitgevoerd naar eventuele neveneffecten van genetisch gemodificeerde planten op 1) het milieu en 2) de volksgezondheid. Ten eerste zijn er immers te weinig planten aanwezig op het labo om dit type van werk te kunnen uitvoeren (de kweek van grote hoeveelheden transgene planten vereist immers specifieke infrastructuur zoals grote serres en/of proefvelden) en ten tweede vereist de uitvoering van dergelijke risico-analyse-experimenten een gans andere expertise.

Binnen de groep van Marc Van Montagu is er immers wel een wereldexpertise in het domein van de celfysiologie en de moleculaire biologie van planten, maar is er nauwelijks of geen ervaring met ecologie, toxicologie, voedingstechnologie en aanverwante technologieën. Vanuit de wetenschap dat ecologie, toxicologie en voedingstechnologie vakken op zich zijn, werd geen eigen experimenteel werk verricht, maar werd wel waar mogelijk vanuit de eigen achtergrond steun gegeven aan onderzoek dat zich wereldwijd afspeelde in de gespecialiseerde laboratoria.

In Gent heeft ondermeer Plant Genetic Systems al sinds 1988 het voortouw genomen om – lang voor er sprake was van de verkoop van transgene gewassen – in samenwerking met tal van Europese onderzoeksgroepen grondig na te gaan wat de mogelijke gevolgen voor het milieu en de gezondheid zouden kunnen zijn. De Europese Unie heeft bij de uitvoering van onderzoeksprogramma's zoals BAP, Bridge en Flair ook volop steun verleend aan veiligheidsonderzoek. Parallel werden ook in de VS tal van proeven uitgevoerd door academische laboratoria en bedrijfsteams om na te

gaan of de producten van transgene planten veilig zijn voor de mens en zijn milieu.

Antwoord op vraag 2 : "Zijn de resultaten van het onderzoek bevredigend en kan de verzekering worden gegeven dat de volksgezondheid niet in het gedrang komt bij gebruik van deze producten ?"

Op basis van de huidige gegevens, die steunen op diepgaand onderzoek uitgevoerd door onafhankelijke onderzoeksteams in Vlaanderen, Europa en de VS, concludeert de wetenschappelijke wereld dat transgene gewassen niet onveiliger zijn dan klassieke gewassen.

De veiligheid rond het gebruik van transgene gewassen wordt verder gewaarborgd doordat nieuwe producten slechts op de markt kunnen geïntroduceerd worden nadat ze grondig werden onderzocht op mogelijke neveneffecten en er door één of meerdere overheidsinstanties toestemming wordt verleend.

Zo werd de commercialisatie van de transgene herbicideresistente soja van Monsanto in de VS slechts goedgekeurd na uitvoerig onderzoek naar de veiligheid van de introductie van de soja in de voedselketen en nadat de Amerikaanse Food and Drugs Administration (FDA) zijn fiat had gegeven.

In Europa wordt het testen en het commercialiseren van transgene gewassen geregeld door verschillende overkoepelende regelgevingen. De meest bekende zijn de Europese directieven 90/219 en 90/220, die in Vlaanderen partieel vertaald zijn in Vlarem 1 en Vlarem 2. Daarnaast wordt op Europees vlak momenteel gewerkt aan een nieuwe directieve die de evaluaties definieert waaraan transgene gewassen moeten worden onderworpen vóór ze op de markt worden geïntroduceerd. Zowel in de huidige situatie als in de toekomstige situatie kunnen vruchten van transgene gewassen (bv. tomaat) slechts op de markt komen nadat er zowel regionaal, federaal als Europees een goedkeuring werd gegeven door de bevoegde instanties. Voor Vlaanderen spelen de Eetwareninspectie en het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie hierin een centrale rol.

In afwachting van de goedkeuring van de directieve op Novel Food verloopt de finale procedure voor de commerciële introductie van een transgeen gewas volgens de richtlijnen beschreven in deel C van de Europese directieve 90/220. Dit impliceert dat er in de eerste plaats advies wordt ingewonnen binnen de bevoegde overheidsinstantie van de lidstaat waar de aanvraag wordt ingediend (bv. het

Britse Advisory Committee on Novel Food and Processes). Vervolgens wordt het advies van de evaluerende lidstaat voorgelegd en besproken door de competente autoriteiten van de andere lidstaten. De gezamenlijke adviezen worden ten slotte geanalyseerd door de Europese Commissie, die hierbij een beroep doet op het Standing Committee on Food Stuff. Indien dit comité akkoord gaat met de adviezen, dan is de weg vrij voor de marktintroductie van het transgeen gewas. Indien dit comité oordeelt dat er twijfel bestaat over de veiligheid van het nieuw product, dan kan de toestemming worden geweigerd of kan het dossier worden doorgeschoven naar de Europese ministerraad, die een beslissing kan nemen of opnieuw advies kan inwinnen van een ander regelgevend comité.

Geconcludeerd kan worden dat :

- er op basis van uitgebreid wetenschappelijk onderzoek in tal van onafhankelijke laboratoria over de ganse wereld in het algemeen kan worden gesteld dat vruchten of producten (bv. oliën) afkomstig van transgene landbouwgewassen even veilig zijn als vruchten en producten van klassieke gewassen ;
- elk transgeen gewas (net als andere types van nieuwe voedingsproducten) volgens strikte regelgeving wordt onderzocht door tal van comités vóór het op de Vlaamse, Belgische, Europese, Amerikaanse, ... markt kan worden verkocht.

Verdere informatie

Voor verdere informatie omtrent de plantenbiotechnologie kan iedereen terecht bij het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie (VIB) :

Tel. : 09/224.66.11

Fax. : 09/244.66.10

Website : <http://www.vib.be>

E-mail : vib@vib.be

Hoewel de materie voor veel wetenschappers al "ouwe koek" is, was de intro van transgene soja en maïs op de markt wel de eerste confrontatie voor het grote publiek. Vanuit die context is het dan ook niet onverwacht dat er heel wat vragen naar boven komen. Rond twee specifieke vragen in verband met de relatie tussen transgene planten en de volksgezondheid wordt in annex verder ingezoomd.

Annex Twee specifieke vragen

1. Antibioticumresistentie en transgene landbouwgewassen

De transgene maïs van Ciba Geigy bevat, naast een aantal landbouwkundig erg interessante genen (zoals een gen dat ervoor zorgt dat de plant een natuurlijke weerstand bezit tegen de vraatzucht van insectenlarven), ook een gen dat codeert voor een eiwit dat resistentie verleent tegen het antibioticum ampicilline. Buiten de kring van biotechnologen bestaat veel onduidelijkheid over de rol van dit laatste gen in het gebeuren van genetische manipulatie. Wie nieuw in het onderwerp springt, kan zich immers afvragen waarom dit gen nodig is in de transgene maïs, aangezien het voor het gewas geen enkele meerwaarde oplevert.

De verklaring is echter eenvoudig : het gen was vanuit technisch standpunt noodzakelijk bij de initiële constructie van de eerste transgene maïsplanten. Eens deze "eerstelingen" waren verkregen, werd via klassieke veredeling en multiplere vermeerderingsstappen het zaad geproduceerd dat finaal verkocht kan worden aan de boer. Willens nillens wordt het gen dat codeert voor de weerstand tegen het antibioticum hierbij doorgegeven aan alle nakomelingen. Sommige vrezen dat de verspreiding van het "antibioticumresistentiegen" in landbouwgewassen zou kunnen leiden tot de opstapeling van zo'n resistenties in ziekteverwekkende microben.

De vraag naar de mogelijke overdracht van dergelijke genen van transgene planten naar ziekteverwekkende microben is gelukkig op vrij eenvoudige wijze proefondervindelijk te testen en is het onderwerp geweest van omvangrijke onderzoeksprojecten binnen de Europese Unie en ook in de Verenigde Staten. Sinds 1988 is uitgebreid gezocht naar aanwijzingen voor dit type van overdrachten. De resultaten van dit werk zijn zeer bemoedigend. Er kan immers met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid worden gesteld dat overdracht van deze antibioticumresistentiegenen van landbouwgewassen naar ziekteverwekkende microben zo goed als uitgesloten is. Tot deze conclusie kwamen niet alleen de wetenschappers die in algemene termen onderzoek uitvoerden naar dit fenomeen, maar ook alle competente overheidsautoriteiten die hun advies dienden te verlenen rond de introductie van transgene planten in het milieu. Hiertoe behoren onder meer de Food and Drugs Administration

van de VS, het Standing Committee on Novel Food van de Europese Commissie en diverse overheidsinstanties van Europese Unie-lidstaten.

Hierbij kunnen nog twee aanvullende opmerkingen worden gemaakt.

- Observaties omtrent het voorkomen van resistentiegenen tegen ampicilline in natuurlijke populaties van bacteriën in de bodem, in water, in de darm van mens en dier, ... toonden aan dat in nagenoeg alle types milieu microben voorkomen die een ampicillineresistentiegen bezitten. In omgevingen zoals de darminhoud van huisdieren loopt dat op tot 60 - 70 % van de stalen. Een tweede vaststelling is dat reeds veel menselijke ziekteverwekkers dergelijke resistentiegenen tegen ampicilline hebben opgepikt over de laatste 30 jaar. Met andere woorden : de zorg dat het ampicillineresistentiegen vanuit maïs naar menselijke ziekteverwekkers zou overgaan en die daardoor ongevoelig zou maken voor ampicilline, is voorbijgestreefd door de feiten. De bacteriën hebben al lang dit gen vanuit andere natuurlijke bronnen binnengehaald.
- Voor de nieuwe generaties transgene landbouwgewassen die in de loop van de volgende jaren zullen geïntroduceerd worden op de markt, kan worden gesteld dat in het merendeel van de gevallen er geen antibioticumresistentiegenen meer aanwezig zullen zijn in de planten. De verklaring hiervoor is dat men een alternatieve methode heeft gevonden voor de constructie van de oorspronkelijke transgene planten die het uitgangsmateriaal moeten vormen voor de productie van het zaad dat aan de boer kan worden verkocht.

2. Allergie en transgene gewassen

In een aantal persartikelen werd gesuggereerd dat het nuttigen van voedingsproducten afgeleid van transgene soja zou leiden tot allergische reacties bij de consumenten. Opnieuw kan hier worden gesteld dat uitgebreid en gedetailleerd onderzoek van diverse onafhankelijke teams heeft aangetoond dat de transgene soja van Monsanto geen allergische reacties oproept. Ook hier werd zowel door Amerikaanse als Europese overheidsinstanties duidelijk gesteld dat de transgene soja geen problemen oplevert voor de volksgezondheid en geen allergische reacties oproept.

De aanleiding voor het verschijnen van dit type van persartikelen is terug te voeren tot volgende feiten.

Net zoals er genen zijn die coderen voor eiwitten die ervoor zorgen dat een mens blauwe ogen krijgt, of een plant resistent is tegen een bepaalde virusinfectie, zijn er eveneens plantengenen die coderen voor eiwitten die bij de mens een allergische reactie oproepen. Iedereen weet dat een beperkt aantal mensen bijvoorbeeld allergisch reageert bij het verorberen van aardbeien. Een ander voorbeeld zijn Bresil nuts. Bij het nuttigen van Bresil nuts reageert een beperkt aantal mensen allergisch. Onlangs slaagde een groep wetenschappers erin om het gen coderend voor een zaadeiwit van Bresil nuts te transfereren naar het erfelijk materiaal van soja (de bedoeling van dit experiment was een sojaplant te creëren met een verhoogde voedingswaarde). Toen werd gestart met de veiligheidsproeven bleek dat de transgene sojaplanten, in tegenstelling met hun ouderplanten, een allergische reactie oproepen. Er werd onmiddellijk nagegaan wat aan de basis lag van dit fenomeen en alras werd duidelijk dat de zaadeiwitten afkomstig van Bresil nuts het allergeen waren. Via deze experimenten werd dus (op toevallige wijze) ontdekt waarom Bresil nuts na consumptie een allergische reactie oproepen bij een aantal mensen. Het spreekt voor zichzelf dat de ontwikkeling van transgene sojaplanten met het eiwit van Bresil nuts werd stopgezet. Deze ervaring leert dat de proeven die worden uitgevoerd om na te gaan of een transgeen gewas veilig is, naar behoren functioneren.

Volledigheidshalve kan nog worden vermeld worden dat ook via klassieke veredeling nieuwe gewassen kunnen ontstaan die een allergische reactie oproepen na consumptie. Ook hier zal verdere ontwikkeling tot een commercieel gewas in principe gestopt worden. Geen enkel bedrijf is er immers bij gebaat om de dure kosten te dragen voor de ontwikkeling en de productie van een nieuwe "allergene" variëteit die geen kans maakt op een marktintroductie.

Vraag nr. 85
van 8 januari 1997
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel

Artikel 6bis van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen (BWHI) wijst het wetenschapsbeleid als accessoire bevoegdheid toe aan gemeenschappen, gewesten en federale overheid. Daarbij zou een bevoegdheidsevenwicht in het wetenschapsbeleid zijn beoogd.

Teneinde bevoegdheids- en belangenconflicten te vermijden, werd daarenboven een Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid ingesteld. Deze Conferentie buigt zich onder meer over de vastlegging van een sleutel ter verdeling van de federale middelen voor wetenschapsbeleid onder de gemeenschappen, met inbegrip van de opbrengsten van de Nationale Loterij.

1. Welke bedragen en aandelen van de "gezamenlijke wetenschapsbegroting" van gemeenschappen, gewesten en bondsstaat worden door deze respectieve overheden aangebracht ?
2. Wat is de federale verdeelsleutel die werd overeengekomen op de Conferentie ? Welke verdeelsleutel wordt er toegepast, ook met betrekking tot de opbrengst van de Nationale Loterij ? Is deze verdeelsleutel herzienbaar ?

Antwoord

Als antwoord op de eerste vraag in verband met het relatieve aandeel van de federale, gewestelijke en gemeenschapsoverheden in het "Belgische" wetenschapsbeleid wil ik verwijzen naar :

- de publicatie van de commissie Federale Samenwerking van de Interministeriële Conferentie voor Wetenschapsbeleid ("Overzicht van de uitgaven voor O&O door de Belgische overheden") ;
- het Speurboekje 1997 (de tweede editie van het Speurboekje zoals aangekondigd in mijn beleidsbrief van 1995) waarin de nieuwste geaggregeerde cijfers in verband met deze opdeling zullen terug te vinden zijn. Aan deze nieuwe editie wordt momenteel door mijn administratie de laatste hand gelegd.

Als antwoord op de tweede vraag in verband met de communautaire verdeelsleutel, voeg ik hierbij een kopie van het antwoord dat ik gaf op vraag nr. 9 van 26 september 1996 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

(Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 15 november 1996, blz. 362 – red.)

Vraag nr. 92 van 20 januari 1997 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Subsidies biotechnologisch onderzoek – Reuma-projecten

Van de 250 miljoen frank die overblijven voor projecten inzake biotechnologisch onderzoek is uiteindelijk niets terechtgekomen bij het Centrum Medische Genetica.

Nochtans diende deze instelling een onderzoeksproject in voor de identificatie van genen die verschillende vormen van reuma veroorzaken. Het gaat hier om een zeer pijnlijke ziekte, waarmee heel wat mensen te kampen hebben en waartegen tot op heden niet echt een afdoende remedie werd gevonden. Het komt mij als buitenstaander ook voor dat de ziekte minder wetenschappelijke aandacht krijgt dan bijvoorbeeld kanker of aids.

1. Waarom komt, in tegenstelling tot wat aanvankelijk te kennen werd gegeven, het bovengenoemde onderzoeksproject niet in aanmerking voor steun ?
2. Zijn er andere projecten inzake de bestrijding van reuma die wel worden gesubsidieerd ?

Om welke projecten gaat het eventueel en welke bedragen zijn ervoor uitgetrokken ?

Antwoord

1. Alle projectaanvragen werden onderworpen aan een uitvoerige evaluatieprocedure waarbij zowel binnenlandse als buitenlandse experts betrokken waren. De uiteindelijke rangorde werd aan de raad van bestuur van het Vlaams Interuniversitair Instituut voor Biotechnologie (VIB) ter goedkeuring voorgelegd. Gezien het beschikbare budget en de beslissing, genomen bij de start van de oproep, dat voldoende kritische massa per project diende te worden gegarandeerd, werden de eerste vijf geklasseerde projecten voor subsidiëring geselecteerd. Het door het Centrum Medische Genetica ingediende project werd zesde gerangschikt.

Gezien de strikte evaluatieprocedure en de in consensus verkregen rangorde voorgelegd aan de raad van bestuur van het VIB, is de uiteindelijke rangorde zeer eenduidig. Vanwege de vooraf bekende budgettaire beperkingen, bestaat ook geen manoeuvreerruimte om een zesde project voor steun te selecteren.

2. Er zijn binnen de VIB-portfolio geen specifieke reumaprojecten.

De selectieprocedure hield vooral rekening met de wetenschappelijke waarde van het project, de kwaliteit van het team en de valorisatiemogelijkheden en originaliteit van het project. Het thema "reuma" op zich was geen selectie criterium, net zomin als andere themata dit waren.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 133
van 27 februari 1997
van de heer JOHN TAYLOR

Aanwervingscriteria – Contractuelen en jobstudenten

Zowel in de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) als in de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) werkt een groot aantal contractuele personeelsleden.

In bepaalde afdelingen blijken de statutaire personeelsleden zelfs een minderheid te vormen. Over de manier waarop deze personeelsleden worden aangeworven, bestaat er mijns inziens evenwel enige onduidelijkheid.

Naast de contractuele personeelsleden wordt de administratie tijdens de schoolvakanties ook versterkt met jobstudenten. De kans die zij aldus geboden krijgen, niet alleen om iets bij te verdienen maar ook om ervaring op te doen en van nabij betrokken te worden bij de werking van een openbare dienst, is ontegensprekelijk zeer aanbevelenswaardig. Dat neemt echter niet weg dat ik mij ook hier vragen stel over de wijze van aanwerving.

1. Hoe verloopt de aanwerving van contractuele personeelsleden voor de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en voor de Vlaamse openbare instellingen? Welke criteria worden daarbij gehanteerd? Hoe worden potentiële kandidaten van mogelijke vacatures in kennis gesteld?

Zijn er diensten binnen het ministerie of zijn er VOI's waar contractuelen de meerderheid uitmaken van het personeel? Zo ja, welke zijn dat en wat zijn de redenen daarvoor?

2. Hoe verloopt de aanwerving van jobstudenten? Welke criteria worden daarbij gehanteerd? Hoe worden potentiële kandidaten van mogelijke vacatures in kennis gesteld?

Voor welke taken werden deze jobstudenten in het verleden ingezet?

3. Ziet de minister bij de aanwerving van zowel contractuelen als jobstudenten een rol weggelegd voor een onafhankelijk organisme, bijvoorbeeld het Vast Wervingssecretariaat (VWS) of de VDAB? Indien niet, om welke redenen?

Antwoord

1. Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Krachtens artikel XIV 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (het Vlaams Personeelsstatuut of het VPS) kan slechts contractueel personeel worden aangeworven:

- om aan tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften te voldoen;
- om ambtenaren te vervangen die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden;
- om bijkomende of specifieke opdrachten te vervullen.

De bekendmaking van de vacatures en de selectie van de kandidaten gebeuren als volgt.

Voor tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften:

de selectie van de kandidaten gebeurt op basis van functiebeschrijvingen en competentieprofielen. Naargelang het belang van de functie worden de vacatures bekendgemaakt in de pers, via de VDAB, of wordt een beroep gedaan op de wervingsreserves van het VWS of de spontane sollicitatiebank van de administratie Ambtenarenzaken, afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen. De uiteindelijke aanwerving van de kandidaten gebeurt na een selectiegesprek van de op basis van de functiebeschrijving en het competentieprofiel geselecteerde kandidaten met de selectiedeskundige van de afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen en het ontvangende lijnmanagement.

Voor vervanging van ambtenaren die hun betrekking niet of slechts deeltijds bekleden :

gelet op de snelheid waarmee de vervanging van loopbaanonderbreking (termijn van 15 dagen) moet gebeuren, gebeurt hier geen functiespecifieke selectie, maar wordt een beroep gedaan op kandidaturen van werkzoekenden die ingeschreven zijn bij de VDAB en die voldoen aan de voorwaarden om de loopbaanonderbreking te vervangen. De vervanging van loopbaanonderbreking vormt de hoofdmoot van de tewerkstelling binnen deze categorie.

De kandidaten die andere afwezigheid dan loopbaanonderbreking vervangen, worden eveneens geput uit ingediende kandidaturen en vormen slechts een zeer klein percentage van de vervangingen.

Voor bijkomende en specifieke opdrachten :

de aanwerving van contractueel personeel voor bijkomende of specifieke opdrachten gebeurt voor het grootste deel van de betrekkingen overeenkomstig artikel XIV 6 van het VPS, via een commissie van wetenschappelijke en administratieve autoriteiten onder voorzitterschap van het VWS. De betrekkingen waarvoor de tussenkomst van deze commissie niet vereist is, worden opgevuld via de boven beschreven procedures voor tijdelijke en uitzonderlijke personeelsbehoeften.

Wat de verhouding tussen het contractueel personeel en het statutair personeel betreft, blijkt uit een controle dat er op een totaal effectief van 10.754 personeelsleden, 1.581 contractueel en 9.173 statutair in dienst zijn. In geen enkele administratie zijn meer contractuele dan statutaire personeelsleden.

De aanwerving van werkstudenten

De werkstudenten worden elk jaar aangeworven op basis van een kandidatuurstelling en rekening houdend met twee criteria :

- de leeftijd van 18 jaar bereiken of bereikt hebben in het jaar van aanwerving ;
- het bewijs leveren via een schoolattest dat regelmatig de lessen zijn gevolgd in het voorbije schooljaar.

De werkstudenten worden voor allerlei ondersteunende taken ingezet, gaande van administratief tot keuken-, cafetaria- en schoonmaakwerk.

2. Rol van een onafhankelijk organisme

Wat de rol betreft van een onafhankelijk organisme, verwijs ik naar het antwoord verstrekt onder punt 1.

3. De Vlaamse openbare instellingen

Voor analoge informatie over de aanwercingscriteria voor contractuelen en werkstudenten in de Vlaamse openbare instellingen, moet worden verwezen naar de functioneel bevoegde Vlaamse ministers voor die instellingen, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 28 juni 1995 houdende toewijzing van bevoegdheden inzake bestuur van of toezicht op de Vlaamse openbare instellingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 9 augustus 1995), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 1995 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1995).

**Vraag nr. 136
van 28 februari 1997
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Veiligheid schoolgebouwen – Regelgeving – Inspectie

De laatste tijd krijg ik meer en meer onrustbarende signalen over de staat van sommige schoolgebouwen, meer in het bijzonder over de veiligheid in deze gebouwen. Vaak gaat het dan ook over echt oude gebouwen of tijdelijke constructies die een permanent karakter hebben gekregen.

1. Bestaat er een regelgeving in verband met brandveiligheid en hygiëne ?
2. Worden schoolgebouwen gekeurd in verband met brandveiligheid en hygiëne ?

Hoe vaak worden deze keuringen uitgevoerd ?

Wie voert deze keuringen uit ?

Wat zijn de gevolgen van een keuring indien er mankementen zijn, indien er niet wordt voldaan aan de gestelde normen ?

Antwoord

De bevoegdheden van de Gemeenschapsinspectie Onderwijs in verband met brandveiligheid en hygiëne zijn beperkt zich tot dit laatste.

Art. 5 § 1, 2° van het decreet van 17 juli 1991 betreffende inspectie en pedagogische begeleidingsdiensten, vermeldt als een van de bevoegdheden van de inspectie "het nagaan of de eindtermen worden bereikt, het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving, de hygiëne en de woonbaarheid van de lokalen, het didactisch materiaal en de schooluitrusting".

De controle van de hygiëne is een onderdeel van de controlematerie bij de schooldoorlichtingen en de bezoeken met betrekking tot de opname in de toelagenregeling van nieuwe structuuronderdelen (subsidiëring/financiering). De schooldoorlichtingen gebeuren in principe eens om de zes jaar, de controlebezoeken met betrekking tot de definitieve opname in de toelagenregeling evenwel slechts eenmaal.

Een gebrekkige hygiëne van schoolgebouwen kan leiden tot een gedeeltelijke of algehele intrekking van de subsidiëring/financiering, vermits dit een van de voorwaarden is voor opname of behoud in de toelagenregeling.

De brandveiligheid behoort niet tot de bevoegdheden van de onderwijsinspectie, maar zij oefent hier op systematische wijze wel een signaalfunctie uit wanneer inbreuken duidelijk aanwezig zijn.

Het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB), samen met het besluit van 28 oktober 1993, bepalen in dit verband de taken en verplichtingen van de hiërarchische lijn, namelijk :

- de inrichtende macht (werkgever),
- de directie (management),
- het diensthoofd VGV,
- de werkplaatsleiders, de werkmeesters, vaklokaalverantwoordelijken en leerkrachten (medewerkers op de vloer).

Daarenboven stelt artikel 22 van het koninklijk besluit van 8 november 1967, gewijzigd bij koninklijk besluit van 23 augustus 1985 :

"Elke brandweerdienst moet zowel in zijn eigen gemeente als in een andere gemeente van de gewestelijke groep die hij beschermt controle uitoefenen op de toepassing van de maatregelen voorgeschreven bij wetten en verordeningen inza-

ke brandvoorkoming. Die controle heeft plaats in de bij wetten en verordeningen bepaalde gevallen en telkens als de burgemeester erom verzoekt".

**Vraag nr. 149
van 13 maart 1997**

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Motie Vlaams Parlement (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 108 van 20 januari 1997 aangaande de oproep van het Vlaams Parlement om de protocolakkoorden betreffende het beheer van de Franstalige scholen in Vlaanderen te wijzigen, deelt de minister mee dat de formele gesprekken daarover op het departement worden voorbereid (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 maart 1997, blz. 1026 – red.*).

1. Wat is de geplande einddatum voor deze voorbereidingen ?
2. Werd er reeds een datum afgesproken voor formeel overleg ?
3. Kan de Vlaamse regering de protocols eenzijdig opzeggen wanneer geen akkoord wordt bereikt ?

Antwoord

1. Gezien de voorbereidende gesprekken nog niet in een eindfase zijn, is nog geen einddatum vastgelegd.
2. Er werd nog geen datum voor formeel overleg afgesproken.
3. Artikel 5 van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de cultuurraden voor de Nederlandstalige cultuurgemeenschap en voor de Franse cultuurgemeenschap stelt dat, onverminderd de territoriale bevoegdheid van elke cultuurraad, de praktische uitvoeringsmaatregelen inzake onderwijs gehandhaafd blijven die de ministers van Nationale Opvoeding tot 31 december in onderlinge overeenstemming hebben genomen ten behoeve van de inwoners van de zes randgemeenten en van de taalgrensgemeenten die niet de taal van het taalgebied gebruiken. De maatregelen kunnen slechts worden gewijzigd met instemming van de twee cultuurraden.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 161
van 3 februari 1997
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Bebossing – Stand van zaken – Vergunningsprocedure

De bebossing in Vlaanderen is onvoldoende. Voor 1996 werd 20.000 ha gepland. Voor het bebossen van privé-grond is men gebonden door twee regelgevingen die nogal verschillen.

Artikel 35 § 5 van het Veldwetboek van oktober 1886 :

- er is een vergunning vereist van het college van burgemeester en schepenen,
- het college beslist binnen dertig dagen na de indiening van de aanvraag,
- zoniet wordt de vergunning geacht verleend te zijn,
- beroep is mogelijk.

Artikel 87 van het Bosdecreet van september 1992 :

- voegt hier een "eensluidend advies van de dienst Landbouw en de dienst Bos en Groen" aan toe,
- de termijn waarbinnen moet worden beslist evenals de beroepsmogelijkheid vermeldt dit artikel niet.

1. Hoeveel ha nieuw bos werd gerealiseerd in '96 ?
2. Hoeveel ha is privé-bos, hoeveel openbaar ?
3. Hoeveel ha hiervan ligt in agrarisch gebied ? Hoeveel in natuurgebied ?
4. Hoeveel ha nieuw bos is gepland voor '97 ?
5. Hoeveel aangevraagde vergunningen voor bebossing werden geweigerd in '95 en '96 ? Hoeveel ha werd geweigerd ?
6. Kan het gemeentebestuur bij het afleveren van de bebossingsvergunning afwijken van het advies van de dienst Landbouw en de dienst Bos en Groen ? Zo ja, in welke zin ? Zo neen, is dit dan nog een advies ?

7. Wat is de termijn waarbinnen de beslissing bij de aanvrager moet toekomen ?
Wat kan gebeuren na die termijn ?
8. Bij welke instantie is beroep mogelijk tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen ? Onder welke voorwaarden ?

Antwoord

1. In 1996 werd in het Vlaamse gewest 183,3 ha nieuw bos gerealiseerd. Dit betreft de oppervlakte die bij de afdeling Bos en Groen bekend is. Voorlopig worden geen gegevens genoteerd voor de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Zodra deze gegevens in mijn bezit zijn, worden ze meegedeeld. Uit wat volgt, zal blijken dat niet steeds bekend is waar en hoeveel nieuw bos werd aangelegd.
2. Van deze totale oppervlakte is 52,94 ha privé-bos en 130,36 ha openbaar bos.

Voor het privé-bos is enkel de oppervlakte nieuw bos opgenomen die vervat zit in de subsidiedossiers. Van deze dossiers is met zekerheid bekend dat alle vereiste adviezen en vergunningen werden ingewonnen en dat de bosaanleg werkelijk werd uitgevoerd. Gegevens in verband met bosuitbreiding waarvoor geen subsidie werd gevraagd, zijn niet bekend bij de afdeling Bos en Groen, aangezien de gemeentebesturen in vele gevallen geen kopie van de verleende vergunning sturen aan deze afdeling. Bovendien worden wellicht toch niet alle vergunde bebossingen op het terrein gerealiseerd.

De oppervlakte nieuw openbaar bos bestaat zowel uit aanleg of uitbreiding van domeinbossen, als uit aanleg van andere nieuwe openbare bossen.

3. Van de in 1 opgegeven totale oppervlakte nieuw bos ligt 44,43 ha (30,46 ha privé-bos + 13,97 ha openbaar bos) in agrarisch en 58,82 ha (13,75 ha privé-bos + 45,07 ha openbaar bos) in natuurgebied.
4. Voor 1997 is 162,55 ha openbaar bos gepland (voorlopig geen gegevens voor de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen). De oppervlakte nieuw privé-bos in 1997 zal wellicht, zoals de voorbije jaren, schommelen tussen 50 à 110 ha. Indien in grote mate wordt gebruikgemaakt van de recente subsidieregeling voor het bebossen van landbouwgronden ter uitvoering van de

EG-verordening nr.2080/92, zal deze oppervlakte groter zijn.

5. Aangezien de vergunning voor bebossing wordt afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen en er meestal geen kopie van deze vergunning wordt doorgestuurd naar de afdeling Bos en Groen, kan deze vraag niet worden beantwoord.

In enkele gevallen wordt een kopie van het advies van de afdeling Land voorgelegd. Daaruit kan echter niet worden besloten of de vergunning al of niet wordt geweigerd, of dat de bebossing niet wordt uitgevoerd.

6. In de ministeriële omzendbrief van 2 april 1991 betreffende de toepassing van het Bosdecreet op gemeentelijk vlak, wordt bepaald dat het aangewezen is dat het college van burgemeester en schepenen zelf onmiddellijk de adviezen aanvraagt bij de bevoegde diensten ; toch is het college niet verplicht deze adviezen zelf te vragen en/of te verkrijgen.

In de omzendbrief van 10 december 1996 houdende toelichting bij het besluit van de Vlaamse regering van 26 juni 1996 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden, wordt bepaald dat de vergunning door het college van burgemeester en schepenen al dan niet wordt afgeleverd in het kader van het gemeentelijk beleid. De verschillende bevoegde afdelingen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geven in een latere fase onafhankelijk van elkaar hun advies, op vraag van de afdeling Bos en Groen.

In deze zin zal bij het verlenen van de bebossingsvergunning door het college kunnen worden afgeweken van de in te winnen adviezen.

7. Artikel 35 bis, § 5 van het Veldwetboek bepaalt :

"Het college beslist binnen dertig dagen na de indiening van de aanvraag. Doet het dit niet binnen die termijn, dan wordt de vergunning geacht verleend te zijn."

Er is hier duidelijk sprake van een *beslissings-termijn*, die vrij kort is. In de wet is er daarentegen niets bepaald over de *kennisgevingstermijn*.

Aangezien enerzijds geen kennisgevingstermijn werd bepaald in de wet en anderzijds het doel

van de wetgever duidelijk was rechtszekerheid te geven aan de burger, kunnen we ervan uitgaan dat de termijn waarbinnen de beslissing bij de aanvrager moet toekomen een redelijke termijn moet zijn die, rekening houdend met de feitelijke omstandigheden, eveneens vrij kort zal zijn.

Indien de aanvrager na een redelijke termijn nog steeds geen beslissing heeft ontvangen, kan hij een schrijven richten aan het college van burgemeester en schepenen om mee te delen dat hij nog steeds geen kennis kreeg van een beslissing en dat de wet uitdrukkelijk bepaalt dat indien het college van burgemeester en schepenen niet binnen dertig dagen na indiening van de aanvraag beslist, de vergunning wordt geacht verleend te zijn.

8. Tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen kan in beroep worden gegaan bij de bestendige deputatie van de provincie (artikel 35 bis, § 5 Veldwetboek).

In de wet werden geen specifieke voorwaarden opgenomen.

Vraag nr. 168
van 7 februari 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Kolonie van Merksplas – Aankoop

De Kolonie van Merksplas, een domein van 617 hectare, is volgens het huidige gewestplan gelegen in een gebied voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen (blauw).

Onlangs besliste het federale ministerie van Justitie het domein niet langer te gebruiken voor de opvang van landlopers. Hierdoor komt de oorspronkelijke bestemming van de zone waarin Merksplas-Kolonie ligt in het gedrang.

Het domein is verdeeld over drie gemeenten : Merksplas, Beerse en Rijkevorsel. In het noordelijke deel baat PIDPA (Provinciale Intercommunale voor Drinkwatervoorziening Provincie Antwerpen) een waterwinning uit. Op het grondgebied van Beerse heeft Koramic Terca een klei-ontginning van ongeveer 30 ha. Zo'n 10 ha van het domein is in concessie van een boomkweker uit Rijkevorsel. Landbouwers uit de buurt pachten de landbouwgronden van de vroegere staatsboerderij.

Voor een nieuwe bestemming van de Kolonie van Merksplas worden allerlei scenario's naar voren geschoven.

Het gemeentebestuur van Merksplas en de Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen (IOK) hebben belangstelling voor een KMO-zone rond de oude steenbakkerij. Langs de Steenweg op Rijkvorsel wordt gedacht aan de uitbreiding van het woongebied door lintbebouwing en de verkaveling van alle percelen die zich bevinden tussen de bestaande woningen. PIDPA wil 70 ha bos aankopen als bufferzone voor de waterwinning. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) heeft haar oog laten vallen op het beheer van de landbouwgronden.

Heeft de minister reeds stappen gezet om het domein Merksplas-Kolonie aan te kopen, zodat deze "half-groene" zone gevrijwaard blijft van verkaveling en/of inrichting als KMO-zone ?

Zo ja, welke termijn stelt de minister hiervoor voorop ? Wordt bij de begrotingscontrole of bij de opmaak van de volgende begroting een budget vrijgemaakt voor de aankoop van het domein ?

Zo neen, waarom staat de minister weigerachtig tegenover de aankoop van het domein om verkaveling of inrichting als KMO-zone te voorkomen ?

Antwoord

Op mijn verzoek heeft de afdeling Monumenten en Landschappen mij een rapport betreffende de eventuele bescherming als landschap van de Kolonie van Merksplas bezorgd ; dit rapport is momenteel nog in onderzoek.

Opties tot aankoop van dat domein werden voortsnog niet genomen. De verdere aanpak zal mee afhangen van de onteigening en toewijzing van het gebied rond de Rijksweldadigheidskolonie van Wortel.

Vraag nr. 175
van 7 februari 1997
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Verbrandingsovens – Beleid

In een recente verklaring heeft de minister aangekondigd dat in het oosten van de provincie Antwerpen een verbrandingsoven voor het huisvuil

van de provincies Antwerpen en Limburg zal worden gevestigd.

1. Bestaat er momenteel een globaal plan voor de vestiging van de verbrandingsovens die toekomstgericht zullen moeten instaan voor het verwerken van het restafval opgehaald door de diverse intercommunales ?
2. Is het al bekend waar de verbrandingsoven in de provincie Antwerpen zal worden gevestigd ? Werd hierover reeds overleg gepleegd met alle betrokken intercommunales of is dergelijk overleg reeds gepland ?
3. Werd reeds een studie gemaakt van de werkelijke behoeften aan verbrandingscapaciteit voor de komende decennia ? Is daarbij rekening gehouden met de veralgemeende selectieve ophaling ?
4. Heeft men reeds enig idee wat de ophaling van het huisvuil de Vlaamse belastingbetaler zal kosten ?
5. Sommige thans in gebruik zijnde ovens blijken over onvoldoende capaciteit te beschikken of beantwoorden niet meer aan de normen inzake vervuiling en moeten bijgevolg in de komende jaren worden verbouwd of vervangen. Over hoeveel ovens gaat het en wat is hun huidige capaciteit ?
6. Is er ook rekening gehouden met de belasting van de wegen als gevolg van de lange verplaatsingen die de voertuigen voor de ophaling zullen moeten afleggen om de ovens te bereiken ?

Antwoord

1. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997-2001 opgesteld. Het ontwerpplan doorliep van 20 januari tot 20 maart 1997 de procedure van openbaar onderzoek en zal in aangepaste versie vervolgens aan de Vlaamse regering voor goedkeuring worden voorgelegd.
2. In het ontwerp-Uitvoeringsplan staat over de realisering van een nieuwe verbrandingsoven in Antwerpen het volgende vermeld : "Voor het brandbaar restafval van de provincie Antwerpen (excl. stad Antwerpen) en een gedeelte van de provincie Limburg (nl. wat niet bij Regionale Milieuzorg kan worden verwerkt) wordt het ini-

tatief genomen tot het oprichten van een verbrandingsinstallatie met een nominale capaciteit van 400.000 ton. De voorkeur gaat uit naar 1 installatie in het zwaartepunt, namelijk in het oosten van de provincie Antwerpen. De installatie is in 2000 operationeel. Voor het aanbod van brandbaar afval uit Limburg wordt op korte termijn onderzocht of een afzonderlijke installatie (al dan niet uitbreiding) aangewezen is".

De procedure van het ontwerp-Uitvoeringsplan is lopende. Door de intercommunales kan dus hierop worden gereageerd. Tevens werden door de OVAM mondelinge toelichtingen op het plan verzorgd, in samenwerking met de provincies en de intercommunales.

3. Als basis voor de in het ontwerp-Uitvoeringsplan opgenomen programmering voor de verwijderingscapaciteit, zijn scenario's opgesteld volgens het aanbod aan restafval in de komende 10 jaar. Deze periode wordt als een realistisch maximum gezien en als een minimum voor de afschrijving van de investeringen. Uitgangspunt hierbij is een realistische toename van preventie en recuperatie. Op basis hiervan is voor verbranding een "krappe" programmering voor de verbrandingscapaciteit opgesteld.

In de berekening van het aanbod voor verwijdering in 2006, is voor huishoudelijk afval uitgegaan van een toename van preventie van 10 % ten opzichte van 1995 en een toename van de recuperatie van 34 % in 1995 naar 55 % in 2006. De toename van de recuperatie wordt onder meer bereikt door de intensivering en de veralgemening van de selectieve inzameling van het huishoudelijk afval.

4. In het ontwerp-Uitvoeringsplan is een berekening gemaakt van de totale kostprijs voor 1995 voor de ophaling en de verwerking van het huishoudelijk afval, voor zowel de selectief als de niet-selectief ingezamelde fracties. Die bedroeg ongeveer 2.051 fr/inwoner.

Deze kostprijs werd vergeleken met de vermoedelijke kostprijs in 2001, enerzijds indien het huidige beleid wordt voortgezet, en anderzijds indien het beleidsscenario waarop de programmering is gebeurd in het ontwerp-Uitvoeringsplan wordt gevolgd. De kosten voor de burger zullen toenemen met 28 % tot 2.618 fr/inwoner indien het nieuwe beleid wordt gevolgd. Indien de huidige praktijk wordt voortgezet, nemen de kosten met 42 % toe. De toename is vooral een

gevolg van de toename van de verwijderingskosten in orde van grootte van 3 fr/kg in 1995 naar 5 fr/kg in 2001. Hoe meer preventie er is en hoe meer selectief wordt ingezameld, hoe minder de rekening voor de burger zal verhogen.

5. Door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) is in 1996 onderzoek uitgevoerd naar de capaciteit, de aanpassingen in de capaciteit en naar de emissies van de verbrandingsinstallaties.

Bij de volgende installaties zijn in 1996 aanpassingen uitgevoerd die gevolgen hadden voor de capaciteit :

- in de installatie in Knokke-Heist zijn aanpassingen uitgevoerd. De capaciteit stijgt hierdoor naar 40.000 ton vanaf 1997 ;
- IVBO (Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Brugge en Ommeland) breidt door technische aanpassingen de capaciteit uit tot 190.000 ton vanaf 1997 ;
- IVMO (Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Menen en Ommeland) is in 1996 verbouwd, zodat de theoretische capaciteit gehaald kan worden. De capaciteit neemt hierdoor toe tot 60.000 ton vanaf 1997 ;
- bij Ivago (Intercommunale Vereniging voor Afvalbeheer in Gent en Omstreken) heeft in 1996 capaciteitsuitbreiding plaatsgevonden. De capaciteit neemt hierdoor toe tot 100.000 ton vanaf 1997.

Bij het berekenen van de capaciteit in het ontwerp-Uitvoeringsplan is hiermee rekening gehouden. Volgens dezelfde studie zijn in alle ovens de nodige aanpassingen gerealiseerd, in uitvoering of gepland om aan de geldende emissienormen te beantwoorden.

6. In het ontwerp-Uitvoeringsplan wordt bij de strategie voor verwijdering de voorkeur uitgesproken om het transport over grote afstand, dat nu voor het grootste deel over de weg gebeurt, te laten plaatsvinden over het water of langs het spoor. Een belangrijk aangrijpingspunt hierbij is het onderdeel "mobiliteit", dat deel kan uitmaken van de milieueffectrapportage die wordt uitgevoerd bij de realisering of uitbreiding van een verbrandingsinstallatie.

De verwachting is dat de toename van het transport ten opzichte van de huidige situatie kan worden beperkt door te werken met overslag, waardoor efficiënter wordt gewerkt. Hetzelfde wordt bereikt door de aanvullende verbrandingscapaciteit te realiseren in afvalzwaartepunten waar momenteel geen of onvoldoende verbrandingscapaciteit voorhanden is.

Vraag nr. 178
van 12 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Autobanden – Herprofilering

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nummer 58 van 10 oktober 1996, roept bij mij een aantal bijkomende vragen op (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 13 december 1996, blz. 555 – red.*).

1. Is het probleem van de niet-herprofilering van de versleten banden beperkt tot de banden bestemd voor personenwagens ?

Maken zij het leeuwenaandeel uit van de stocks ?

2. Hoever staan de onderhandelingen voor een geharmoniseerde wetgeving met de Waalse en Brusselse regio ?

Wat is de Vlaamse streefdatum voor het afronden van die onderhandelingen ?

Welke krachtlijnen verdedigen de Vlaamse onderhandelaars terzake ?

3. Welk percentage van de autobanden kan wegens een te zwak karkas onmogelijk worden geherprofileerd zonder te grote risico's, gezien de productaansprakelijkheid voor het bedrijf dat ze zou willen herprofilieren ?

Vinden we die moeilijk herprofileerbare autobanden voor personenwagens vooral terug in het gamma goedkoopste banden ?

Hoe verhoudt zich de huidige verkoopprijs van geherprofileerde banden met die van niet-herprofileerbare autobanden ?

Zou een ecotaks op die moeilijk herprofileerbare banden niet de evidente milieunadelen van dergelijke banden in de verkoopprijs incorporeren ? Verdedigen de Vlaamse onderhandelaars deze denkpiste ?

5. Heeft de minister, gezien de wantoestanden uit het recente verleden, de vergunningsvoorwaarden voor bedrijven die autobanden opslaan alleen met het oog op sortering, verscherpt ? Welke bankgarantie eist de minister ?
6. Welke initiatieven heeft de minister genomen opdat de Vlaamse regering en alle Vlaamse administraties voortaan alleen nog autobanden met een vernieuwd loopvlak aanschaffen voor alle personenvoertuigen ?
7. Hoever staat het met een Belgisch of Europees ecolabel voor banden voor personenauto's ?

Antwoord

1. Het probleem van de niet-herprofilering van banden is voorlopig beperkt tot de banden voor personenwagens, vermits deze banden relatief goedkoop zijn en de prijs voor de herprofilering niet concurrentieel is met de prijs voor nieuwe banden, zeker indien deze afkomstig zijn van Aziatische producenten. Deze afvalbanden maken dan ook het leeuwendeel uit van de stocks.
2. Met het oog op een maximale harmonisatie van de nieuwe gewestelijke regelgevingen terzake hadden reeds onderhandelingen plaats met het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Daarbij werd uitgegaan van een mogelijke regeling waarbij een aanvaardingsplicht zou worden opgelegd met de mogelijkheid om de aanvullende regels ervan vast te leggen in een milieubeleidsvereenkomst met de betrokken sectoren. In dat licht werd door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) in december 1996 een voorontwerp van besluit betreffende de aanvaardingsplicht aan de sectoren ter discussie voorgelegd. De betrokken sectoren lijken het sluiten van een milieubeleidsvereenkomst meer genegen te zijn.

Het ziet er evenwel naar uit dat een concreet resultaat niet op heel korte termijn is te verwachten. Gelet op de dringendheid van de problematiek wordt daarom geopteerd het principe van de aanvaardingsplicht reeds nu in te schrijven in het besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer dat op dit ogenblik wordt voorbereid. Conform artikel 10, § 6 van het afvalstoffendecreet zou daarbij de keuze worden gelaten de aanvullende regels vast te

stellen bij wijze van milieubeleidsvereenkomst. Op deze wijze zouden de betrokken sectoren worden gestimuleerd een milieubeleidsvereenkomst te sluiten binnen de concreet afgebakende uitgangspunten.

3. In een studie van de OVAM van september 1994 werd het percentage van loopvlakvernieuwing op 4 % van de banden van personenwagens geschat.

Cijfers over het percentage van de voertuigbanden waarvan het karkas onmogelijk kan worden geherprofileerd, alsmede over de verkoopprijzen van de geherprofileerde banden, vragen een diepgaand marktonderzoek. De hiervoor benodigde cijfers zijn niet vrij beschikbaar.

De verkoop van geherprofileerde banden geschiedt bovendien niet steeds volgens het officiële verkoopnet, waardoor de cijfers onbetrouwbaar zijn.

5. Voor de opslag van autobanden zijn de voorwaarden van titel II van het Vlarem van toepassing. Deze voorwaarden hebben vooral betrekking op de stapeling op aangepaste vloeren of in containers.

Voor dergelijke activiteiten is geen bankgarantie vereist.

6. Er is in het algemeen een ontwikkeling merkbaar die rekening houdt met ecologische doelstellingen. Met een goede regelgeving genieten deze nieuwe producten dus een economisch perspectief. Ik acht het echter opportuun nieuwe initiatieven terzake te plaatsen in het kader van de uitwerking van de nieuwe regelgeving die in voorbereiding is.
7. De invoering van een ecolabel is een productnormering, wat tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.

Vraag nr. 179
van 12 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Afval – In- en uitvoer

Krachtens de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980 zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993, werd het Vlaams Gewest bevoegd voor de controle op de in-

en uitvoer van afvalstoffen. De federale overheid blijft verantwoordelijk voor de doorvoer.

Met het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994 werd uitvoering gegeven aan de verordening (EEG) nr. 259/93 betreffende het toezicht en de controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap. Het gevolg is dat OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) sinds 7 mei 1994 volledig bevoegd is voor alles wat te maken heeft met de invoer en uitvoer van en naar Vlaamse bedrijven. Door het samenwerkingsakkoord van 26 oktober 1994 werden tevens afspraken gemaakt over de coördinatie tussen de gewesten en de federale overheid in verband met de in-, uit- en doorvoer van afval.

Kan de minister voor de periode sinds 7 mei 1994 tot eind 1996 de volgende vragen beantwoorden, en dat voor elk jaar afzonderlijk ?

1. Over welke hoeveelheid afvalstoffen ging het wat in- en uitvoer van afvalstoffen betreft, en dat per land van afkomst of bestemming ? Wat waren de hoeveelheden oranje- en rode-lijstafvalstoffen ? Is er tevens zicht op de trafiëken van groene-lijstafvalstoffen ? Kan daarbij een overzicht worden gegeven van de diverse afvalstromen in overeenstemming met de verschillende afvalcodes ? Welke afvalstoffen zijn bestemd voor verwijdering, welke voor "nuttige toepassing" ? Wat zijn de ontwikkelingen in vergelijking met de periode vóór 7 mei 1994 ? Wat zijn de ontwikkelingen in de laatste vijf jaar ?
2. Kan de minister de gegevens ter beschikking stellen over de afvaltrafiëken binnen België tussen de drie gewesten ? Over welke hoeveelheden oranje- en rode-lijstafvalstoffen gaat het ? Is er tevens zicht op de trafiëken van groene-lijstafvalstoffen ? Kan daarbij een overzicht worden gegeven van de diverse afvalstromen in overeenstemming met de verschillende afvalcodes ? Welke afvalstoffen zijn bestemd voor verwijdering, welke voor "nuttige toepassingen" ? Wat zijn de ontwikkelingen in deze afvalstromen de laatste vijf jaar ?
3. Wat is de verhouding tussen gemelde en reëel uitgevoerde transporten ? Hoeveel transporten kregen de goedkeuring van OVAM, hoeveel andere werden er geweigerd ? Zijn er verschillen met de periode vóór 7 mei 1994 ? Wat waren de belangrijke redenen om transporten te weigeren ? Voor invoer ? Voor uitvoer ? Heeft de

minister hierrond bijzondere onderrichtingen verstrekt ?

4. Heeft de minister uit hoofde van de samenwerking met de federale overheid (via de coördinatiegroep) zicht op de omvang van de doorvoer van afvalstoffen ?
5. Hoe regelmatig en op welke tijdstippen vinden de controles op afvaltrafiekeen plaats ?

Hoeveel ambtenaren van OVAM (bestuur Beleidsbeheersing) en van Aminal (afdeling Milieu-inspectie) staan op regelmatige basis in voor deze controles ? Op hoeveel mensen kan men daarbij op regelmatige basis rekenen van federale diensten (douane en accijnzen, rijks-wacht, het federale ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu) ?

6. Hoeveel overtredingen werden vastgesteld ? Is er op basis daarvan voldoende zicht op het aantal transporten zonder vergunning, of met een onvolledige vergunning ? Is de minister van oordeel dat de bevoegde diensten voldoende bemand zijn om de controles afdoende te verzekeren ?
7. Wat is de stand van zaken van het Europees proefproject "Transfrontier Shipment of Waste" ?

Antwoord

1. De hoeveelheid afvalstoffen die in- of uitgevoerd werden en het land van afkomst of bestemming zijn in de **bijlage 1** opgegeven.

Voor 1994 en 1995 zijn geen gegevens over de hoeveelheden oranje- en rode-lijstafvalstoffen beschikbaar in de databank van het federale ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, die de OVAM tot 31 december 1995 in het kader van het samenwerkingsakkoord van 26 oktober 1994 heeft gebruikt. Vanaf 1996 wordt de informatie over de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen in een nieuwe databank van de OVAM geregistreerd. Daardoor zijn voor afvalstromen die in de loop van 1996 zijn begonnen wel gegevens beschikbaar (**bijlage 2**).

Sinds de inwerkingtreding van de verordening EEG 259/93 is de overbrenging van groene-lijstafvalstoffen gedereguleerd. De OVAM

beschikt niet over informatiebronnen om zicht te krijgen op deze stromen. Op basis van de resultaten van de wegcontroles en door te vergelijken met de situatie vóór de inwerkingtreding van de verordening, mag men ervan uitgaan dat de in- en uitvoer van groene-lijstafvalstoffen een veelvoud bedraagt van de hoeveelheid oranje- en rode-lijstafvalstoffen.

Voor de diverse afvalstromen kan voor 1996 een overzicht worden gegeven op basis van de volgende afvalcodes :

AKO = OVAM-meldingscode
EAC = Europese afvalstoffencatalogus
OESO-indeling groen, oranje, rood.

Als **bijlage 3** wordt een overzicht gegeven op basis van de OESO-codes.

De afvalstoffen die bestemd zijn voor verwijdering of voor nuttige toepassingen zijn vermeld in de **bijlage 4**.

De ontwikkelingen in vergelijking met de periode vóór 7 mei 1994 zijn de volgende.

Voor België komt de verordening voornamelijk neer op een *deregulering* :

- voor de overbrenging van groene-lijstafvalstoffen voor nuttige toepassing is niet langer een toelating van de autoriteiten vereist ;
- groene-lijstafvalstoffen voor nuttige toepassing kunnen de grenzen over zonder door de overheid gevalideerde transportdocumenten ;
- de verplichte afstempeling van de documenten in de douanekantoren langs de binnengrenzen van de EU behoort tot het verleden ; afval mag daardoor ook de grens over tussen 22.00 uur 's avonds en 6.00 uur 's morgens ;
- de verplichting langs deze douanekantoren te rijden bestaat niet langer.

Daarnaast is de verordening een stuk *consequenter* dan de oude wetgeving :

- de criteria die de bevoegde autoriteiten moeten hanteren bij het toestaan of weigeren van grensoverschrijdende overbrengingen zijn in de verordening vastgesteld ;

- de internationale handel in recycleerbare afvalstoffen van non-ferrometalen ontsnapt niet langer volledig aan het beheer en het toezicht van de autoriteiten.

De bepalingen van de verordening zouden in theorie moeten volstaan om misbruiken en dumpingpraktijken te voorkomen. In de praktijk is dat echter niet altijd het geval, meer bepaald voor de uitvoer van afvalstoffen die bestemd zouden zijn voor nuttige toepassing en opgenomen zijn in de groene lijst van de verordening.

De groene, oranje en rode lijsten van de verordening werden namelijk opgesteld uit oogpunt van een regelgeving die van toepassing is voor overbrengingen van afval tussen OESO-landen. Deze regelgeving toepassen op de overbrengingen van afval afkomstig van OESO-landen naar niet-OESO-landen, is niet correct. Zo bevat de groene lijst tal van afvalstoffen die wel degelijk gevaarlijk zijn en het milieu of de volksgezondheid in het land van bestemming kunnen schaden.

De Europese Commissie heeft daarom overeenkomstig artikel 17 van de verordening alle niet-OESO-landen gevraagd welke controleprocedures van toepassing moeten zijn op de overbrenging van groene-lijstafvalstoffen naar hun grondgebied. Uit de antwoorden op de brieven van de Commissie blijkt dat de autoriteiten van vele niet-OESO-landen niet hebben begrepen waarover het gaat : sommige landen hebben geantwoord geen enkel controlesysteem te willen toepassen, hoewel het overduidelijk is dat zij niet alle groene-lijstafvalstoffen op een verantwoorde wijze kunnen verwerken ; andere landen hebben op betwistbare gronden de invoer van alle afvalstoffen verboden ; al te vaak ook verandert een land van mening over de toe te passen procedures.

Het resultaat is *rechtsonzekerheid* voor de bedrijven die afvalstoffen naar derde landen uitvoeren en *betwistingen* naar aanleiding van toezichtacties.

Daarnaast bestaan nog een aantal andere problemen, die te maken hebben met de zeer strakke en ingewikkelde procedures die de verordening oplegt en met de vele verschillende interpretaties die de bevoegde autoriteiten er op na houden inzake de definitie van "afvalstof" en inzake de OESO-lijsten.

De laatste vijf jaar is de afvalmarkt voortdurend in beweging. Er worden bijvoorbeeld nieuwe afzetgebieden aangesproken voor de vele groen-lijstafvalstoffen die meer en meer selectief worden ingezameld : Hong-Kong en China, India, ...

Daarnaast bestaan er zeer stabiele invoerstromen naar Vlaamse verwerkingsinstellingen, van onder meer non-ferroafvalstoffen, stromen vanuit Luxemburg waar geen verwerkingsinstallaties bestaan, naast uitvoerstromen naar de installaties in onze buurlanden.

2. De gegevens betreffende de afvaltrafiek binnen België met de bijkomende gevraagde gegevens zijn vervat in de **bijlage 5**.

De gegevens in verband met de verwerking van Vlaamse afvalstoffen in het Waalse gewest zijn afkomstig van het Office Régional Wallon des Déchets.

Wat de trafiek van de groene-lijstafvalstoffen betreft, zijn de volgende gegevens beschikbaar.

De volgende afvalstoffen van Vlaamse herkomst worden in significante hoeveelheden overgebracht naar Waalse verwerkingsinstallaties (gegevens voor het jaar 1993) :

schroot : 6.300 ton
slib : 56.616 ton
slakken : 186.532 ton.

Beide laatste soorten afvalstoffen worden verwerkt als toeslagmateriaal in de cementindustrie.

De volgende afvalstoffen van Waalse herkomst worden in significante hoeveelheden overgebracht naar Vlaamse verwerkingsinstallaties (gegevens voor het jaar 1993) :

papier en karton : 58.334 ton
lege vaten ter reconditionering : 1.764 ton
bouw- en sloopafval naar breekinstallaties : 3.450 ton
plantaardige en dierlijke vetten & oliën voor de productie van veevoer : 12.300 ton.

De volgende afvalstoffen van Brusselse herkomst worden in significante hoeveelheden overgebracht naar Vlaamse verwerkingsinstallaties (gegevens voor het jaar 1993) :

papier en karton : 103.116 ton
 lege vaten ter reconditionering : 1.424 ton
 bouw- en sloopafval naar breekinstallaties :
 212.707 ton
 plantaardige en dierlijke vetten & oliën voor de
 productie van veevoer : 4.397 ton.

De laatste vijf jaar evolueren deze afvalstromen
 als volgt.

Van Vlaanderen naar Wallonië

De Waalse cementindustrie blijft een zeer
 belangrijke afnemer van vliegassen, slib en slak-
 ken. Via de voorbehandelingscentra Scoribel en
 STPI worden meer en meer hoogcalorische
 gevaarlijke afvalstoffen van Vlaamse herkomst
 naar de cementovens afgevoerd. De installaties
 van Revatech bieden een goedkoop alternatief
 voor de fysico-chemische verwerking van pro-
 bleemafvalstoffen.

Opvallend is het volledig stopzetten van de
 overbrenging van huishoudelijk afval naar
 Waalse stortplaatsen sinds 1 januari 1996.

Van Wallonië naar Vlaanderen

De Vlaamse afvalverwerkingsinfrastructuur
 biedt een milieuverantwoorde oplossing voor
 een belangrijk deel van het Waalse probleemaf-
 val. Bijna de helft van de hoeveelheden gevaar-
 lijke afvalstoffen die ontstaan in het Waalse
 gewest worden verwerkt in gespecialiseerde
 Vlaamse installaties. In dat verband zijn de vol-
 gende centra van belang : Indaver (alle gevaar-
 lijke afvalstoffen), De Neef Chemical Recycling
 (vervuilde oplosmiddelen), Recypher (droogkuis-
 residu's), Watco Decontamination Centre
 (PCB-houdende afvalstoffen), Rhône-Poulenc
 (zwavelhoudende afvalstoffen), Mottay & Pisart
 (transformatorolie), Remat (asbesthoudend
 afval), Blagden (vatenreconditionering), de
 categorie I-stortplaatsen, Animalia (dierlijk
 afval), ...

Vaak gaat het om installaties die de schaal van
 het Vlaamse gewest overstijgen.

Van Brussel naar Vlaanderen en omgekeerd

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is en blijft
 in belangrijke mate aangewezen op verwer-
 kingsinstallaties in de andere gewesten. Het
 belang van Brussel voor de verwerking van
 Vlaamse afvalstoffen is verwaarloosbaar.

3. De verhouding tussen de gemelde en de reëel
 uitgevoerde transporten is de volgende :

aantal gemelde transporten in 1996	9.711
aantal gemelde transporten in 1996 die nadien werden geannuleerd	232
verhouding reëel uitgevoerd/gemeld	9.479/9.711 =
	97,61 %.

Conform de verordening (EEG) 259/93 worden
 goedkeuringen door de OVAM niet verleend
 per transport maar per afvalstroom tussen pro-
 ducent(en) en verwerker : meestal bevat een
 stroom meerdere transporten. De gegevens
 over deze goedkeuringen of weigeringen zijn
 vervat in de **bijlage 6**.

De belangrijkste redenen om transporten te
 weigeren voor invoer of voor uitvoer zijn opge-
 nomen in de **bijlage 7**.

De verordening somt op een limitatieve wijze
 de elementen op die de bevoegde autoriteiten
 mogen hanteren bij de beoordeling van de ken-
 nisgevingen. Ik heb dan ook geen bijzondere
 onderrichtingen verstrekt.

4. De coördinatiegroep is nog niet operationeel.
 Er is dan ook geen zicht op de omvang van de
 doorvoer van afvalstoffen. Wel wordt met de
 federale overheid samengewerkt in ad hoc-situ-
 aties naar aanleiding van toezichtacties.
5. Sinds 1995 worden de steekproefcontroles op
 de afvaltransporten voornamelijk uitgevoerd in
 samenwerking met de eenheden van de rijks-
 wacht. OVAM-ambtenaren verlenen ondersteu-
 ning aan die acties.

Binnen de rijkswachteenheden die veel te
 maken krijgen met internationale afvaltransport-
 ten zijn "vraagbaken" aangewezen, die de wet-
 geving kennen en die als een eerste lijn funge-
 ren bij de controles op de internationale afvaltr-
 afieken. Rijkswachters die een afvaltransport
 controleren in het kader van hun normale
 opdrachten kunnen met vragen en problemen
 bij die vraagbaken terecht. De vraagbaken heb-
 ben een door de OVAM georganiseerde spoed-
 cursus over de verordening gevolgd. Als zij geen
 raad weten met een bepaald probleem kunnen
 ze terecht bij de OVAM.

Daarnaast wordt sinds de inwerkingtreding van
 de verordening ook een beroep gedaan op de
 douaniers die naar de federale overheid werden
 gedetacheerd voor de controles op de afval-
 transporten. Zij worden begeleid door de
 OVAM. Momenteel zijn nog 3 douaniers in dat
 verband actief in het Vlaamse gewest.

Bij de OVAM zelf worden gemiddeld 3 personeelsleden 2,5 dagen per week ingezet voor transportcontroles en andere handhavingsacties inzake in- en uitvoer. De controles vinden normaal plaats vanaf 6 uur 's morgens tot 5 uur 's avonds. Sporadisch worden grootschalige acties uitgevoerd die de klok rond en ook tijdens de weekends doorgaan.

Bij de OVAM zijn 26 ambtenaren deels belast met het toezicht op de in- en uitvoer van afvalstoffen. Zij voeren daarnaast ook andere taken en opdrachten uit binnen de afdeling Sturing Afvalstromen.

Gedurende de aangehaalde periode van 7 mei 1997 tot eind 1996 hebben geen ambtenaren van Aminal, afdeling Milieu-inspectie, op regelmatige basis deelgenomen aan de controle van afvaltrafiekken.

6. Door de OVAM werden de volgende overtredingen vastgesteld :

1995	52 PV
1996	59 PV

Uit de resultaten van een grootschalige controleactie in oktober 1996 blijkt dat het aantal door de OVAM vastgestelde overtredingen niet toelaat besluiten te trekken over het aantal transporten zonder vergunning of met een onvolledige vergunning.

Nog vóór de inwerkingtreding van de verordening is ervoor gekozen om de transportcontroles te organiseren en uit te voeren in samenwerking met de toezichthoudende diensten die uit hoofde van hun bestaande opdrachten reeds actief waren op het vlak van wegcontroles. Op die manier kan een relatief beperkte kern van ambtenaren een doeltreffend controlesysteem opzetten en in gang houden. Die optie is bekrachtigd in het samenwerkingsakkoord en in de praktijk gebracht door de OVAM.

Uit contacten met buitenlandse bevoegde autoriteiten blijkt dat deze aanpak loont.

Er is dan ook geen uitbreiding nodig van de kern van OVAM-ambtenaren die belast zijn met de controle op afvaltransporten, maar wel een uitbreiding van de samenwerking naar andere toezichthoudende diensten, waaronder de douane (federale overheidsinstantie).

7. Sinds maart 1993 werkt de OVAM mee aan een internationaal proefproject, het TFS-project (Trans Frontier Shipments of Waste) dat tot doel heeft een betere communicatie en nauwere samenwerking tussen de lidstaten van de EU op het vlak van de handhaving van de regelgeving met betrekking tot de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen te verkrijgen.

Naast België participeren momenteel Nederland, Luxemburg, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Spanje, Portugal, Finland, Zweden, Frankrijk, Oostenrijk en Ierland in het proefproject.

Het TFS-project werd opgestart vanuit het Europese "enforcement network". De OVAM treedt op als country coördinator voor België.

Tal van handhavingsproblemen in verband met de in-, uit- en doorvoer van afvalstoffen worden besproken tijdens workshops. In de workshops worden concrete afspraken op internationaal niveau gemaakt. De generale staf van de rijkswacht en de afdeling Milieu-inspectie van Aminal ondersteunen het project en nemen er actief aan deel.

In 1996 werd van 30 september 1996 tot 4 oktober 1996 een internationaal gecoördineerde handhavingsactie georganiseerd. In de loop van april 1997 is er een volgende workshop gepland in Finland, waar de verschillende resultaten van deze "simultaneous transport control" zullen worden besproken, naast een informele bespreking van verwante beleidsproblemen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 182
van 13 februari 1997
van de heer ERIK MATTHIJS

Opvolgingscommissie GNOP – Vertegenwoordiging polderbesturen

Bij het doornemen van het tweede milieuconvenant wordt vastgesteld dat de polders en wateringen niet meer opgenomen zijn in de lijst van de leden van de opvolgingscommissie van het GNOP (gemeentelijk natuurontwikkelingsplan) zoals vermeld in subovereenkomst met betrekking tot optie 6 (artikel 1, § 2, punt 7, pagina 45), en dit in tegen-

stelling tot het eerste milieuconvenant waarin zij verplicht dienden opgenomen te worden. Deze besturen staan zelfs niet vermeld om opgenomen te worden in de milieuraden.

De polderbesturen zijn belangrijke actoren bij de uitwerking van gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen en moeten verder worden betrokken in de opvolging van de uitvoering van het GNOP; ze kunnen hier niet buitenspel worden gezet.

1. Waarom werden de polderbesturen in het tweede milieuconvenant niet opgenomen in de opvolgingscommissie van het GNOP? Kan deze situatie nog gewijzigd worden?
2. Is het niet aangewezen ook met de polderbesturen een milieuconvenant (met bijgaande subsidie) af te sluiten? Zij doen immers aan natuurbouw en zouden reële projecten willen uitvoeren; alleen ontbreekt het hun aan financiële draagkracht.

Zijn er terzake initiatieven genomen?

Antwoord

1. Het is niet de bedoeling geweest om de polders en wateringen buiten spel te zetten. De polderbesturen kunnen immers volgens artikel 1 § 2.7° van optie 6, als experten, zonder stemrecht, worden gehoord door de lokale opvolgingscommissie indien er projecten in hun gebied gelegen zijn. De commissie is er in de eerste plaats om advies en overleg te plegen over waar, hoe en wanneer men bepaalde projecten wenst te realiseren.
2. Er zijn tot op heden geen initiatieven genomen voor het afsluiten van een milieuconvenant met polders en/of wateringen. Zowel de vorige als de huidige milieuconvenanten werden afgesloten met overkoepelende overheden, zoals de gemeente en de provincie.

Vraag nr. 185 van 20 februari 1997 van de heer JOHAN MALCORPS

Huisvuilverbrandingsinstallaties – Naleving exploitatienormen

Uit recente meetresultaten (t/m januari 1996) inzake emissies van huisvuilverbrandingsinstallaties,

zoals onder meer in het kader van het rapport dat VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) opmaakte in opdracht van OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest) "Inventarisatie van de sector huisvuilverbranding in Vlaanderen" (oktober 1996), blijkt dat diverse ovens de nu geldende exploitatienormen overschrijden: dit blijkt het geval te zijn, wat de laatst beschikbare metingen betreft,

- voor stof: voor de installaties van IHK, IVBO, IVM, IVMO, Knokke,
- voor HCl: voor de installaties van IHK, IDM, Remi, IVM, IVMO, Knokke,
- voor dioxines: voor de installaties IVOO, Knokke.

In een aantal van deze installaties werden mee op initiatief van de Milieu-inspectie de verbrandingsactiviteiten stopgezet om vernieuwingswerken aan de installaties uit te voeren. In andere gevallen bleven de ovens echter operationeel, ook nadat was gebleken dat de normen werden overschreden.

1. Op welke wettelijke basis beroept de minister zich om deze bijna permanente overtreding van de wettelijk vastgelegde veiligheidsnormen te gedogen?

Kan de verplichting om deze normen na te leven door afspraken met de Milieu-inspectie worden opgeschort?

In welke gevallen zijn expliciet overgangstermijnen voor het opvolgen van normen toegestaan, door de minister of door de bestendige deputatie?

2. Heeft de minister reeds laten nagaan of de ovens met een nominale capaciteit van meer dan 6 ton afval per uur, de strengere dioxienorm van kracht sinds 1 januari 1997 halen? Zowel voor ISVAG als voor IVBO voorspelde de afdeling Milieu-inspectie dat dit problematisch zou zijn (cf. Jaarverslag 1995).

Op welke wettelijke basis worden eventueel afwijkingen gedoogd?

Kan de minister garanderen dat de ovens met een nominale capaciteit beneden de 6 ton per uur de normen zullen halen tegen 2001, en dat op basis van sluitende milieueffectrapporten en rekening houdend met de nu geplande of opgelegde investeringen?

3. Zijn er reeds meetgegevens beschikbaar voor 1996 per installatie :
- voor de volgens Vlarem II verplichte continue meting van CO, stof en HCl,
 - voor de volgens Vlarem II verplichte halfjaarlijkse meting van zware metalen, HF, SO₂, NO_x en TOC ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de normering moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de emissiegrenswaarden opgelegd in de vergunning van de huisvuilverbrandingsinstallaties en de normen vastgesteld door titel II van het Vlarem. Voor de nieuwe inrichtingen, zoals gedefinieerd in titel II van het Vlarem, gelden de grenswaarden van titel II van het Vlarem als minimumeis en zijn ze van toepassing ook wanneer ze strenger zijn dan de vergunningsvoorwaarden. Voor de bestaande installaties daarentegen worden de strengere grenswaarden van titel II van het Vlarem pas van kracht op 1 januari 1999, overeenkomstig de overgangsbepalingen van artikel 3.2.1.2. Enkel voor de emissie van dioxinen en furanen is er een aparte overgangstermijn opgenomen en geldt de norm sinds 1 januari 1997.

Uit de beschikbare resultaten voor 1996 van de verplichte periodieke emissiemetingen in opdracht van de exploitant, blijkt dat er slechts in enkele gevallen een significante overschrijding van de op dat moment geldende grenswaarden werd vastgesteld. Dit was het geval voor stof bij 4 van de 13 installaties, voor HCl bij 3, voor HF bij 2 en voor TOC en Hg bij 1 installatie. Het ging in alle gevallen om een eenmalige overschrijding van de vergunningsnormen, die (nog) niet werd bevestigd bij een nieuwe emissiebepaling.

Bij normoverschrijding werd er, zoals steeds, een proces-verbaal van overtreding opgemaakt door de afdeling Milieu-inspectie, met daaraan gekoppeld de aanmaning om op vrij korte termijn de nodige milieutechnische maatregelen te nemen. Conform de in titel I van het Vlarem vervatte toezichtsregels, werden de exploitanten er door de toezichthoudende ambtenaren via mondelinge en schriftelijke onderrichtingen ook al herhaaldelijk op gewezen dat hun installaties aan de normen van titel II van het Vlarem zullen moeten voldoen na verloop van de over-

gangstermijn. Het is dus helemaal niet zo dat er een "bijna permanente overtreding van de wettelijk vastgestelde veiligheidsnormen" wordt gedoogd.

2. Door de voorwaarden opgelegd in titel II van het Vlarem of in de milieuvergunning geldt sedert 1 januari 1997 voor dioxinen de zeer strenge emissiegrenswaarde van 0,1 ng TEQ/Nm³ bij 11 vol. % O₂ voor alle huisvuilverbrandingsinstallaties in het Vlaamse gewest. Op basis van de resultaten van emissiemetingen en van de aanwezige rookgaszuiveringsinstallatie bij de verschillende installaties, kan worden gesteld dat op 1 januari 1997 niet alle huisvuilverbrandingsinstallaties in het Vlaamse gewest voldeden aan deze norm. De installaties met de injectie van actief kool of een vergelijkbaar adsorbens in de rookgassen, bleken deze norm wel te kunnen halen. Daarom werden de exploitanten van de overige installaties door de toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie reeds voor het van kracht worden van de norm aangemaand om aanpassingen in deze zin door te voeren.

Gezien de omvang van de werken en het bedrag van de investeringen, het belang van de keuze van de installatie en het feit dat het gaat om intercommunales die onderhevig zijn aan de tijdrovende procedures inzake overheidsopdrachten, nam de definitieve beslissing tot toewijzing van de opdracht bij de meeste ovens meerdere maanden in beslag. Momenteel zijn er echter bij alle installaties (waaronder ISVAG en IVBO) grootschalige aanpassingswerken aangevat of gepland voor de komende maanden. Er is dus ook hier helemaal geen sprake van dat afwijkingen worden gedoogd.

Bij de huisvuilverbrandingsinstallaties is enkel de oven geëxploiteerd door de IDM in Lokeren een bestaande inrichting met een nominale capaciteit lager dan 6 ton/u. In de milieuvergunning voor deze installatie werd de strenge dioxinenorm reeds opgelegd vanaf 1 januari 1997 en metingen in 1996 wezen uit dat deze grenswaarde bij normaal bedrijf niet wordt overschreden.

Bij vrijwel alle andere afvalverbrandingsinstallaties in het Vlaamse gewest die onder deze bepalingen vallen (bv. voor de verbranding van bedrijfsafvalstoffen of ander dan onbehandeld houtafval), zijn in opdracht van de afdeling Milieu-inspectie emissiemetingen verricht. Op basis van de resultaten van deze metingen zullen de nodige maatregelen worden genomen om

te verzekeren dat de normen worden gerespecteerd.

3. Wat de continue metingen betreft, werd de nodige meetapparatuur bij alle huisvuilverbrandingsinstallaties reeds gedeeltelijk of volledig geïnstalleerd en zijn er op verschillende plaatsen al meetresultaten beschikbaar. Vooraleer de resultaten van de continue metingen officieel kunnen worden gebruikt, is een uitgebreide keuring van de apparatuur, de procedures en de gegevensopslag en -verwerking nodig. Momenteel wordt door de VITO, in overleg met erkende deskundigen "lucht" en de Aminal, gewerkt aan een code van goede praktijk, die de officiële goedkeuring van deze meetapparatuur op een uniforme manier mogelijk moet maken.

De resultaten van de verplichte periodieke metingen in 1996 zijn reeds grotendeels beschikbaar. De exploitanten die nalieten metingen van bepaalde parameters uit te voeren, werden hiervoor geverbaliseerd door de toezichthoudende ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie en aangemaand om deze metingen alsnog te verrichten. Bij significante overschrijding van de geldende emissiegrenswaarden werd eveneens geverbaliseerd en aangemaand de vereiste aanpassingen uit te voeren.

De toetsing van de meetwaarden aan de van toepassing zijnde normen leidde tot de resultaten geschetst onder punt 1.

Vraag nr. 186
van 20 februari 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

MINA-plan – Franse samenvatting

Ingevolge een klacht van de gemeente Linkebeek onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de Franse samenvatting van het MINA-plan die op het gemeentebestuur ter inzage lag.

De Commissie stelde vast dat "een samenvatting enkel kon voor de bindtekst, doch dat de andere, belangrijke informatie volledig in het Frans diende beschikbaar te zijn." De tekst die in de gemeente ter inzage lag is in feite een samenvatting van de tekst van de kennismakings- en informatiebrochure. Deze brochure is op haar beurt een samenvatting van het integrale milieubeleidsplan.

De klacht werd bijgevolg ontvankelijk en gegrond verklaard.

1. Wat is de wettelijkheid van het MINA-plan, na een ongeldig verloop van de inspraakprocedure ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen om in de toekomst eenzelfde situatie te vermijden ?

Antwoord

1. Inzake de klacht van de gemeente Linkebeek en inzake het taalgebruik in het kader van het openbaar onderzoek van het MINA-plan kan worden gerefereerd aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht uitgebracht op 30 mei 1996.

Dit advies werd op mijn verzoek voorafgaandelijk gevraagd met betrekking tot het openbaar onderzoek van het MINA-plan.

In haar advies stelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht : "Van het ontwerpplan, zoals het ter inzage ligt in de gemeentehuizen en kan besteld worden bij Aminal, dienen alle teksten die van die aard zijn dat zij noodzakelijk zijn enerzijds om het opzet op het milieubeleidsplan te begrijpen en anderzijds om op een volwaardige manier te kunnen deelnemen aan de inspraakprocedure, eveneens in het Frans beschikbaar zijn voor de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten die dit wensen". Voor de teksten die als "bindtekst" worden gebruikt en de milieuproblematiek algemeen bespreken, volstaat een samenvatting in het Frans ten behoeve van de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten die dit wensen". Verder wordt ook gesteld : "Gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage wordt gelegd in de gemeentehuizen dienen de diensten van de gemeenten uit de rand- en taalgrensgemeenten ervoor te zorgen dat de particulieren uit deze gemeenten alle inlichtingen of elke toelichting kunnen bekomen in hun taal".

Het is duidelijk dat de Vaste Commissie in haar laatste advies over de klacht niet inhoudelijk onderzocht heeft of de samenvatting toch reeds voldoende was om het opzet van het plan te begrijpen en op een volwaardige wijze deel te nemen aan het openbaar onderzoek. Misschien gaat de VCT er ten onrechte van uit dat de kennismakingsbrochure – waaruit de Franstalige tekst inderdaad werd gedistilleerd – niet in relatie is met het ontwerpplan zelf. Bovendien is uit haar advies niet af te leiden hoever de toelichtingsopdracht van de gemeentebesturen reikt.

2. Er kan op gewezen worden dat de taalwetgeving van openbare orde is. De taalkwestie houdt ook verband met de inspraak (i.c. van een minderheid) en de motiveringsplicht. Het is echter nog niet duidelijk in welke mate deze (preventieve) rechtsbescherming ook voor de Raad van State sanctioneerbaar is, mede gelet op de vage nominatieve waarde van de milieubeleids- en afvalstoffenplannen voor de burgers. Het is niet denkbeeldig dat gemeentebesturen van bepaalde faciliteitengemeenten in het Vlaamse gewest – voor wie een aantal bepalingen wel rechtstreeks bindend zullen zijn – zich zouden wenden tot de Raad van State in naam van hun Franssprekende bewoners.

Het is evenwel helemaal niet zeker of deze beroepen steeds, gelet op het vereiste belang, ontvankelijk zullen zijn.

Het is ten andere algemeen bekend dat de interpretatie over de draagwijdte van de taalfaciliteiten sterk uiteenloopt naargelang de kant van de taalgrens of de voertaal van de interpretator. Er blijkt een grote constitutioneelrechtelijke steun te bestaan voor de interpretatie die stelt dat de faciliteiten historisch bedoeld zijn als een tijdelijke integratiemaatregel voor de Franstaligen (zeker wat de Brusselse rand betreft). Het is trouwens de aanhoudende politieke lijn van de Vlaamse regering om elke zweem naar strikte tweetaligheid in de faciliteitengemeenten te vermijden.

Verder is er ook nog de wettigheidstoetsing van de rechterlijke macht op grond van artikel 159 GW. Dit lijkt veeleer theoretisch, aangezien in een concreet geschil een bindende bepaling van het MINA 2-plan op zich zelden een directe invloed zal kennen.

Gezien de steeds verdergaande adviezen van de VCT, lijkt het mijns inziens wel noodzakelijk bij een eventueel rechtsgeding een sterke verdediging voor het Vlaams Gewest voor te bereiden.

Ten slotte zou de gepaste creativiteit aan de dag kunnen worden gelegd om in de toekomst de organisatie van dergelijke grootschalige openbare onderzoeken niet onnodig te verzwaren door taalperikelen. Het probleem rijst weliswaar enkel voor de informatieverstrekking naar en de inspraak van de burgers. Problemen wat de bestuurlijke verhoudingen (ten opzichte van lokale overheden) betreft, zijn onbestaande, aangezien de faciliteiten enkel ingesteld zijn voor de particulieren.

**Vraag nr. 187
van 24 februari 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Natuur- en bosgebieden Limburg – Overheidsaankopen

Welke natuurgebieden en bossen werden in 1996 in Limburg aangekocht door het Vlaams Gewest ?
Van wie ging de vraag tot aankoop uit ?

Welke natuurgebieden of bossen in Limburg werden in optie genomen om eventueel te verwerven in 1997 of later ?

Antwoord

1. Door de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van het departement Leefmilieu en Infrastructuur werden de volgende gronden aangekocht in 1996 :

- a) natuurgebieden door de afdeling Natuur

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Voeren (Berwijn)	9,1087
Peer (Ortolaan)	2,8624
Halen (Gorenbroek)	3,0858
Heusden-Zolder (Helderbeekvallei)	24,1707
Houthalen (Mangelbeek)	3,7016
Zonhoven (Platwijers)	4,1964
Bree (St.-Martensheide)	30,3697
Houthalen (Tenhaagdoornheide)	3,0000
Totaal	80 ha 49 a 51 ca

voor een totaal bedrag van 31.834.351 frank ;

- b) bossen en gronden voor bebossing door de afdeling Bos en Groen

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Overpelt	5,3080
Lommel	191,4001
Kinrooi	0,6440
Neerpelt	1,9700
Zonhoven	0,1776
Herk-de-Stad	26,6633
Opoeteren	4,0210
Totaal	230 ha 49 a 51 ca

voor een totaal bedrag van 77.598.710 frank.

De aankopen gebeurden zowel op vraag van de vorige eigenaars, na grondige evaluatie door de afdelingen, of na eigen opzoekingswerk van de afdelingen.

2. Volgende aankopen zijn door Aminimal voor 1997 en de volgende jaren gepland :

- a) natuurgebieden door de afdeling Natuur : verwerving van meer dan 580 ha in de natuurgebieden in Diepenbeek, Halen, As, Heusden-Zolder, Tessenderlo, Hasselt, Houthalen-Helchteren, Peer, Meeuwen-Gruitrode en Zonhoven, voor een nog niet bepaald bedrag ;
- b) bossen en gronden voor bebossing in optie door de afdeling Bos en Groen :

Gemeente	Oppervlakte (ha)
Meeuwen-Gruitrode	311,0270
Zonhoven	0,8111
Heers	32,5168
Lommel & Overpelt	24,8268
Bree	41,4174
Opoeteren	8,4440
Lommel	14,9184
Overpelt	10,4002
Maaseik	23,4914
Heusden-Zolder	59,4164
Totaal	527 ha 26 a 95 ca

voor een totaal bedrag van 245.754.490 frank.

De realisatie van deze aankoopprogramma's is afhankelijk van het lukken van de onderhandelingen tussen de diverse eigenaars en de commissarissen van het Comité tot Aankoop van onroerende goederen.

In de aankoopprogramma's kon evenmin reeds rekening worden gehouden met interessante aanbiedingen die zich in de loop van 1997 en de volgende jaren ongetwijfeld zullen voordoen en waarvoor uiteraard nog geen aankoopdossier bestaat.

Vraag nr. 189
van 26 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Bebossingssubsidies voor landbouwgronden – Stand van zaken

Door de Vlaamse regering werd eind juni definitief het besluit goedgekeurd tot subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden. De subsidie varieert naargelang de boomsoorten en kan oplopen tot 150.000 frank per hectare. Ze wordt vermeerderd als het te bebossen terrein als marginale landbouwgrond wordt beschouwd.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de reeds ingediende dossiers ? Over hoeveel hectare gaat het telkens en wat is de kostprijs van de subsidiëring (graag met vermelding van de gemeente) ?
2. Welke dossiers werden reeds goedgekeurd door de minister, voor welke bedragen en over hoeveel hectare gaat het telkens (graag met vermelding van de gemeente) ?
3. Hoeveel van de betrokken hectaren worden als marginale landbouwgrond beschouwd ?

Antwoord

1. Tot nu toe werden 18 dossiers ingediend, voor een totale oppervlakte van 25,19 ha en een totale kostprijs van 5.003.280 frank. Voor de verdeling naar oppervlakte en kostprijs per dossier wordt verwezen naar de tabel als bijlage.
2. Bovenstaande dossiers zijn door mij nog niet goedgekeurd aangezien het ministerieel besluit opgemaakt ter goedkeuring van de ingediende dossiers, mij nog moet worden voorgelegd.
3. Van de totaal aangevraagde oppervlakte wordt 7,26 ha als marginaal bestempeld (zie de tabel).

Provincie	Gemeente	Opp. (ha)	Marginaal (ha)	Bedrag
Oost-Vlaanderen	Erpe-Mere	2,02	2,02	230.280
	Assenede	1,80		418.500
	Brakel (Everbeek)	0,70		168.000
	Lochristi (Beervelde)	0,67		142.800
	Aalst	0,65		113.000
	Herzele (Borsbeke)	0,92	0,92	104.800
	Zingem	0,50	0,50	110.000
	Nevele (Hansbeke)	0,75		172.800
	Gavere	0,92		220.800
	Ninove (Nederhasselt)	1,01	1,01	115.140
	Rupelmonde	0,70		143.700
Antwerpen	Turnhout	1,67		318.980
	Turnhout	0,57	0,57	122.700
West-Vlaanderen	Ieper	6,83		1.334.900
Limburg	Beringen (Koersel)	1,24		297.600
	Lummen	0,55		120.000
	Tessengerlo	3,15	2,24	762.800
	Hamont-Achel	0,54		106.400
Totaal		25,19	7,26	5.003.280

Vraag nr. 190
van 26 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Animalia Denderleeuw – Controle – Maatregelen

Het vilbeluik Animalia Producten in Denderleeuw heeft inzake milieuvervuiling en milieuhinder een bijzondere reputatie. Na jarenlang aandringen van omwonenden en Milieu-inspectie ging het bedrijf tot sanering over. De toestand inzake milieuvervuiling en milieuhinder verbeterde weliswaar, maar is zeker nog niet volledig in orde. Zo is er lawaaihinder, vooral 's nachts. Naar verluidt zou die afkomstig zijn van het ontroeten van schoorstenen. Bovendien is er bij omwonenden neerslag van emissies van het bedrijf (vetstoffen, ... ?).

1. Wat zijn de belangrijkste bevindingen bij het toezicht op dit bedrijf in 1995 en 1996 ?

Werden er nog processen-verbaal opgemaakt ?

2. Is er al controle gebeurd inzake de lawaaihinder ? Welke maatregelen worden hieromtrent genomen ?

3. Op welke manier worden de emissies in de lucht gecontroleerd ? Wat zijn de belangrijkste bevindingen van die controles ?

4. Welke hoeveelheden afvalstoffen heeft het bedrijf respectievelijk in 1995 en 1996 verwerkt ? Kan daarbij ook de verdeling worden gegeven volgens het land van herkomst ?

Antwoord

1. Er werd een commissie opgericht om het saneringsprogramma opgelegd in de milieuvergunning van 10 november 1994 te begeleiden. De commissie heeft als taak toe te zien op de opvolging van het saneringsprogramma, van de reeds geplande en nog te plannen maatregelen en van hun te verwachten effecten, en op de geplande tijdschema's voor de realisatie van wat voorafgaat.

De tien maatregelen die in het saneringsprogramma werden opgenomen, zijn nu verwezenlijkt, met uitzondering van de vooropgezette capaciteit van de nieuwe ontvangst- en pasteurisatie-installatie. Het bedrijf heeft hiervoor een aanvraag tot wijziging van voorwaarden, conform artikel 45 van titel I van het Vlareem, ingediend bij de vergunningsverlenende overheid, met de bedoeling de initieel geplande capaciteit niet ten volle te moeten verwezenlijken. Deze aanvraag wordt nu onderzocht.

Aanvullend aan dit tienpuntenprogramma werden onlangs ook enkele brongerichte verbeteringen uitgevoerd, namelijk :

- de herlokalisatie van de bloedinstallatie naar de centrale productiehal ;
- de sanering van de ontvangst- en verwerkingseenheid van dierlijk haar ;
- het project "vacuümverdamper" dat de bestaande behandelingsapparatuur voor lucht en water minder zal belasten ;
- de hernieuwing van de gebouwenomhulling van de koude zone, waardoor de luchtdichtheid van het gebouw wordt verbeterd, en de niet-geleide geur-emissies zullen afnemen.

Sommige van deze maatregelen waren dermate drastisch dat zij ongewild aanleiding hebben gegeven tot perioden van verhoogde geur-emissie. Dit was onder meer het geval bij het openleggen van daken voor de inrichting van nieuwe verwerkingsinstallaties.

De geurhinder in periode met warm weer in 1996 was te wijten aan de extra ventilatie van werkruimten wanneer de reglementaire maximale temperatuur werd overschreden. Dit probleem wordt nu grondig aangepakt door een verbeterde isolatie van de warmtebronnen en door een meer doeltreffende afzuiging van de lucht in de lokalen naar de biofilter.

Controle over de uitwerking van alle geur-emissiebeperkende maatregelen is ingebouwd in de milieuvergunning, meer in het bijzonder in het ministerieel besluit van 9 juni 1995 (AMV/1261/606), via een gefaseerde geurstudie over een periode van drie jaar (in 1998, 1999 en 2000).

In de loop van 1995 en 1996 is door de afdeling Milieu-inspectie één proces-verbaal van overtreding opgemaakt.

2. Bij de behandeling van een geluidsklacht in april 1995 tegen het bedrijf NV Animalia Producten is de Vlarem-procedure gevolgd.

Na een beperkt akoestisch onderzoek door de afdeling Milieu-inspectie werd op kosten van de

exploitant een uitgebreid akoestisch onderzoek uitgevoerd door een erkend milieudeskundige, onder controle van een toezichthoudend ambtenaar van de afdeling Milieu-inspectie. Volgens het eindrapport van de geluidsmetingen werden de richtwaarden van toepassing op deze bestaande inrichting gerespecteerd.

Bovendien hebben de maatregelen tegen geurhinder, zoals het verbeteren van de gebouwenomhulling, ook een bijkomend positief effect op de akoestische toestand. De lawaaihinder die 's nachts optreedt, is besproken in een vergadering van de in punt 1 genoemde begeleidingscommissie. Volgens de bedrijfsleiding is deze geluidshinder van incidentele aard.

3. De luchtmissies van de stookinstallaties vallen onder de toepassing van de sectorale bepalingen van hoofdstuk 5.43 van titel II van het Vlaarem. Overeenkomstig de definities van het Vlaarem gaat het hierbij om bestaande, middelgrote stookinstallaties. Als brandstof wordt gebruikgemaakt van extra-zware stookolie. Op grond van art. 5.43.3.1 moet worden overgegaan tot emissiemetingen om de drie maanden, ter controle van de in art. 5.43.3.1 opgelegde emissiegrenswaarden voor de parameters "stofdeeltjes totaal", SO₂ en NO_x.

Het bedrijf laat deze metingen uitvoeren door een milieudeskundige in de discipline "lucht". Uit deze metingen blijkt dat voor de parameter "stofdeeltjes totaal" de toepasselijke emissiegrenswaarde nipt wordt gehaald.

Als maatregel tegen deze stofdeeltjesemissie via de schouw en tegen de depositie van roet in de omgeving wordt thans gebruikgemaakt van een brandstof bestaande uit een emulsie van extra-zware stookolie met water.

4. De NV Animalia Producten (sinds 1 maart 1997 de NV Rendac genaamd) heeft in 1995 en 1996 in totaal respectievelijk 343.880 ton en 365.558 ton dierlijk afval verwerkt. Daarvan was respectievelijk 270.314 ton of 79 % (1995) en 284.455 ton of 78 % (1996) afkomstig uit het Vlaams Gewest.

Meer details over de herkomst en over het type dierlijk afval zijn terug te vinden in tabel 1 en 2.

Tabel 1. NV Animalia Producten : verwerkte hoeveelheden dierlijk afval in **1995** (ton),
verdeeld volgens herkomst en type

Dierlijk afval (ton)		Type						
Herkomst	Krengen	Slacht-afval	Vis-afval	Vetten Half-producten	Been-deren	Haar	Bloed	Totaal
Vlaams Gewest	68.212	137.697	668	7.406	6.790	8.063	41.478	270.314 (79 %)
Waals Gewest	14.902	21.174	73	–	11.096	23	3.590	50.858 (15 %)
Brussels Hoofdst. Gewest	–	2.106	30	–	49	–	848	3.033 (1 %)
Groot-Hertogdom Luxemburg	2.438	4.344	13	–	1.261	1	449	8.506 (2 %)
Frankrijk	–	2.615	–	–	–	–	772	3.387 (1 %)
Gebracht door derden	–	4.772	187	1.531	1.093	–	199	7.782 (2 %)
Totaal	85.552 (25 %)	172.708 (50 %)	971 (0,2 %)	8.937 (3 %)	20.289 (6 %)	8.087 (2 %)	47.336 (14 %)	343.880

Tabel 2. NV Animalia Producten : verwerkte hoeveelheden dierlijk afval in **1996** (ton),
verdeeld volgens herkomst en type

Dierlijk afval (ton)		Type						
Herkomst	Krengen	Slacht-afval	Vis-afval	Vetten Half-producten	Been-deren	Haar	Bloed	Totaal
Vlaams Gewest	71.966	146.160	799	8.959	7.832	8.277	40.462	284.455 (78 %)
Waals Gewest	16.083	24.483	199	–	9.207	–	4.752	54.724 (15 %)
Brussels Hoofdst. Gewest	–	2.025	43	–	150	–	510	2.728 (1 %)
Groot-Hertogdom Luxemburg	2.849	4.457	–	–	1.287	–	525	9.118 (2 %)
Frankrijk	–	6.578	–	–	–	27	2.217	8.822 (2 %)
Gebracht door derden	–	3.862	33	820	996	–	–	5.711 (2 %)
Totaal	90.898 (25 %)	187.565 (51 %)	1.074 (0,3 %)	9.779 (3 %)	19.472 (5 %)	8.304 (2 %)	48.466 (13 %)	365.558

Vraag nr. 191
van 27 februari 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Vervuiling Denderbekken – Realisatie kwaliteitsdoelstelling

Op de schriftelijke parlementaire vraag van Luc Barbé van 6 januari 1994 inzake de vervuiling van het Denderbekken en de realisering van de kwaliteitsdoelstelling "viswater", antwoordde toenmalig minister Norbert De Batselier dat er voor de prioritaire bedrijven reductieprogramma's vooropgesteld zouden worden en dat de vergunningen van deze bedrijven "tegen uiterlijk 31 december 1995" dienden te worden herzien (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 7 februari 1994, blz. 324 – red.*).

1. Voor welke bedrijven werden er reeds reductieprogramma's opgesteld ?
2. Voor welke bedrijven werd de vergunning ondertussen herzien en voor welke nog niet ?
3. Welke timing stelt de minister voorop inzake de realisering van de kwaliteitsdoelstelling "viswater" ?

Antwoord

1. In het ontwerp-AWP II Dender en Mark wer-

den voor de prioritaire bedrijven (of P-bedrijven, dit zijn de grote bedrijven met een vuilvracht van $N1 \geq 600$ en/of $N2 \geq 400$) een aantal reducties van verontreinigende stoffen vooropgesteld om te komen tot de kwaliteitsdoelstellingen. Deze reducties worden reeds drie jaar door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) vertaald bij de advisering van de Vlarem-milieuvergunningaanvragen.

2. Bijgevoegde tabel geeft een overzicht van de P-bedrijven in het bekken van de Dender, met vermelding of de milieuvergunning al dan niet sinds 1 januari 1994 werd herzien.
3. Sinds 1992 hebben de Dender en haar zijwaterlopen de bestemming "viswater". Momenteel worden de gestelde normen voor viswater niet overal gehaald. Van de Waalse grens tot Ninove benadert de kwaliteit van de Dender de viswaterkwaliteitsnormen. Tussen Ninove en Dendermonde is de kwaliteit van de Dender aanzienlijk slechter.

Verwacht mag worden dat de kwaliteit de volgende jaren aanzienlijk zal verbeteren, als gevolg van de uitvoering van de investeringsprogramma's voor de zuivering van huishoudelijk afvalwater, waarvan reeds veel projecten in hun eindstadium gekomen zijn, de verdere realisatie van het MAP (Mestactieplan) en de herziening van de milieuvergunningnormen.

Sedert 01/01/1994 afgeleverde vergunning voor lozing BA (P-bedrijven)

Bedrijf	Datum vergunning	Aard afvalwater	M ³ /dag	Lozingspunt
Amylum	06-06-96	KW lp 1	14.400	Dender
		KW lp 2	18.000	Dender
		KW lp 3	33.600	Dender
Animalia	31-10-96	BA	175	Dender
	10-11-94	BA en ZI	1.840	Dender
Belki	09-06-95	KW	4.680	Dender
	25-04-96	BA + ZI	250	OW gracht
Callebaut	14-12-95	BA + ZI	288	OW-beek
Coplac	29-02-96	BA	200	riool
Desseaux		BA + ZI	2.000	Vondelbeek
Electrabel Aalst	01-08-96	ZI		
	12-01-92	BA	max. 600	Dender
	12-01-92	BA	900	Dender
	21-09-95	BA	id.	Dender
Fabelta Ninove	21-03-94	ZI		
	19-05-93	BA		Dender
Hartog Pronto	30-03-95	BA + ZI	200	riool
Sanha Fittings (KF ETA)	03-10-96	BA	12	riool

Legende

BA : bedrijfsafvalwater
 ZI : zuiveringsinstallatie
 KW : koelwater
 HA : huishoudelijk afvalwater

Geen wijziging vergunning voor lozing BA sedert 01/01/1994

Maxxim Medical Belgium (Belton Dickinson Benelux)	apr-94	HA	2.500	Dender
Centrale Linnendienst	28-01-78	BA	320	riool
De Wolf-Cosijns	27-04-92	BA	1.000	riool
Denderland-Martin	24-05-89	BA	5.000	riool
	02-09-92	ZI		
De Smedt Brouwerij	03-10-77	BA	12	riool
	02-10-77	KW	8	Asbeek
Eurogalva	05-08-89	BA	170	riool
Guka		BA	100	riool
Honda Belgium	23-09-92	BA	53,6	riool
	04-02-93	BA	id.	riool
Lambrechts Gebr.	14-10-85	BA	60	riool
Le Compte	03-09-87	BA	320	riool
La Lorainne	30-06-87	BA	?	riool
ILVA-Stort Voorde	24-05-89	BA	300	Molenbeek
Maiski	30-08-89	BA	144	riool
OLV-ziekenhuis Aalst	16-10-87	BA	77	riool
Primera	17-06-92	BA	10	riool
Schotte Lederfabriek	17-02-89	BA	375	riool
Sunco	24-10-86	BA	20	riool
Teinturia	27-02-85	BA	960	riool
Texal	28-03-84	BA	153	riool
Swedisch Match	20-03-87	BA	45	Dender
Unalit	10-09-86	BA	1.080	Dender
	06.05.93	ZI		
Van Roy Brouwerij	17-02-89	BA		riool
	05-11-92	BA	200	riool

Vraag nr. 192
van 27 februari 1997
van de heer ANDRE DENYS

*Aminal-onderzoek binnen Rijksstation Landbouw-
 techniek – Situatie*

Op het Rijksstation voor Landbouwtechniek in Merelbeke bevinden zich onderzoeksgroepen over water, land en muskusratten die behoren tot de administratie Aminal, afdelingen Land en Water. Deze onderzoeksgroepen worden gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap. Dit gebeurt aan de hand van een jaarlijkse overeenkomst met het bestuur van Aminal, waarbij het uitvoeren van een onderzoeksopdracht wordt bepaald. Voor 1997 ging het over een bedrag van 18,4 miljoen frank.

De promotor van dit wetenschappelijk onderzoek is de directeur van het Rijksstation voor Landbouwtechniek. Hij beslist dus hoe die 18,4 miljoen wordt verdeeld over de onderzoeksgroepen water, land en muskusratten.

1. Vindt de minister het logisch dat een directeur van een Rijksstation promotor is van onderzoeksgroepen die worden gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap, en dus als federaal directeur beslist over de bestemming van Vlaams geld? Dient de promotor daarvoor niet te behoren tot de diensten van de Vlaamse Gemeenschap?
2. Heeft de minister reeds initiatieven ondernomen om verandering te brengen in deze situatie?
3. Op dit ogenblik is er in Geraardsbergen een Vlaams station met onderzoek over populierenteelt (bos- en wildbeheer). In Gontrode (Melle) is er het Vlaams station voor bosbouwonderzoek. Deze stations fungeren naast de onderzoeksgroepen over water, bodem en muskusratten die worden gefinancierd door de Vlaamse Gemeenschap maar gehuisvest zijn bij het Rijksstation voor Landbouwtechniek.

Is het niet aangewezen deze stations te fusioneren tot één station dat onder de rechtstreekse bevoegdheid staat van de Vlaamse Gemeenschap? Zijn terzake door de minister reeds initiatieven genomen en zo ja welke?

Antwoord

Op het Rijksstation voor Landbouwtechniek in Merelbeke bevinden zich inderdaad onderzoeks-

groepen over landelijk waterbeheer, landelijk bodembeheer en bestrijding van muskusratten. Het gaat om onderzoeksopdrachten die reeds in 1965 een aanvang namen en die steeds betrekking hadden op materies die bij het huidige begrip "landinrichting" kunnen worden ondergebracht. Sedert de regionalisering van 1980 wordt het onderzoek georganiseerd door middel van overeenkomsten tussen het Rijksstation van Landbouwtechniek en achtereenvolgens het Vlaams Gewest (1981-1989), de Vlaamse Landmaatschappij (1990-1995) en opnieuw het Vlaams Gewest (1996).

Voor 1997 gaat de onderzoeksopdracht over een bedrag van 18,4 miljoen frank. De Inspectie van Financiën merkt op in zijn verslag van 7 november 1996 dat "de rechtspersoonlijkheid van het Rijksstation voor Landbouwtechniek evenwel niet de volledige kostprijs aan het Vlaams Gewest doorrekent. Enkel de directe kosten (lonen, vergoedingen van de werkgroep + specifieke uitrusting) worden aangerekend. De indirecte kosten, en eveneens de overhaedkosten worden niet in rekening gebracht". Met andere woorden: in feite is het een "relatief goedkoop" onderzoek, aldus Financiën, want het federale budget van Landbouw neemt een stuk kostprijs ten laste.

1. Uit de historiek van het onderzoek is het logisch dat de directeur van het Rijksstation promotor is van het onderzoek, en om de continuïteit voor 1997 te garanderen is deze piste opnieuw gevolgd, gezien de expertise die in de groep aanwezig is en gezien de bijdrage van de rechtspersoonlijkheid van het station in de indirecte kosten. Het is evenwel niet juist te stellen dat de promotor, een federaal directeur, beslist over de bestemming van Vlaams geld. Immers de volledige onderzoeksbegroting wordt, vooraleer de overeenkomst wordt getekend, onderzocht door mijn administratie, en uiteraard wordt ook het advies van Financiën gevraagd en het akkoord van Begroting. Tevens heeft de Vlaamse regering op 25 maart laatstleden haar goedkeuring gehecht aan de overeenkomst vooraleer die is ondertekend.

Bovendien wordt de onderzoeksopdracht begeleid door een stuurgroep van negen personen, waarvan acht afkomstig uit Vlaamse administraties of Vlaamse overheidsinstellingen (met name: uit de afdelingen Land en Water van Aminal, uit de Vlaamse Landmaatschappij, de administratie Waterwegen en Zeewezen, en uit de administratie Land- en Tuinbouw) en door één vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor Landinrichting. Ook voor elke

wijziging aan de opdracht die tijdens de uitvoering van het project zou nodig zijn, op basis van de verkregen resultaten of met het oog op een nieuwe oriëntering van het onderzoek, dient deze stuurgroep te worden gehoord. Men kan dus moeilijk beweren voor dit dossier, dat een federaal directeur zonder meer beslist over de bestemming van Vlaams geld.

- 2 en 3. Dit neemt evenwel niet weg dat ik inmiddels reeds inspanningen heb geleverd teneinde na te gaan hoe dit onderzoek kan worden geregionaliseerd. Bovendien zal over de toekomstige structuur van dit wetenschappelijk onderzoek op korte termijn overleg worden georganiseerd met de betrokken afdelingen van Aminimal (Land en Water). Daarbij zal eveneens aandacht worden geschonken aan de Vlaamse stations in Gontrode en Geraardsbergen.

Vraag nr. 194
van 27 februari 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Schipdonkkanaal en Kanaal Gent-Terneuzen – Vervuiling

1. In welke mate zijn het Schipdonkkanaal en het Kanaal Gent-Terneuzen vervuild ?

Werden er reeds metingen uitgevoerd ? Zo ja, van welke vervuilende stoffen meet men de hoogste concentraties ?

2. Zijn er binnen afzienbare tijd investeringen gepland voor het zuiveren van het Schipdonkkanaal en het Kanaal Gent-Terneuzen ? Zo ja, welke investeringen zijn dit ?

Antwoord

1. Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt sedert 1990 de waterkwaliteit permanent gevolgd. De resultaten van dit onderzoek worden gepubliceerd in het "Jaarverslag meetnet oppervlaktewater". De individuele resultaten van deze metingen kunnen steeds worden opgevraagd en zijn consulteerbaar in de milieudatabank (<http://www.vmm.be>).

Op het Schipdonkkanaal (Afleidingskanaal van de Leie) zijn een tiental meetplaatsen gelegen die fysico-chemisch en biologisch worden onderzocht.

In 1996 werd de hoogste verontreiniging vastgesteld van ammonium, totaal fosfaat en Kjeldahl stikstof in Nevele.

Het biologisch onderzoek van het Schipdonkkanaal, uitgevoerd op 6 meetnetten, wijst op een slechte waterkwaliteit. In vergelijking met de vorige jaren is de kwaliteit bijna gelijk gebleven.

Op het Kanaal Gent-Terneuzen beschikt de VMM over 15 meetplaatsen gelegen tussen Gent en Zelzate.

In het Kanaal Gent-Terneuzen worden zeer hoge waarden voor de parameter geleidbaarheid gemeten. Naar de Nederlandse grens toe worden waarden tot bijna 13.000 microSiemens/cm gemeten (basiskwaliteitsnorm < 1.000 microSiemens/cm). Deze hoge concentraties zijn echter niet zozeer te wijten aan de lozing van sterk verontreinigd afvalwater in het kanaal, maar grotendeels aan de invloed van zeewater vanuit Terneuzen. Dit verklaart eveneens de hoge chloride-gehalten die in het kanaal worden gemeten.

In de periode 1990-1994 wordt een gestadige verbetering van de zuurstofhuishouding in het kanaal waargenomen. In 1995 werd, in vergelijking met 1994, een stagnatie van de kwaliteit tot een lichte kwaliteitsdaling vastgesteld. Dit kan mede worden verklaard door de ongunstige meteorologische omstandigheden in 1995 (droog jaar) in vergelijking met 1994 (nat jaar).

Biologisch werd op het Kanaal Gent-Terneuzen in de periode 1990-1994 een duidelijke kwaliteitsverbetering vastgesteld.

2. De realisatie van de geplande investeringsprojecten gebeurt door de NV Aquafin sinds 1991 en is thans vastgelegd tot 2002.

De volgende hoofdlijnen kunnen worden aangegeven voor de zuivering van het Schipdonkkanaal en van het kanaal Gent-Terneuzen.

Schipdonkkanaal

De sanering van het ganse Leiebekken heeft onrechtstreeks invloed op de zuiverheidsgraad van het Schipdonkkanaal.

Rechtstreekse invloed daarentegen wordt teweeggebracht door de sanering van de twee zuiveringsgebieden, namelijk Nevele en Deinze. Inzake investeringsprojecten ten nutte van de

zuivering, kan het volgende overzicht worden voorgelegd.

a) Zuiveringsgebied Nevele-Landegem

Eind juli 1996 was het afvalwater van ± 6.000 inwoners verzameld naar de plaats van de riool-

waterzuiveringsinstallatie (RWZI).

Projecten uitgevoerd vóór 1991 :

collector E5 – Drongen – Baarle
collector Merendree – Landegem
collector Nevele – Landegem.

Gegevens van de na 1991 uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's 31 juli 1996

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgl's TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1991	91005	RWZI Landegem (10.000 I.E.)	96,3	05-05-95		
1992	92535	Collector 't Vlietje + PS	9,4	28-03-94	577	777
1992	92573	Collector Drongen–Baarle–Veer	27,4	18-04-95	432	1.705
1992	92685	Merendree : riolering Veldstraat, Stationstraat, Eikendreef, Lostraat	28,3	08-07-94	362	954
1992	92686	Afkoppeling lozing Poekebeek	15,5	13-02-96		
1992	92687	Riolering Poeldendries, Boven- straat, De Rudderstraat, enz.	81,6	06-06-95	571	682
Totaal			258,5		1.942	4.118

Gegevens van nog niet uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's vanaf 1991

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgl's TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1998	98473	Aansluiting Baarle-Drongen	6,2		331	785
1999	99472	Afkoppelen oppervlaktewater Graaf Van Hoornstraat	4,7			
1999	99473	Afkoppelen oppervlaktewater Hulbeek	10,5			
1999	99474	Afkoppelen oppervlaktewater Merendreedorp	3,4			
1999	99475	Riolering Kouterslag–Molen- kouterslag	2,8		206	235
Totaal			27,6		537	1.020

b) Zuiveringsgebied Deinze

Eind juli 1996 was het afvalwater van ongeveer 2.700 inwoners verzameld naar de plaats van oprichting van de RWZI (ontwerpcap. : 25.500 I.E.).

Gegevens van de na 1991 uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's tot 31 juli 1996.

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgs TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1992	92571	Collector Kattebeek deelgemeente Petegem	73,1	05-09-95	2.692	3.299
Totaal			73,1		2.692	3.299

Gegevens van nog niet uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's vanaf 1991

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgs TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1996	96401	RWZI Deinze – fase 1	181,6	05-07-99	0	0
1996	96443	Collector Vaart Rechteroever	46,6	03-12-98	6.600	10.000
1997	97421	Verbindingscollector Deinze Noord	21,2		1.400	1.400
1998	97444	Collector Deinze Zuid-Oost	35,6		1.800	2.800
1999	99421	Aansluiting Zeveren	7,4		100	700
1999	99422	PS + PL Guido Gezellelaan	6,5		700	700
1999	99477	Verbindingsriolering Tolpoortstraat	4,7		300	300
2000-2002	20073	Collector Deinze-centrum	16,2		201	206
2000-2002	20074	Collector Astene-Noord	46,4		703	1.121
2000-2002	20075	Collector Bachte-Maria-Leerne – Sint-Martens-Leerne	50,3		1.200	1.500
Totaal			416,5		13.004	18.727

Kanaal Gent-Terneuzen

De vervuiling van het Kanaal Gent-Terneuzen wordt in belangrijke mate tegengegaan door de projecten in het zuiveringsgebied Gent-Ossemeersen waardoor de vuilvracht van de stad Gent wordt gesaneerd.

Het volgende overzicht kan hierover worden gegeven.

Op de zuiveringsinstallatie van Gent-Ossemeersen (ontwerpcap. : 175.000 I.E.) was eind juli 1996 het afvalwater van ongeveer 79.000 inwoners aangesloten.

Projecten uitgevoerd vóór 1991 :

collector Hoge Weg
 collector Verbindingskanaal, Voormuide en
 Palingshuizen
 collector Rabot
 collector Coupure
 collector Brugse Poort
 collector Rijksweg nr. 56
 collector Koopvaardij-, Houtdok- en Terneuzen-
 laan
 collector Brugse Poort (deel)
 collector Groene Vallei
 collector Koning Albertpark
 collector Ringvaart Noord + PS Merelbeke

PS Overzet + dubbele PL
 PS Blaarmeersen
 PS Bijloke
 collector Rabot (Deel De Lieve)
 effluentleiding Ossemeersen langs Ringvaart
 collector Liedermerswijk

Gegevens van de na 1991 uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's tot 31 juli 1996

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgl's TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1991	91059	Collector Ketelvaart (fase I)	305,5	02-05-95	2.394	2.394
1991	91392	Riool Varendrieskouter	33,9	28-10-93	851	1.269
1991	91393	Riool Boskeetstraat-Beekstraat- Antoon Catriestraat	87,2	08-02-94	2.236	3.183
1991	91402	Riool Bredestraat-Beekstraat- Piramidestraat	57,2	01-10-93	500	1.000
1992	92534	Collector Lovendegem-Mariakerke (A-B-C)	25,7	21-02-95	2.223	2.223
1992	92574	Collector Leie fase 2 Europabrug- Koningin Fabiolalaan	23,7	26-08-93	1.262	1.262
1992	92584	Collector St.-Denijs-Westrem vanaf RW N43 tot RWZI + collector aan- sluiting De Pinte	76,2	24-01-95	0	0
1992	92585	Collector Meerstraat	26,3	01-03-94	2.273	2.425
1992	92679	Riool Lostraat-Lovaart	25,9	19-08-94	337	446
1992	92681	Riool B. De Guylaan-Pintestraat	54,7	08-02-94	4.192	6.963
1993	93422	PS Oude Ringspoorweg	24,9	04-07-95	1.446	1.446
1993	93456	Collector Meerstraat 2e fase	15,1	24-01-95	58	58
1993	93480	Riolering Willemotlaan	37,5	06-02-96	2.052	2.052
1993	93485	Riolering Eeklosesteenweg	39,3	07-11-95	116	990
Totaal			833,1		19.940	25.711

Gegevens van nog niet uitgevoerde projecten van de investeringsprogramma's vanaf 1991

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgl. TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1991	91061	Collector Kortrijksesteenweg (RW N43)	106,0	16-06-94	1.217	4.107
1991	91383	Verbindingsriolering naar collector Kortrijksesteenweg, Zevecote	0,0	09-03-95	1.306	1.306
1992	92693	Riolering rijksweg Gent-Kortrijk	20,4	21-06-96	261	261
1993	93447	Collector Verbindingskanaal Fase 1	138,4	11-06-96	2.593	2.593
1993	93448	Aansluiting collectoren Zuidpark (Braamgat- en Zuiderlaan- Fase 1	100,8	07-06-96	1.108	1.108
1993	93450	Vinderhoute + PS + PL naar Mariakerke	46,7	07-06-96	9.771	9.771
1993	93479	Riolering Liefken	91,3	26-06-96	7.862	8.262
1994	94445A	Collector Sint-Pieters-Aaigem- Zwijnaarde-Dries – aansluiting UZ Gent en Merelbeke (deels) : fase 1 – deel A	210,0	23-06-97	20.238	20.238
1994	94445B	Collector Sint-Pieters-Aaigem – Zwijnaarde-Dries – aansluiting UZ Gent en Merelbeke (deels) : fase 1 – deel B	10,1	21-01-97		
1994	94446	Collector Leie Pekelharing – Recolettenlei tot Sint-Michielsbrug	113,7	30-06-97	1.386	1.386
1995	95420	PS Bijloke	69,2	12-12-97	33.033	33.033
1995	95453	Collector Sint-Pieters-Aaigem en Zwijnaarde-Dries : van PS Tusse- bermen tot Kantieberg	74,3	19-09-97	2.923	3.000
1996	96441A	Collector Leie – deel Ottogracht tot Heirnislaan	100,2	11-09-98	1.305	1.305
1996	96441B	Collector Leie – deel Dampoort tot Heirnislaan	48,2	15-01-99		
1997	96402B	PS + PL Sint-Denijs-Westrem – RWZI Ossemeersen	136,5		0	0
1997	97443	Afkoppelen van Oud-Scheldeken	4,2		1.617	1.617
1997	97448	Collector Sint-Denijs-Westrem – van Witbakkerstraat tot Buchten- straat	160,1		4.600	4.600
1997	97457	Collector Dampoort – Zuidpark	119,0		9.572	9.572
1998	96440	Collector Leie van Achterleie tot Voorthoutkaai	56,3		4.790	4.790
1998	97455	Collector Sint-Pieters-Aaigem en Zwijnaarde-Dries : van UZ Gent tot PS Merelbeke Flora	49,8		1.519	1.542
1998	98446	Collector Benedenschelde	23,9		3.384	3.384
1999	99445	Collector Vlaamse Kaai – Jan Delvinlaan	50,4		6.749	6.749

Investerings- programma	Project- nummer	Projectomschrijving	Meest actuele raming in mln. fr.	Werkelijke opleverings- datum vgls TP	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ onmiddellijk (in IE)	Aansluitb. huishoud. vuilvracht/ na uitvoer TRP (IE)
1999	99446	Aansluiting verlengde Munkkaai	11,4		239	239
2000-2002	20110	Riolering Polderdreef	5,4		829	829
2000-2002	20111	Riolering Kerkstraat en Tweedreven	62,8		1.188	1.229
2000-2002	20112	Aansluiting Zwijnaarde	39,4		5.039	5.608
2000-2002	20113	Collector Lusthoflaan	166,0		6.914	7.149
2000-2002	20114	Riolering Kortrijksesteenweg – van Maaltecenter tot Pleispark	35,3 35,3		220 220	600 600
2000-2002	20115	Collector Muide-Voorhaven- Grootdok	331,1		19.839	20.971
2000-2002	20116	Collector Afsnee – van Broek- kantstraat tot Buchtenstraat	40,3		761	1.296
2000-2002	20117	PL Flanders Expo – van Pleispark tot Poortakkerstraat	10,2		140	140
2000-2002	20118	Collector Zwijnaarde – Ryvissche- straat tot Hutsepotstraat	56,2		269	1.000
2000-2002	20119	Collector Deurle	30,7		95	500
Totaal			2.518,4		150.767	158.185

Vraag nr. 198
van 4 maart 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Werkervaringsplan – Evaluatie

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot het Werkervaringsplan (WEP), werd een contingent van 154 voltijdse equivalenten (VE) toegekend aan de minister. Bovendien kan elke minister nog individueel intekenen voor een gedeelte uit de globale 400 VE betrekkingen waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

1. In welke projecten heeft de minister de hem toegekende VE tewerkgesteld ? Over hoeveel mannen/vrouwen gaat het ?
2. Deed de minister nog een beroep op een gedeelte van de 400 VE die voor projecten in het stedelijk beleid en milieu ter beschikking stonden ? Hoeveel mannen/vrouwen werden er zo tewerkgesteld en voor welke projecten ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Gecoördineerd antwoord

In navolging van de beslissing van de Vlaamse regering van 17 januari 1996 inzake de ombouw van het Jeugdwerkgarantieplan tot Werkervaringsplan konden in totaal 1.400 VE worden toegekend.

In een eerste fase werd een contingent van 900 VE verdeeld onder de verschillende bevoegdheden. Dit liet elke minister toe voor zijn bevoegdheidsdomein te beslissen welke projecten in deze eerste fase prioritair konden worden verlengd. Op basis hiervan kregen de betrokken promotoren een aanbod.

100 VE dienden te worden gereserveerd voor de verlenging van arbeidscontracten in het kader van het Jeugdwerkgarantieplan, waarvan de periode van 12 maanden nog niet was voltooid eind 1995.

Ten slotte werden voor 400 VE betrekkingen een aantal type-projecten opgesteld, waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu. Voor deze projecten kon elke promotor individueel intekenen.

De beide tabellen als **bijlage** geven van dit alles een overzicht.

De "toegekende betrekkingen in VE" hebben betrekking op het aantal voltijds equivalente betrekkingen dat effectief door de promotoren werd gewenst.

De projecten uit de eerste fase verschillen naar inhoud al naargelang het bevoegdheidsdomein van de minister waaronder zij ressorteren.

Voor de overige betrekkingen werden een aantal type-projecten opgesteld, waarbij de nadruk lag op stedelijk beleid en milieu.

De tabellen geven aan dat de invulling van de 1.300 VE betrekkingen in het kader Werkervaringsplan nog niet helemaal is voltooid.

Het valt op dat enkele potentieel grote promotoren (nog) niet zijn overgegaan tot aanwerving. De redenen daarvoor zijn uiteenlopend : zo bijvoorbeeld het departement LIN (Leefmilieu en Infrastructuur), administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. De overeenkomst voor 36 VE werd bekend op 27 november 1996. Dan kon de rekrutering starten. De niet-aanwerving in 1996 had tot gevolg dat voor de begroting 1997 de budgetten voor het bekostigen van het saldo van de loonkosten niet meer ingeschreven waren. Er wordt nu

getracht via een kredietherschikking toch de nodige fondsen vrij te maken. Hiervoor is nog het advies van de Inspectie van Financiën vereist.

Bij het departement WVC (Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur), administratie Cultuur (Bibliotheken) zijn van de 121 VE er 105 VE (of 87 %) ingevuld. De promotoren die niet tot aanwerving overgingen, vonden geen geschikte kandidaten, of zagen hun aanwervingstermijn verstrijken.

Bij de overgang naar het WEP-plus-plan zullen dit en andere projecten op dit aspect zeker worden geëvalueerd.

Bij het departement LIN, Aministratie, afdeling Bos en Groen, loopt nog een procedure voor de aanvulling van 10 VE. De reden voor deze laattijdige invulling moet worden gezocht in een interne communicatiestoring tussen de buitendiensten en het hoofdbestuur van deze afdeling.

De invullingen gebeuren dus nog dagelijks, zodat het nog te vroeg is om een definitieve invulling op te maken. Dit geldt zeker voor de type-projecten (fase 2).

In de praktijk blijkt dat meer dan 60 % van de participanten vrouwen zijn.

Tabel 1 : Werkervaringsplan fase 1

Minister	Toegekende betrekkingen in VE	Bezette betrekkingen in individuen	Bezette betrekkingen in VE
Eddy Baldewijns			
– Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer taken : onderhoud wegen	36	0	0
– Dienst Regionale Luchthavens taken : administratie, onthaal, onderhoud	8	6	6
– Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening taken : klusjes, groenonderhoud	25	25	23
– Vlaamse Vervoermaatschappij – De Lijn taken : buschauffeur, reiniging wagenpark, tellingen reizigersbegeleiding, administratie	36	0	0
Totaal	105	31	29
Eric Van Rompuy			
– Energie taken : onderhoud	3	4	3
– Landbouw taken : teeltverzorging, onderzoek zwamziekten	7	7	6
Totaal	10	11	9

Minister	Toegekende betrekkingen in VE	Bezette betrekkingen in individuen	Bezette betrekkingen in VE
Luc Martens			
– Afdeling Beeldende Kunst en Musea taken : administratie, onderhoud	14	14	11
– Afdeling Jeugdwerk taken : onderhoud, klusjesdienst, keukenhulp	19	16	15
– Afdeling Muziek, Letteren en Podiumkunsten taken : administratie, onderhoud, zaalhulp	37	27	25
– Bibliotheken taken : samenwerking met bibliotheken i.v.m. het voorlichtingsbeleid van de Vlaamse Gemeen- schap	121	118	105
– BLOSO taken : sportpromotieactie	16	8	8
– Culturele Centra taken : klusjes, onderhoud	21	19	15
– Welzijn taken : administratie, klusjesdienst, huisvuilsortering, blindenvoorzieningen, poetsdiensten, verzorging (zieken, kinderen en bejaarden)	282	313	220
– Monumenten taken : administratie	1	1	1
Totaal	511	516	399
Luc Van den Brande			
– Toerisme taken : animatie, bewaking, onderhoud, administratie	11	8	8
Wivina Demeester-De Meyer			
– Projecten in gezondheidsinstellingen taken : klusjes, administratie, huisvuilsortering, verzorging	31	28	25
Theo Kelchtermans			
– Departement Leefmilieu en Infrastructuur – Afdeling Bos en Groen taken : bestrijding vogelkers	10	0	0
– Departement Leefmilieu en Infrastructuur – Afdeling Natuur taken : groenonderhoud en verzorging dieren	31	12	10
– OVAM taken : selectieve huis-aan-huisinzameling en uitbating containerparken	99	89	87
Totaal	140	101	97

Minister	Toegekende betrekkingen in VE	Bezette betrekkingen in individuen	Bezette betrekkingen in VE
Leo Peeters			
– Stedelijk beleid taken : renovatiewerken, ruwbouwwerken, onderhoud	5	8	4
Totaal WEP 1	813	703	570

Tabel 2 : Werkervaringsplan fase 2

Typeproject	Toegekende betrekkingen in VE	Bezette betrekkingen in individuen	Bezette betrekkingen in VE
Huisvesting en sortering afval	45	39	39
Kringloopcentra	92	54	52
Natuurbeheer	144	102	100
Patrimonium achtergestelde wijken	103	51	51
Selectieve inzameling van afvalstoffen	42	33	33
Projecten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie	25	0	0
Totaal WEP 2	451	279	275

Vraag nr. 200
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN DE ROO

Mestproblematiek – Meetjesland

1. Kan er een overzicht worden gegeven van het aantal gezinsveeteeltbedrijven in 1996 voor de verschillende gemeenten uit het Meetjesland 5b-gebied, met name Assenede, Eeklo, Kaprijke, Maldegem en Sint-Laureins ?
2. Kan er een overzicht worden gegeven van het aantal bedrijven in voormelde streek die in 1995-1996 een gewogen fosfaatproductie van meer dan 10 ton produceerden ?
3. In de streek leeft sterk de idee dat de verbrandingsoven in Eeklo mogelijkheden biedt voor mestverwerking. Dit idee ontsproot vooral uit de mogelijke warmterecuperatie die de installatie biedt en het eventuele gezamenlijke gebruik van infrastructuur, wat aanzienlijke kostenbesparingen kan meebrengen.

Kan er enige duidelijkheid worden gegeven over wat kan en niet kan met betrekking tot de verbrandingsoven van Eeklo ?

Zijn dergelijke ideeën inderdaad onderzocht of betreft het hier enkel geruchten ?

Antwoord

1. Gezinsveeteeltbedrijven in het Meetjesland op 20 maart 1997

Gemeente	
Assenede	172
Eeklo	70
Kaprijke	96
Maldegem	225
Sint-Laureins	142
Totaal	705

(Onder voorbehoud van wellicht enkele bedrijven die niet genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf, en waarvan het beroep nog niet is uitgesproken)

2. Aantal bedrijven dat een fosfaatproductie van meer dan 10 ton produceert, op basis van de aangifte 1996 (bedrijfssituatie 1995). Gelet op de gewijzigde wetgeving zullen na de verwerking van de aangifte 1997 (bedrijfssituatie 1996) nauwkeuriger cijfers kunnen worden gegeven ; verwacht kan worden dat deze in grootte-orde gelijk zullen blijven.

Gemeente	Aantal	Overschot P ₂ O ₅ * (kg)
Assenede	5	33.366
Eeklo	6	59.229
Kaprijke	1	14.050
Maldegem	2	27.136
Sint-Laureins	2	4.804
Totaal	16	138.585

* P₂O₅ : difosforpentoxide (fosforzuuranhydride)

3. Het drogen van mest is een belangrijke techniek in het kader van de mestverwerking. Droge mest die steriel, stabiel en homogeen is, mag immers worden verhandeld als product, desnoods na verdere aanrijking met andere nutriënten. De energiekosten zijn echter te hoog indien het drogen moet gebeuren met de gangbare energiebronnen, zoals gas of olie. Daarom zoekt de Mestbank samen met initiatiefnemers van deze techniek naar geschikte alternatieve energiebronnen. Energiewinning uit afval of energierecuperatie is belangrijk en geniet de steun van het Europees beleid. De Mestbank zoekt samen met het Vlaams Coördinatiecentrum Mestverwerking naar deze mogelijkheden.

Er wordt dus inderdaad onderzocht om de warmte van de verbrandingsoven in Eeklo (en trouwens ook van andere verbrandingsovens) te recupereren en zo de mestverwerking mogelijk en betaalbaar te maken. De warmterecuperatie zou de mogelijkheid bieden om ongeveer 800.000 ton varkensmest te drogen tot 90 % drogestofgehalte, zodat een product ontstaat dat verkoopbaar en bovendien exporteerbaar is.

Indien de verkoop- of exportmogelijkheden van het gedroogde product te beperkt zijn in verge-

lijking met het aanbod aan gedroogd product, dan nog kan er nuttige warmterecuperatie zijn van het warmteoverschot van de verbrandingsoven om het mest te drogen, dat dan op zijn beurt kan dienen om zelf te worden verbrand.

Een reëel uitgewerkt plan bestaat voorlopig nog niet, omdat dergelijke realisaties heel wat voorbereidend onderzoek vergen, op technologisch, structureel, financieel en milieukundig vlak.

Vraag nr. 203
van 4 maart 1997
van mevrouw VEERLE HEEREN

Verkoop militair domein Brustem – Bodemonderzoek en bodemattest

Vanaf 1 oktober 1996 is men verplicht om bij sluiting van een overeenkomst tot overdracht van gronden bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een bodemattest aan te vragen en, als het om gronden gaat waar activiteiten plaatsvinden of inrichtingen die bodemverontreiniging kunnen veroorzaken, een bodemonderzoek te laten uitvoeren. Het ministerie van Landsverdediging wenst als eigenaar het militair domein in Brustem te vervreemden. Als gemeentelijke overheid wenst de stad Sint-Truiden zo snel mogelijk gronden aan te kopen voor industriële en recreatieve uitbouw ervan. Door de geschiedenis en de functionaliteit van het domein gaat het in casu over zeer vervuilde grond.

1. Welke overheid zal, in toepassing van het bodemsaneringsdecreet, het bodemattest en bodemonderzoek moeten aanvragen en betalen ?
2. Indien de eigenaar, het ministerie van Landsverdediging, niet wenst over te gaan tot het aanvragen van een bodemonderzoek, welke afdwingbare middelen kunnen dan worden gehanteerd opdat een bodemattest en bodemonderzoek kunnen worden bedongen ? Is de koper verplicht de kosten van het bodemonderzoek te betalen ?
3. Hoeveel tijd neemt een bodemonderzoek voor een militair domein van 360 hectare in beslag en wat is de kostprijs hiervan ?
4. Welke overheid is verantwoordelijk voor de sanering van het militair domein ? In welke mate kan het bodemonderzoek en de sanering van de gronden op korte termijn worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. In principe moet de overdrager conform artikel 37 van het decreet betreffende de bodemsanering van 22 februari 1995 een bodemattest aanvragen en een oriënterend bodemonderzoek laten uitvoeren. Bovendien dient de overdrager zijn bedoeling om tot overdracht over te gaan aan de OVAM te melden en als bijlage het verslag van het uitgevoerde oriënterende bodemonderzoek toe te voegen.

Wanneer het echter om een onteigening gaat, is het de onteigenende overheid die dit overeenkomstig artikel 41 van het decreet aan de OVAM dient te melden en die de bodemattesten moet aanvragen. Heeft de onteigening betrekking op gronden waarop een inrichting gevestigd is of was, of een activiteit wordt of werd uitgevoerd die opgenomen is in de lijst bedoeld in artikel 3, § 1, dan moet er voor de onteigening een oriënterend bodemonderzoek plaatsvinden. De onteigenende overheid kan een verzoek tot uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek richten aan de OVAM.

De stad Sint-Truiden heeft reeds aan de OVAM gemeld dat zij van plan is over te gaan tot onteigening. Hiertoe werd de OVAM verzocht over te gaan tot de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek.

2. Indien de overdrager niet wenst over te gaan tot het uitvoeren van een bodemonderzoek op het terrein, kan de overdracht niet plaatsvinden.

Indien echter de verwerver de verplichtingen die de overdrager krachtens de artikelen 37 tot en met 39 van het bodemsaneringsdecreet moet vervullen om tot overdracht te kunnen overgaan, op zich wenst te nemen, dan kan dit, mits de overdrager hierin toestemt. In dit geval dient de overdrager of de verwerver dit aan de OVAM te melden en voegen zij als bijlage bij deze melding een kopie van de overeenkomst terzake.

3. Afhankelijk van het feit of er veel of weinig bodembedreigende activiteiten en/of inrichtingen, zoals vermeld in de in artikel 3, § 1 van het decreet bedoelde lijst (zoals gepubliceerd als bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsa-

nering) op het te onderzoeken terrein voorkomen, zal voor de uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek meer tijd en bijgevolg ook een hoger budget nodig zijn.

Deze risicovolle zones zijn momenteel nog niet bepaald op de te onderzoeken terreinen, maar vermoedelijk zal de kostprijs van het oriënterende bodemonderzoek, gelet op de oppervlakte en op de vermoedelijke vervuiling, een aantal miljoenen frank kosten en een aantal maanden in beslag nemen.

4. Zoals reeds vermeld in punt 1, zal het bodemonderzoek worden uitgevoerd door de OVAM. Conform artikel 43 van het decreet zal de OVAM na het oriënterend bodemonderzoek aan de onteigenende overheid advies uitbrengen over de ernst van de bodemsanering en over de kostprijs hiervan. Na de onteigening wordt overgegaan tot bodemsanering, naargelang het nieuwe of historische bodemverontreiniging betreft, overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 of artikel 30 van het decreet.

De onteigenende overheid is dus saneringsplichtig na de onteigening. De kosten worden verhaald op de saneringsaansprakelijke, overeenkomstig de artikelen 25 tot 28 of 32 van het decreet.

Vraag nr. 204
van 6 maart 1997
van de heer JOHAN MALCORPS

Visvangst – Levend aas

In Nederland gaat men dit jaar het gebruik van levende aasvisjes verbieden omdat dit strijdig is met de notie dierenbescherming. In ons land is de reglementering op de visvangst geregionaliseerde materie. Als ik goed ben ingelicht, is het in Vlaanderen enkel verboden aasvisjes te gebruiken voor het vangen van snoek tussen 1 januari en 15 april, en dat in openbare wateren (op enkele uitzonderingen na).

Heeft de minister reeds initiatieven genomen of in voorbereiding om een ruimer verbod in te voeren naar het Nederlandse voorbeeld, bijvoorbeeld een wijziging van het artikel 27 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet op de riviervisserij ?

Antwoord

De discussie in Nederland rond het verbod op het vissen met levend aas is reeds verschillende jaren bezig. Het wettelijk verbod op de levende aasvis is op 1 januari 1997 niet van kracht geworden, aangezien de Eerste Kamer zich eerst verder wenst te informeren, omdat dit voorstel zware gevolgen kan hebben voor de meer dan 1 miljoen hengelaars in Nederland. Alle fracties in de Tweede Kamer hebben zich wel reeds voor een verbod op termijn uitgesproken.

Het levend aas wordt voornamelijk gebruikt om te hengelen op snoek, snoekbaars en in mindere mate op paling en baars. De visserij op snoek is gesloten vanaf 1 januari tot 31 mei. In deze gesloten tijd is het echter wel toegestaan in de periode van 1 januari tot 15 april om op een beperkt aantal waters op snoekbaars te vissen, en wel met aasvisjes en met kunstaas.

De aasvisjes, wanneer het blankvoornen betreft, worden in de handel te koop aangeboden vanaf 1 juni tot 31 december. De hengelaar mag nooit in het bezit zijn van ondermaatse visjes waarop een wettelijke maat bestaat.

Momenteel zijn geen initiatieven genomen om naar het Nederlandse voorbeeld het verbod op vissen met levend aas te verbieden. Wel is de Hoge Raad voor de Riviervisserij bezig met het voorbereiden van enkele voorstellen voor het bijsturen van het beleid en de reglementering, teneinde een betere inpassing te krijgen van de visserij in het natuur- en milieubeleid. Ik heb tevens een studie laten uitvoeren door de Vlaamse Vereniging voor Hengelsportverbonden rond het thema "duurzame bevissing en ecologische inpasbaarheid". Het doel daarvan is in de eerste plaats de hengelaar zelf te vragen naar voorstellen. Het lijkt ons inderdaad billijk dat de betrokken doelgroep zelf onderzoekt hoe hij aan een bijdetijdse visserij kan werken die past in het MINA-beleid. Deze studie wordt binnenkort voor advies voorgelegd aan de provinciale visserijcommissies en aan de Hoge Raad voor de Riviervisserij.

Vraag nr. 205
van 6 maart 1997
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Aquafin-werken Lier – Bereikbaarheid handelszaken

Door werkzaamheden van Aquafin in de Frederik Peltzerstraat in Lier zijn een aantal kleinhandelsza-

ken reeds geruime tijd niet of zeer moeilijk bereikbaar. Ofschoon tijdens een voorafgaande informatievergadering duidelijk was gesteld dat de werkzaamheden in fasen zouden verlopen, zodat de handelszaken steeds langs een straatzijde bereikbaar zouden blijven, werd deze belofte niet nagekomen.

Kan de minister mij meedelen waaraan dit ligt ?

Wordt in enige vorm van compensatie voorzien voor de getroffen handelaars ?

Zullen de werken in mei zijn afgewerkt, zoals gepland ?

Antwoord

Op het gedeelte van de Frederik Peltzerstraat in Lier, waar de NV Aquafin werken uitvoert, zijn geen handelszaken gevestigd. In het verlengde van de Frederik Peltzerstraat (richting Grote Markt), namelijk de Lisperstraat, worden door de stad Lier werken uitgevoerd. De NV Aquafin is niet betrokken bij deze wegenwerken en is ook niet op de hoogte van afspraken die op informatievergaderingen terzake zijn gemaakt.

Met betrekking tot de werken in de Frederik Peltzerstraat kan worden meegedeeld dat ze einde mei 1997 klaar zullen zijn.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 59
van 12 februari 1997
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Overzicht 1996

Via mijn schriftelijke vraag van 17 november '95 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 27 november 1995, blz. 131 – red.*) heb ik kennis genomen van de omvang van de problematiek van de verwijlintresten. Het Vlaams Parlement stelde unaniem een aantal maatregelen voor om deze verwijlintresten te beperken.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de verwijlintresten die in 1996 werden uitbetaald

door de Vlaamse overheid (opgesplitst naar administratie), diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en Vlaamse openbare instellingen (VOI), categorie A ? Kan telkens de oorzaak van deze verwijlintresten worden aangegeven ?

2. Hoeveel processen en betwistingen m.b.t. de uitbetaling van verwijlintresten waarbij de Vlaamse Gemeenschap, DAB's en VOI's betrokken zijn, werden in 1996 toegevoegd aan de lijst die de minister in haar antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag heeft meegedeeld ?

Antwoord

1. Door de verschillende departementen (opgesplitst per administratie), DAB's (Vlaamse openbare instellingen) en VOI's (categorie A) werden de volgende cijfers meegedeeld wat de betaalde verwijlintresten betreft in 1996. Mijn administratie heeft zich gebaseerd op de aan haar verstrekte informatie, zonder dat een garantie kan worden gegeven over de juistheid en/of volledigheid ervan.

Telkens wordt ook de oorzaak van deze verwijlintresten aangegeven.

Departementen ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

Departement Coördinatie

- administratie Buitenlands Beleid 954
oorzaak : laattijdige overschrijving van een trimestriële sociale zekerheidsbijdrage met betrekking tot de vergoeding van de gemeenschapsattachés.

Departement Algemene Zaken en Financiën

- afdeling Algemene Administratieve Diensten 3.497
oorzaak : – bedrijfsvoorheffing (3.280)
– last rustpensioenen (217)
- Administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur 6.165.682
oorzaak : – werken (5.453.517)
– huurbetalingen (712.165)

Departement Wetenschap, Innovatie en Media

Nihil

Departement Onderwijs

- administratie Ondersteuning 29.147
oorzaak : laattijdig betaalde factuur

Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

- administratie Cultuur 2.468.862
oorzaak : – termijn betalingsprocedure te beperkt (1.728.261)
– dadingsovereenkomst (707.946)
– geen betalingskredieten beschikbaar (32.655)

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheid en Landbouw

Nihil

Departement Leefmilieu en Infrastructuur

– administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer	3.825.659
oorzaak : – geen betalingskredieten beschikbaar (1.189.739)	
– minnelijke schikking (1.636.797)	
– laattijdige betalingen (999.123)	
– administratie Wegen en Verkeer (AWV)	9.472.661
oorzaken : laattijdig overmaken aan de boekhouding van betalingsaanvragen, uitputten van ordonnanceringskredieten, laattijdig verhogen van de vastlegging bij verrekening en/of meerwerken, uitblijven visum Rekenhof	
– administratie Waterwegen en Zeewezen	40.079.614
oorzaken : idem als AWV	
– administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten	17.157.519
oorzaken : idem als AWV	

Diensten met afzonderlijk beheer

Fonds voor de financiering van het urgentieplan voor de sociale huisvesting
oorzaak : laattijdige betaling 54.094

MINA-fonds 1.238.085

oorzaak : – laattijdige kredietherschikkingen van de algemene uitgavenbegroting naar het MINA-fonds (1.214.041)
– laattijdige indiening van facturen door de functioneel bevoegde afdelingen (24.044)

Vlaams Infrastructuurfonds 251.904.771
oorzaken : idem als AWV

VOI's (categorie A)

Vlaamse Milieumaatschappij 3.483
oorzaak : laattijdige betaling

Limburgfonds 27.160
oorzaak : omslachtige procedure, laattijdige ontvangst van factuur bij Limburgfonds

OVAM 166.471
oorzaak : niet-tijdige behandeling van facturen

2. Door de verschillende departementen, DAB's en VOI's werden de volgende in 1996 ontstane processen en betwistingen met betrekking tot de uitbetaling van verwijlintresten meegedeeld :

departement Wetenschap, Innovatie en Media

administratie Informatica : een betwisting met de firma Eurosense inzake de laattijdige betaling van een aantal facturen ;

departement Onderwijs

een betwisting met het MIK (Mechanografisch Instituut der Kempen) inzake de berekening van verschuldigde verwijlintresten ;

departement Leefmilieu en Infrastructuur

administratie Waterwegen en Zeewezen : rechtszaak NV Flandria/Vlaams Gewest.

Vraag nr. 62
van 24 februari 1997
van de heer WALTER VANDENBOSSCHE

Vlaamse Gezondheidsraad – Brusselse Vlamingen

Uit de persmededeling van 28 januari 1997 blijkt dat op initiatief van de minister de Vlaamse Gezondheidsraad is opgegroeid als overkoepelende opvolger van een aantal bestaande adviesorganen in de gezondheidssector. De opdracht van de raad is bijzonder belangrijk voor de ontwikkeling van de gezondheidszorg in Vlaanderen en de Vlaamse gemeenschap in de hoofdstad.

De signaal- en evaluatiefunctie vanuit het Hoofdstedelijk Gewest moet echter eveneens deel uitmaken van de opdrachten van de raad. De specificiteit van de Vlaamse gemeenschap in de hoofdstad, het gebrek aan middelen, de hoge sociale lasten, het communautair karakter van een aantal initiatieven, al deze aspecten moeten de zorg uitmaken van de Vlaamse regering, derhalve van de Vlaamse Gezondheidsraad.

In welke mate heeft de minister bij de samenstelling van de Vlaamse Gezondheidsraad en de uittekening van de opdrachten, rekening gehouden met de Vlaamse gemeenschap in de hoofdstad ?

Antwoord

De Vlaamse Gezondheidsraad, die 36 leden telt, levert 12 personen die wonen en/of werken in het Brussels Hoofdstedelijk gewest.

De zorg voor de specificiteit van de Vlaamse gemeenschap in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan derhalve vanuit de Vlaamse Gezondheidsraad bijzonder zorgvuldig worden bewaakt.

Vraag nr. 63
van 27 februari 1997
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Bezoldigingsniveau

De psychologische, de psychiatrische en de maatschappelijke functie in centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) genieten een geringe bezoldiging in vergelijking met dezelfde functie in psychiatrische ziekenhuizen en initiatieven voor beschut wonen. Dit verschil bedraagt ongeveer 10 %.

Het belemmert de samenwerking tussen de verschillende sectoren in de geestelijke gezondheidszorg en deze samenwerking is noodzakelijk om voor de patiënt een aaneensluitend netwerk van opvangvormen te kunnen bieden in een regio.

Bovendien heeft het verschil in bezoldiging invloed op de motivatie van de gezondheidswerkers. Het heeft een negatieve invloed op het aantal de factoren fysieke aanwezigheid in de CGG's van de psychiaters, zoals bleek in de rand van de doorlichting van de sector door de Inspectie van Financiën. Het effectieve bezoldigingsverschil bevordert correct werken in de CGG's niet.

1. Hoe zijn deze verschillen te verklaren ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om deze verschillen in financieel statuut in de sectoren van de geestelijke gezondheidszorg weg te werken ?
3. Heeft de minister stappen ondernomen om het statuut van de verschillende disciplines in de CGG aantrekkelijker te maken ?
4. Op welke manier wordt de functie van geneesheer-psychiater versterkt en meer betrokken bij een efficiënte en op integratie gerichte werking van het CGG ?

Antwoord

In de gezondheidssector en in de welzijnssector zijn verschillende paritaire comités bevoegd. Vaak zijn zelfs meerdere paritaire comités bevoegd binnen eenzelfde sector, bijvoorbeeld naargelang wordt gefunctioneerd binnen een residentiële, hetzij ambulante werkvorm. Elk paritair comité is in mindere of in meerdere mate mede-auteur van de historisch gegroeide arbeids- en loonvoorwaarden van de eigen (sub)sector.

Deze dynamiek verklaart eensdeels de verschillen inzake verloning. Anderdeels moet worden toegevoegd dat de inkomsten van de verschillende voorzieningen variëren naargelang het gevoerde beleid en het management van de betrokken voorzieningen. Zo bijvoorbeeld worden in sommige diensten cliëntbijdragen gevorderd en in andere niet, en worden andere overheden of instanties voor financiering aangezocht of juist niet. Dit alles bepaalt de ruimte waarbinnen arbeidsovereenkomsten worden onderhandeld tussen werkgevers en werknemers, wat inderdaad tot een verschillende bezoldigingspraktijk kan leiden.

Ten gronde vraag ik me evenwel oprecht af of de bekommernis om de harmonisering van de financiële statuten wel prioritair kan zijn in een hedendaagse visie. Is het niet logischer en dus aantrekkelijker om de verloning te differentiëren naargelang de vooropgestelde doelstellingen en de bereikte resultaten? Is het wel wenselijk om voor de gesubsidieerde sectoren te blijven vasthouden aan een achterhaald referentiekader, terwijl de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap zich inschrijven in een hedendaags management waarbij loopbaan en verloning afhankelijk zijn van de evaluatie van de prestaties en van de resultaten?

Overigens lijkt de Vlaamse volksvertegenwoordiger ervan uit te gaan dat de politieke overheid deze complexe problematiek eenzijdig kan ontrafelen en zelfs oplossen. Dit uitgangspunt deel ik niet. In een open en diepgaand debat zie ik op zijn minst zes betrokken partners naast de "uitvoerende macht": het parlement, de administratieve overheid, de inrichtende machten van de voorzieningen en diensten, de directies of het management van deze voorzieningen en diensten, de werknemers en last but not least de gebruikers of cliënten/patiënten.

Vanzelfsprekend ben ik bereid om mijn verantwoordelijkheid in het debat over de centra voor geestelijke gezondheidszorg op te nemen. Ik meen bovendien dat ik daartoe eerder reeds de aanzet gaf, door deze subsector uit te nodigen tot een gestructureerd overleg naar aanleiding van de in 1996 uitgevoerde doorlichting door de Inspectie van Financiën. Alle bevraagde aangelegenheden zullen ongetwijfeld ter sprake kunnen komen, niet het minst in het kader van de gezamenlijke optie voor de ontwikkeling van een brede visie op de toekomst van de geestelijke gezondheidszorg in de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 66
van 4 maart 1997
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Bejaardenzorg – Opvangmogelijkheden

Zie:
 Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn
 Vraag nr. 145
 van 4 maart 1997
 van mevrouw Marijke Dillen
 Blz. 1263

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 37
van 14 november 1996
van de heer MICHIEL VANDENBUSSCHE

Brochure Sociaal Impulsfonds – Brussel

Onlangs mochten wij de brochure "Het Sociaal Impulsfonds, een instrument voor het stedelijk beleid" ontvangen. Deze mooie uitgave biedt een handig overzicht van de methodiek van het Sociaal Impulsfonds.

Deel drie van de brochure handelt over "De atlas van de achtergestelde buurten", het onderzoek van prof. dr. Christian Kesteloot (KU Leuven) dat moet inventariseren "welke buurten in Vlaanderen en Brussel achtergesteld" zijn. De resultaten van dit onderzoek tonen aan dat er in Vlaanderen 128 "achtergestelde buurten" zijn, met 220.000 inwoners, in 35 steden en gemeenten.

In de brochure wordt echter met geen woord gerept over Brussel, de hoofdstad van Vlaanderen, waar het onderzoek eveneens werd uitgevoerd. De resultaten voor Vlaanderens hoofdstad waren nochtans verbijsterend: er werden maar liefst 178 achtergestelde buurten geteld, met 343.000 inwoners. Ook in de bijlagen is de zoektocht naar de hoofdstad van Vlaanderen een hopeloze zaak.

Toch kan Brussel, door middel van een voorafname van 80 miljoen frank, ook een beroep doen op het Sociaal Impulsfonds.

Kan de minister mij meedelen waarom Brussel weggelaten is uit bovenvermelde brochure? Is deze weglating doelbewust gebeurd, of is het een vergetelheid?

Is de minister van plan een aparte brochure over het Sociaal Impulsfonds in Brussel uit te geven, of zal er een annex bij de brochure verschijnen ?

Antwoord

In het voorjaar van 1997 zal prof. dr. Christian Kesteloot zijn opdracht met betrekking tot de inventarisatie van achtergestelde buurten in Vlaanderen en Brussel afronden. Een aparte publicatie wordt gepland, waarin ook expliciet een inventarisatie van de achtergestelde buurten in Brussel zal worden opgenomen.

In de brochure "Sociaal Impulsfonds" werd, omdat de vraag groot was en de gegevens voorhanden waren, een eerste beknopte inventarisatie opgenomen van de achtergestelde buurten in Vlaanderen. Voor Brussel waren begin juni 1996 nog niet genoeg gegevens voorhanden.

Bij de herdruk van de brochure "Sociaal Impulsfonds", die gepland is tegen eind mei 1997, zullen de bijlagen met betrekking tot Brussel worden opgenomen. Door tijdsdruk is dit in de eerste editie vergeten.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 143
van 4 maart 1997
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

De Zande (Ruislede) – Verkoop personeelswoningen

In de loop van februari 1997 kregen de inwoners van de woningen verbonden aan de gemeenschapsinstelling De Zande in Ruislede, vanwege de administratie, afdeling Gemeenschapsinstellingen, een brief waarin duidelijk vermeld staat dat "het beheer van de woningen verbonden aan de gemeenschapsinstellingen niet tot de kerntaken van de afdeling behoort en dat het behoud van deze woningen niet noodzakelijk is in functie van een kwalitatieve dienstverlening." De minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, samen met de minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, hebben blijkbaar beslist de woningen te verkopen.

Deze beslissing zorgt voor heel wat onduidelijkheid en onzekerheid bij de huidige bewoners, zelfs na een info-vergadering. Daarom besloten zij het volgende voorstel te formuleren.

- a. De huur van de bedoelde woningen wordt een uitdovend voorrecht, met andere woorden : de woning kan slechts worden verkocht wanneer de huurder beslist ofwel zelf de woning te kopen, ofwel eenzijdig zijn huurcontract op te zeggen, of wanneer er wegens een andere reden (bv. het overlijden van de langstlevende partner) een einde komt aan de huurovereenkomst.
- b. Bij verkoop aan de huurder wordt de waarde van iedere woning vastgesteld door een onafhankelijk expert, die een officiële schatting zal uitvoeren, rekening houdend met aantoonbare onroerende investeringen van de huurder die de verkoopwaarde verhogen.
- c. Bij verkoop aan buitenstaanders eigent de overheid zich het recht toe zelf de verkoopmodaliteiten (uit de hand, openbaar) vast te leggen.
 1. Hebben de huidige bewoners een recht op voorkoop ?
 2. Wordt het recht op voorkoop beperkt tot de huidige bewoners die werkzaam zijn of waren in de gemeenschapsinstelling ?
 3. Hebben de personeelsleden van het nabijgelegen penitentiair centrum (ministerie van Justitie) een voorrecht ?
 4. Sluit het voorstel van de huidige bewoners aan bij de initiatieven die de minister terzake heeft genomen ?

Antwoord

De beslissing tot verkoop van de personeelswoningen behorende bij de gemeenschapsinstellingen De Kempen in Mol en De Zande in Ruislede ligt vervat in artikel 13 van het decreet van 20 december 1996 houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1997.

Vooreerst dient gesteld dat er thans nog geen duidelijkheid bestaat betreffende de definitieve verkoopprocedure van de woningen verbonden aan de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdbijstand (GBJ) De Zande, die gelegen zijn op het

Sint-Pietersveld en in de Vagevuurstraat in Wingene.

Tijdens een toelichting op 12 februari 1997 in de gemeenschapsinstelling De Zande werden de huurders geïnformeerd omtrent de geplande verkoop, waarbij werd uitgegaan van een verkoop aan particulieren. Naast een toelichting omtrent de stedenbouwkundige voorschriften en de waardebepaling van de woningen, werden tevens de begeleidende maatregelen uiteengezet. Die kunnen als volgt worden samengevat :

1. aan de huurders-actieve personeelsleden van de GBJ De Zande wordt een voorkooprecht toegestaan, wat meer bepaald inhoudt dat aan deze huurders de mogelijkheid wordt geboden hun huurwoning te kopen tegen de verkoopwaarde geschat door het Comité tot Aankoop van onroerende goederen, vooraleer wordt overgegaan tot de procedure van verkoop met mededinging ;
2. in de verkoopvoorwaarden zal worden ingeschreven dat alle huurders (ook de huurders-actieve personeelsleden die hun woning niet kopen) een minimale huurzekerheid genieten van zes maanden na de toewijzing van de verkoop, teneinde de meest nadelige scenario's van de huidige woninghuurwet te corrigeren.

Het spreekt voor zich dat, welke wijze van verkoop (openbare verkoping of verkoop uit de hand) er ook wordt gehanteerd, deze procedure slechts kan geschieden binnen de grenzen van wetsbepalingen zoals onder meer de artikelen 87 tot 89 van het KB van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

De schatting van de waarde van de woningen moet daartoe geschieden door het regionale bevoegde aankoopcomité van het ministerie van Financiën, volgens de normale schattingsregels en rekening houdend met onder meer de bepalingen van de woninghuurwet wat werken in onroerende staat uitgevoerd door de huurder betreft.

Sindsdien zijn evenwel een aantal nieuwe elementen aangebracht in het dossier. Vooreerst is er "De Mandel", een erkende huisvestingsmaatschappij, die belangstelling heeft voor de aankoop van de hele site. Daarnaast laat de provincie West-Vlaanderen een studie uitvoeren met betrekking tot de haalbaarheid van een omvorming van de verlaten paviljoenen van de GBJ De Zande tot een centrum voor jeugdvorming.

De gemeente Wingene dringt aan op een regeling die het geheel van de te vervreemden domeinpercelen bevat, om te vermijden dat specifieke kosten inzake nutsvoorzieningen worden afgewenteld op de lokale gemeenschap.

Voorts dient het toekomstige gebruik van het gebied te worden afgestemd op het beleid inzake milieu (behoud van waardevolle natuurgebieden), inzake ruimtelijke ordening (gewestplan en BPA), en inzake lokale besturen (stedelijk beleid en huisvesting). Ik nam dan ook het initiatief de terzake bevoegde collega's in de Vlaamse regering, de heren Theo Kelchtermans, Eddy Baldewijns en Leo Peeters, op de hoogte te stellen van de voorgenomen verkoop en uit te nodigen tot een coherent beleid dat rekening houdt met alle aspecten.

Thans worden contacten gelegd met alle voormelde belanghebbenden teneinde het definitieve verkoopsscenario uit te werken, waarbij een billijke regeling voor de huidige huurders wordt nagestreefd.

Op mijn kabinet werd reeds een overlegvergadering gehouden op 26 februari laatstleden. Dit overleg wordt voortgezet op 17 april eerstkomend.

**Vraag nr. 150
van 13 maart 1997
van mevrouw SONJA BECQ**

Kinderopvang – FCUD-subsidies

Artikel 62 van de sociale programmawet van 29 april 1996 bepaalt dat de financiering voor de normale werking van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD) wordt stopgezet op 1 juli 1997. Deze werking heeft betrekking op :

- gezins- en bejaardenhulp, voor ongeveer 275 miljoen (160 miljoen voor Vlaanderen) ;
- kinderdagopvang, voor ongeveer 275 miljoen (130 miljoen voor Vlaanderen), met daarnaast nog 400 miljoen voor leningen ;
- bijzondere opvang – opvang van zieke kinderen en opvang buiten de gewone werkuren, voor ongeveer 77 miljoen (35 miljoen voor Vlaanderen).

Om deze opdracht voor 1996 te kunnen uitvoeren, werd voor een laatste keer een injectie van 600 miljoen toegestaan (ministerraad 24/11/1995).

Teneinde tot een definitieve regeling te komen, werd in diezelfde ministerraad beslist tot een overleg tussen de federale regering en de gemeenschap-

pen. Aangezien dit overleg niet (tijdig) tot stand kwam, voorzag de federale regering in een laatste overgangsregeling, waarbij 325 miljoen werd overgeheveld van de Rijksdienst voor Kinderbijslag naar het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten. Een bedrag dat tot 650 miljoen kan worden opgetrokken, op voorwaarde dat de gemeenschappen in hun begroting voor 1998 de nodige middelen inschrijven voor het voortzetten van deze initiatieven (KB 27/1/97).

De rechtszekerheid voor de diensten en de personeelsleden die er tewerkgesteld zijn, vereist dat een en ander niet op de lange baan wordt geschoven en dat snel duidelijkheid wordt geschapen.

1. Werde terzake overleg gepleegd met de federale overheid en/of de Franse Gemeenschap ?

Zo neen, neemt de Vlaamse Gemeenschap daartoe initiatieven ?

2. Is deze problematiek op het niveau van de Vlaamse regering reeds aangekaart ?

Zo ja, werd er beslist om het wegvallen van de financiering van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten zelf op te vangen ?

Antwoord

1. Zoals ik reeds in vroegere commissiebesprekingen heb aangehaald, in antwoord op interpellaties dienaangaande, heb ik diverse overlegmomenten gebruikt.

Allereerst ben ik rechtstreeks in overleg getreden met de bevoegde federale minister, mevrouw Magda De Galan, op 10 maart 1997. De mondelinge afspraken heb ik schriftelijk bevestigd en overgezonden aan premier Jean-Luc Dehaene en federaal begrotingsminister Herman Van Rompuy.

Verder heb ik overleg gepleegd met de voorzitter van het beheerscomité van het Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten, senator Bea Cantillon.

2. Deze problematiek werd reeds te berde gebracht op de vergadering van de Vlaamse regering op 4 maart 1997.

De Vlaamse regering heeft bevestigd dat de in de begroting 1997 ingeschreven kredieten voor overname van de financiering van het FCUD

zullen worden aangewend voor de kinderdagverblijven en voor de buitenschoolse opvang.

Voor de taken die de diensten gezins- en bejaardenhulp vervullen in het kader van de zogenaamde traditionele opdrachten van het FCUD, zijn in de begroting 1997 geen middelen ingeschreven.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 77, 6)

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 196
van 4 maart 1997
van de heer JOHAN SAUWENS

Afvalolieverwerkende bedrijven – Sancties

Vorig jaar heeft de afdeling Milieu-inspectie van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) een reeks bedrijven laten sluiten omdat hun "grondstof" (afvalolie) volgens de Vlaamse II-normen te veel zware metalen en zwavel bevatten.

Als reactie op de sancties hebben de getroffen ondernemingen juridische procedures ingezet tegen de afdeling Milieu-inspectie. Ze dreigen met schadeclaims omdat de Vlaamse wetgeving verkeerd zou zijn geïnterpreteerd. Bij afvalolie gaat het volgens de bedrijven niet om samenstellingsnormen, maar om emissie- en constructienormen, en daarvoor geldt een overgangsperiode tot 1 januari 1999.

Daarop hebben drie externe milieu-experts zich – op vraag van Aminoal – gebogen over dit dossier. Zij verwerpen de stelling van de olieoverwerkende bedrijven en besluiten dat de afdeling Milieu-inspectie correct heeft gehandeld.

In een recente nota (5 februari 1997) heeft de minister op zijn beurt een standpunt geformuleerd in dit dossier. Hierover had ik graag volgende vragen gesteld.

1. Welk standpunt heeft de minister in zijn nota van 5 februari 1997 geformuleerd inzake de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie om

een reeks bedrijven te laten sluiten omdat hun "grondstof" (afvalolie) volgens de Vlarem II-normen te veel zware metalen en zwavel bevatten ?

2. Staat de minister achter deze beslissing van de afdeling Milieu-inspectie ?

a) Zo ja, hoe motiveert de minister zijn standpunt ?

b) Zo neen, hoe verklaart de minister dat zijn standpunt afwijkt van de beslissing van de afdeling Milieu-inspectie ?

3. Gaat de minister akkoord met de conclusies van de drie externe milieudeskundigen die de beslis-

sing onderschrijven van de afdeling Milieu-inspectie ?

a) Zo ja, hoe motiveert de minister z'n standpunt ?

b) Zo neen, waarom niet ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLER WERDEN
OMGEZET IN MONDELINGE VRAGEN
(Reglement artikel 77, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
19	08.09.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Judoploeg – Sponsoring</i>	1275
31	18.01.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Heraanleg stationsplein Mechelen – Verklaring minister-president</i>	1276
54	07.03.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalpariteit Belgische diplomatie – Initiatieven</i>	1277
61	21.03.1996	J. Geysels	<i>Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop</i>	1277
62	28.03.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>Domein Polderwind (Zuienkerke) – Concessies</i>	1277
71	15.04.1996	M. Olivier	<i>Kusttoerisme – Problemen en maatregelen</i>	1278
72	23.04.1996	P. Huybrechts	<i>Heerle's Hof (Hoogstraten) – Lobbywerk voor golfterrein</i>	1279
73	23.04.1996	P. Huybrechts	<i>Kolonie van Wortel (Hoogstraten) – Aankoop</i>	1279
109	28.05.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verspreiding overheidspublicaties – Kritiek ombudsman</i>	1280
114	03.06.1996	D. Ramoudt	<i>Advertentiecampaagne werkgelegenheid – Gegevens</i>	1280
129	20.06.1996	F. Dewinter	<i>Steun aan geschreven pers – Overheidsadvertenties</i>	1281
133	02.07.1996	J. Malcorps	<i>NV Westgolf Lombardsijde – Naleving erfpachtvoorwaarden</i>	1281
151	15.07.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Advertenties overheidsinstellingen – Partijpolitieke publicaties</i>	1283
158	09.08.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertenties – Overzicht</i>	1283
16	02.10.1996	W. Beysen	<i>Campagnes – Overzicht</i>	1283
△ 39	15.10.1996	L. Goovaerts	<i>Sensibiliserings- en informatiecampagnes – Overzicht</i>	1285
56	06.11.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voorlichtingsinitiatieven – Kennis Franstalige berichtgeving</i>	1286
65	26.11.1996	E. Van Vaerenbergh	<i>"Mechelen, hoofdstad der Nederlanden" – Betekenis</i>	1287
75	04.12.1996	F. Vermeiren	<i>Genetisch gemodificeerde gewassen – Volksgezondheid</i>	1287
85	08.01.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Federale middelen wetenschapsbeleid – Communautaire verdeelsleutel</i> .	1291
92	20.01.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Subsidies biotechnologisch onderzoek – Reuma</i>	1292
△ 114	24.02.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Bevoegdheidsoverdracht organieke gemeentewetgeving – Stand van zaken</i> .	1155
118	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1156
119	04.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse producten – Herkomstlabel</i>	1157
120	04.03.1997	M. Dillen	<i>Advertentiesteun dag- en weekbladen – Besteding – Criteria</i>	1157
121	06.03.1997	V. Heeren	<i>Verkoop militair domein Brustem – Saneringssubsidies</i>	1159
122	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VEV's in Belgische diplomatieke posten – Huurkosten</i>	1159
125	18.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse promotieweek Wenen – I Fiamminghi</i>	1160

L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

128	20.02.1997	B. Vandendriessche	<i>Vorstverlet – Inhaallessen</i>	1161
129	20.02.1997	J. Van Hauthem	<i>Koloniale ambtenaren – Anciënniteitsberekening</i>	1161
131	24.02.1997	B. Grouwels	<i>Tweedetaalonderricht MO – Normen – Stand van zaken</i>	1162
133	27.02.1997	J. Taylor	<i>Aanwervingscriteria – Contractuelen en jobstudenten</i>	1293
134	27.02.1997	V. Heeren	<i>Langdurig zieke kinderen in psychiatrie/pediatrie – Aangepast onderwijs</i> .	1167
135	27.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Extra middelen</i>	1169
136	28.02.1997	K. Van Dijk	<i>Veiligheid schoolgebouwen – Regelgeving – Inspectie</i>	1294
137	04.03.1997	P. Huybrechts	<i>Hogere Zeevaartschool – Franstalige klassen</i>	1171
138	04.03.1997	F. Dewinter	<i>Studieopdrachten voor universiteiten – Wijze van betaling</i>	1171
140	04.03.1997	J. De Meyer	<i>Tijdelijke benoemingsbeperking onderwijs – Stand van zaken</i>	1172
141	04.03.1997	J. Sauwens	<i>Personeel wetenschappelijke instellingen – Uitstapregeling (2)</i>	1174
142	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Voeren – Schuldvorderingen DIGO</i>	1175
143	06.03.1997	C. Verougstraete	<i>KTA Stio Oostende – Taal nieuwjaarswensen</i>	1175
144	13.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Cumulregeling onderwijs – Navorming</i>	1175
145	13.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Cumulregeling onderwijs – Combinatie dag- en avondonderwijs</i>	1176
146	13.03.1997	W. Aers	<i>Leegstaande klaslokalen en nieuwbouw – Beleid</i>	1176
147	13.03.1997	W. Aers	<i>Herstructurering basisonderwijs – Oprichting van kleuterafdelingen</i>	1178
148	13.03.1997	G. Vanleenhove	<i>Eindtermen Nederlands – Overleg met Nederland</i>	1178
149	13.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige scholen faciliteitengemeenten – Motie Vlaams Parlement (2)</i>	1295
150	13.03.1997	P. Desmet	<i>Gemeentelijk deeltijds kunstonderwijs – Subsidiëring nieuwbouw</i>	1179
151	13.03.1997	G. Vanleenhove	<i>Kinesithérapie – Opleidingen</i>	1180
152	18.03.1997	N. Maes	<i>Kleuterklassen – Jaarklassensysteem</i>	1181
153	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1181
155	19.03.1997	J. De Meyer	<i>Federale weddeachterstallen onderwijspersoneel – Maatregelen</i>	1182
156	19.03.1997	B. Grouwels	<i>Nederlandstalig onderwijs Brussel – Uitvoering regeerakkoord</i>	1183
164	27.03.1997	N. Maes	<i>Administratieve Gezondheidsdienst – Terugbetaling reiskosten</i>	1184
165	27.03.1997	J. De Meyer	<i>Uren-leraar – Berekening op basis van minimumpakketten</i>	1185

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

161	03.02.1997	C. Verwimp-Sillis	<i>Bebossing – Stand van zaken – Vergunningsprocedure</i>	1296
168	07.02.1997	J. Sauwens	<i>Kolonie van Merksplas – Aankoop</i>	1297
175	07.02.1997	F. Vermeiren	<i>Verbrandingsovens – Beleid</i>	1298
178	12.02.1997	J. Malcorps	<i>Autobanden – Herprofilering</i>	1300
179	12.02.1997	J. Malcorps	<i>Afval – In- en uitvoer</i>	1301
182	13.02.1997	E. Matthijs	<i>Opvolgingscommissie GNOP – Vertegenwoordiging polderbesturen</i> . . .	1305

185	20.02.1997	J. Malcorps	<i>Huisvuilverbrandingsinstallaties – Naleving exploitatienormen</i>	1306
186	20.02.1997	C. Van Eyken	<i>MINA-plan – Franse samenvatting</i>	1308
187	24.02.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Natuur- en bosgebieden Limburg – Overheidsaankopen</i>	1309
188	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Onderzoeksprogramma waterbodempkwaliteit – Stand van zaken</i>	1186
189	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Bebossingssubsidies voor landbouwgronden – Stand van zaken</i>	1310
190	26.02.1997	J. Malcorps	<i>Animalia Denderleeuw – Controle – Maatregelen</i>	1311
191	27.02.1997	J. Malcorps	<i>Vervuiling Denderbekken – Realisatie kwaliteitsdoelstelling</i>	1314
192	27.02.1997	A. Denys	<i>Aminal-onderzoek binnen Rijksstation Landbouwtechniek – Situatie</i>	1316
193	27.02.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB-vacaturebericht – "Turkse nationaliteit"</i>	1187
194	27.02.1997	J. De Roo	<i>Schipdonkkanaal en Kanaal Gent-Terneuzen – Vervuiling</i>	1317
195	27.02.1997	W. Kuijpers	<i>HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen</i>	1188
196	04.03.1997	J. Sauwens	<i>Afvalolieverwerkende bedrijven – Sancties</i>	1335
197	26.02.1997	V. Heeren	<i>Thermische isolatie en CO₂-uitstoot – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1188
△ 198	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1322
200	04.03.1997	J. De Roo	<i>Mestproblematiek – Meetjesland</i>	1325
201	04.03.1997	J. Sauwens	<i>Decreet landschapsbescherming – Uitvoeringsbesluiten</i>	1189
203	04.03.1997	V. Heeren	<i>Verkoop militair domein Brustem – Bodemonderzoek en bodemattest</i>	1326
204	06.03.1997	J. Malcorps	<i>Visvangst – Levend aas</i>	1327
205	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Aquafin-werken Lier – Bereikbaarheid handelszaken</i>	1328
206	13.03.1997	P. Desmet	<i>Zwerfvuil – Verwerking – Heffingen</i>	1190
207	13.03.1997	P. Desmet	<i>Wegwerpluiers – Verwerking – Heffingen</i>	1190
208	13.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanplantingen rond hoogspanningspylonen – Stand van zaken</i>	1191
210	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1191
△ 213	19.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg</i>	1191
214	19.03.1997	J. Geysels	<i>VDAB-lokalen Herentals – Vergunningen</i>	1193
215	19.03.1997	M. Dillen	<i>Onderzoeksprogramma waterbodempkwaliteit – Stand van zaken</i>	1193
218	19.03.1997	S. Stevaert	<i>Vestiging buitendiensten VMM – Limburg</i>	1194
219	19.03.1997	J. Malcorps	<i>Milieuvergunning zonevreemde bedrijven – Herlokalisatievoorwaarde</i>	1195

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

59	12.02.1997	C. Decaluwé	<i>Verwijlntresten – Overzicht 1996</i>	1328
62	24.02.1997	W. Vandenbossche	<i>Vlaamse Gezondheidsraad – Brusselse Vlamingen</i>	1331
63	27.02.1997	B. Vandendriessche	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Bezoldigingsniveau</i>	1331
64	27.02.1997	J. Gabriels	<i>Duivenringen – Belasting</i>	1196
65	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1197
66	04.03.1997	M. Dillen	<i>Bejaardenzorg – Opvangmogelijkheden</i>	1332

△ 67	13.03.1997	M. Van der Poorten	<i>Afdeling Wegen Vlaams-Brabant – Huisvesting</i>	1197
69	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1199

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

193	31.01.1997	F. Dewinter	<i>Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – Inzage, HST-tracé, Scheldeslib, bebossingsprogramma, E17-Liefkenshoektunnel, luchthaven Deurne, metro Antwerpen</i>	1199
235	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Geluidsschermen vs. fluisterasfalt – Kostprijs</i>	1202
236	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Geplande geluidsschermen E17 Marke – Problemen</i>	1203
237	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Afwerking N36 Harelbeke – Fietsers</i>	1204
238	27.02.1997	R. Van Den Heuvel	<i>BPA-voorschriften – Afwijking voor openbare gebouwen</i>	1205
240	27.02.1997	J. De Roo	<i>Verkeerstellingen – Gent-Eeklo</i>	1205
241	27.02.1997	E. Schuermans	<i>N71 Neerpelt – Afwerking</i>	1206
243	27.02.1997	D. Ramoudt	<i>Zeedijk Oostende – Werken</i>	1206
244	04.03.1997	J. Sauwens	<i>Schadevergoeding bij loodsfouten – Situatie</i>	1208
245	04.03.1997	M. Van der Poorten	<i>Wijziging aantal woonegelegenheden – Vergunningplicht</i>	1210
246	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1211
247	04.03.1997	B. Vandendriessche	<i>Ring Gent – Voltuoiing – Afscherming De Bourgoyen</i>	1211
249	04.03.1997	D. Lootens-Stael	<i>E19-middenbermbos – Geluiddemping</i>	1212
250	04.03.1997	A. Van Nieuwerkerke	<i>Afrit A17 Torhout – Afwerking</i>	1213
253	04.03.1997	M. Olivier	<i>Kruispunt President Kennedylaan-Beneluxlaan Kortrijk – Heraanleg</i> . .	1214
254	04.03.1997	J. Penris	<i>Kalmthoutse Heide – Geplande brandweertoren</i>	1214
257	13.03.1997	J. Malcorps	<i>A12 Boomsesteeweg Aartselaar – Ruimtelijke ordening en verkeer</i>	1215
258	13.03.1997	M. Van der Poorten	<i>Afdeling Wegen Vlaams-Brabant – Huisvesting</i>	1215
259	13.03.1997	P. Desmet	<i>Ring Waregem – Afwerking vak Oude Vijvestraat – Zultseweg</i>	1216
260	13.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Heraanleg onveilige kruispunten – Halle-Vilvoorde</i>	1216
264	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1217
265	19.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg</i>	1217
266	19.03.1997	J. Malcorps	<i>Tramlijn Antwerpen-regio Kontich/Boechout – Stand van zaken</i>	1217
267	19.03.1997	J. Malcorps	<i>NV Streep – Constructie – Controle</i>	1218
268	25.03.1997	P. Van Grembergen	<i>Kanaaldijken – Toegankelijkheid</i>	1219
280	27.03.1997	F. Wymeersch	<i>Streekbord "Land van Waas" – Plaats</i>	1220

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

81	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>BRTN – Europese subsidies</i>	1221
82	26.02.1997	P. Desmet	<i>BRTN TV2 – Kabel distributie in Wallonië</i>	1222
85	27.02.1997	F. Dewinter	<i>BRTN Blokken – Utlatingen presentator</i>	1223

88	27.02.1997	M. Dillen	<i>Privé-radio's – Subsidiebeleid</i>	1223
91	04.03.1997	M. Dillen	<i>BRTN-mediabegeleiding – Criteria – Projecten</i>	1223
92	04.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse producten – Herkomstlabel</i>	1225
93	04.03.1997	F. Dewinter	<i>BRTN Jan Publiek – Uittalingen presentator</i>	1225
96	26.02.1997	V. Heeren	<i>Thermische isolatie van woningen – Hoogrendementsdubbelglas</i>	1225
97	13.03.1997	F. Vermeiren	<i>Delokalisatie – Frankrijk</i>	1228
98	13.03.1997	W. Aers	<i>BRTN De Toeter – Berichtgeving</i>	1229
99	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1229
100	19.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Lawaaihinder luchthaven Zaventem – Overleg</i>	1230
101	19.03.1997	M. Dillen	<i>Productiepremies film en televisie – Overzicht – Criteria</i>	1230

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

37	14.11.1996	M. Vandebussche	<i>Brochure Sociaal Impulsfonds – Brussel</i>	1332
62	19.12.1996	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik in bestuurszaken – Brusselse randgemeenten</i>	1231
84	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Sociale huur – Controle op buitenlands woningbezit</i>	1232
86	26.02.1997	F. Vermeiren	<i>Adresgegevens nieuwe Brusselse Vlamingen – Privacy – Gebruik</i>	1233
88	27.02.1997	W. Kuijpers	<i>HSL Vlaams-Brabant – Verplaatsing nutsleidingen</i>	1235
90	04.03.1997	V. Heeren	<i>Woningkwaliteit – Preventief beleid naar bejaarden</i>	1235
91	04.03.1997	B. Vandendriessche	<i>Woonpremies – Eénloketsysteem</i>	1237
92	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1238
95	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geplande sociale woningen OCMW Kraainem – Toewijzingscriteria</i>	1238
96	13.03.1997	M. Olivier	<i>Sociale huur – Opzeg en OCMW-bemiddeling</i>	1238
97	13.03.1997	W. Vandebossche	<i>Inkomsten/uitgaven Brugge m.b.t. Cercle Brugge – Toezicht</i>	1240
98	18.03.1997	W. Vandebossche	<i>Inkomsten/uitgaven Gent m.b.t. AA Gent – Toezicht</i>	1240
99	18.03.1997	J. Coens	<i>Herwaarderingsgebied Dorpskom Uitkerke – Stand van zaken</i>	1240
100	18.03.1997	H. Suykerbuyk	<i>Gemeentepersoneel – Federale plannen</i>	1241
101	18.03.1997	H. Suykerbuyk	<i>Baarle-Hertog/Baarle-Nassau – Samenwerking</i>	1241
102	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1242
104	19.03.1997	M. Dillen	<i>Domus Flandria – Huursubsidies</i>	1242
105	19.03.1997	J. Maes	<i>Toewijzing sociale huurwoningen – "Bijzondere sociale omstandigheden"</i>	1243
117	27.03.1997	B. Vandendriessche	<i>Hypotheekleningen VHM – Bewijs belastbaar inkomen</i>	1244

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

129	24.02.1997	M. Keulen	<i>Onderzoeksopdrachten – Stand van zaken</i>	1244
130	26.02.1997	C. Decaluwé	<i>Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies</i>	1248
131	26.02.1997	S. Becq	<i>Bijzondere jeugdzorg – Verwijzende instanties</i>	1248
133	27.02.1997	L. Bril	<i>OCMW-bijdrage rusthuisverblijf – Basisdagprijs</i>	1254

134	27.02.1997	D. Van Mechelen	<i>Advertentie experimentele welzijnsprojecten – Taal</i>	1255
135	27.02.1997	E. Verrijken	<i>Bisschoppengalerij Mariakerke (Gent) – Restauratie</i>	1256
136	28.02.1997	C. Decaluwé	<i>VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens</i>	1256
137	28.02.1997	M. Vandenbussche	<i>Museumdecreet – Samenwerking met Brussel</i>	1257
138	28.02.1997	C. Decaluwé	<i>Provinciale evaluatiecommissie – Adviezen inzake schoolkeuze</i>	1258
139	04.03.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>Museumleven – Financiering publicatie</i>	1260
140	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Culturele centra – Erkennings- en categorieverhogingsaanvragen</i>	1261
141	04.03.1997	B. Vandendriessche	<i>VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens</i>	1261
143	04.03.1997	A. Van Nieuwkerke	<i>De Zande (Ruislede) – Verkoop personeelswoningen</i>	1333
144	04.03.1997	M. Dillen	<i>Cultureel ambassadeurschap VZW Rosas – Aanpassing</i>	1262
145	04.03.1997	M. Dillen	<i>Bejaardenzorg – Opvangmogelijkheden</i>	1263
146	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW De Rand – Samenstelling raad van bestuur</i>	1265
147	06.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliotheek St.-Genesius-Rode – Nederlandstalige boeken</i>	1266
148	13.03.1997	S. Becq	<i>VFSIPH-steun – Zorgtoewijzing over de taalgrens</i>	1267
149	13.03.1997	F. Vermeiren	<i>Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw – Werking</i>	1267
150	13.03.1997	S. Becq	<i>Kinderopvang – FCUD-subsidies</i>	1334
151	13.03.1997	M. Olivier	<i>Dagcentra – Toewijzing bijkomende plaatsen</i>	1269
152	13.03.1997	E. Van Vaerenbergh	<i>Rusthuizen Halle-Vilvoorde – Inspectieresultaat</i>	1271
153	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1272
155	18.03.1997	F. Creyelman	<i>Decreet niet-professionele sportbeoefenaar – Transferperiode KBVB</i>	1272
161	27.03.1997	N. Maes	<i>Decreet lokaal jeugdwerkbeleid – Evaluatie</i>	1273

A. VAN ASBROECK, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijke-Kansenbeleid

23	04.03.1997	R. Van Cleuvenbergen	<i>Werkervaringsplan – Evaluatie</i>	1274
24	13.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Toepassing taalwetgeving Brussel – Rapporten</i>	1274
25	18.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overheidsadvertentie Internationale Vrouwendag – Kostprijs</i>	1274
26	18.03.1997	J. Taylor	<i>Ministeriële kabinetten – Medewerkers voor dienstbetoon</i>	1274
27	19.03.1997	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Campagne taalrechten en -plichten in Brussel – Stand van zaken</i>	1275